DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

Leman

CİLT 63

914-923

ARŞİV KOPYASIDIR - https://antey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

13 Mayıs 2009 Çarşamba Sayı: 2009/20 1.50 TL. (KDV Dahil)

914

KRONİK HASTALIĞINIZ

www.leman.com.tr

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

MARDİNKAPI KAN OLUR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

lazmarks@gmail.com

Laz Marksist Saptamalar

LAZ KAPİTAL

Laz Marks Emice

● Yoksulluk, burjuva devlette bir terör soruni olarak algilanur. Fakir fukaranun gidasi, barinmasi, sağluk hizmeti ve eğitumi içun asla endişelenmezler. Onlarun günun birinde patlayup, ortaluği tahrip etmesinden korkar ve buna önlem almağa çalişurlar.

Zaten polisler, yoksullar varluklilari rahat biraksun diye vardur. Tikkat edun, bir ülkede polis sayisi ne kadar fazlayisa, o oranda haksuzluk ve eziyet vardur.

Hatta polis ve asker yetmeyi artuk, ozel cüvenluk şirketleri kurulayi.

Niçun? Çunki işçiylan, emekçiylan, fakir halklan karşulaşmak istemeyen zengin takuminda güvenlik konisi artuk bir paranoya haline gelmiştur. Özel cüvenlukli site duvarlarinun yüksekluğiylan, fakirluğun artışı doğri orantilidur.

● Lelipop İhsan'la Bulaşuk Ahmet geçen hafta Patapat Suleyman'un pazarlama firmasinda çalişmağa başladi. Bunlarun arasindan hamsi bile sizmazdi. O kadar yakin idiler. Fakat Takalar Birluği Başkani Patapat Suleyman, satişlari arturmak içun bunlari iki gruba ayirmiş. Sonra da bunlara vermiş kapitalist ayari. "Hayde bakalum, bu ay en çok satişi hangi departuman yapacak? Bakun yan departuman bizi geçti.?

Lelipop İhsan öteki gruptaki kankisi Bulaşuk Ahmet'e düşman olmiş ve bir anda kanli bir savaşa başlamiş.

Ula güzel evladum, siz çalişan - emekçi insanlarsunuz. Ne demağa Arda'ylan Semih gibi birbirunuzun girtlağina sarilaysunuz? Ezeli rekabet sizun aranuzda değil ki, ikinuzle Patapat Suleyman arasindadur.

● Hatirlarsunuz mutlaka; Koç Grubi yillarun basketbol takumi TOFAŞ'i bir gecede lağv etmişti. Niçun? Karzarar hesabi içun.

Geçtuğumuz yil ise Ulker ile Fenerbahçe basketbol takumi birleşti.

Niçun? Kar – zarar hesabi içun.

Demek ki yakında karliluk durumina göre Fenerbahçe ile Galatasaray da birleşebilur.

Aslinda Ulker çatisi altinda birleştiler bile. Fenerbahçe Ulker – Kola Turka Peşuktaş – Kafe Kravun Galatasaray... Yani kapitalizum, daha fazla kar içun sadece Irak'i değil, ezeli rekabeti bile işgal edebileyi.

Amerika Ayrışık Devletleri

Arjantin 2001 krizinde battuğinda, anli şanli genel müdürler yağmalara katilmiş ve kasap reyonindan kocaman butlari götururken görüntülenmişti.

Kapitalizumun baloni patlamadan önce işleri tikirinda olan beyazyakalilar, zaten yari aç olan işçi sinifindan daha beter travma geçurdi. Demek ki kapitalizum artuk beyaz yaka filan tanimayi.

Şimdi sira ABD'de.

CİA, yetkilileri, beyuk bir patlamaya karşi yönetumi uyarayi.

Haçan ben da hau Amerikali işadamlarini uyariyirum; Yakinda cüzdan yerine cebunuzde çatalla gezeceksunuz. Bir çop konteynıri bulup eşelemek içun. Tabi o çöp konteynirini sizden evvel Amerikali bir finans yöneticisi CEO kapmamişsa.

Firlatilacak bir ayakkabi mutlaka vardur

Üniversiteli Saniye kizum geldi geçen. Laz Marks Emice dedi, "Emperyalist kapitalizum can derdine duşti. Mücadele yukselecek midur? Nasil mücadele etmak lazimdur?"

Dedum kizum, "En köti mücadele, verilmeyen mücadeledur.?

Nasil mücadele etmak lazimdur deyisan sana şöyle bir ornek vereyim. Sence Tomahawk mi yener, 43 numara bir mokasen mi? Bazen belli olmayi, bir mokasen bile emperyalizumun cilasini sökebileyi. Dünya halklarina moral olayi.

Munzatar el Zeydi'nun attuği ayakkabi yörüngeye oturmiştur.

Unutmayun, her zaman firlatilacak bir ayakkabi mutlaka vardur.

Kakalak Chelseagiller mi yoksa Ütopik Barcelona mi?

Yali Kiraathanesi'nde uşaklarun Trabizonspor'dan sonra en çok koniştuği şey Barcelona.

Annaymisun Nihat sordi, Laz Marks Emice, ne deyisun hau Barcelona içun.

Yekten dedum ki, Barcelona sosyalizme benzeyi. Benzeyi çünki, onlar da ütopik bir şey yapayi.

Hau yüzlerce kakalak gibi top oyniyan takumun arasinda teknik, zeka, yaraticiluk, özcüven, yardumlaşma, sürat gibi tüm pozituf değerleri sahaya yansitayiler.

Barcelona'nun saha içi organizyoni ve yardumlaşmasi o kadar ust düzeyde ki, yeni doğmiş bir hamsi bile bunun, bir felsefenun, bilinçli bir politika ile çok çalişarak yaratilan bir sistemun ürüni olduğuni hemen anlar.

Sizun anliyacağunuz, Barcelona'nun oynaduği futbol ütopiktur.

Oyuni çirkinleşturmemek, rakibe tekme atmamak, süreden çalmamak, seyirciye saygisuzluk etmemek ve sadece oynamayi duşunmek... Kazanamasa bile buna devam etmak.

Tipki bizum gibi...

Yilmaz Okumus

FANi KARiKARTUUNSS BY MiSTER DO

DOĞAN PEHLEVAN
dogarp_74@hotmail.com

...Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan

ZİHNİYET ABİ

Mardin Valisi Hasan Duruer, koruculuk sisteminin katliamda belirleyici olmadığını, kıskançlık faktörü üzerinde durduğunu belirtti..! Vali, kız çocuklarının aynı okulda okutulmaması gerektiğini savundu ve kız çocukları için ayrı okullar ve yurtlar yapılmasını önerdi..!!!

Mardin'de yaşanan katliam unutulmuş pek çok konuyu yeniden gündeme getirdi.. Koruculuk, töre, kadın ve devletin silahları gibi buzdağının görünen yüzü tartışılıyor..

Beykoz sahilinden mühimmat çıkarıldı...!!!

EŞEK ARISI CEMİL

Eski Enerji Bakanı Hilmi Güler: Anız meselesi Mardin'de 44 kişinin öldürülmesinden daha önemlidir..

ABD'de kediye ve köpeğe tecavüz eden sapık Türk

İsmail Türüt: Sizin gibi aydının 7'den 70'ini...

Hadi Ulusengin kente göçmüş bazı Kürtlerin dahi yukarıdaki "töresel gelenekleri" (!) sürdürmeye devam etmesi, bam telline dokunan "etnik özelliği" ispatlamaya yetiyor.

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aksaray PAŞAOĞLU

ANTALYA'DA BOĞAZA KARŞI LÜFER YEDİM, ŞARAP İÇTİM

Biraz durun. Hemen atlamayın. Henüz tam olarak delirmedim. Evet. Antalya'da **Kuleli Askeri Lisesi**'nin az ilerisindeki bir balık lokantasında, tam karşımdaki Dolmabahçe Sarayı'nı seyrederek şarap içtim. Pekiyi, Kuleli ile Dolmabahçe Sarayı nasıl oldu da karşı karşıya geldi? Hem de Antalya'da. Formülü basit. İki şişe şarap içerseniz geliyor. Bir şişe daha içerseniz Topkapı Sarayı'nı da Rumeli Kavağı'na getirebiliyorsunuz. Elbette bu işin esprisi. Bakınız, hafta sonunda eşimin anneler günü'nü kutlamak için Antalya Kundu'da Azeri milyarder **Telman İsmailov**'un süper lüks oteli **Mardan Palace**'deydik. Orada muhteşem bir **İstanbul Boğazı kopyası** var. Her iki yakadaki tarihi mekânlar mükemmel taklit edilmiş. İstanbul'da gerçekleştirilmeyen **Da Vinci Köprüsü** ve Boğaz'da salınan **Sultan** gondolları bile unutulmamış. Bunu niye yazıyorum?

İŞADAMININ DURUMU DAHA ZOR. NEDEN?

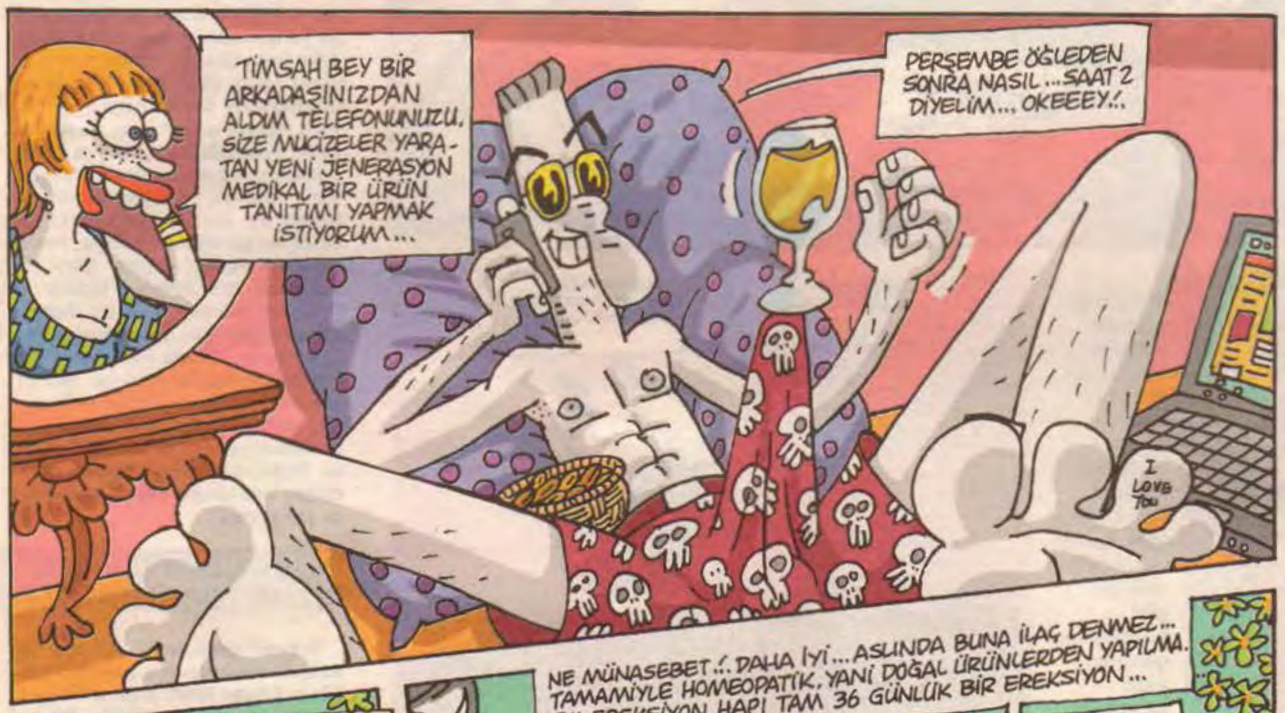
Bakınız geçenlerde İstanbul'da iki ünlü milyarderimiz **Hüsnü Özyeğin** ve **Dikran Masis**'le bir tavla partisinde bir araya geldik. Orada sempatik iki işadamımız arasında minik bir pazarlık yaşandı. Özyeğin, şu anda Masis'in yaşadığı üç villaya 30 milyon dolar teklif verdi. Masis, buna karşılık: "42 milyon dolar ver, valizlerimi toplayıp otele çıkayım." dedi. Görüyorsunuz, bir işadamı birdenbire elinde valizleriyle sokak ortasında kalabiliyor. Sayın Masis'e Antalya'daki Mardan Palace'i öneriyorum. İstanbul'u asla aramaz. Bu arada, "Say Yapı" İstanbul Ulus'da ünlü tasarımcı Starck?la "Yoo İstanbul"u kuruyor. Metrekaresi 12 bin dolardan satılacak mekanların alıcıları arasında **Brad Pitt** ve **Angelina Jolie**'de var. "Yoo" adlı şirketin yönetim kurulu başkanının adı John Hitchcox. Alfred Hitchcock'a çok da benzemiyor. Zaten olup bitenlerin de korku filmleriyle hiç alakası yok.

EVİ OLMAYANIN HİÇ Mİ KABAHATİ YOK

Bu arada yine Antalya'nın "Çıplaklı" evet yanlış okumadınız, "Çıplaklı" bölgesinde, Toplu Konut İdaresi tarafından yapılan kura çekiminde 100 lira taksitle ev sahibi olmaya hak kazanan **Fehmi Ateş** nedense birdenbire bayıldı. Ateş, ayılınca: "Yetiştirme yurdunda büyüdüm. İşsizim. Üç gündür yemek yemedim. Oğlum yetiştirme yurdunda. 100 Liralık taksitleri bir yerlerden bulmak zorundayım." dedi. Bence o kadar da ümitsiz bir durum değil. Bakınız Güney Kore'nin Yongbong bölgesinde yaşayan bir evsizin bankada 75 bin Eurosu olduğu anlaşılmış. Evsiz adam o hesabı yıllar önce takma bir isimle açtırmış. Daha sonra takma ismi hatırlayamadığı için parayı alamamış. Yoksulluğun tek suçlusu her zaman sistem değil. Bazen de unutkanlık olabiliyor.

Behiç Pek

TENEFFÜS
"Kantin Geyikleri"
Ali Ersin Kelleci

- Aynı sınava giren iki öğrencinin velileri -
+ Senin oğlan Anadolu Liseleri Sınavı'nda ne yaptı?
- Galatasaray'ı kazandı. Seninki?
+ Bizimkine zor sormuşlar.
- !!! (Yaşanmıştır)

- Kel müdürün, uzun saçlı öğrencileri paylaması –
- Ben saçımı uzatıyor muyum lan? (Yaşanmıştır)

- Felsefe dersinde –
Hoca: Beni şu tahtanın olmadığına inandırın.
Öğrenci: Hangi tahta? (Yaşanmıştır)

- Nehir buz gibi -
Soru: Herakleitos'un, 'Aynı nehirde iki kez yıkanılamaz? sözünü açıklayınız.
Cevap: Yanlış bir sözdür. Nehirde iki kez değil, hiç yıkanılmaz. Çünkü su soğuktur. (Yaşanmıştır)

- Pardon! Neyi, neyin arasına? -
Müdür: Şimdi çocuklar iki elinizle başınızın şeyini, eee şey şimdi yani iki elinizi başınızın arasına alın ve düşünün... (Yaşanmıştır)

- Dengeli sıçın -
+ Ürettiğinizden fazlasını tüketiyosunuz olum.
- Yani hocam?
+ Yani iki kilo yiyosanız, üç kilo sıçıyosunuz!
- ...
+ Dengeli sıçın! (Yaşanmıştır)

- Okul sırasında beklerken –
Müdür: Arkadaşlar bugün kaloriferlerimiz çok güzel yanacak, çünkü sınıfta unuttuğunuz montlarınız artık yok! (Yaşanmıştır)

- Tezi tez elden getir -
+ Tezi en son ne zaman teslim edebilirim hocam?
- Yarından tezi yok hemen elimde olsun. (Yaşanmıştır)

- Çantada porno dergi yakalatılırsa –
Müdür: Bunlara para yatıracağınıza kerhaneye gidin deyyuslar! (Yaşanmıştır)

- Lib(d)ya -
Hoca: Parayı kimler bulmuştur?
Öğrenci: Libyalılar! (Yaşanmıştır)

- Matematik sınavında –
Soru: Doğal sayılar nedir?
Cevap: Doğada bulunan ve doğal halini koruyan sayılardır. (Yaşanmıştır)

- Bambaşka bir eşitsizlik -
+ Eşitsizliği daha ilkokul sıralarından öğrenmeye başlıyor bu ülkenin çocukları: Tembeller ve çalışkanlar sırası... Böyle saçma bir ayrımcılık olamaz. Sınıf savaşı ilk önce sınıflardan başlar!
- Ama hafız, Eşitsizlikler ilkokul konusu değil ki. Lise Matematik konusu...
+ !!! (Yaşanmıştır)

Haftanın ödülü
Haftanın ödülü; pet şişenin kapağını ortasından delip birbirlerine sidik yapar gibi su fışkırtan dahiyane öğrenci gençliğine...
?Dünyanın en büyük savaşları hep su yüzünden çıkmıştır' formunda bir tarih efsanesi var ya hani; işte o efsaneyi literatüre sokan bizim bu ufak mucitlerimiz, öğrencilerimizdir!

ersinkelleci@yahoo.com.tr

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN - KEMAL ARSLAN

300 metre sonra sola, Gudik köyünden sağa, kavaklığı geçince bayıra vur...

LEN ALLAH RAZI OLSUN ŞU GPS'Yİ İCAD EDENDEN!

DUPIDIK DUPIDAK

MISA DAYII... BU SİPANYOLLAA SENİN GÜÇÇÜK OĞLAN RAMOYU GÖRMEYE GELMİŞLEE...

HOŞ GELMİŞLEE... BİGÜN GELCEKLERİNİ BEKLİYODUM ZATE... GELSİNLEE AYRAN KATIVEREM...

GEL LEN!

ALOOO! İSTANBUL LOCİ TUR ŞİRKETİ Mİ?.. BEN KENYA SAFARİ TUR YOLCUN 2 RÜSTEM KUT... KARIMDAN, ÇOCUKLARIMDAN ÖNCE SİZİ ARIYORUM. SİZİN GİBİ TUR ŞİRKETİNİN DE, ROTASININ DA, REHBERİNİN DE, SAFARİSİNİN DE GELMİŞİNİ GEÇMİŞİNİ, ANASINI AVRADINI SİTEYİM. BİR SES Mİ DUYDUNUZ? BİŞEY DİL, ARKADAŞIN SESİ...

HAKKINI HELAL ET RÜSTEM ABİİİG! BİBİBİBİ BİBİBİ...

ÇAT

ABİ! ABİ! ABİ! ABİ!

YARABBİİ YARABBİİ...

ÜMOGH!

HARRR

POSTA...

...

MEİL ADRESİNİZ YOK MU SİZİN?..

SIKAYPINIZ, EMESEN ADRESİNİZ...

FEYSBUUKUNUZ?..

DOORUYU SÖYLE... BİZE İŞÇIKSIN DİYE, ACIDIĞINIZ İÇİN MEKTUPLAŞIYOSUNUZ DİMİ LAN?..

PTT

bak pos-ta-cı ge-li-yoor selam ve-ri-yoor.. herkes o-na bakı-yoor me-rak e-di-yoor...

SUS! YALVARIRIM SUS, AĞLATACAKSIN BENİ ŞİMDİ!..

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

PANTOON

METİN FİDAN

ERDENER ABİ

BİRİNANIR

... ALIN!

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

HAMDİ YÜZBAŞI

matinfidan@iaman.com.tr

Akşamsefası Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

...YE YİRMİN 1 RAUNDUN SONUNA GELİYORUZ...İKİ BÖKSÖR DE MAÇI BIRAKACAĞA BENZEMİYOR!..

YİRMİNCİ RAUND MU?.. ULAN O KADAR OLDU MU BE!? SABAH İSKENDERCİDE EK İŞ GARSONUM; PAPYON! AKŞAM HAKEMLİK; PAPYON! YİRMİDÖRT SAAT PAPYON. KONSOLOS GİBİ OLDUK MINA KOYİM..! HADİ ABİCİM PİJAMA GİYİP YATICAM, ZKİCEM RAUNDUNUZU... ALD!..

BU MAÇI DA ALMAYIN O ZAMAN SORUCAZ!..

OYNAYIN ULAAAN!

RUHSUZLAR!

O FORMA SİZE YAKIŞMAZ!..

MAÇTA ANA-AVRAT, TAŞ-SOPA!.. KESMİYOR ANTREMAN'A GELİYORLAR BU DEFA DA SİNİR STRES..! PEKİ BEN NERDE YAPICAM KENDİ TOPLUMSAL PATLAMAMI ..MINA KOYİM?!

RUHSUZLAR!

CİDDİ ÇALIŞIN! KARİYERİMİ KİMSEYE YEDİRMEM!..

HAH BİR DE BU VAR!..

BDOK

ESKİDEN MAHALLEDE ELMASINDAN, ERİĞİNE, MARULDAN VİŞNESİNE ÇEŞİT ÇEŞİT AĞAÇ VARDI, BİNA BİNA İÇİNE SIÇTILAR MUHİTİN ...NEYSE BUNA DA ŞÜKÜR!..

PORTAKAL WAŞİNKTON! MANDALİNA İZMİR ÇEKİRDEKSİZ!..

ELMA GİBİ DOMATES!

SARI PATATES SARI!..

YANINDA MANİTAN VARSA BÜTÜN KIZLAR SANA BAKAR FELSEFESİNE İTİBAR EDEREK HARBİYEDEN, ŞİŞLİ'YE HATUNUN YANINDA BİTİŞİK NİZAM YÜRÜDÜM!.. AĞZIMI AÇIP KAPAMAK SURETİYLE DIŞARIYA KARŞI HATUNLA SEVGİLİYİZ, BİRŞEYLER KONUŞUYORUZ EFEKTİNİ DE VERDİM!? FAKAT, BU ARADA TAKSİM'E DE GELDİM, NE İYİ BOK YEDİM..!

YURT DIŞINDA ÇOCUK BAKARAK İNGİLİZCE ÖĞRENME HAYALLERİM. İŞTE BU VELETLE SUYA DÜŞMÜŞTÜR!? GELDİM GELELİ KELİME HAZNEME BOK, BEBEK BEZİ, PİŞİK KREMİNDEN ÖTEYE BİRŞEY KATAMADI GÂVUR EVLADI!..

EİHİ! EHİ EHİ!

EİK Kİ!

PURRTT ZORTT

ZUTT

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

behicpekmail@gmail.com

Behiç Pek

Siyamlı Profesör
YATTARA VALLİ

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Sayın hocam hepisi koşuyo, yemek yiytyo. Ben de koşuyom. Ama yenmiyo. Ipıslak hocam. Çekici deyil.

Yattara Valli: Kuşlara yavrucuğum ıslak ekmek vertyolar. Yapış yere. Tut kuş.

Deyerli Valli, neriye gitsem peşimden geliyo. Dönüyom aniden, görükmüyo. Duruyom duruyo, gidiyom gidiyo.

Yattara Valli: Boynuna yavrucuğum. Çıngırdak bağlamçlar kayboima diye.

DEV ROMAN

Ayrıl, 64 İmpala gibi amortsörleri üzerinde yaylana yaylana geldi. Reverans yaptı, Veysel'in önünde durdu. Ayrıl: "sana bir süprüzüm var." Veysel: "Harikasın sen. Nedir?" Ayrıl: "Ama önce hastane." Veysel: "Ne alâka?" Ayrıl: "Kolye aldım sana anneler günü için." Veysel: "Hoppala kere hoppala." Ayrıl: "Amalyat ol cinsiyetini deyiş lütven." Veysel: "Neydi günahım?" Ayrıl: "Çoku belli beni sevmediyin."

HUKUK KAYARKE

NİHAT GE

Asfaltın buz tutmuş havalarında araba sürenler bilir, tekerlekler kayıyorsa elinizdeki direksiyon plastik bir çocuk oyuncağına döner, bir nevi delinin elindeki direksiyon gibi vın vın vın diye çevirir durursun, işe yaramaz. Bizler yazarlık mesleğini 'hukukun' güvencesiyle yapıyoruz, hukuk yoksa nerde nasıl yazacaksın, elimizde tuttuğumuz kalem artık buzlu zeminde elimizdeki deli direksiyonu gibi. Direksiyonu istediğin kadar çevir boşuna, kayıyorsun, ülke kayıyor, hukuk kayıyor.

Tüm yüksek hakim ve yargıçlar ve tüm barolar 'hukukun kaydığını' artık bu zemin üstünde bir toplumun yaşayamayacağını her vesileyle söylemesine rağmen hukuk yine kaymaya devam ediyorsa, bu ülkenin varoluşuyla ilgili ciddi sarsıntılar var demektir.

Genç Türkiye Cumhuriyeti bir sosyal devrimle işe başladı, eşitlik ve adalet her şeydi, şeyhler, padişahlar, tekkeler artık yok, insanlarımız Edirne'den Van'a yurttaş olacaklar, ırk, dil, cins, mezhep ayrımı olmadan herkes kanun önünde eşit ve herkes bu ülkenin fırsatlarından eşit faydalanacaktı.

Aramızda bizimle birlikte yaşayan mongol tabir edilen bilimsel adı Down sendromlu arkadaşlarla birlikte yaşıyoruz. Down sendromu 'kromozon dizilişinde' bir hata yüzünden. Cumhuriyetimiz inşasını henüz tamamlamadı, bir yığın sorunla baş ede ede birkaç yüz yıl içinde ayakları oturacak, ancak, şimdi daha iyi anlıyoruz ki bir 'kromozon dizilişi' hatası var. Mezhepler, dinler, etnik yapılar sert bir ideoloji olarak partileşerek ya da terörleşerek ya da içten içe cemaatlerle devleti ele geçirebiliyor ya da tehdit ediyorsa ve arkasında büyük karanlık güçler bulabiliyorsa, 'sorun' çok ciddi demek.

Bugün ülkemizi tehdit eden tüm bu karanlık tehditleri iyice incelediğimizde Cumhuriyetin 'kromozon' dizilişinde ciddi eksikliklerin sarsıntılarını görürüz. Soğuk savaş yıllarında Amerika'nın kucağında oturan Türkiye, 60 ihtilali, 12 Mart ve 12 Eylül darbelerini Amerikan güvenliği ve referansıyla yaptı ve Türkiye'nin 'sosyal gelişimi' baltalandı, Türkiye'nin sivil talepleri perdelendi ve yok sayıldı, toplumun kendi başına siyaset üretmesinin önü kesilerek Türkiye Sorunları 'kangreleşti'. 90'lı yıllarla gelişen TV'ler ve zenginleşen İslami cemaatler ve Irak'ta palazlanıp desteklenen örgütler hızla Türkiye'nin başına bela oldu.

Şimdi geldiğimiz yerde Türkiye Cumhuriyeti'nin Genelkurmay Başkanları 'dinlendiklerini' ekranlardan alenen dile getiriyorlar, bu ne demek, Türk Ordusu'nu dinliyorlar demek, bu açıkca 'bir savaştır' ve ülke güvenliği ya başkalarının eline geçti ya da ciddi bir savaş planı yavaş yavaş orduyu yıpratıp sindirip hain emellerine doğru ilerliyor demektir.

Ordu dinleniyorsa bu bir ülke için en büyük tehlikedir, Yaşar Büyükanıt dinlendiğini söylediğinde ertesi gün tüm gazetelerin manşetlerde dinlenmeyi dile getireceklerini sanmıştım, yanıldım, üstünde durulmadı bile, yani, bu kadar ciddi bir güvenlik tehlikesine ya alıştık ya önemsemiyoruz. Genelkurmay Başkanı'nın bu ifadesi artık itirafı mı diyelim, Cumhuriyet'in kurulduğu günden bugüne Cumhuriyet Türkiyesi'nin yaşadığı ve yaşamakta olduğu en büyük tehlikeyi işaret etmektedir. İstihbaratı olmayan ya da istihbaratı elinden alınmış ya da istenildiğinde dinlenmekte olan bir ordu olamaz. Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 'ülke güvenliğini' derhal sorgulaması ve bu ciddi sorunu parlamentoya taşıması gerekir ki, nerdeeeeeeeee...Demek ki orduyu dinleyerek kıskaç ve zaptü rapt altına almak isteyenlerle işbirlikçiler aynı meclisteler..

Bir ülkede yaşayan din, mezhep, etnik yapılar siyasi varlıklarını o topluma dayatarak ülkenin sosyal ve siyasal yaşamından büyük taleplerde bulunabilir, bu onların siyasal hakkıdır, ancak, bu taleplerini 'haince' ya da düşman araçları kul
işbirliği yaparak Türk
ye çalışanlar, şekille
kromozonlarında as
kullananlar ya da ya
ği yapanlar ya da yal
kiye'yi yıpratmak ist
rıyla artık Türkiye ha
alamazlar, çünkü ar
kaybedenin ülkeyi te
tışma kıvamına gelm

Türkiye'nin kalbi s
sasında yasal kurum
bu hainliklere başvur
asla mümkün değild
lar ve düşmanlarla iş
en hassas noktaları
Bir ülke bir toplum
fetmez. Siyasi talepler
ülkede yapacağınız
toyu seçimleri demo
yapın, ancak, görün
geçirmişsiniz, bu dur
tan hainliğiyle yargı
yük suçtur.

Hepimiz dinleniyo
tak odamı dinliyorla
koyuyorlar, şimdi bu
de bana 'hayır içind
ruz, yatak odasını ç

Ben de ne diyeyim,
maları başbakanın ö
hepinize teşekkür ed
padişahlık budur.

Bizi dinleyen güç, c
ratık. Cemaat denilen
bir şeyh var, biliyorsu
bilir, manaları bilir, g
uzakları görür, bu he
tidir. Cemaate bağlı g
ni mahrem odalarında
lak gezmeyin, Ameril
rür diye uyarıyorlar. C
bu şekilde uyarılır, şu
dir, senin beyninde
iman etmiş her müri
rür diye kendi kend
kendi kendini bir kara
hin koca bir cemaati z
tim altına alması böyl
bugün de böyle..

Yani Amerika'daki
dinlenme uydularını a
ten dinliyor, kendi ce
rek yok onları 'içerde
kularından' ve kendi
trolüyle sıkı bir denet

Tübitak Yayınları'n
kitabı harika, bir b
'ameliyathane' hatır
beyin ameliyatlarını
cukların beyin ameli
yorsunuz.. Ancak he
ameliyathanenin sıkı
siz cerrahları çok yor

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

k ya da düşmanla
asetini biçimleme-
e olan Türkiye'nin
alamazlar. Şiddet
istihbaratla işbirli-
ülkelerle elele Tür-
r bu düşmanlıkla-
da kolay kolay yer
tihbarat savaşları,
eceği bir yoğun ça-

meclisinde anaya-
a yer almaları ise
rından dolayı artık
kü, hainlik yapmış-
yapıp Türkiye'nin
nvari sızmışlardır.
usvari planları af-
'siyasi' dile getirin,
klikleri parlamen-
devreye sokarak
ki 'istihbaratı' ele
vanı Harbi yani va-
sı gereken en bü-

üşünün benim ya-
aşbakan'ın önüne
nu dile getirdiğim-
ıklamalar yapıyo-
yoruz' diyecekler..

odamdaki konuş-
koymadığınız için
mi, diyeyim, işte

t dediğimiz bir ya-
de tarikat, başında
eyh her şeyi görür
meyenleri bilir, en
'in sıradan marife-
ızlar evlerinde ya-
ak gezdiğinde, çıp-
n şeyhimiz sizi gö-
ıte bağlı her mürid
oma görür, o şeyh-
görür... Şeyhine
im şimdi beni gö-
sir' haline getirir,
odaya kilitler.. Şey-
rapt altında dene-
r, dünde böyleydi,

bizleri teknolojik
rını kullanarak za-
tini dinlemeye ge-
eyinlerinden' 'kor-
an bağlılığın kon-
tına almış..
çıkmış Dr. Frank'ın
cerrahi, enfes bir
la yazılmış kitap,
ıyor, küçücük ço-
ını gördükçe ağlı-
hüzün dolu değil,
na temposu şüphe-
ve çok ilginç şaka-

lar da ortaya çıkıyor.

Bir defasında asistan arkadaşı amiri doktorla iyi geçinmiyor ve iki de bir azarlanıyor, yine bir gün kafatasını açmışlar ve amiri ameliyatı bitirip hadi şu kafatasını sen kapat deyip ameliyathaneden çıkar.

Amirine gıcık olan asistan, kafatasını alıyor ve elektronik yakıcı bir kalemle kafatasının içine amirinin ismi (Fred), İbne Fred yazıp kafatasını kapatıyor. Kimbilir ebediyen artık bu kafatasının bir daha açılmayacağını düşünerek.

Ancak aynı hasta altı-yedi yıl sonra yeniden hastaneye geliyor ve kafatasını yeniden açmak amiri Fred'e kalıyor, tabii ki içinde yazılı İbne Fred yazısıyla yakayı ele veriyor.

13-15 yaşında çocukların henüz gelişmemiş beyinlerini yurt odalarında sıkı denetimle ele geçirip kafataslarının içine şeyhlerinin ismini yazanlar ise henüz yakayı ele vermedi.

Ancak Türkiye'nin bildiği gerçek, yüz binlerce genç çalışkan iyi yetişmiş gencin maalesef kafataslarının içinde ergen yaşlarında birileri bu şeyhlerin adını kazıdı..

Bakın, şizofreniye artık 'delilik' diyen kalmadı, çünkü artık biliyoruz ki şizofreni hastalığı insanın en değerli varlığı 'mantığın' kaybolmasıdır.

Sizin de etrafınızda bir çok şizofreni arkadaşınız olmuştur, oturup kalkmalarından birçok şeye kadar her şeyleri sizden farksızdır, ancak, tek fark, mantıkları bozulmuş, dağılmıştır.

Çünkü 'mantık' yabancı bir istihbarata teslim edildi, mantık, düşmanların eline geçirildi, birileri Amerika diyerek, Amerikan özgürlüğü, Amerikan demokrasisi, Amerikan şemsiyesinin güvenliğiyle bu istihbarata ortak olup yüzbinlerce genç güzel dünya bir tanesi çocukların beyinlerini köleleştirdi ve mantıklarını bozdu...

Dünya güzeli Anadolu çocukları, sırf iyi okullarda okumak için, onun bunun tavsiyesiyle okul masrafından yırtmak için cemaatlerin eline düştü, okulu bitiririz kaçarız, yırtarız diye düşündüler ama boşuna, çoğu beyinlerinden kıstırıldı, onları, yaşadıkları toprağa ve yaşadıkları ülkeye 'düşman' haline getirecek bir AJAN MANTIĞI'nın köleleri haline getirdiler.

Ama ben, hala değil, ebediyen bu çocukları çok çok seveceğim, çünkü ben, Anadolu'nun yoksulluğunu biliyorum, ben de İstabul Ticari İlimler Akademisi'ne kaydolmak için bir zamanlar İstanbul'a geldim ve Trabzon Yurdu'na yerleştim ama birkaç gün, cebimde beş kuruş olmadığı gibi, yarın okula gittiğimde bana gönderilecek beş kuruş yoktu..Okuyamadım ve Trabzon'a geri döndüm ve ilk gençlik yıllarım karanlık örgütlerin oyuncağı haline geldi, yani yoksulluğu ve okuyamamak endişesini iyi biliyorum.

Bu yüzden okumak için en değerli varlıkları 'mantıklarını' teslim etmiş bu gençlerin hazin trajik hikayelerini bilmeden anlamadan bu gençleri suçlamak aptallıktır, ahmaklıktır..

Geçen gün onlardan biriyle tartışıyordum, ağbi dedi, biz de insanız, senin gibi bak, ayakta duruyoruz, dedi.. Ben de onlara, şu Mardin'de iğrenç katliamı yapanlar da insan olduklarını sanıyorlar, onlar da başkalarına bakıp diğer insanlar gibi ayakta dik durduklarını sanıyorlar.

İnsanın dik durmasını sağlayan 'omiriliktir', bu işlerle beyin ilgilenmez, beyin, düşünceyle ilgilenir, sanatla ilgilenir, insanlıkla ilgilenir, ayakta durmak nedir ki aç National Geographic kanalları ayakta duran o kadar yaratık var ki...

Beyin teslim edilmemesi gereken tek yerdir, ordu beynini teslim etmiş, gençler yoksullukla okuma savaşında beyinlerini teslim etmiş, medya, daha çok ihale ve iktidarla iyi geçinme arasında beynini teslim etmiş...

Beynini teslim etmeyen kaldı mı, birkaç kişi kaldı, onlar da içerde... Mesela Erol Manisalı. Zaten yaşlı ve bir yığın yaşlılık hastalığı var, şimdi hücresinde o yaşlı bedende beynini teslim etmeden yavaş yavaş ölümü bekliyor.

Galiba bugünlerde en iyi ölüm, beynini teslim etmeden ölmek, Allah hepimize beyin sağlığı versin...

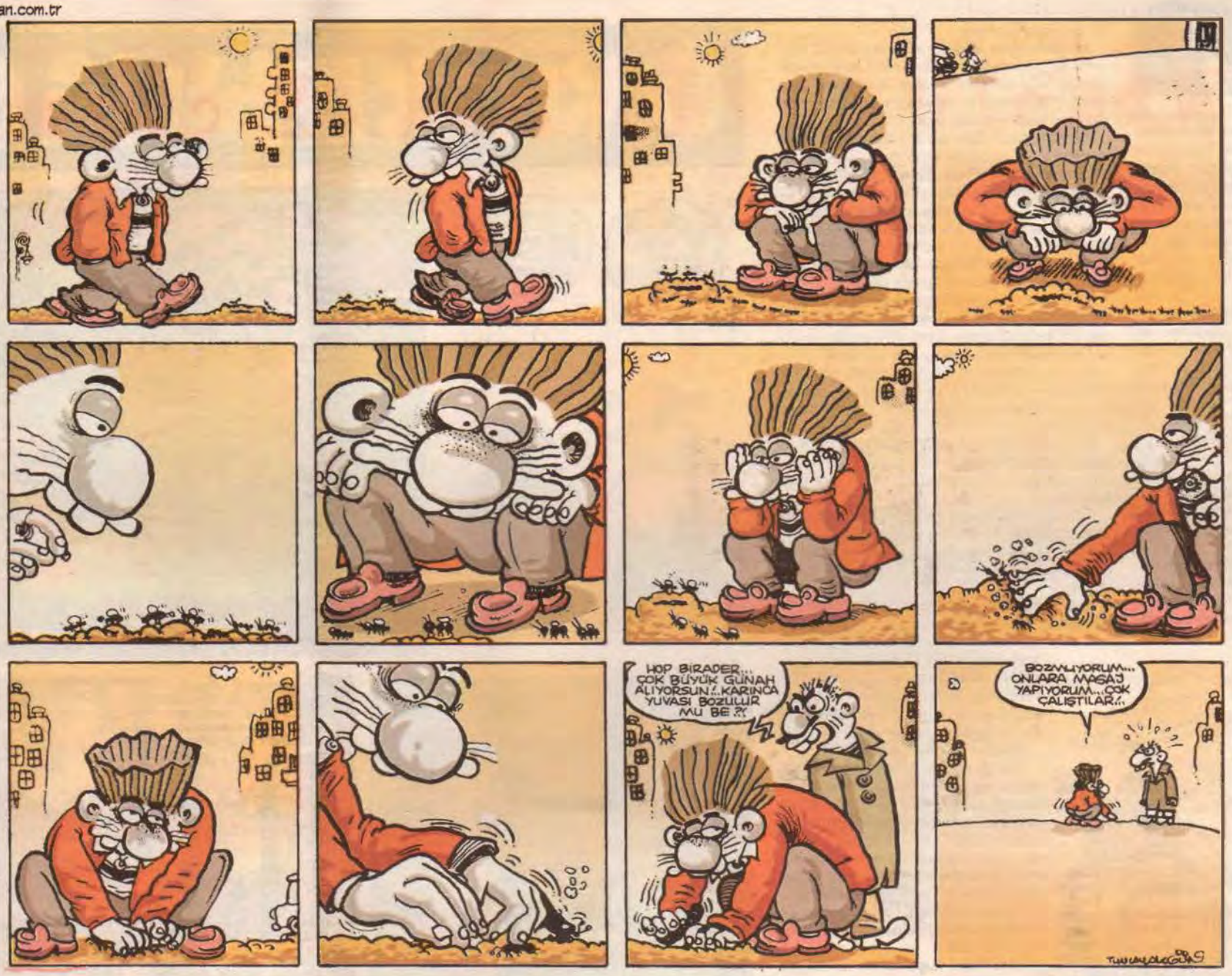

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

Ziftli Sütlaç

GÖKHAN DABAK

İpek Özsüslü DOKUNUŞLAR

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bahadirboysal@mynet.com

BENCİL BOYSAL

HIDIRFEST

Hıdırellez şenliklerini yıllarca merak ettim. Gitmek hiç nasip olmamıştı. Nihayet geçen hafta gittik gece. Ahırkapı'daymış. Fena trafik. İndik yürüyoruz.. Bi trafik polisine sorduk.. "Rakın kok 100 metre ilerde" ded.. Rakın kok?. Bi geldik.. Hakkaten de Rock Fest gibi. Yani ben çingen, romen falan göremedimki hiç?? Üzeri dolu dilekli bi dilek ağacı vardı.. Onun üstüne bağlanmış bir kağıt parçasında hissettim sadece çingeneyi.. *"Seda Sayan ablam, Ali Şan abim, Çağla Şikel ablam ve tüm TV'de sabah programları yapanları mutlu et Allahım."*

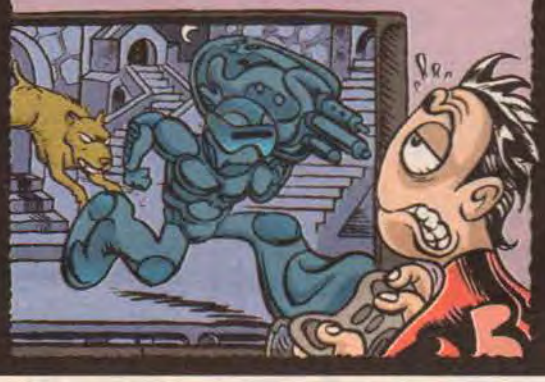
Bi altı yıl oldu herhai. Mağara gibi tuhaf bi evdeydik. Gece.. Ev partisi falan.. Evde dicey de var.. O da dahil olmak üzere üç-dört kişi ne içkide, ne müzikte!!! öylece duruyolar. Bi ara arka odadan biri gelip kalem istedi??. Ne işse? Yok kalem malem.. O dakka beraber geldiğimiz kankaya dank ettiydi.. "Kalem?.. Abavv.. Abi hemen gidelim! Heroin basıcak bunnar" Dobovvv... Topuklamıştık hemen..

PİLEY

İlişkiler bittikten sonra, kız tarafı niye arayıpta bi "naber, nasılsın?" demez.. Diyemez?. Yani ilişkiye niye hatasıyla, sevabıyla "paylaşım" olarak değil de, fiyaskoyla sonuçlanmış bir proje olarak yaklaşırlar?.. Halbuki neler neler paylaşılmış.. Götündeki donun rengine kadar herşeyini bilmişsin, bi arayıp naber diyemiyosan en samimi bildiğim samimiyetsizin teki değil misin?.. Geçenlerde bi sohbet esnasında dul bi harım abla bu hususta öyle bişey dedi ki, yine ters taklaya geldik.. "Kız seni ilişki esnasında, kafasındaki istediği yere getiremediği için zaten esef ve sinirle bitmiştir ilişki.." Eee?? "Kız senden sonra yeni bi ilişkiye başlar.. Onu da kafasında istediği yere getiremez.. Bu sefer eski sana daha beter kin duyar!" Vay babam vay!. Tekabule bak! Bu ne böyle.. Herkesle elele sorunlu sonsuz akışmış böyle.. Bu ne lan?..

Yalnız adamın iftar açması her ne kadar korkunç mutsuz ve nadir görülen bi halse, bekar adamın piay steyşın oynaması da bi o kadar olmayan bişey. Beri hiç sevmem mesela. Sanki birbirinden ve hayattan sıkılan çiftler için özellikle tasarlanmış. Peki, kitap okuyo muyum? Tabiki hayır. Kediyi bile kucağıma alıp adamakıllı sevemiyorum. Hem konsantrasyon bozukluğu falan. Yaş 30 falan olunca negzel kal geliyo bünyeye yaa..

SAMAL SİMGE

HAZZ

Biz de iyi aile çocuğuyduk. Gelgelelim, sokakta küfreden çocuklara çok imrenirdim. Geceleri uyumadan evvel yatağın altında gizlice küfrederdim kendi kendime. En zevklisi de tuvalette sifonu çekip, gürleyen su sesi esnasında hemen yeni öğrendiği küfürleri bırakıvermekti.

Aksamsefasi
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KAAN ERTEM

@leman.com.tr

Ayaklarımı bağlayan tel...

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

sklhan@leman.com.tr

- Sıkılhan. Ben Aşur... Aşur Dayın... Alo... Benim anladığım, sen gelip bu Ömür Dayını hunharca ortadan kadırmayacan. Halbuki kaç defa söyledim kendisinin töre gereği menfur bir cinayete kurban gitmesi gerekiyor. Şunca yıldır çoluk çocuğu cinayete azmettirirm, senin kadar zor azmedeni görmedim. Yani hakiykatten bütün telefonları dinliyollarsa, aramızdaki konuşmaları dinleyen biri bile çoktaan azmedip Ömür şerefsizine gurşun yağdırmıştı....

- Dayı şu töreyi bana bir mail atar mısın, iyice bi anlamaya çalışıyım.

- Töre meyil atılır mı lan kavat? Anlaşıldı beceremeycen sen bu işi. O vakıt şansa bırakmıyım ben ortadan gadırayım Ömür Dayı'nı, sen üstüne al. Jandarmaya, "Mıstafa'dan olma Hafize'den doğma, Ömür Kartzambak adlı şahsı, çevremizin hanımlarını rahatsız ettiği için, ayrıyetten Değirmenin üst tarafında kalan dört dönüm tarladaki akraba haklarını gasp ettiği için dört el ateş etmek suretiyle öldürdüm, pişman değilim" diyeceksin...

- Başka bi istek parçan var mı, onu da çalıyım...

- Esas mı diyosun? O zaman de ki "1978'de halamın oğlunu arazi anlaşmazlığı nedeniynen gafasına gazmayla vurmak suretiyle Dombay düzlüğü mevkiinde ki bir bostan guyusuna attım, araştırırsanız cesedi orda bulabilirsiniz, pişmanım, vijdanımın sesini dinledim, samimi itirafımın tarafınızca dikkate alınmasını arzederim"

- Ufak bi sorun var ben 1978'de henüz doğmamıştım...

- Ozamarı de ki "2004 yılında bir gönül meselesi nedeniyle teyze oğlum Suruçalı Tomakin (28) adlı şahsı av tüfeğiyle vurmak suretiyle... Karısıyla beraber kaçmadan evvel cesedini Toynakdere mevkiindeki bir taşocağına gömdüm" Hazır öyle demişken devamla "Aynı yılın temmus ayında keçilerini tarlama salan komşum Ŝâkir Süheyl Kavuştak'ı kafasına kürekle vurmak suretiyle... Alov? Alo... Ses versene len? Gapamadın inşallah. Yoksa seni Sarıcaplato Mevkii'ndeki uçurumdan atmak suretiyle... Alo? Saygısız edepsiz töre bilmez yavuşak seni... İnsan öz dayısının yüzüne telefon kapatır mı? Atalar ne de güzel ve doğru demişler: "Akrabanın akrabaya ettiğini akrep etmez"... Doğru, vallaha doğru. Öz yiğenimin bana ettiği afra tafraya bak... Şerefsiz, vatan hayını...

- Merhaba dostum Sıkılhan, Enes ben, Enes Binsatar. Müsaitsen ticared edelim mi? Bi parça rızık alır mıyız?

- Çok sağol Enes yaa... Ben de biri arasa da çılgınca ticared etsek. Rızık üstüne rızık temin etsek diyodum...

- Eh fevkalade o vakit. Şimdi ben diyorum ki aziz dostum; organik ürün manyaklarına hitab edelim... Ticaredte keriz parası akıtmak mübahtır.

- "Kaskallayınız" mı denmiş kadim ticared ehli tarafından?

- Şimdi şöyle; bir tarihte ünlü tüccar Ebu Hüveyye kendisinden dört dönüm gölge satınalmaya gelen bir cahile parası karşılığında dört dönüm gölgeyi satıyor. Bunun üzerine etrafındaki ticared ehli dönüyor ve Ebu Hüveyye'ye diyor ki: "Ya Hüveyye, sen gibi dürüst esnafa yakışır mı? Dört dönüm gölge olur mu? Oldu desek, güneş yer değiştirince gölge yerinde kalır mı?" Ebu Hüveyye dişlerini göstermeden ölçülü bir şekilde gülüyor ve diyor ki "O müşteri o parayı ziyan etmeyi kafaya koymuş. Ben olmasam fenâ niyedli, fesat ruhlu bir fâsık kendisini kaskallayıp madiden ticared edecekti. Hiç olmazsa parası ben gibi hayır hasenat sahibi bir ticared ehline geçmiş oldu. Ben o parayı kıymetlendirir, o ebleh şahsın da faydalanacağı hoş bir ticared ederim" diyor...

- İyi de piyasa organiğe doydu bence. En son "organik tuğla" gördüm ben.

- Ben de aynen sen gibi düşündüm evvela. Ancak fikrimi yeşil sermayenin Güler Sabancı'sı Behiye Büşra Uhrek Hanım'a söylediğimde kendisi bana "Yeşil Sosyete" yi hatırlattı. Haribo firması bile "helal ayıcık şekerlemesi" yaparak bizim pazarımızda bize mal satıyor. O halde biz hem organik ama aynı anda hem de helal gıda maddeleri segmentinde piyasaya girersek, dağıtırız ortamları... Her organik helal değildir. Ya da her helal organik olmayabilir. Yeşil sosyete ihalelerden kırıyo parayı, nereye saçacaklarını şaştırıyolar. Biz almazsak fâsık tüccarın biri bu "hem helal hem organik" işine uyanıp alır bunların paracıklarını... Sen "he" de yarın başlayalım ticared etmeye. Alo? Kapadın mı? Alo? Riski fazla mı buldun? "Risk olmadan rızık olmaz" derler. Alo... Ticared?

Akşamsefası

Utangaç Balıklar İçin Buzlu Camdan Akvaryum.

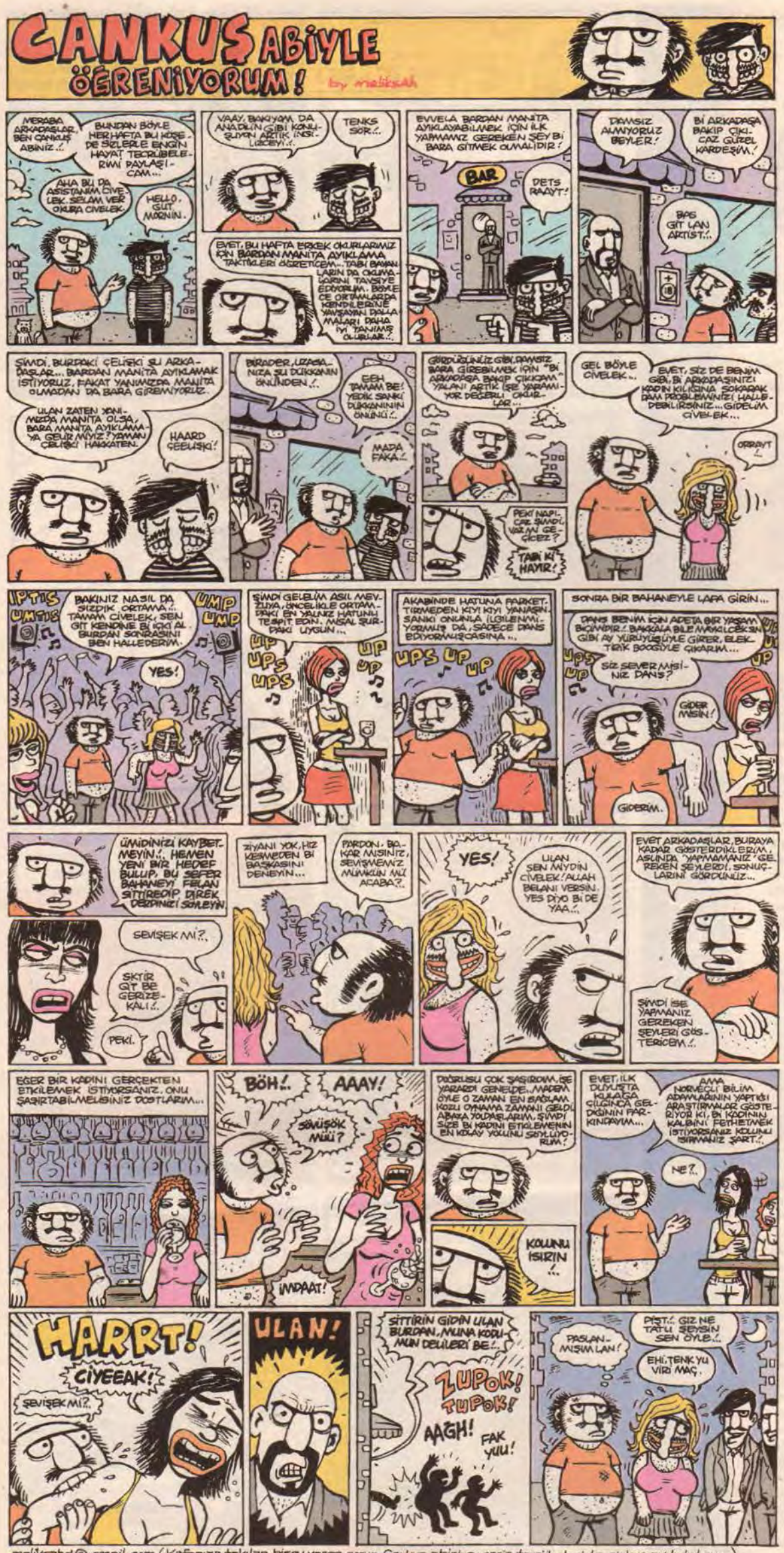
M. K. PERKER

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CANKUŞ ABİYLE ÖĞRENİYORUM!

by meliksahd

maliksahd@gmail.com (Kafanıza takılan bişey varsa sorun Cankuş abinize, engin tecrübeleriyle sizleri aydınlatsın...)

DUYURU: Sebepsizler adında 48 sayfalık bi dergi hazırladım. Basıldı ve dağıtıma verildi. Yakında çıkacak, haber veririm burdan.

Akşamsefası

-Ali abi, naaber! İyisindir inşallah? İyi olmanı yüce Tanrıdan dilerim vallaİ İyisin dii miyav? Ben, eh, iyiyim. Ama tabii seni görünce çok daa iyi oldum! Nasılsın yaa, görmeyeli? İyisin dii mil

-Keesİ. Yİne ne İstİyeceksİn len?

-Aal Nerden bildin bişiy istiyceemi?

-Alnında yazıyo. Hep ağlamaklı geziyon böyle; dilenci gibİ!

-Ben ağlamıyım da kim ağlasın! Sorma başıma gelenleri.

-Ne oldu, öt bakalım!?

-Eh, madem sordun ötiyim. Yani söyliyim: Ali Abi, başıma inanılmaz bi şans kuşu kondu! Sen de "kuş," ben diyim tanrı ilahesi! Kimse bişiy demesin, susun, ben kendime güveniyom!

-Gene saçmalamaya başladın; bak dinlemİycem hİçİ Adam gİbİ konuş.

-Heyecandan vallaaI. Olay, şu: Dans yarışmasına katılıyom ben!: Dans edicem.. Fekat, bu dans yarışmasına katılmak için, 50 lira katılım ücreti istiyo vicdansızlar.. Senden iki ricam var. Birincisi: bana şu 50 lira konusunda biraz destek olman.. Şindi, bende hiç para yok. Sana yalvararak kendime düşen görevi yapayım ben. Sen de, sadece parayı bana uzat yavaşça?.

-Tam puştsun haal Böyle komİklİk ederek sevİmlİ olucağını, herkesten para koparıcaanı sanıyosun dii mİl?

-Aklıma bile gelmedi yeminlen böyle bişiI. Bi dakka. Komig miyim ben gerçekten? Aal Kadınnar seviyomuş çünkü gomik erkekleri de. Neyse, sittiret şindi gadınnarı, daa acil bi işimiz var! Veriyon mu Ali abicim, 50 lirayı?

-Oğlum. Kendİne gel artıkI Otuz yaşında eşek kadar adamsın. Bİr İş bul, gİr çalış efendİ gİbİ.. Ulan, sen dans etmeyİ fİlan da bİlmezsİn kİ hemI

-Bilmek gerekmiyo ki yav. Yani, böyle kesin bi şart aramıyolar. Şartnameyi çok dikkatlice okudum ben! Öyle bişiy yazmıyo. Al bak, yanımda. Al oku! İnanmıyosan yani. Aha, al.

-Çek lan şunu! Gözüme batırıcan, ayı.. Bu dans yarışması, şey dİ mİ? Duymuştum galİba; hanI koro halİnde katılıyolar. Korolar şarkı söylüyol?

-Yav, ilahi Ali ağbicim! Hiç de yarışmalardan felan annamıyon ha! Adı üstünde; o, şarkı yarışması. Bu ise, dans yarışması diyom sana! Dans edicem; çılgınnar gibi.. Bi 50 liraya bakıyo sadece. Onu da hallettim mi, bence üçüncü olma şansım kesin var!

-Ne oldu len; üçüncülüğü kovalıyon sadece? Şampİyonluk yemedİ dİimİl

-O kadar da haddimi biliyom! Zaten biraz antremansızım. En son, Hilmiye teyzelerin kızının düğününde dans etmiştim azıcık. Ama tabii, yarışma gününe kadar epey vaktim var! Gün ola harman gele; akşam doğmadan saman işler!

-Keesİ. Ben şu, İkİncİyİ merak ettİm asıl! O neydİ kİ?

-İkinci, ne! Kim?

-İkİ rİcâm var dedİn ya olumI Bİrİncİsİ, 50 lİra İstİyon; kİ nah alırsın. İkİncİ rİcan ne peki?

-Ya, o daha kolay gibi.. Şindi, dans yarışmasında bi partner gerekiyo. Gelip orda benimle dans eder misin diycektim? Hiç endişen olmasın; çünkü tarzlarımız uyuşmayabilir; ben break dance yapmak isterim, sen salsa sevebilirsin! Ben tango derim, sen hayır olmaz, çiftetelli istiyom diyebilirsin; çok normal! Ama bence annaşırız orta bi noktada; hattâ kendimize özgü yeni bi dans bile yapabiliriz doğaçlama. Ki duyduuuma göre, doğaçlama dans en çok puan getiren dans türüymüş! Vallaa.

-Sana böyle doğaçlama bİ Osmanlı tokatı çakarım, Alİ ağbİnle dalga geçmek neymİş görürsün!. Eşek.. Sİttİr gİt, katıl. Alay ettİr kendİnİle ordaI

-Alla Allaa! Katılıcam da, para yok diyom yav. Laftan da annamıyon. kusura bakma ama.

-Yok elli lira, melli lİra! Ayrıca böyle bİ salaklık İçİn, beş kuruş bİle vermemİ

-İyi, peki. Bizde zorlama yok!

-Sİz kİmsİn'İzlen?

-Ben ve benim gibi düşünenler.. Neyse, üçüncü ricam şu..

-İkİ tane dİİl mİydİ oğlum? Kaç tane rİcân var? Hayatın rİcâ zaten! Bİ kere de, bİrİsİnden bİşİy İstemeden kendİ başına yaşayıver azıcık lan.

-Gidicem zaten buralardan. Arıycaksınız çok beni. Şu yarışmayı bi kazanıyım da hele. Dans yarışmasını diil ama! Bi tane daa yarışma var: "Boşanıyoruz!." Bi evde, dört tane evli çift, üç hafta kalıcak. Amaç, bunların boşanmasını sağlamak! Evli adamların ve kadınnarın, birer tane en yakın arkadaşı da bulunacak evde. Ve boşanmaları için, dedikodu yapıp ortalığı kızıştıracak bu kişiler!. Şindi diyom ki; yani üçüncü ricam bu: Sen, ben ve Ayten abla yarışmaya katılalım!? Ali ağbi; kesin dereceye gireriz bence! Acayip kızıştırırım ortalığı, süper dedikodu yaparım vallaa.

-Vay aadİ! Demek, Ayten Ablanla boşanmamı İstİyosun? Ulan, az böreklerİnİ keklerİnİ yemedİn kadının! Aİle saadetİmİzİ İkİ dakkada harcıycan yanİ, ha?

-Yav, yarışma bu alt tarafıl Herşeyi nasıl da ciddiye alıyon, abartıyon hemen.. Ayrıca, sen demiyo muydun arasıra, "bıktım bu kadından, çekip gidicem!." diye?

-O ayrı bİşİy hayvanI. Sen ne kanşırsın benİm özel İşlerİme? Ne aptal öküzce laflar edİyon böyle! Hİç yakıştıramadım sana.

-Bi kere, kesinlikle kötü niyetim yoktu! Beni bi dinlesen, hemen öyle "hayvan mayvan" demezsin. Bu yarışmada, ikincilik de var cicim! Biz, ki benim büyük becerimle, son anda birinciliği kaptırıp ikinci olucaz! İkinci olan çift boşanmıyo; ama boşanmaya çok yaklaştı için de süper bi ödül alıyo yine! O ödülü kazanıp, Ayten abla ile Londra sahillerine geziye filan gidersiniz; ben de Kadıköy"e gidip kendime dört tane mp3 çalar alırım. Böyle harika bi olasılık var yani! Şimdi elini vicdanına koy da söyle: Denemeye değmez mi!?

-Elİmİ; omzuna koyarak cevaplıyorum: Oğlum!. Evlâdım!.

-Ah, bastırma yaa. Acıtıyosun Ali abi! Acayip sert ellerin var valla; farkında diilsin. Aıh! Yaa, acıyo.

-Oğlum.. çocuğum.. nİçİn böyle şeylerle meşgul kafan hep lanI. Yarışma, turnuva, kampanyaI. Neden böyle kolay yoldan zengİn olma hayâllerİ kuruyon hep!? On yıl önce bİ İşte tutunmuş olsaydın; şu anda o meslekte bİ şekİlde uzmanlık kazanmış olur, hayâllerİnİ küçük de olsa gerçekleştİrİrdİn. Hep erteliyon, erteliyon, sonra da daha fazlasını İstİyon haliyleni.

-Ali ağbi kusura bakma ama; kuru nasihate ihtiyacım yok. Bunları çok duyduuk!

-Kİmden duydun len?

-Şey; buraya gelirken Semih ağbiye çıtlatmıştım. O da benzer şeyler dedi. Marketçi Birol ağbiye rica etmiştim; o lavuk da böyle söyledi.. Herkes bana karşı!. Neyse, bari bi 20 lira atıver de, gidip ön kaydımı iptal ettireyim!?

-Böyle bİşeyİ İptal ettİrmek İçİn nİçİn para alsınlar lan?!

-Yaa; yarışmalara yabancısın iştel Şindi ayrıntısına mı gireyim sana!?

-On lira veriyorum. Ama üç haftа görünme gözümeI

-İki hafta yapalım şunu? Ay sonunda teyzemlere Manisa"ya gidicem zaten!

AYRINTILAR

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Ayrıntılı bilgi için: dumur@leman.com.tr veya guner@leman.com.tr adreslerinden iletişim kurabilirsiniz...

Ali Rıza Bektaş/İstanbul

Deniz Pişkin /İstanbul

Abdo Çolak/İstanbul

Yurdun Erdoğan/İstanbul

A.Rıza Bektaş/İstanbul

BAYİLERDE

OKTAY VE CEVDET'İN ÇİZERİ MELİKŞAH'TAN..

AŞK.. NEFRET.. ENTRİKA.. İHTİRAS.. ALDATMA.. ÖPÜCÜK.. DAYAK.. PIŞPIŞ.. GOYGOY.. MAKSİMUM ATRAKSİYON.. VE TABİKİ BOL KAHKAHA!..

KARTAL, KEZBAN VE ERMAN'IN AKILLARA ZİYAN MACERALARINI KAÇIRMAYIN!

"Laz Marks" Hayaleti İstanbul'daki Son Oyunundan Sonra Karadeniz'de Dolaşmaya Başlıyor!

Yaklaşık 50 oyun ve 7.000 seyirciye ulaşan sunumumuz doğduğu topraklara doğru yolculuğa başlıyor. Karadeniz'in bütün kent ve kasabalarında sergilemek istediğimiz "Laz Marks" zorlukları aşarak size ulaşmaya çalışmaktadır. Israrla örgütlü ya da bireysel olarak bu sunumu yaşadığınız yerlerde olması için sizde katkınızı sunabilirsiniz...

Mayıs Programı;

13 Mayıs Çarşamba 20:30
Gazipaşa/ Belediye

14 Mayıs Perşembe 20:30 /
Burdur

15 Mayıs Cuma 20:30
Isparta/Düş Cafe

16 Mayıs Cumartesi 20:30
Balıkesir/Eğitimsen

18 Mayıs Pazartesi 20.30
Oyun Atölyesi/İstanbul

21 Mayıs Perşembe 20.30
Çorum / 0546 972 04 58

22 Mayıs Cuma 18.00/20.30
/Ereğli/ Eğitimsen

23 Mayıs Cumartesi 18.00/20.30
Düzce/Eğitimsen

24 Mayıs Pazar 16.00/20.00
Zonguldak/Eğitimsen

25 Mayıs Pazartesi 18.00/20.30
Samsun/ Eğitimsen

27 Mayıs Çarşamba 20.30
Ordu / 0532 252 59 98

28 Mayıs Perşembe 20.30
Giresun/Halkevi

29 Mayıs Cuma 20.30
Tirebolu/Eğitimsen

30 Mayıs Perşembe 18.00/20.30
Trabzon/Eğitimsen

31 Mayıs Cuma 20.30
Tonya/Eğitimsen

KİTAPÇILARDA

LAZ KAPİTAL (II) GELİYOOR

Genel Koordinatör:
Alper KÜÇÜKDEVLET

Bilgi için; 0554 738 36 90

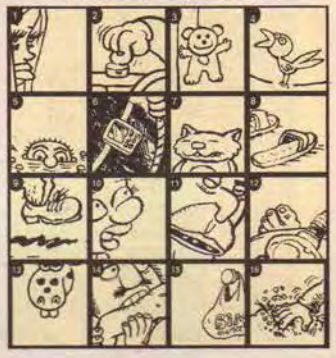
kucukdevletalper@gmail.com

www.lazmarks.com
www.leman.com.tr
www.cansenligi.org

DETAY DOKU-149

Kare lerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere ait?..'Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kuraya seçeceğimiz 20 okura imzalı Leman albümleri, ciltleri, tişörtleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Kalanlardan 1 kişi ise komple hediye paketi kazanıyor... Doğru yanıtlar postalarının bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak...

ÖDÜLLÜ BULMACA

1 .....
2 .....
3 .....
4 .....
5 .....
6 .....
7 .....
8 .....
9 .....
10 .....
11 .....
13 .....
14 .....
15 .....
16 .....

147 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1 Gatana/Tuncay Akgün-Kemal Aratan
2 Erhan Candan
3 Köşe Vuruşu/Nuri Çetin
4 Amatör/Ali Rıza Bektaş
5 Behiç Pek
6 Bezgin Bekir/Tuncay Akgün
7 Ulangaç Balıklar İçin/Kutlukhan Perker
8 Amatör/Ersan Arslan
9 Bencil Boysal/Bahadır Boysal
10 Daral&Timsah/Mehmet Çağçağ
11 Erdener Abi/Kaan Ertem
12 Pantolon/Metin Fidan
13 Silolhan Vinyet/Kemal Aratan
14 Terelelli/Can Barslan
15 Amatör/Mehmet Çolak
16 Kink Leblebi/Suat Özkan

907. SAYIDAKİ 147 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Zühtü Boz/Antalya - Aslı Yazıcı/İzmir - Sabit Kuyumcu/Rize - Burçak Destanoğlu/Ankara - Ayşe Vardar/İstanbul - Bünyamin Demircan/Muğla - Ayşegül Günsel/Zonguldak - İzzet Türkalp Akbaşlı/Mersin - Anıl Uyan/İzmir - Gülizar Mındız/Bursa - Gül Tunçer/İstanbul - Hilal Halıulu/Barın - Selda Tunç/İzmir - Bilal Bülbül/Tekirdağ - Murat Kapıkaya/İstanbul - Kutay Akgül/Ankara - Zeynel Özcan/Kocaeli - Ekrem Kaya/Aydın Komplle Hediye Paketi: Tayfun Göler/İstanbul Cilt: Selim Dikmar/Balıkesir

İsim: .....
Adres: .....
.....
Tel: .....
E-Mail: .....

149
İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14
Beyoğlu-İst. Fax: 0212 245 38 06
bulmaca@leman.com.tr

Aksamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TERELELLİ

PICTURES CAN BARSIAN

LAN, HAYVAN GİBİ DAVRANDINIZ, KADINLAR KAÇTI İŞTE.. BUNDAN SONRA KATIRLARLA DEVAM EDECEZ!.

O DA OLUR... HİÇ YOKTAN İYİDİR... NEFSİ KÖRELSİN YETER..

HAHAAA PANDİİK!.. BUNA DA PANDİİK!.. SANA DA PANDİİİK!.. BHEHÜÜÜ!.

KIZACAM KIZAMIYORUM!.. O BİR HASTA... PANDİK ATAK GEÇİRİYO!.

ŞAH VE MAT!..

YUH!.. SENİ VİTAMİNLERLE, BALIKLA, FOSFORLA BESLEDİK, GENE ŞU VAROŞ ÇOCUĞUNA YENİLDİN HA!..

HEHEEY! BU, KARBONHİDRATIN PROTEİN VE VİTAMİNE KARŞI BİR ZAFERİDİR!..

HACIYATMAZ

AHA DA, NE?. Hiii!.. LAN... BEN MEĞER UYURGEZERMİŞİM... NİYE HİÇ SÖYLEMİYON BE!..

AMAAN, SÖYLESEM NOLCAK... SANKİ ÇOK BİŞEY FARKEDİYO DA...

SACİT BEYİN İŞLERİ GENE BOZULMUŞ.. ESKİDEN BU KAPIYA GUCCİ, PRADA, LUİ VİTTON TORBALARI ASILIRDI, EHEEY!..

5

BİM Market

ÇABUUUK KALK AYAĞAA! OTURMAK YASAAK!.. KAALK!..

NE CEBERRUT MEMLEKETMİŞSİNİZ BE!.. İSTEMİYORUM ZATEN OTURMA İZNİ FALAN!.. SADECE ZIÇMAK İÇİN BEŞ DAKKALIĞINA OTURDUK... AYAKTA MI YAPICAZ HA!..

SAYI:914
13 MAYIS 2009 Çarşamba
Haftalık Süreli Yerel Yayındır

● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd Şti ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Yönetmen: Tuncay AKGÜN ● Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR ● Müessese Müdürü: Ali YAVUZ ● Muhasebe Müdürü: Gülsüm ÜNLÜ ● Satış Müdürü: Cüneyt Aydın ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No 14 Beyoğlu/İstanbul ● Tel: 0.212 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 0 212 245 38 06 ● Abonelik için Tel: 0 212 292 95 65 ● Baskı: LeMan Matbaası Adres: Alim nyumcular Sanay Sites C S Blok No 7-8 Had mköy/IST Tel 0212 858 00 93 (Pbx). ● Genel Dağıtım: D.P.P.A.Ş

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti alınmıştır. Hiçbir şekilde basılı yazılı, dijital, görsel yayınlarda, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

20 Mayıs 2009 Çarşamba Sayı: 2009/21 1.50 TL. (KDV Dahil)

915

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

www.leman.com.tr

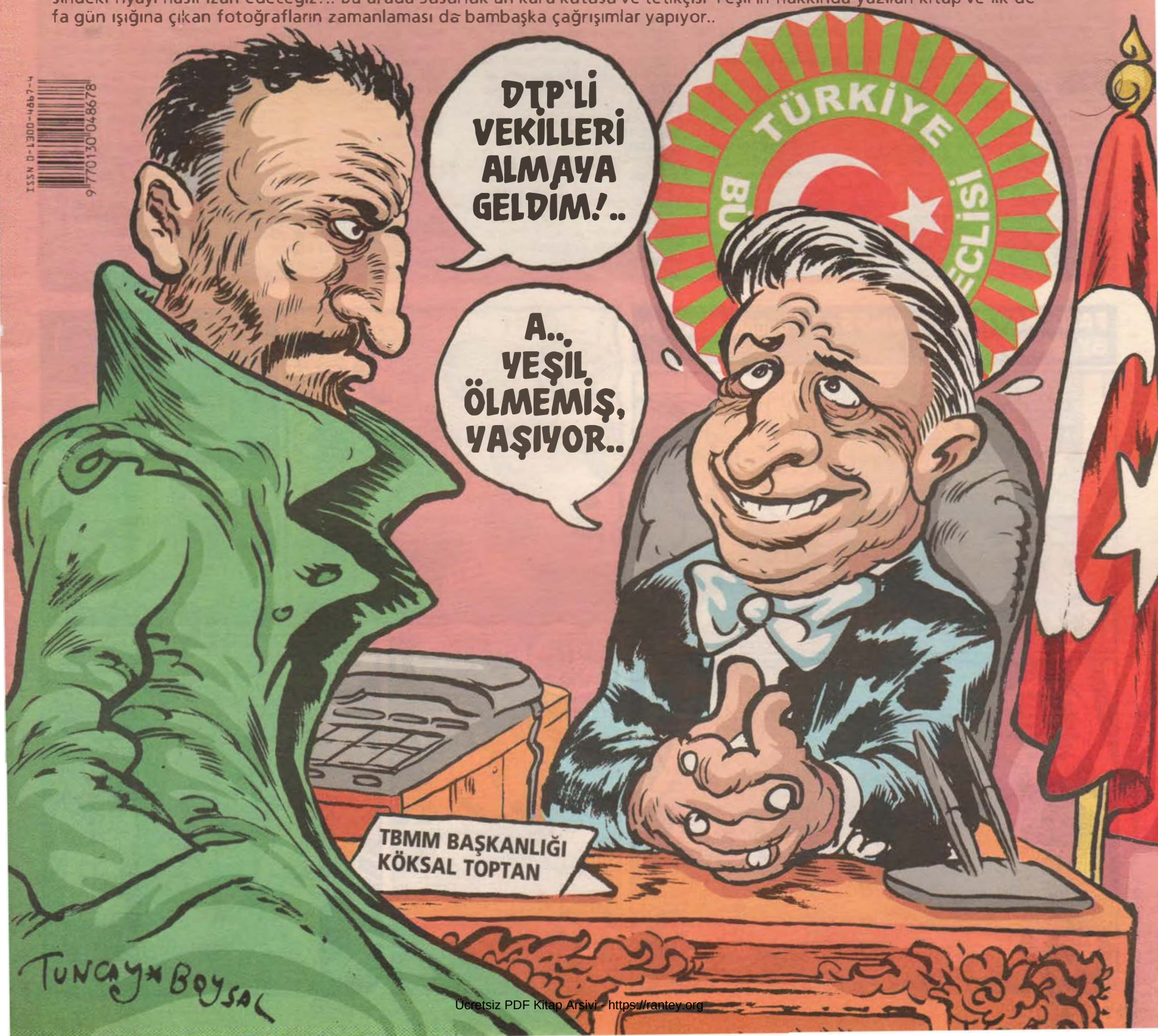
K.K.T.C 1.75 TL.

Yine YEŞİL'lendi Türkiye ortamları ve DTP'li milletvekillerine gözaltı kararını destekleyen Meclis Başkanı Köksal Toptan

Yolsuzluk dosyaları, dokunulmazlık zırhına takılan, başta Başbakan Erdoğan olmak üzere iktidar milletvekillerine karşı DTP'li milletvekillerine üstelik TBMM'de gözaltı kararına bizzat Meclis Başkanı Köksal Toptan tarafından destek verilmesindeki riyayı nasıl izah edeceğiz?.. Bu arada Susurluk'un kara kutusu ve tetikçisi Yeşil'in hakkında yazılan kitap ve ilk defa gün ışığına çıkan fotoğrafların zamanlaması da bambaşka çağrışımlar yapıyor..

ISSN 0-1300-4867-4

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

lazmarks@gmail.com

Memle eti cennete çevirduk, az sonra huriler geleyi

Efendum görinen işsuzluk olmiş % 21 (Idris uşağum, görinmeyen işsuzluk nedu diyecek olursan; bizum uşaklar baluği bile artuk 4 kişi birden tutayi. Birincisi oltayi tutayi, ikincisi oltaya yemi takayi, üçüncusi şinorkeliyle yemi yutacak baluğa refakat edeyi, dördüncusi da yemi yutmasi içun baluği ikna edeyi. Şimdi buğa bir da baluk pazarinda, yan yana limon, roka ve kivircuk satan 3 kişi'yi daha ekle; etti 7 kişi.)

Ne deyiduk, görinen işsuzluk olmiş % 21, fakat bizum 15 vatluk ampule sorarsan, "Memleçeti cennete çevirduk, az sonra huriler geleyi."

Netceğuk Hasan ne etsun, uşak zokayi yutmiş ve bu habertere inanmiş tabi. Gerçi Netceğuk Hasan kimlere inanmadi ki... 'Ak Günler' diyen Ecevit'e, 'Ben sizun babanuzim' diyen Demirel'e, 'Iki anahtar vereceğum' diyen Çiller'e... Inanma konusinda çok bonkördur...

Hasan tutturmiş, "Başbakan haktidur, herkes neşe içinde göbek atup, eğleneyi."

Ula bu uşak eskiden akilliydi, buğa ne oldi, diye sordum soriştirdum. Meğer parasuzluktan Avni Akr Stadi'na giremeyimiş, sitadun yakinindaki bir evun çati katindan Tirabizonspor maçini seyredeyimiş. Yattara'nun attuği bir golden sonra bizumki sevinurken tepe usfi yere çakilmiş. O günden beri Tayyip'un politikalarini hakli bulmaya başlamiş.

Efendum, bu iletişum hokkabazlari, Türkiye'yi bir sinama filmi pilatosi gibi kullanmaktadur. Yönetmen, seyircinun kafasinda sori işareti yaratmamak içun, göstennek istemeduği yere kamerasini çevirmez derler. Dünyanun bütun hokkabazlari gibi bizum medya ve iletişum hokkabazlari da makyajli yeri göstereyi.

Medya imani gevreyen milyonlarca çalişani (milyonlarca çalişamayani) göstenneyince ne olnyi; bizum Netceğuk Hasan dünyanun her tarafini Layla, Reyna zannedeyi. Hasan'a göre herkes sabaha kadar gezup tozayi, eğleneyi... E tabi, hurilerun gelmesi yakindur...

Okurla sohbet

Uşaklar, paçilar mail gönderup sori sorayi, ben da cevaplayinum...

Antalya'dan Sabri deyi ki; Sayin Laz Marks, Trabizonspor sizin için çok mu önemli? Antalyali olsaydiniz hangi takimi tutardiniz?

Önce şuni iyi ayirt edelum, Tirabizonliyik, Karadenuzliyik diye tuttuğumuz bir takumdan çok daha ileri bir şeydur Tirabizonspor. Maziumun, ezilenun, Anadoli'nun ayağa kalkmasidur. Habu oligarşinun tekerine çomaği Lapsekispor soksaydi oni tutarduk.

Bütun ilişkilerde ezen ve ezilen hanesine eyi bakacaksunuz uşaklar.

Tirabizonspor, Vietnam'un, Cezayir'un ve Küba'nun, beyuk savaş aygitlarina karşu yaptuğinun aynisini yapmiştur.

"Bu beyuk organizmalari biz da alaşağı edebiluruz" duygusuni yaymak, bu morat motivasyoni yükseltmek bile çok önemlidur. Buna yaptuği katki bile Tirabizonspor'un saygideğer olmasina yeter.

Oyle 'fanatikluk' kelimesiyle açuklanacak bir şey değildur Tirabizonspor.

Ayrica bizum Yali Kiraathanesi'ndeki uşaklara bir tane laf anlatana kadar neredeyse bir asir geçeyi. Bunlara, "Ula dünyaya bir tane göktaşi düşeyi" desan orali bile olmazlar. Fakat "Ula göktaşi bizum Ganita'un oraya düşeyi, hem da göktaşinun rengi sari – laciverttur" dersanuz işu rengi değişur. Iki saniyede kahve boşaiur ve göktaşini çakiltaşi gibi parçalarlar.

Artvin'den Recep sorayi; bizanoğlunun en önemli sorunu nedir?

Sanayi sermayesiyian, banka sermayesi'nun iç içe geçmesi sonuci olişan finans-kapital ezilmeden insan evladina huzur yoktur. Bunun dişindaki hemen her şey ayrintidur.

Finans – kapital portakal sikacağ'iyla ezilmez tabi ki...

Bu ander kaybanayi ezmak içun çok kiyak uşaklar lazimdur.

Bizum uşaklardan Kemal Tahir'un bir lafiyla bitureyim; "Laz Marksizum, fikir olmadan önce ahlaktur. Bencilluği yenmeden, yalan söylemeyi birakmadan, ruh ve fikir disiplinine girmeden Laz Marksist mi olunurmuş?"

Olmak ya da olmamak... İşte bütun mesele bu...

Son olarak; bol bol hamsi yeyun, fosfori eksuk etmayun. Yalunuz, hamsi antibiyotik gibidur... 12 saatte bir alun, yoksa etkisini göremezsunuz.

Istanbul'dan Soner uşağum, "Konuştuğunuz gibi yazdığınız için sizi okumak zor oluyor. Biraz daha iyi anlayabilmemiz için yardimci olabilir misiniz?"

Olmaz miyim uşağum... Aha size Laz Marks, 'deyimler sözlüği'. Çalişun, haftaya soracağum.

Trabizon peşuğlude sallanmalari lazimdur. (Işun acemileri içun soylenur.)

Dünkü kuş bu gün viçi viçi edeyi. (Maddini bilmezler içun soylenur.)

Haçan : Mademki
Kutav : Çöpek
Kaybana : Beter
Çupi : Sopa
Bet muncurli : Çirkin suratli
Hoçe : Sinir, Öfke
Paçi : Kiz
Kotori : Bok

Kahve tarzi örgütlenme

Her semtte, her mahallede ve her şehirde bizum Yali kiraathanesi gibi onlarca, yüzlerce ve binlerce kahvehane vardur.

LAZ KAPİTAL

Laz Marks Emice

Kahveler her türli pirotesto ve direniş içun bölünmiş hücrelerdur.

Bölünmiş deyirum çünki, herkez küçük parçalar halinde isyan etmektedur. Kimsenin beyuk bir parça oluşturmasina imkan yok. Herkes kendi masasinda küfür edeyi.

Dikkat ettum, bizum Yali Kiraathanesi'nde, hüçumet elektriğe, doğalgaza, suya (göstermesi ayip olacak ama mecburim) kol gibi zam yaptuğinda ortaluk ayağa kalkayi.

Uzunşase Osman, Ayu Mehmet, Telefon Ahmet ve Tersbacak Avni iktidara, düzene, yöneticeler, makus kaderlerine veryansun edeyiler.

Ula deyirum, bunlar yarun demokratuk bir kitle örgütieüye olup, mücadeleye başliyacak herhalde...

Fakat bizum uşaklar kahvede esup gürleyup, gazlarini çikarduktan sonra evun yolini tutayiler. Ve maalesef yaptuklari muhalefet de orada bitmektedur.

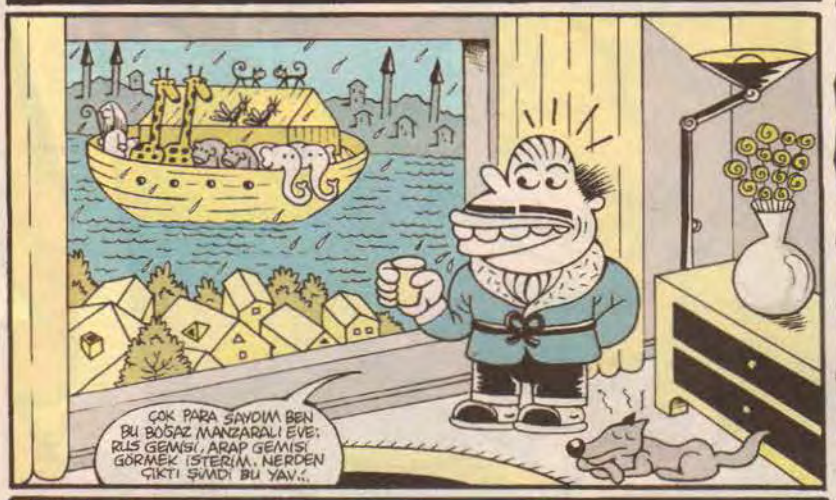
Bizumkilerun en beyuk örgütsel faaliyeti, eşli okey veya ellibirdur. O da, parti bir tarafa kalinca o gün kurulan örgüt, o gün yikilayi zaten.

Deyirum ki; ula bin tane hamsi bir araya gelun çok heybetli görüneceksiniz. Sakin görüntüyü bozmayun ula yoksa tek tek yutulursunuz. Yutulayisunuz işte...

Yilmaz Okuruş

FANi KARiKARTUUNSS BY MiSTER DO

DOĞAN PEHLEVAN
doganp_74@hotmail.com

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan

Türkan Saylan'ı kaybettik. Yarınki Zaman'ın manşetini biz atalım..

İki gündür uyutulan Türkan Saylan, Pazar günü

Kemoterapiye yanıt vermeyen Türkan Saylan uyutuldu.. Ve Bir daha uyanmadı..

Güneydoğu'da adı sadece kağıt üzerinde değiştirilen! köylere eski Kürtçe adlarının yeniden iade edileceği konuşuluyor..

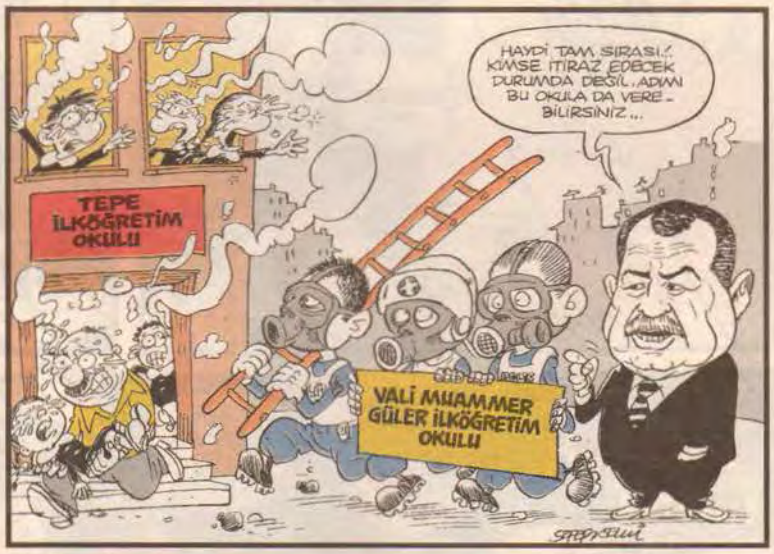
İnsan hakları komisyonu raporuna göre, Diyarbakır'daki küçük mahkumlar, doktorsuz, gıdasız, kir pas içinde gayri insanı koşullarda cezalarını çekiyor..

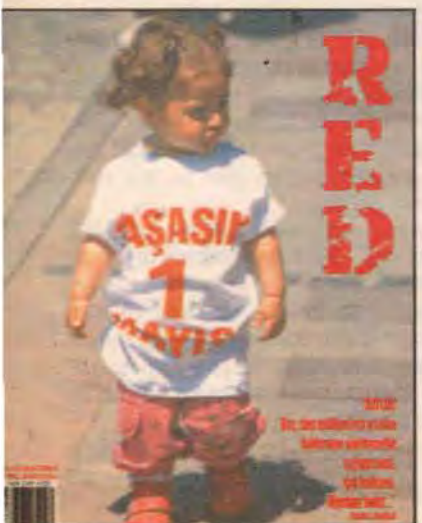

Domuz gribi Türkiye'de!!? Halk ve sağlık ekipleri tehlikenin farkında değil.

Kaçak yapıların yıkıldığı Başak şehir Güvercin tepe savaş alanına döndü..Polis yine orantısız güç kullandı..Diğer yandan polisin tutumunu savunan Vali Güler'in görev yaptığı şehirlerde bir kamusal alana adını verdiği ortaya çıktı..

EŞEK ARISI CEMİL

TAYYİP ERDOĞAN

Ülkemizde 40 bin kaçak Ermeni var gerekirse geri göndeririz..

KÖKSAL TOPTAN

5 DTP'li milletvekilli için... Köksal Toptan, ANAYASA'YA GÖRE POLİS ZORUYLA GETİRİLİRLER

ERMAN TOROĞLU

"Gizli gay futbolcular var mı? O zaman gizli olarak gay hakem de olabilir. Ama kağıda kaleme düşüp tescillenmişse, müsaade edin de hakem olmasın.

ALİ BULAÇ

Afganistan'daki Irak'taki sivilleri eşcinsel askerler öldürdü..

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aksaray PAŞAOĞLU

TÜRK KADINI EZİLİYOR DİYEN EŞEKTİR

"Hayatında seni en çok üzen şey nedir?" deseniz, şu ülkede yaşayan 70 milyon insana benzememek derim. Nedendir bilmem, olaylara daima çok başka bir açıdan bakıyorum. Bakınız, Türkiye'de herkesin herkesi faşistlikle suçladığı şu günlerde ben yine farklı birşey yapacağım. **Türk kadınını faşistlikle suçlayacağım.** Durun. Önce dinleyin, sonra vurun. Bakın Türk kadını, Türk erkeğini silindir gibi nasıl ezip geçiyor.

DÜNYA TİYATROSU TÜRK KADININ OMUZLARINDA

Bilmiyorum saatlerinizi bir saat ileri almış mıydınız? Ama ben biraz farklı davranıp saatimi bir yıl geri alıyorum ve 2008 yılına dönüyorum. Vilyım Şekspir'in ülkesi İngiltere'de müthiş bir tiyatro salonundayız. Arthur Miller'in "The Crucibles" (Cadı Kazanı) adlı oyunu bir dakika önce bitmiş. Perde yeni kapanmış. Salon, alkış ve ıslıklardan yıkılıyor. Nihayet perde açılıyor. "Abigail" rolündeki büyük yıldız "bis" yapıyor. Gülümseyerek seyirciyi selamlıyor. O bir Türk kadını. Adını biraz sonra vereceğim.

TÜRK KADINI UZAYDA

Hemen bu yıla, 2009'a dönüyoruz ve hiç beklemeden bir uzay aracına gidiyoruz. Uzay aracının artık zilini mi ne bokumsa onu çalıyoruz. Kapı açılıyor. Karşımızda bir Türk kadını. O kim mi? Erovizyon temsilcimiz Hadise. Bizi uzayda karşılıyor. Daha doğrusu o bir kelimelik bir ses. Rusya, Erovizyon birincisinin adını uzayda bulunan kozmonotuna açıklatacağını bildiriyor. Ben bu fantaziyi Erovizyon finali yapılmadan önce yazıyorum. Sonucu henüz bilmiyorum. Ama inanın Kozmonotun "Hadise" dediğini çok iyi işittim.

BİLİM ALANINDA TÜRK KADINI

Oradan hemen tekrar dünyaya dönüyorum. Sırada iki Türk kızının farklı alanlarda iki dev başarısı var. Birincisi 22 yşındaki Selina Wickham. "City of London School for Girls"den pekiyi dereceyle geliyor. "Oxford Üniversitesi" "Pure Mathematics" bölümünü yine birincilikle bitiriyor. Bizim dangalaklar "Pure Matematics" deyince onu patates pûresi gibi birşey zannederler ama değildir.

Gelelim ikinci başarıya. Bu, bir güzellik yarışmasıyla ilgili. Birinci yine bir Türk kızı. "Oksfort güzeli" seçilmiş. Onun adı da Selina Wickham. Yazımın başındaki tiyatro da yine Oksford'da. Sahneye gelen oyuncu da Selina Wickham. Onun annesi bir Türk. Yani hangi taşı kaldırsan altından Türk kadını çıkıyor.

Behiç Pek

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN - KEMAL ARSLAN

ALMANYA SANATÇI, SPORCU VE İŞADAMLARINA VİZEYİ KALDIRIYOR

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

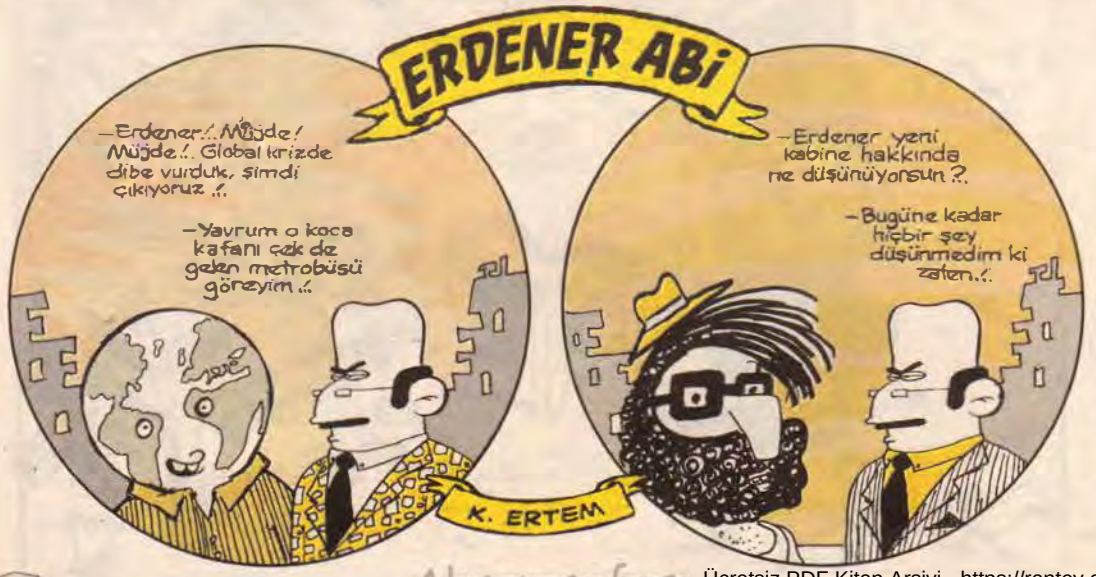

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

ERDENER ABİ

PANTOLON METİN FİDAN

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

● KARA REİS

● NASA ve Astronot Dünyası.

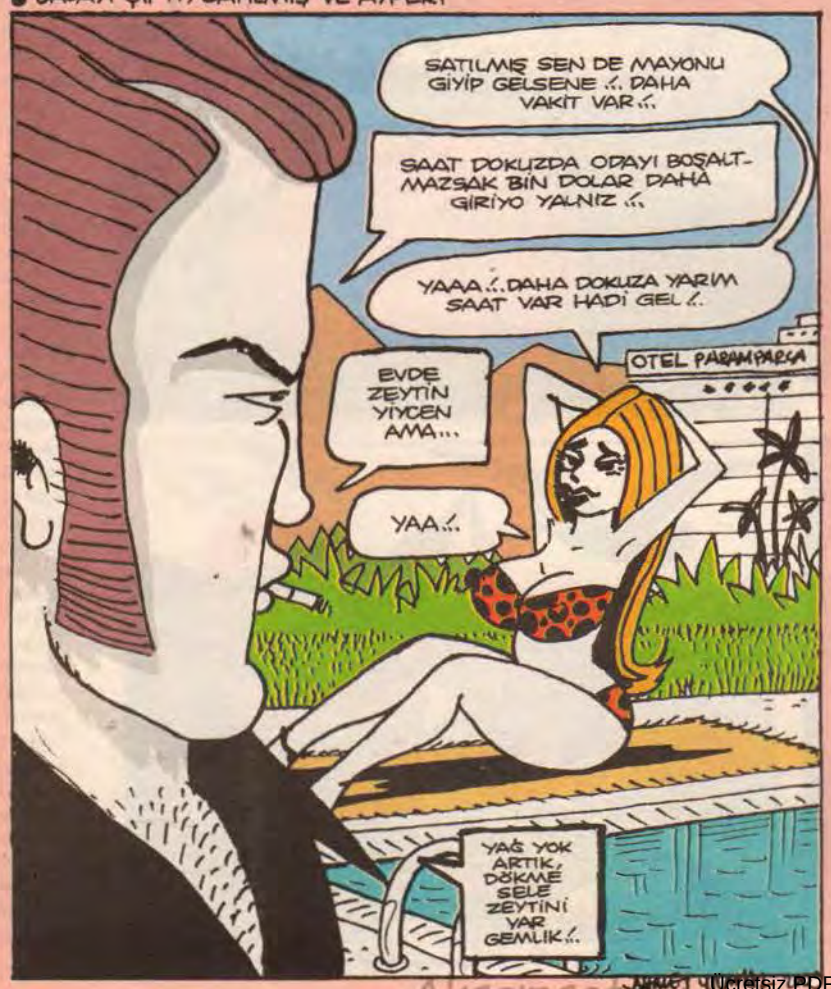
● Gedikpaşalı Kundura-Çanta imalatçısı Muammer...

UNİTED KOLPA

Karikatür albümü ÇIKTI ÇIKIYOR!!!

● BALAYI ÇİFTİ; SATILMIŞ VE AYPERİ

DELİ $ERVET

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

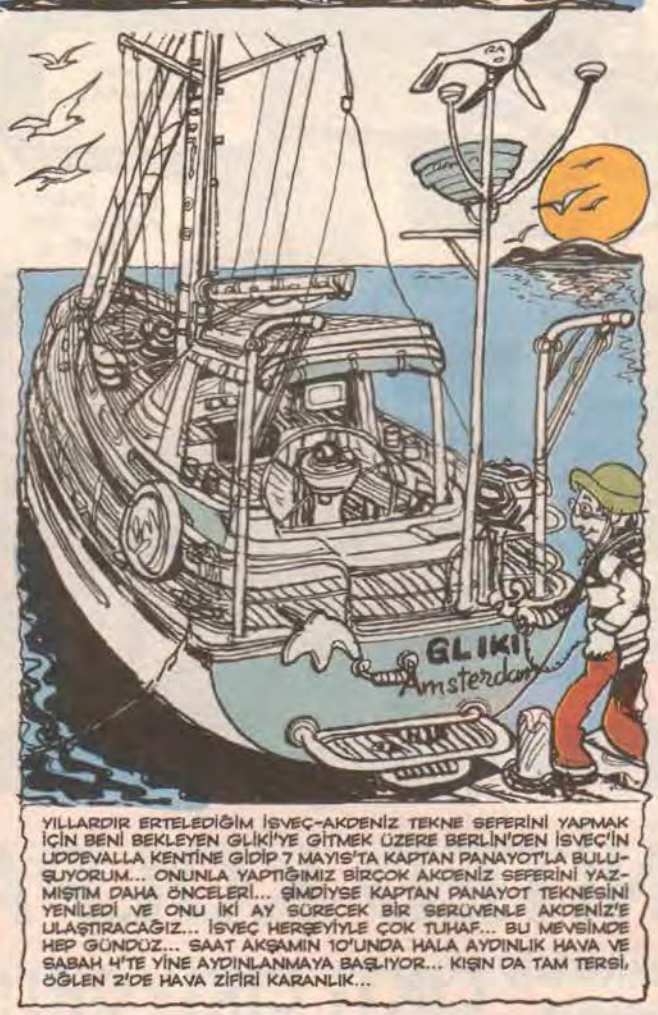
Güneri İçoğlu

GLİKİ GÜNLERİ

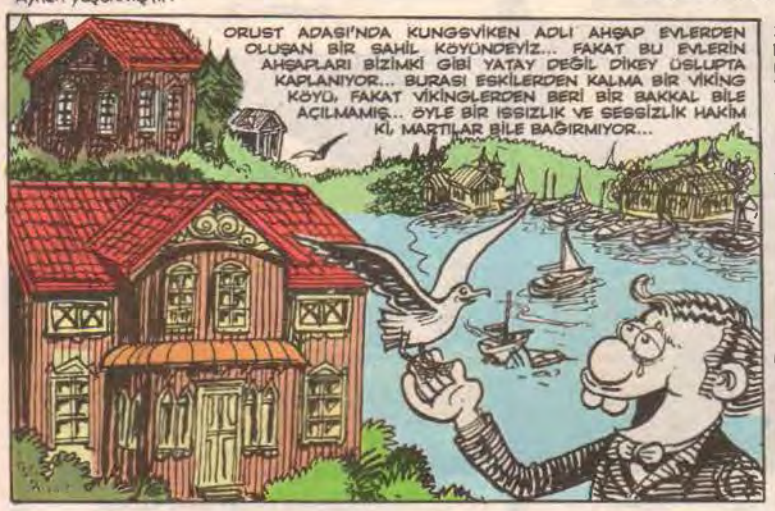

Aynen yaşanmıştır.

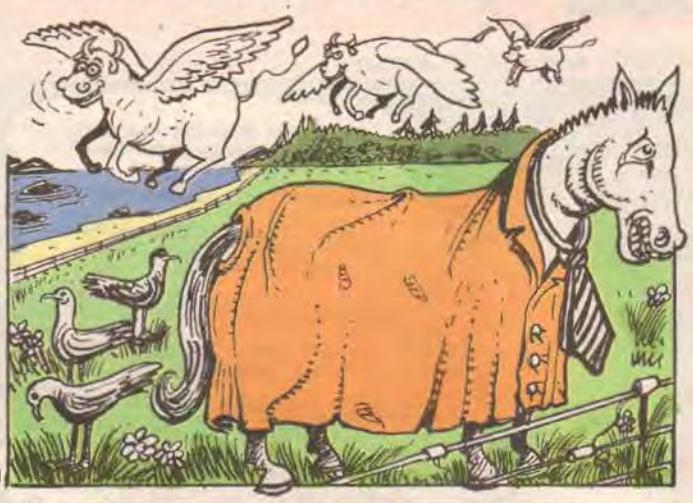

YILLARDIR ERTELEDİĞİM İSVEÇ-AKDENİZ TEKNE SEFERİNİ YAPMAK İÇİN BENİ BEKLEYEN GLİKİ'YE GİTMEK ÜZERE BERLİN'DEN İSVEÇ'İN UDDEVALLA KENTİNE GİDİP 7 MAYIS'TA KAPTAN PANAYOT'LA BULUŞUYORUM... ONUNLA YAPTIĞIMIZ BİRÇOK AKDENİZ SEFERİNİ YAZMIŞTIM DAHA ÖNCELERİ... ŞİMDİYSE KAPTAN PANAYOT TEKNESİNİ YENİLEDİ VE ONU İKİ AY SÜRECEK BİR SERÜVENLE AKDENİZ'E ULAŞTIRACAĞIZ... İSVEÇ HERŞEYİYLE ÇOK TUHAF... BU MEVSİMDE HEP GÜNDÜZ... SAAT AKŞAMIN 10'UNDA HALA AYDINLIK HAVA VE SABAH 4'TE YİNE AYDINLANMAYA BAŞLIYOR... KIŞIN DA TAM TERSİ, ÖĞLEN 2'DE HAVA ZİFİRİ KARANLIK...

ORUST ADASI'NDA KUNGSVİKEN ADLI AHŞAP EVLERDEN OLUŞAN BİR SAHİL KÖYÜNDEYİZ... FAKAT BU EVLERİN AHŞAPLARI BİZİMKİ GİBİ YATAY DEĞİL DİKEY ÜSLUPTA KAPLANIYOR... BURASI ESKİLERDEN KALMA BİR VİKİNG KÖYÜ, FAKAT VİKİNGLERDEN BERİ BİR BAKKAL BİLE AÇILMAMIŞ... ÖYLE BİR ISSIZLIK VE SESSİZLİK HAKİM Kİ, MARTILAR BİLE BAĞIRMIYOR...

MAYIS AYININ ORTASINDA HAVA BUZ GİBİ... EKSİ İKİ DERECEYE GÜZEL HAVA DİYOR LEIF ADLI TEKNE USTASI... SOĞUKTAN ATLARA BİLE CEKET GİBİ BİRŞEY GİYDİRİYORLAR. İLGİNÇTİR HAYVANLAR KAÇMASIN DİYE TELLERDEN OLUŞAN ÇİTLERDE ELEKTRİK VAR, ÇÜNKÜ HAYVANLAR BİR KAÇARSA BİR DAHA BU ÜLKEYE UĞRAMAZLAR. ÖYLE BOĞUCU BİR HUZUR VAR Kİ YALNIZLIKLA BESLENEN, İNSAN ZOR DAYANIR BU DİYARLARDA... BİR DE NİYEYSE MARTILAR GENİŞ ÇAYIRLARDA OTLUYOR, İNEKLER DE UÇUYOR GİBİ SANKİ DENİZ KIYISINDA... TEKNE YOLA HAZIRLANIRKEN SÜREGELEN UZUN BEKLEYİŞTEN SONRA KAFAYI YEMEK ÜZEREYKEN NİHAYET DEMİR ALIYORUZ...

YELKENLER FORA, AÇILIYORUZ... SMÖGEN'E SEYİR EDİYORUZ... SMÖGEN KAYALARIN ÜSTÜNE KURULMUŞ BİR AHŞAP EVLER KASABASI... BİRBİRİNDEN GÜZEL AHŞAP EVLER İSTANBUL BOĞAZI'NIN BUZUL ÇAĞ'DAKİ HALİNİ ANDIRIYOR... ÇÜNKÜ BÜTÜN ŞEHİR KAPALI, ZİRA YAZ SEZONU HAZİRAN SONUNDA AÇILIYOR VE AĞUSTOS' TA KAPANIYOR BURDA... BU ISSIZ ŞEHİRDE BİR KANGAL KÖPEĞİ DUYGULU GÖZLERİYLE KARŞIMA ÇIKIYOR BİRDEN, HEMŞERİM DİYE HASRETLE SARILASIM GELİYOR... YAZA YAKLAŞTIKÇA HAVA DAHA DA SOĞUYOR...

DONUYORUM, EL İNSAF... BİR KERESİNDE YAZIN SICAKLIK 30 DERECEYE, DENİZ SICAKLIĞI DA 20 DERCEYE ÇIKMIŞ, İSVEÇ'İN KARAYİPLERİ DEMİŞLER BURAYA O GÜNDEN BERİ... İŞİN İYİ TARAFI KÜRESEL ISINMA DİYE BİR ENDİŞEM KALMADI...

ARKADAŞ İSVEÇ KRALİÇESİNİN KIZIYLA EVLENİP DÜK OLSAN YİNE DE YAŞANMAZ BURALARDA ... BU MEVSİMDE AKŞAMIN GÜPEGÜNDÜZ HENÜZ AYDINLIK VAKTİNDE ÖNCE DÜKKANLAR KAPANIYOR SAAT 6'DA, SONRA MARKETLER SAAT 8'DE, ZATEN SAYILI OLAN RESTORANLAR DA SAAT 9 DEDİ Mİ KİLİT... HERŞEY ERKENDEN KAPANIYOR, NEYSE Kİ, DENİZLER AÇIK... YELKENLERİ AÇIYORUZ, ROTAMIZ DANİMARKA, KOPENHAG... BAKALIM NE KRİTERLER BEKLİYOR BİZİ...

Malmö, Höllviken 18-05-2009

Üstad Behiç Pek rahatsızlığı nedeniyle bu haftaki köşesini çizememiştir...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

RINTILAR

metin fidan

uygun, refleks bir şekilde hayâl kurabilmenin, şöyle de mevcut tabii: Meselâ hava çok sıcaksa; bir çölde, kutsal eşinde yolculuk eden birisi olduğunuzu düşünür; böyleniz sıkıntının, eh, normal olduğuna karar verirsiniz. Veya müşsünüz, birazdan yetkili bir kişiye vereceğiniz en zekianızda tasarlıyorsunuz.. Hayâl filan kurmaya gerek kal-**"sıcağın"** hakkını vererek ve onu yücelterek de durumu ümkün: Çünkü yaşam bu; soğuğu/sıcağı ile, gerçek bir gilacak bir mücadele!. Çocukken ya da ilk ergenlik yıllarınkliydim tabii, bu tür hayâl oyunlarında. Fecii susuzken, içebilmek için, iki saat daha yürüyerek öyle su içtiğimi kirdek içlerini biriktirip, sonra hepsini birden yemek de, ımlarındandı.. Belki zaman geçtikçe, daha çok sızlanıyor anmanın bile, bir estetiği vardır. Beraber yürüdüğün kişi-**ok sıcak yaa!"** demek, en ilkel ifade biçimlerinden biri. tanımlamıştım; en ufak bir ayrıntı ve zenginlik katmaik olduğunu fark ederek, düzeltme yaptım sonra: **"Harlan!."**

daha atik ve de istekli olsaydım, şunu yapıştırabilirdim: **Sıcak,** hayâl kurmamı bile engelliyor!.." Hmm? Ama bel-, yani hayal bile kuramadığım için detaylı bir tepki sunaeyse!. (Yazıdaki bu **"herneyse"**, orada, sıcakta yürürken **neyse"** ile aynı galiba! İkisi de, tepkimde veya yorumumgidemeyeceğimi farkedip, suskunluğa sığındığım anları

a kadar sustuk. Galiba Armağan, yolun karşısındaki birek **"Fotoğraf makinesi ne oldu?"** diye sormuştu sadece. yi, o bölgedeki bir servise bırakmıştım.. Sonra köprüyü e dairesine girdik.. Hep aklımda olan, ama bir türlü toce dile getiremediğim bir şey vardı. Davet edildiğim bir-düğünden sonra, nihayet o gün, bunun gerçek şaşkınlığıe, Toprak ile ilgilenmem gerekti ama. Kocaman bekleme ak yer taşlarının üzerinde, koşturup duruyordu. Bi süre dum; sonra annesi devraldı bu işi. Ve yuvarlak yumuşak larından birine kıçımı koyup; keyifle tesbitimi yaptım: r ve erkekler ne güzel lan!" İlk kez bu kadar çok şaşmış-. Pırıl pırıldı kadınlar; güzel, süslü giysileri, makyajları, saçları ile. Gerçi çoğunda, o klasik "özel gün" elbisesi ı tüllü, şu acayip eteklerden!) olsun, bi şekilde şıktılar iş-öyle: Süper gıcır, tertemiz ve de ütülü takım elbiseleri, abılar.. Herkesin kıyafetindeki, normal yaşamın dışındazen; belki de kendi üzerimdeki kıyafet yüzünden, bana miş olabilirdi: Çaktırmadan pantolonuma filan baktım. ekeler vardı hafif; buruşuktu. Sıradan bir tişört; hattâ iğle sahipti diyebilirim; ve ayakkabımın bağcıklarının, her ir şekilde bağlanmış. Bir tekinin bağcığı kopmuştu uzun a kısa ve ilginç bir düğüm atmıştım.. Tekrar kafamı kaldıktığımda, olayın sadece benimle ilgisi olmadığına inanyleydi de, şimdi işte garip gelmişti. Normal bi insan gibi, yürürken, aniden bi düğün salonun veya özel birşeyin nanın yanından geçtiğim anları hatırladım: Sokağa taşnan davetliler, ne acayip bi zıtlık oluştururdu, sokaktan sanlarla!. Tüllü elbiseli, uzun topuklu ayakkabılı "tıkkalaşla koşuşturan bir genç kadın.. telefonda birisine bişey **nerdesiniz lan"** diyen) simsiyah giysisinin ortasındaki koca dayan bir adam.. önü fırfırlı/arkası düz "özelgün" saçı larına da o müthiş göz alıcı şalı dolamış, orta yaşlarda bir ilginç olan şey; bu iki grubun, yani sokaktan geçen intlilerin, ertesi gün yer değiştirme ihtimaliydi! Sokaktan gün en nefis ve de temiz giysilerini giyip tıkkada tıkkarucak.. dünün davetlileri, şimdinin sokakta yürüyen nor-"noluyo lan?" diye bunları süzücekti..

apma ve kaynaşma becerimi de etkilemiş olmalı. Orda, aha mayışarak, başka tuhaf şeyler de düşündüm. Sonra na kuyruğuna girdik. Fekat istekliydim, azimliydim. Ufak yapacaktım! Sistemli bir şekilde düşündüm.. Ve, üzerinstederek **"Taner, bi ellilik borç versene be!?"** esprisini verdim. Yanımızda çocuk var abi rahatlığıyla kuyruğa arkadaşımın ve eşi **Mine**'nin önüne kadar geldik kolayük tokalaştık, sonra mırıldanarak espriyi patlattım: **"Tasana be!?."** Belki de az önce beş kez yapılmış, berbat bi ç önemsemeyip, o her zamanki cana yakın ve atik tavrıyf: **"Abi burda vermiyim şimdi, ötekilere ayıp olur. Dışar-**

rım.. Üstgeçit.. Altgeçit.. Biraz ötesi, metrobüs durağı.. tişmeye çalışan, normal kıyafetli insanlar.. Elbette ki, neğu, tartışılabilir bişii! Meselâ bana bir an, o güzel kıyafetk giyimli erkekler normal geldi. Yani, hep böyle olsa, inz ve de güzel giyinse, kendine baksa, süper olur diye düyürürken de, bu üzerimdekiler bana acayip normal geliiki çimen, azıcık mürekkep ve bişeyin yağı lekesi.. Böyle, algılamak, iki ayrı şeyi beğenmek de normal!.. Sıcak, çok bartmak, ilginç şeyler düşünmek de normal. En normali üşüncenin içinden, işe yarar bir iki sonuç çıkartabilmek.. mal bence!. Çünkü köşeye sıkışmak, bir son cümle endipek normal! Ben size, normal olmayan birşey söyleyim en size normal olmayan bişey söyleyeyim mi?" diyerek, mak, hiç normal değil!. Bu kurnazlığın fayda etmeyecebi itiraf cümlesi tasarlamak ise, normal! Bi dakka; az önöyleyse? Tamam ya, şimdi herşey normal!

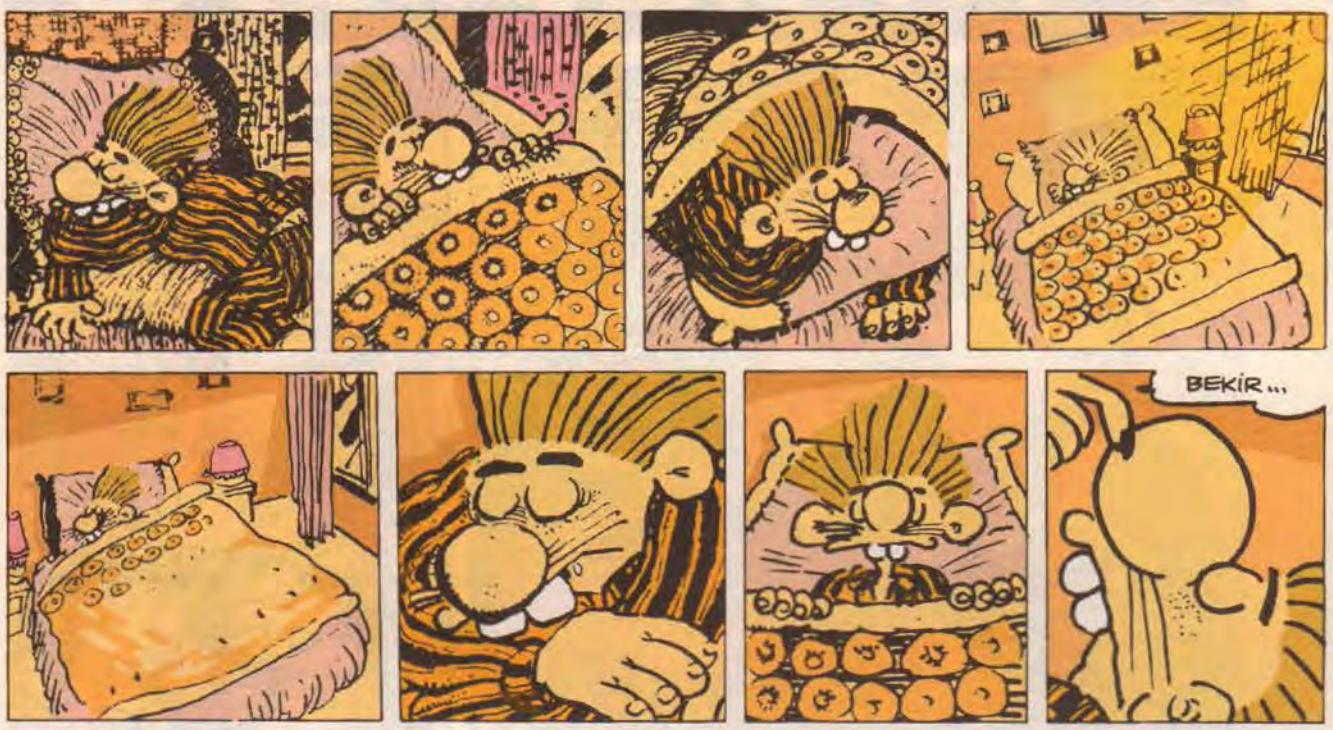

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

İPEK'Sİ DOKUNUŞLAR

İpek özsüslü

BİR REKLAM

Ziftli Sütlaç

GÖKHAN DABAK

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

- Alo Sıkıl yavrum, evet, annen ben çocuum. Evet; nasılız bakalım. Kimseyle sarılıp öpüşmemelisin Sıkılhan. Öpüşürsen domuz ve/veya kuş gribi, sevişirsen HIV ve/veya Hepatit A ve/veya B/veya C kapabilirsin.

- Biriyle gözgöze gelsem bişi kapıyo muyum peki?

- Abartma, konuyu egzajere etme Sıkılhan. Etmemelisin evet... Ayrıca kedi ve/veya köpekten kene ve/veya pire, kuştan kuş gribi, maymundan ebola, yarasa ısırığından kuduz....

- Zebra tokatlasam, kanncayiyenin yemek artıklarını yesem?

- Mizah bu olsa, sevinerek, coşkuyla "Evet Sıkılhan, işte bu" derdim. Ama mizah bu değil gencadam! Ayrıca kavak polenlerinden ve çiçek tozlarından allerjiye bağlı üst solunum yolları enfeksiyonları geliştirebilir, marul, maydonoz, roka, tere gibi otlardan sarılık hatta amipli dizanteri ve/veya hıyarcıklı veba kapabilirsin...

- İnsana, bitkiye ve hayvana hiç bişeye yanaşmıyım yani. Eee?..

- Amerikan gıda ve ilaç dairesi Efdiey'in onayladığı gıdalar var mesela çocuğum.Onlara dokanabilir, korunmak içün Fayzer, Roş, ve bunlar gibi tanınmış dünya çapında ilaç firmalarının müztahzarlarından kullanabilirsin. Elbette... Evet... Aksi taktirde, sen eve mikrop getirirsin, ben ve baban alır onu işyerlerimize götürürüz. Oradan bütün piyasaya yayılır. İnsanlar hastalık korkusundan evden çıkıp iş yapamaz hale gelirler, tüketim durunca üretim durur dünya ekonomisi çöker...

- Ekonomi çökmesin diye dünyayı çökerttiniz lanl. Gezegenin ebesini zkti o dev karteller. Bitkiden hayvana, soluduğun havaya kadar herşeyi zehirleyip hasta ettiler. Mını astarını tıkladiğimın, dibi zkli, şşoğluşşekler. Ne para kazandınız be zehirden, puştluktan... Yaşıycak bi dünya kalmayınca nerde yiyceeniz o paraları, kendi torununun katili pzevenkler...

- Nooluyo sana çocuğum? Olmasın öyle... Evet olmamalı...

- Nooluyosa bilemiyorum. Zannedersem yüksek ateş nedeniyle sayıklıyorum. Boğaz ve eklem ağrıları. Zttirin gidin aramayın beni, kendimi karantinaya alıyorum... Açgözlü yavşaklar...

- Alo, miribağ, Bunalgül ben. Var ya Sıkıl, yaa şuurumu kaybettim abi, çok kötüyüm ben yaa. Bi hipermarkete girdim dört gündür çıkamıyorum. Aralıksız bişeyler almaya çalışıyorum Sıkılhaan... Ya gelip beni durdurabilir misiın?

- Kendini oto aksesuarları reyonuna zincirleyip polisi ara Bunalgül. Sıradan bi insan seni hipermarketten çıkaramaz...

- Ya Büzge'yi çaardım yardıma; bana gelirken Nevin Kozmetik Mağazasına girmiş salak çıkamıyo şimdi, çılgınlar gibi nefesnefese alışveriş ediyo. Daha şimdiden" 4000 Nevin Para" sı birikmiş...

- Nevin Para ne yaa? Nası bir para birimi bu?

- Yaa oluyo ya; world para, bonus para felan. Nevin Kozmetik de "Nevin Para" diye bi kavram geliştirmiş. Her bin liralık alışverişte 10 lira Nevin Para kazanıyosun. Kazandığın Nevin Paraları, Türkiye sathındaki tüm Nevin kozmetik mağazalarında harcayabiliyosun... Artı, 78653 e "kontör" yazıp NevinCard'ının son dört numarasını ekledikten sonra SMS atarsan 25 kontör bedava. Bundan başka senede bir kez doğumgünlerinde istediğin herhangi bir Nevin Kozmetik ürününü % 43 indirimli alabiliyorsun... Ayrıca üç tane aynı üründen aldığında, o ürünün yarım tanesi bedava. Yani aynı üründen altı tane aldığında yedincisi bedavaya geliyo. Bunların dışında

- Susarsan ikinci ürünü bedavaya vericem sana...

- Ay evet susıyım yaa... Senle konuşurken hepten otomatiğe bağlayıp çok çok gereksiz şeyler atmışım sepete... Havşa başlı sac vidası, kompresör sibop takımı, kaysı çekirdeği çıkartmacı, organik yabanmersini reçeli, beş kiloluk çamaşır şekilliendiricisi... Çisil diyo ki, alışveriş merkezlerinde çalan müziklerin arasında insanın bilinçaltına "Onu da al, şunu da al, hepsini al, paraları sökül" felan diye gizli mesaj yolluyollarmış ondan bööle mânasızca alışveriş ediyomuşsun...

- Kapağğğt... Telefonuuu kapağğğt... Telefonu kapatma arzusuyla doluyorsun. Telefonu kapattığında kendini sağlıklı, mutlu, temiz, uygar bi insan gibi hissediceksin... Telefonu kapttığında bembeyaz giysiler içinde yeşil kırlarda...

- Yaa baksana, fısıltıyla biri bişey mi söölüyo ben konuşurken. Yanında biri mi var?

- Yoo yanımda biri felan yok, sen konuşuyosun ben dinliyorum...

- Hıımm, harneyse. Seni tutmıyım ben, telefonu kapatmak istiyorum şimdi. İçimden ööle geliyo. Sonra gidip yorganiğnesi ile üçlüpriz alıcam. Beşer tane....

sklhan@leman.com.tr

Akşamsefası

Utangaç Balıklar

M.K. PERKER

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

BÜŞRA

bahadirboysal@mynet.com
YAZ-ÇİZ:BAHADIR BOYSAL

وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ

GERİ BAS İBLİS!!

SIS LENN!! ÇALIP ÇIRPTINIZ.. TÜM VATAN TOPRAKLARINI SATTINIZ!

YALAN!! ALLAH'TAN KORK! HAKİR VE SEFİL.SİN.. GECENİN, ZULMETİNE ULUYAN KUDUZ! GERİ DUR! GELME!

ÖRTÜNE ÖRTÜNE SOYDUNUZ EMDİNİZ! BU DÜNYA AĞLAMA YERİDİR ULAAYNN!!

NERDESİN LAN MUKADDESAT-I AHLAKIYYE?? GELSİN HADİ SENİ KURTARSIN!..

MUKADDESİ AĞZINA ALMA! SALAVAT GETİR İBLİS!! KAYBOL ALLAH'TA!!

MASMAVİ İSYANKAR ÇOCUKLARIM OLACAK! SÖKE SÖKE ALIP ATACAKLAR SİZİ BU TOPRAKLARDAN! İNEK LEŞLERİYLE OYNAYAN KARABATAKLARA!!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

AEEĞĞH!! HAĞIIIR! ERGENEKONH!

BİSMİLLAH BİSMİLLA.. BİSMİLLA...

!?

İYİ MİSİN BÜŞRA?. KABUS GÖRÜYODUN!..

AL.LAH KAHRETSİN SELİN! HANGİ AKL.INA HİZMET MEKSİKA'YA TATİL.E GEL.DİK BİZ!! DOMUZ GRİBİ KABUSUM OLDU RESMEN!! NE ZAMAN KALKICAK KARANTİNA! NE ZAMAN KAL.KICAK UÇAKL.AR??. KAL.DIK BÖYL.E BURAL.ARDA MAYKIL CEKSIN GİBİ MASKEYLE!...

STAR AKAPULCO

BİT

Erhan Candan

TEZGAHINIZDAN YESENİZE PİÇ KURULARI!..

AYNI ŞEY DİİL KI APLA!..

Bİ DE CEVAP VERİYO!..

GNAM GNAM

KAÇIN LAN!..

CAN ERİK 3 YTL

KIT KIT KIT

NERDEN ALIŞTIN ŞU PİS HUYA!..

ÇAT!

TRT'de bi belgeselde gördüm. Mardin. de böyle kendi fotoğrafından yaptığı uçurtmayı uçuran bi çocuk var.

SİMTEL

DZZZ!

ŞŞT! SEN!..

SOKAK KÖPEKLERİNİ KISIRLAŞTIRMA ARACI

BELEDİYE

KİM, BEN?.

ÇÖP

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CANKUS ABİYLE ÖĞRENİYORUM

YAZAN: CİZEN: MELİKŞAH

melikşahd@gmail.com

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TENEFFÜS
"Kantin Geyikleri"
Ali Ersin Kelleci

- Hocam o ruj olmasın -
Müdür: Dudaklarında oje gördüğümü pataklarım! (Yaşanmıştır)

- Kimse bana 'Müdürümüz öküzdü' dedirtemez –
Müdür: Oraya gelirsem hepinizi boynuzlarım! (Yaşanmıştır)

- Diploma töreninde -
Müdür: Eveeet, sonunda hepinizin eline verdik! (Yaşanmıştır)

- Helaaal -
Şu an İstanbul İl Milli Eğitim Müdürü olan Ata Özer'in Şehremini Anadolu Lisesi'ndeyken yaptığı bir konuşma: Benim tam 13 zayıfım vardı lisedeyken. Ama siz yılmayın ve sonuna kadar çalışın! (Yaşanmıştır)

- Sınıfta öğrenciler kağıt oynarken yakalanırsa –
Hoca: Ne biçim adamsınız lan siz?
Öğrenciler: Hocam özür dileriz.
Hoca: Hiç oraya o kağıt atılır mı? Kupa kızını atacaksın.
Öğrenci'ler: !!! (Yaşanmıştır)

- En az 500 kişinin olduğu bayrak törenleri serisi 1 –
Müdür: Şşşt, sen beyaz gömlekli! (Herkes beyaz gömleklidir. Yaşanmıştır)

- En az 500 kişinin olduğu bayrak törenleri serisi 2 –
Müdür: Oğlum sen bi baksana buraya çantalı! (Herkes çantalıdır. Yaşanmıştır)

- En az 500 kişinin olduğu bayrak törenleri serisi 3 –
Müdür: Heey uzun saçlı kızım! Senin adın kim, numaran ne? (Yaşanmıştır)

- Tuvaletler mevzu bahis olursa -
Müdür: Ulan İstanbul'un en büyük Anadolu Lisesi'ni kazanıyorsunuz ama bir deliği tutturamıyorsunuz! (Yaşanmıştır)

- Coğrafya dersinde –
Hoca: Böyle pürüzsüz, müthiş bir şey...
Öğrenci 1: Neyden bahsediyo lan hoca böyle?
Öğrenci 2: Evrenin yüzeyinden. (Yaşanmıştır)

- Kör kulak -
Öğrenci: Hocam ne dediğinizi duyamadım.
Hoca: Gözün kör mü kızım? ("Kulağın sağır mı?" demek istiyor. Yaşanmıştır)

- Tarih sınavında -
Soru: Fatih Sultan Mehmet'in İstanbul'u fethini kısaca açıklayınız?
Cevap: Kısaca açıklarsak hocam; Fatih Sultan Mehmet, İstanbul'u çok güzel fethetti. (Yaşanmıştır)

GELENLER

- Kendini bilen kendini bilmezler -
Müdür: Aranızda bazı kendini bilmezler var. Onlar kendilerini biliyor! (Yaşanmıştır / Salim Devirli)

- Traşlı kız -
Müdür: Pazartesi günü hepinizi traş olmuş bir şekilde görücem. Özellikle erkeklere sesleniyorum! (Yaşanmıştır / Nilay Öven)

- O etek kalkacak -
+ Kızım o eteğinin boyu ne öyle?
- N'olmuş hocam?
+ Taa bileğine kadar indirmişsin. İmam Hatip mi burası, kaldır onu.
- !!! (Yaşanmıştır / Şükran Kocagöz)

- Çok kibarız -
Müdür: Okuldan kaçarken duvardan atlayanlara sesleniyorum; esefle kınıyorum sizi! (Yaşanmıştır / Mikail Erdem)

- Oturttu -
+ Çocuğum indir o şeyini
Herkes: Hahaha
+ Şapkanı indir.
Herkes: Hahaha
+ Ne gülüyosunuz ulan bamya çüklüler? (Yaşanmıştır / Eldan Nehir)

ersinkelleci@yahoo.com.tr

Ayrıntılı bilgi için: dumur@leman.com.tr veya guneri@leman.com.tr adreslerimizden iletişim kurabilirsiniz...

Ersan Arslan /İstanbul

Şermin- Şadi /İstanbul

Ali Rıza Bektaş/İstanbul

Yurdun Erdoğan/İstanbul

Ali Rıza Bektaş/İstanbul

Mayıs sayısında

yeni Harman

Prof. Dr. Yalçın Küçük "İlker Paşa'nın kaynakları"
Mesud Ata "Polisin şefkatli elleri"
Hasan Basri Karabey "1 Mayıs 2009'dan kalanlar"
Gürkan Haydar Kılıçarslan "Medyanın yandaşlık analizi"
Başar Başaran "Metrobüsler metrosüs oldu"
Özgür Atak "Utanç duvarları"
Yusuf Yavuz "Suzanne Swan ile söyleşi:
Herşeyimi çöpe atıp gidiyorum."
Başar Başaran
"Hangi Taraf"
Dr. Hakan Erdoğan
"Kriz ve dışkı"
Ezgi Aksoy
"San Pedro hapishanesi"
Eser Kaya "Watchmen"
Oktay Taftalı "Tanrısız zamanların acımasız ruhu"

Mayıs-Haziran Programı

"Laz Marks"

Hayaleti İstanbul da ki Son Oyunundan Sonra Karadeniz'de Dolaşmaya Başlıyor!

20 Mayıs Çarşamba 20:30 Leman Kültür/Ankara -Bahçelievler
21 Mayıs Perşembe 20.30 Çorum/0545 972 04 58
22 Mayıs Cuma 18.00 / 20.30 Ereğli/Eğitimsen
23 Mayıs Cumartesi 18.00 / 20.30 Düzce/Eğitimsen
24 Mayıs Pazar 18.00 / 20.00 Zonguldak/Eğitimsen
25 Mayıs Pazartesi 18.00 / 20.30 Samsun/ SP
27 Mayıs Çarşamba 20.30 Ordu / 0532 252 50 58
29 Mayıs Perşembe 20.30 Giresun/ÖDP
29 Mayıs Cuma 20.30 Tirebolu/Eğitimsen
30 Mayıs Perşembe 18.00 / 20.30 Trabzon/Eğitimsen
31 Mayıs Cuma 20.30 Tonya/ÖDP
01 Haziran Pazartesi 20.30 OF
02 Haziran Salı 20.30 Rize / Eğitimsen
03 Haziran Çarşamba 20.30 Pazar / Halkevi
04 Haziran Perşembe 18.00 / 21.00 Fındıklı / Eğitimsen
05 Haziran Cuma 20.30 Ardeşen/ Eğitimsen
06 Haziran Cumartesi 19.00 Hopa / ÖDP
07 Haziran Pazar 19.00 Kemalpaşa / ÖDP
08 Haziran Pazartesi 19.00 Sarıkız / Eğitimsen

Genel Koordinatör: Alper KÜÇÜKDEVLET - Bilgi için: 0554 738 36 90

Aksuntersi

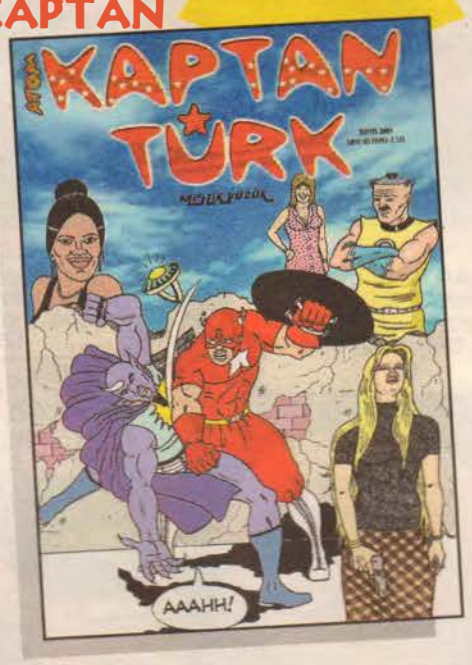
VE BİR AKSİYON ŞAHİKASI KAPTAN TÜRK

KÖTÜLERİN KİN, KADINLARIN ŞEHVET ÇEMBERİNDE BİR ANTİ KAHRAMAN

NEFES NEFESE OKUYACAĞINIZ HİÇ YAYINLANMAMIŞ BİR MACERA

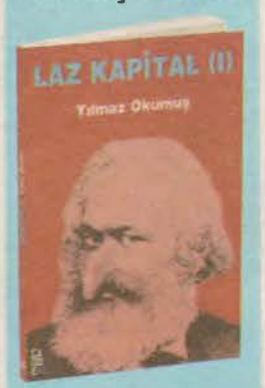
MİSTİK YÜZÜK

TÜM GAZETE BAYİLERİNDE

KİTAPÇILARDA

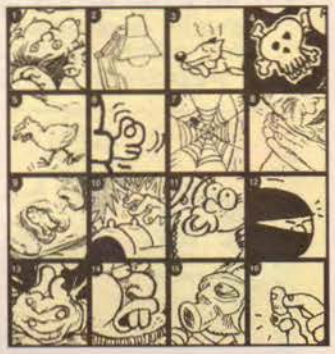

LAZ KAPİTAL (II) GELİYOOR

DETAY DOKU-150

Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere ait?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 20 okura imzalı L'eMan albümleri, ciltleri, tişörtleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise komple hediye paketi kazanıyor... Doğru yanıtlar postalarının bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak..

ÖDÜLLÜ BULMACA

1 .....
3 .....
2 .....
4 .....
5 .....
5 .....
7 .....
8 .....
9 .....
10 .....
11 .....
13 .....
13 .....
14 .....
15 .....
16 .....

148 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1 Bazgin Bekir/Tuncay Akgün
2 Erhan Candan
3 Behiç Pek
4 Gatana/Tuncay Akgün-Kemal Aratan
5 Zifti Sütlaç/ Gökhan Dabak
6 Güneri İçoğlu
7 Kırık Lablebi/Suat Özkan
8 Kutlukhan Perker
9 Köşe Yunusu/Nuri Çetin
10 Hain Evlat Ölkeş/Can Barslan
11 Ömer Altan
12 Pantolon/Metin Fidan
13 Terbelli/Can Barslan
14 Daraf & Timsah/Mehmet Çağçağ
15 Gatana/ Tuncay Akgün-Kemal Aratan
16 Bencil Boysal/Bahadır Boysal

913. SAYIDAKİ 148 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Gülden Okçu/Antalya - Ufuk Bal/Kilis - Pınar Özer Zor/İst. - Zeynep Kalkan/Bursa - Baran Özkan/Ank. - Ayşe Arslan/Balıkesir - Gülsima Usluer/Samsun - Burçin Ölmez/İst. - Deniz Koç/Konya - Çağlayan Esen/İzmir - Furkan Aydın/Mersin - Petek Erol/İst. - Ebru Güngör/İzmir - Mehmet Aktaş/Kocaeli - İbrahim Eşkın/İst. - Mehmet Bağalı/Aydın - Nihan Karataş/Ank. - Çağatay Tok/Eskişehir - Komple Hediye Paketi: Tülin Metoğlu/Adana Cilt: Sermet Sezen/İzmir

İsim: .....
Adres: .....
.....
Tel: .....
E-Mail: .....

150

İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14
Beyoğlu-İst. Fax: 0212 245 38 06

bulmaca@leman.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

www.canbarsian.com.tr

TERELELLİ

canbarsian@leman.com.tr

PICTURES CAN BARSIAN-

TÜ ALLAH BELANI VERSİN!.. KENEFE ÇEVİRMİŞSİN BÜTÜN ISSIZ ADAYI... KURTARICAZ AMA YAKLAŞAMIYORUZ Kİ!..

NAPICAKTIM PEKİ?. TUVALET VARDI DA YAPMADIK MI? TAMAM LAN, BEN YÜZERİM ORAYA... GELMEYİN, İSTEMİYORUM!..

HACIYATMAZ

HACIYATMAZLAR KATEGORİSİ. 100 METRE YARIŞI 30 DAKİKADIR DEVAM EDİYOR... AYHAN, AZ Bİ FARKLA ÖNDE OLABİLİR SAYIN SEYİRCİLER!..

LAN!.. HER KUŞU Z.KTİNİZ DE Bİ LEYLEK KALDI.. BUNU DA YAPMAYIVERİN BE!..HOCA ÇOK SIKILDIM, GİDİYORUM BEN... BİTMEZ BU YARIŞ SÖYLİYİM...

AAA NİYE YA? TENKİSAT YAPILMİŞ, GRUPTAN ÇIKARTILMIŞIM BEN... NİYE BEN YAA?..

ABİ ÖNCE SÖZLEŞMELİLER ÇIKARTILIYO... BİZ KADROLUYUZ YA, O BAKIMDAN...

LA EMMOĞLU NE ŞANSLISIN.. BİZ DE AKRABA EVLİLİĞİ YAPTIK, Bİ SÜRÜ MORON DOĞDU... SİZİN HİÇ OLMAZSA İŞE YARAR ŞEYLERİNİZ OLUYO...

BU SEFER DE 82 EKRAN PLAZMA TELEVİZYONUMUZ OLDU.. KOY ÖBÜR ÇOCUKLARIN YANINA...

ÜHÜÜÜ, KARPUZ ZİNCİRİNE YAKALANDIM... DİKKATSİZLİK ETTİM, KENDİMİ BURDA BULUVERDİM BİRDEN... ÜHÜÜÜ, KURTULAMIYCAM BURDAN!..

ANNE YAAA!.. NE ZAMAN EVE GİTCEZ YAA!..

SAYI: 915
20 MAYIS 2009 Çarşamba
Haftalık Süreli Yerel Yayındır

● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Yönetmen: Tuncay AKGÜN ● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR ● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Muhasebe Müdürü: Gülsüm ÜNLÜ ● Satış Müdürü: Cüneyt Aydın ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/İstanbul. ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Faks: 0.212.245 38 06 ● Abonelik için Tel: 0.212 292 95 65 ● Baskı: LeMan Matbaası Adres: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). ● Genel Dağıtım: D.P.P A.Ş

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

27 Mayıs 2009 Çarşamba Sayı: 2009/22 1.50 TL. (KDV Dahil)
916
KRONİK HASTALIĞINIZ
www.leman.com.tr
K.K.T.C 1.75 TL.

LeMan

ADANALI ÇOCUKLAR

Adana'da Haziran 2008'den, 28 Nisan 2009'a kadar 11 aylık süre içersinde 18 ve 15 yaş altı 67 çocuğa indirimlerden sonra 290 yıl 3 ay hapis cezası verildi. Dayak ve kötü muamele, çocukları kelepçeleme, sözlü şiddet ve taciz uygulamalarına da maruz kalan çocukların suçları ise gösterilere katılmak ve bazılarının polise taş atması.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

lazmarks@gmail.com

Meta Fetişizumi

Fetiş nedu, once oni açukliyayim. Put – uğurli sayilan şey – tapinurcasina sevilen şey veya kimse – cinsel coşku uyandiran eşyalara denur. Fetişizum da; ilkel toplumlarda doğaüsti bir güç ve etkisi olduğuna inanilan canli veya cansuz nesnelere tapinmaya denur.

İnsanevladi, çalişmasiyla doğadaki maddelerun biçumini, kendisine yararli olacak şekilde değişturur. Faizumsal; bir ağacun biçumini, oni masa yaparak değişturur. Ama, masa gene de ağaç olmakta devam etmektedur. (Bakinuz: Kahraman Masa Esat)

Kahraman Masa Esat deyup geçmayun, Masalar Alemi'nun bu önci ve kahraman neferini eyi incelemek lazimdur. Esat bir nevi Sipariteküs'tur. Masalarun hareketsuz durmasina isyan edup, önlerine çok beyuk bir hedef koymiştur; günün birinde yürüyebilmek. Haa, onun yüruduğuni biz görur miyik? Orasi şüpheli. Ama tarih zaten boyle ütopik hedefler sayesinde yürüyeyi, ilerleyi.

Ne deyiduk; ağaç, masaya dönüşup, metaluğa ilk adimini atar atmaz, tamamen başka bir şey olur. Kendisini masa yapan insanevladindan bağimsuz, özgür bir hayata kavuşur. Çünki metalaşmiş ve fetişleşmiştur. Masa, kemençe, saat, tencere, hamsi buğulama vs. gibi ürünler meta haline geldukelerinde, onlari üreten İnsanevladina itaat etmekten çikarlar. Bu şuna benzer; insan eli tarafindan yaratilmiş olan ve doğa üstü güci temsil eden bir Afrika heykelciğinun, bizzat bu tanrinun kendisiymiş gibi korki duyulan bir güç haline gelur.

Fetişuzim en yüksek derecesine kapitalizmde ulaşur. Çünki doğadaki her ürünün meta biçimine bürünmesi sadece bu üretim tarzi içinde gerçekleşur. Meta ne kadar birikurse insanevladi yani üretici de o kadar egemenluk altina girer, köleleşur.

Bizum Annaymisun Nihat'tan örnek vereyim size. Nihat geçenlerde 3 taka dolusi hamsi yakaladi. Yakaladuği 3 taka hamsinun piyasa fiyati 2 bin liradur. Fakat, Annaymisun Nihat hamsilere bir tuhaf bakayi... "Pilazmalarum benum, eyç – di kalitesinde mubarek..." deyup durayi. Ula nedur, uşağı vatoz mi çarpti derken anladuk gerçeği... Meğer bu arahana kafali hamsileri satup, plazma televizyon alacakmiş. Hamsiler daha takasindayken gözüne plazma televizyon gibi görüneyi. Yakaladuği mübarek hamsiler Nihat'un gözünde başkalaşmiş, fetişleşmiştur.

Demek ki başluk parasi birikturmağa kalksa, kimbulur hamsilere ne gözle bakacak eşşeğun önde gideni...

Fetişizum, insan evladinun gelişimenun belirli bir aşamasinda kaçinilmaz olan nesnel bir yanilsamaca ve egemenluktur.

Meta fetişuzmi paranun ortaya çikişiylan birlikte şiddetlenur ve gelişur. Para fetişizumi, meta fetişizuminun en eksiksuz ve en yaniltici biçimudur.

Gerçekte para, bir genel eşdeğer iken, servetun, zenginluğun her şeye kadir bir simgesine dönüşmüştur. Peşine düşilen, aranan odur. Maddi hayat doğridan doğriya oğa bağlidur. Metanun ete kemiğe bürunmesi olarak para, her şeye kadir bir fetiş olarak ortaya çikar çünki insanlara egemen olmakta ve onlari köleleşturmektedur.

Bizum Kiviszivir Resul işi daha da ileri göturmüştur. Para yerine geçen bono, çek ve hisse senedine, hatta arkasina "Hamsili Kart Yakinumdur" yazan bir kartvizite bile tapinmaktadur.

Para ya da paranun yerine geçen bono – çek – senet gibi şeylerun piyasadaki sirkulasyoni, kapitalist ekonomik hareketun gizli kökenlerini açuğa vurmayan bir harekettur. Bağimsuz, herşeye kadir, önüne geçilmez bir şey olarak görunur hau kapitalist dolaşum.

Ancak bunalum dönemlerindedur ki, bu görinuşun tamamiyla bir yanilsama olduği ortaya çikar.

Nazi Almanya'si sonrasinda yikuk, viran Berlin sokaklarinda bir şişe sut, bir tane ekmek almak içun bir bavul parayla (Mark) gezinen Milller'i düşunun. Müller, birkaç ay oncesine kadar, o parayla yayuk ağizli Hitler'i amuda bile kaldurabilecekken, şimdi bir şişe sut alamamaktadur.

İnsan evladinun emeği sonuci üretilen şeyler, onlari yaratan uşaklardan ayrilmiş, bağimsuz ve denetlenemeyen bir gerçekluk olarak görunmağa başlamiştur.

İnsan kendi beyninin ürünleri olan şeyler karşisinda abandone olmuş durumdadur. İnsanevladi sallandukça kapitalist ring hakemi saymaktadur. Kendi yaratiklari metalar önünde secdeye varmişlardur.

Dik durun uşaklar.

Siz düzüsti çöktüğünuz içun size bu kadar beyuk göruneyi bu ander kaybana kapitalustler.

LAZ KAPİTAL

Laz Marks Emice

İşçi sinifi ve polis sinifi

Şuni kabul etmak lazim; uluslararasi bilinç geliştirme konusunda polisler, işçilerden daha ileridedur.

Bir soruşturma olduğinda polis teşkilatlari hemen uluslararasi dayanişma gösterur ve aninda araduği kişi hakkinda diğer kapitalist ulkeleiun polisterinden bilgi alur.

Ayni şey işçi sinifi içun geçerli midur, değildur.

Haçan bu durumda ne edeceğuk; kelebek etkisi gibi işçi sinifi etkisi yayacağuk.

İdris eyi dinle uşağum, senun içun konişayirum haburiya... Birak şu elundeki fiküsturi, şampiyonluk gitti uşağum, sen asil kümede kalma mücadelenle ilgilen.

Şimdi bizum Bulaşuk Ahmet'un çaluştuğı fabrikada sendikaya üşe olmasi bir Filistinli işçinun, bir Yunanli işçinun, bir Portekizli işçinun da yararinadur.

Bir Endonezyali işçinun zam içun grevе gitmesi da bizum Bulaşuk Ahmet'un yararinadur.

Bir ülkenun işçi sinifinun kazanumi, diğer ülke işçi sinifinun kazanumidur.

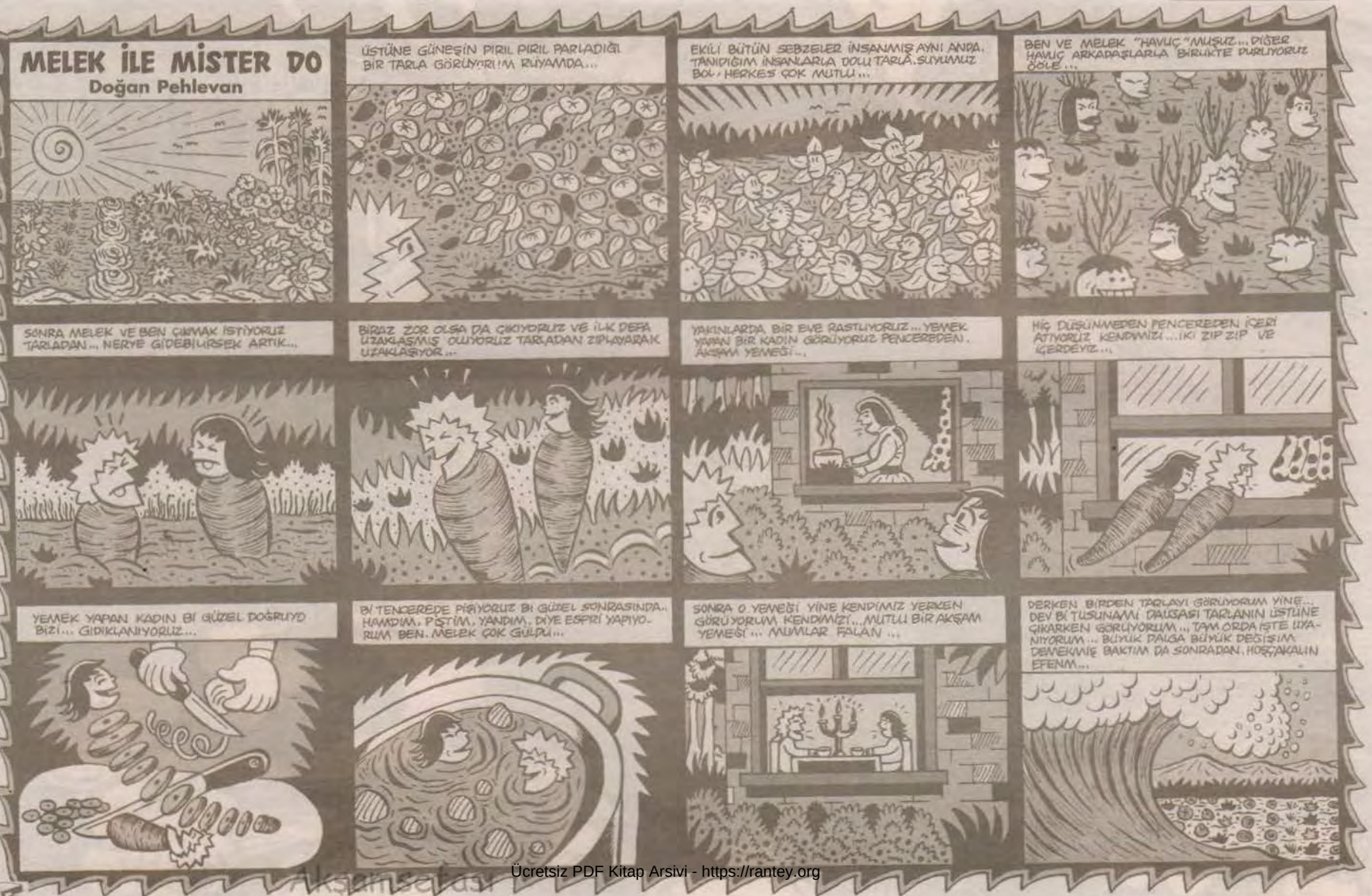
Haa, dersân ki biz da polisler gibi bilgisayarlarla onlayn olalum, bet muncurli bir patron hakkında hemen bilgi alalum – vereyum... ADSL'nuze kuvvet...

Bu gün kurulacak TV kanallarına isimler

Sementa Recep iki çaylan yanuma geldi. "Laz Marks Emice, bu yandaş medya çığ gibi büyuyeyi. Her gun bir televizyon kurayiler... Diciturk'teki kanallara bas bas bitneyi, yekpare bunlarun kanallanyla doli... Bu değirmenun suyi nereden geleyi?" dedi.

Uşağum dedum, her kapitalist iktidar kendi zenginini yaratur. Bizum içun değişen bir şey yok. Değirmenun suyi her zaman olduği gibi gene senun benum cebumuzden geleyi, şimdi bunlarun kasasi'na gideyi.

Ben boyle konişurken baktum Berbat Niyazi'ylan Lavlav Mustafa bu gün kurulacak yeni televizyon kanallarina isim bulayi; Tayyip -1, Reco – Box, İnt – Erdoğan, Kanal Abdullah...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan

Merkez bankası başkanı Durmuş Yılmaz: "Türkiye'nin toparlanması 150 km hızla yokuş aşağı giden otomobilin hızının 140 km'ye düşmesi gibi olur"...

Kriz varsa çare de var diyen TOBB, "Eve kapanma pazara çık" kampanyası başlattı...

TAYYO'DAN SON DEYİŞ

Çalışma bakanı Ömer Dinçer: "İşsizlikte düşüş bekliyoruz.."

GEZ @ MAHMUTÇUK

Mahmut Tibet

www.gezgozmahmutcuk.com

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aksaray PAŞAOĞLU

İŞSİZLİK YALANI MARSLI KOMPLOSU

Siz de fakir edebiyatının baş yapıtlarından "Et Yiyemiyoruz" adlı tiyatro oyununun iflah olmaz aktörlerinden misiniz? Öyleyse işiniz iş. Marketlerde, kasaplarda **etlere uzaktan bakma** devri kapanıyor. Bundan sonra kasaba gitmenize bile gerek yok. En leziz lop etler ayağınıza geliyor. Bakınız Türkiye'de ne oldu. Orman Bölge Müdürlüğü, aldığı ani bir kararla **Eskişehir**'de **Çatacık** ve **Kalabak** ormanlarında oturan altı adet yaşlı geyiğin avlanmasına izin verdi. Şimdi iş bir tüfek edinmenize kalıyor. ABD'li Kanadalı ve Danimarkalı avcılar başvurdular bile. Tabii küçük bir de ihale söz konusu **Geyik başına 15 bin ödemeniz gerekiyor.** İmkansız mı diyorsunuz? Başka yol da var. Hemen bölgeye taşının. Çünkü ihalede elde edilecek gelirin yüzde otuzu bölge köylülerine dağıtılacak. **Bir kilo et parasını kapmanız işten bile değil.**

YARATIK BALKONUMA KADAR ÇIKTI

Bence bu ülkenin sorunu fakirlik falan **değil. Sorun çok başka.** Onun için geyik konusunu hızla kapatıp. **Karaca** konusuna geçmek istiyorum. Hangi mi Karaca? Söyleyeceğim. Ama önce anlatacağım çok enteresan birşey var. Geçenlerde Yeniköydeki yalımızın balkonunda eşimle istakoz yerken birden bire denizden balkonumuza **yarı yıvışık semender - yan çıplak insan, yarı istakoz – yarı moldovyalı** bir yaratık atladı ve elindeki manyetolu ışın kılıcıyla soframızdaki Alman ekmeğini kesip birden bire yok oldu. Şimdi başa dönelim. Sözünü ettiğim Karaca, güzel sanatçı **Reyhan Karaca**. Bir röportajında uzaylılarla karşılaştığını ve vücutlarının karides gibi ince bir kabukla kaplı olduğunu söylüyor. Bakınız, **yurdumuz uzaylılar tarafından süratle ele geçiriliyor** ama biz hala işsizlik vs. gibi konularla vakit öldürüyoruz. Meleklerin cinsiyetini tartışırken burnumuzun ucundaki tehlikeyi göremiyoruz. Buna birde **Hülya Avşar**ın **"UFO gördüm"** açıklamasını **ekleyin.**

BİRDE BU AÇIDAN BAKALIM

Söz geyikten karacadan açılmışken keçiyle devam edelim. Bakınız Galler ordusunun 1.Topçu Taburunda görev yapan keçi (evet bildiğimiz keçi) William Windsor, geçen çarşamba emekli oldu ve Whipsnade Hayvanat Bahçesi'ne gönderildi. Kimse de kalkıp bakalım mühimmat var mı diye hayvanat bahçesini eşelemedi. Demek ki **emekli subayları rahat bırakmamak tamamen bize özgü bir hastalık.**

BehiçPek

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

- Allo meraba Sıkılhan, İram ben... İram Erdanarçetin...

- Bunalgût, bu senin sesin fakat... Bunalgût Peremecioğlu olduğun halde niçin kendine İrem Erdenerçetin süsü veriyosun?

- İram gibiyim. Sıfır bedenim ... "Düşünce gücüyle kilo verme yöntemi" uyguluyorum Sıkılhan... Kendimi İram'mış gibi duyumsıyarak beynimi yeniden programlıyorum. Böylelikle İrem'in kilosuna inicem. Kuantum düşünce tekniği yani:"Kendini nası hissediyosan ööle olursun". Nebraska'da bir grup deney faresine kendilerini susamuru gibi hissetmeleri içün sürekli "sen bir susamurusun" diye telkinde bulunulmuş, peynir yerine balıkla beslenmişler. Kısa süre sonra farelerin mükemmel birer yüzücüye dünüştüğü. akarsu ve denizlerde doğal barajlar yapabildikleri ortaya çıkmış. Tamamen bilimsel yani. Anlıycağın İram'im artık ben...

- Ah, nerdee?

- Nası nerde? Rica edicem testeronlarına hakim ol Sıkılhan. İçindeki hayvana insanmış gibi davran, kendisini ööle hissetsin. Ayrıca o İram salağının neresine iç geçiriyosun anlayabilmiş dilim. Tımam vücüdü güzel olabilir ama resmen gerizekânın teki o karı. Yamaçlar İnşaat'ın oğlu Tufan'la çıkıyo diye kasılarak dolaşmaktan vajinismus olmuş salak.

- Ama sen İrem olduğuna göre niyçün kendini kıskanıyosun ki? Olmaz ama ööle bozarsın kuantumu. "Secret"in gazı kaçar.Evet şimdi, üstünde ne var İrem...

- Hayvanlarca kere hayvansın, sapıklar odası asbaşkanısın Sıkılhan!

- Bi san'iye Sıkılhan dillim ki ben. Yamaçlar İnşaatın oğlu Tufan'mış gibi hissediyorum... Sapıklık bunun neresinde?

- Hadi ordan be! Sen Öflanlar'ın manyak oğlu Sıkılhan Öflan'sın...

- Yapma ööle oynama kuantum düşünce tekniğiyle, bozma kozmozu, ehehe...

- Kapat şu telefonu ayı ekstresi. Maymunun atası... Su katılmamış, organik hayvan!

- Merhaba yaa Sıkılhan. Enes ben, Enes Binsatar. Ticared edelim mi, üstünde ne var?

- Aha... Var ya, şimdi tam oldun Enes... Herneyse, tipim diilsin olm... Öyle diyim kapansın bu konu.

- "Üstünde ne var" derken yanlış anladın sen onu... Yani "üzerinde nakit olarak kaç para var. Derhal seninle bir yatırım yapalım, ticared edelim" mânasında.

- Ha. Ben de Ebu Hüveyye ve beraberindekilerle grup yapıcaz zannettim eheh...

- Ticaredde Guroup olmak, her alanda yatırım yapan şirkedler tesis etmek kuşkusuz daha iyidir. Ancak şu an için mevzuu o değil. Eğer sen bir miktar para koyabilirsen bu sene okulun bahar şenliklerini biz organize edelim diyorum. Ben bir arenbi grubu getirebilirim. İsimleri; Saklı Baba Tekkesi. Süper parçaları var... Ayrıca Cenaze Arabası, Kuzu Kıvırcık, Gizli Ökçeler, Kuduz Karantinası, Dolmalık Kıyma Gruplarıyla da temas halindeyim...

- Arkanda Ayı Var...

- Bu ne arenbiy grubu mu? Şaka mı bu? Ben seni çılgınca ticared edelim, bu eğitim ve öğretim yılında düzenlenecek bahar şenliklerinden istifade rızıklanalım diye arıyorum sen işin şamatasındasın. Ticaredte şaka kâr getirmez. Şakacı esnaf müşterisini rencide edip kaçırır, rızkıyla oynar. Ünlü tacir Ebu Hüveyye'nin Kanyonâbad Alışveriş Şehrinde esnafla yaptığı bir konuşmada dediği gibi "Ticaredin onda dokuzu ciddiyyet ve ketumiyyetdir. Muteber esnaf bir tek kâr edince, ifrahata kaçmadan, dişlerini göstermeksizin güler"

- Yok ben ciddiyim. Arkanda Ayı Var bizim sınıftaki çocukların kurduğu bir grup. "Kendikendimin Yancısıyım" adlı bir şarkıları var.

- Bu yaza damgasını vurur mu?

- Vurma mı? Kışı bilmemde, sonbaharı bile damgalayabilirler.

- Azcık bi mırıldan hele, bakıyim rızık çıkar mı burdan

- Ehöm... Hemen söölüyorum... Eöö. Şimdi şöyle:

Nasıl da gittin dönüp arkanı
Ne zaman oldun zaten yanımda
Aramışın geçen gün yetişemedim
Saol ama
"Kendi kendimin yancısıyım
Bundan sonra"... Ehehe...

- Çook zekice, akıl kokan cümleler. Derinlikli... Zekâ, his, protosto, rızık, arenbi, rep, isyan, ticared, kaos, aykû, obez, şizofren... Super inşallah...

sikilhan@leman.com.tr

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN - KEMAL ARSLAN

Metrobüsler hep bozuluyor başa bela rampaları çıkamıyor..

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

dumur@hotmail.com.tr

Gökkuşağı Yolcuları

GÜNERİ İÇOĞLU

İSVEÇ'TEN DANİMARKA'YA GECE GÜNDÜZ YOL ALMAK ÜZERE UZUN BİR SEYİRLE GİDİYORUZ... HIZIMIZ GECE BOYUNCA 7 İLA 8 KNOT, İYİ HAVA YAKALADIK... İRİLİ UFAKLI ADALARLA DOLU VE KAYALIKLI BÖLGE BURASI... KUZEYİN KAOTİK KYKLADLARI DİYORUZ BURAYA...

GREEN MAVERIC

GREEN REEFERS

KABEL

R03

BİRBİRİNE ÇOK YAKIN YÜZLERCE ADA BİRBİRİNE KÖPRÜLERLE BAĞLI. BAZI ADALARDA DA VARGEL SİSTEM GİT GEL. MODERN SALLAR KULLANILIYOR DAHASI TEK KİŞİ BİLE OLSA VAKTİ GELİNCE KALKIYOR BU ÜCRETSİZ ARAÇ...

46 METRELİK TEKNEDE ŞİMDİLİK ÜÇ KİŞİYİZ... AKSİ KAPTAN PANAYOT, RODOSLU DİMİTRİ VE BEN... DİMİTRİ YELKENLİ TEKNE YARIŞÇISI VE AYNI ZAMANDA GİTAR ÇALIYOR BİZE AKŞAMLARI...

GECE SEYRİ ÇOK ZORDUR, SÜREKLİ TETİKTE OLMAN GEREK. OLMADIK ŞEYLER DENİZDE DAHA ÇOK OLUR... GÖRDÜĞÜMÜZ EN KAYALIKLI DENİZ BURASI... ERTESİ GÜN AKŞAM ÜZERİ MASALCI ANDERSEN'İN EVİNİN OLDUĞU SÖYLENEN YERİN YAKININDAN HALSİNGER ŞEHRİNİN KIYILARINI YALAYARAK GÜNEŞ BATARKEN KOPENHAG'A VARIYORUZ...

DANİMARKA İSVEÇ'E GÖRE FAKİR BİR ÜLKE... AVRUPA'NIN İLK ARABA ÜRETİM GÜNLERİNDEN KALMA ARABA MODELLERİ VAR... NE ACAYİP YERLER BURALAR. BEN DE BERLİN'DE HERŞEY ERKEN KAPANIYOR ŞANIYORDUM... BURDA DA SAAT 9 DEDİMİYDİ ŞEHİR KIRP DİYE KESİLİYOR, BİZİM KAMYONCU MOLA YERLERİNİ BİLE ÖZLEDİM...

BEN DİYORUM Kİ, ARTIK BİZİM İNSANİ ENERJİMİZİ PAHALIYA SATALIM. BU AVRUPA ÜLKELERİNE, BURALARDAKİ YURDUM İNSANIMIZIN NONSTOP GİRİŞİM VE ŞEHİR CANLANDIRMA ENERJİSİNİN YERİNE DOĞAL GAZ FALAN ALALIM MESELA... HERHANGİ BİR FRENK DİYARINDA AKŞAM 10'DAN SONRA AÇIK BİR DÜKKAN GÖRDÜRSEN MUTLAKA BİZİMKİLERE AİTTİR, BAŞKA KİMSEYE DEĞİL...

HELE HELE HALLO!.

AKILLI OL!

INSERT THE COIN

TEKNE YOLCULUĞUNU ZEVKLİ SANANLAR İÇİN DİYORUM; UZUN YOLCULUKLAR AZABA DÖNÜŞÜR. HER LİMANDA BAŞKA EZİYETLER BEKLER SENİ... ZATEN KAPTAN PANAYOT'UN KENDİSİ BİR EZİYET YUMAĞIDIR VE HEP YENİLERİNİ HAZIRLAR... İŞTE KOPENHAG'DA MARİNADAKİ DUŞLAR; AKILLI MAKİNACIKLAR KOYMUŞLAR DUŞLARA. JETON ALIYORSUN VE HER BİR JETON BEŞ DAKİKALIK... BEŞ DAKİKA SONRA SICAK SU KESİLİYOR, BİR DAHA JETON ATIYORSUN... BENİM DUŞ MAKİNASI JETON ATTIĞIM HALDE SICAK SUYUMU KESİYORDU. ÇIKIP İKİ TANE ÇAKTIM MAKİNAYA İYİCE AKILLANDI, BİR DAHA DA KESMEDİ SICAK SUYU. ARTIK JETON ATMAYA DA GEREK KALMADI. BURSA HAMAMI GİBİ OLDU. KOPENHAG KRİTERLERİNİ DE İYİCE BELLEMİŞ OLDU...

KOPENHAG, TİCARET LİMANI ANLAMINA GELİYOR. HER LİMAN ŞEHRİ GİBİ KADIN KİMLİKLİ BİR ŞEHİR... MESELA İSVEÇ'İN GÖTEBORG ŞEHRİ ERKEK KİMLİKLİ BİR ŞEHİRDİ, ORTADA KADIN DOLAŞMIYORDU. KOPENHAG'DA İSE METREKAREYE 20 KADIN DÜŞÜYOR. SIRBİSTAN KARADAĞLI NİKOLAS DİYOR Kİ; "BURASI EN ÇOK KADIN BULUNABİLEN FREE YERDİR. KADINLAR KEREGİN ÇOK İÇER VE HEP ADAM ARARLAR... BEN İMDEİÇ TANE MANİTAM VAR. ZOR İDARE EDİYORUM..." SORUYORUZ: "EVLİ MİSİN?." "EVLİYÜM..." "EŞİN NEREDE?." "NEREDE OLUCAK, TABİİ Kİ SIRP, BİZİM ORALI... ÇÜNKÜ BURDAKİ KADINLAR FREE, HERKESLE OLURLAR TUTAMAZSIN..." VE YOLDAN GEÇEN KADINLARI GÖSTERİYOR; "İNİN ALIN ARKADAŞIM İNİN ALIN FREE, FREE!.."

BU ARADA KOPENHAG'DA ÇOK KONYALI VAR VE İŞTE ERTESİ GÜNKÜ KONYALI TAKSİCİ İSE; "BENİM İKİ TANE KARIM VAR, BİRİ DANİMARKALI, DİĞERİ İSE KÖYÜMDEN..." DİYOR... DİĞER KONYALILAR DA AŞAĞI YUKARI AYNI ŞEYİ SÖYLÜYORLAR BU KONUDA...

FAKAAAT EN SON BİNDİĞİMİZ PAKİSTANLI TAKSİCİ YAMAN ÇIKIYOR! "BURDA MADDE VAR RUH YOK. İNSANLAR KÖBEK..." DEYİNCE SİLKİNİYORUM. BAŞKA BİR NEFES VAR BU ADAMDA... SORUYORUM HEMEN; "SİZİM ORALARA HİÇ GİTTİN Mİ, MESELA İSTANBUL'A?." CEVAP VERİYOR SAKİN; "GİTTİM AMA SADECE KONYA'YA..."

BURDA MADDE VAR RUH YOK...

ŞAŞKINIM; "KONYA'YA NİÇİN GİTTİN?..." YANITLIYOR; "MEVLANA İÇİN..." BU İSMİ DUYUNCA HEMEN DOĞRULUYORUM; "PEKİ NİÇİN GİTTİN MEVLANA'YA?..." VE CEVABI BENİ BENDEN ALIYOR; "BİLMİYORUM NİYE GİTTİM. ÇAĞIRDI BENİ..." İŞTE KONYALI TAKSİCİLERİN AKSİNE PAKİSTANLI BUNLARI DEDİ...

BİLMİYORUM, ÇAĞIRDI BENİ...

PAKİSTANLI TAKSİCİ, "GEL NE OLURSAN OL YİNE DE GEL" BEYİTİNİN SICAK NEFESİNİ BİR KEZ DAHA GÖSTERDİ KOPENHAG'IN DONDURUCU RÜZGARINDA... TEKNEDEKİ BAZI EKSİKLİKLERDEN DOLAYI TEKRAR TERS YÖNE İSVEÇ'E GERİ DÖNECEKSEK DE DOĞRU ROTADA OLDUĞUMUZU ANLADIM...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Bu sayfayı denizin ortasında tekne dalgalarla sallanırken çizdim. Artık yavaştan okyanusa açılacağız, karaya çıkamayıp ara sıra sayfayı yollayamazsam beni şimdiden affediniz... Selamlar, muhabbetler...

bahadirboysal@my net.com

HAZiRAN PEŞREVi

YAZ-ÇİZ:
BAHADIR BOYSAL

YANI BEN DE LAĞIMA DÜŞMÜŞ, İKTİZA EDERKEN, KAZARA YOLUNU ŞAŞIRARAK HAYATA ÇIKMIŞ BİR ÇOCUKTUM KI...

LAN?

7 YAŞINA GELDİM VE ÖLÜMLÜ OLDUĞUMU ANLADIM... 8 YAŞINDAYKEN, İLKOKULDA SINIF ARKADAŞIMA İNANILMAZ AŞIK OLDUM... "SESİN" ADINDA ALMANCI BİR KIZDI...

YANI ŞU HAYATIN MUCİZESİNE BAKIN HELE... DAHA ÇİÇ BİLE KALKMAZKEN GÖNÜL YANIP TUTUŞUYOR...

BİR KAÇ YIL SONRA, TAMAMEN GAYRİ İHTİYARİ, TESADÜF KOLTUĞA, YASTIĞA SÜRTÜNMELERİLE İLK ORGAZMIMI PATLATTIM... LÜĞRADI- GİM BU TAHKİR VE İSTİSKAL NİHAYET BENİ ZELİL VE BEDBİN YAPMIŞ VE RUHUMA İLK FESAT TOHUMLARI EKİLMİŞTİ...

14 YAŞIMA GELDİĞİMDE "HUMANİZM"İ HALA BİR MEZHEP SANİRDİM... OYSA HERKES BİRBİRİNİ YEMEK VE SKMEKLE MEŞGULMUŞ.

BENİM DE ARTIK GÜNDEN GÜNE DAMADLARIM ŞİŞİYOR, HATVELERİM BATINİLEŞİYOR AMA YİNE DE OTURDUĞUM YERDEN PEK KALKMAK İSTEMİYORDUM... NİE KALKİCAM... LİSEDEYKEN, BEDEN EĞİTİMİ DERSİNDE, ERKEKLERİN SOYUNMA ODASI BİR AHIR MİSALİ TER KOKUYORDU...

KIZLARINKİ DE ÖMRAN GERİ KALIR DEĞİL... KİLOTLU GÖRAPLA KARIŞMIŞ AMONYAKLI HORMON KÖKLERİ GÜZÜLÜRDU ORMANDA...

OLUCAK GİBİ DEĞİLDİ... AMA NİHAYET BİZİM ELEMANLAR UFAK UFAK GENELEVLERE DOĞRU HAYLAMAYA BAŞLADILAR... PİŞLİK NAMINA PEK DEĞİŞEN BİŞEY YOKTU... ORDAKİ PİS KARILARIN ÇİĞER KÖKÜLERİNİ İÇLERİNE ÇEKMEKTEN ÖKSÜRÜKLERİNE ÇEKMEKTEN ÖKSÜRÜKLERİNİ YENİ UNUTUR GİBİLER...

AMA BUGÜN NOOLDU... 30-32 YAŞLARINA GELDİK... BU ELEMANLARIN HEPSİ ÇOKTAN EVLENMİŞTİ...

GENÇ YAŞTA BUNU SEÇTİLER... BÜYÜK BİR KAYBEDİŞ DÜŞÜNCESİNİN TEHDİDİ ALTINDA YAŞAMAYA BAŞARADILAR...

VE ETRAFTAKİ HER ŞEYİ ANCAK KORKU İÇİNDE SEVDİLER!!

LANET OLSUN SİZE... VE SİZİNLE GEÇİRDİĞİM GENÇLİĞE!..

SABRETTİM, SEBAT ETTİM VE EN GÜZEL, EN RENKLİ SEVİŞMELERİ BEN YAŞADIM... HEPSİ BENDEN BİR PARÇA ALIP GİTMİŞTİ...

OLSUN... NE BİLİİM BELKİ HALA AŞKI ARIYORUMDUR... ÇOK YORULDUM AMA BUGÜN KEDİM "SEMARA BENİTO" YLA HUZURLUYUM... AKŞAMLIKLI BALKON KAPISI AÇIK...

YAZ KOKUSU GELİYOR... SEMARA, İLK DEFA BU GECE YILDIZLARINI ATMIŞ, HAKİKİ HÜVİYETİYLE, OROSPU HÜVİYETİYLE ÇIPLAK BETONDA SERESERPE UZANIYOR... BANA KUYRUK SALLIYOR!..

HOŞGELDİN YAZ... ULAN HOŞGELMİŞ AŞK MEVSİMİ... TV'YE BAKIYORUM... BOK HALA ŞAMPİYON OLAMAMIŞ... BAŞKAN YILDIRIM DEMİRÖREN YİNE SİNİRDEN KENDİNİ YİYE YİYE STADI TERKEDİYOR... AMA NAMINA Lİ BENZİNCİ REKLAMI GÜZEL AN OLMUŞ NE?

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

behicpekmail@gmail.com

Behiç Pek

Siyamlı Profesör
YATTARA VALLİ

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Hoçcanı sah'ıp beni parmaklarıyları boydan boya seviyo. Beni boydan boya sevince kızıyoo!..

Yattara Valli: Yavrucuğum bak bakalım ayrı mı? Cırmaklan diyorum. Yalmışsın etlerni boydan boya.
Sayın Valli, av köpeği var da av kedisi neden yok? Başkası vursa guşları biz yesek.

Yattara Valli: Yavrucuğum mankafam. Yiyiyor mu av köpeği. Başa al tekrar izle bakalım.

DEV ROMAN

Ayrıl, kaykıldığı havuz başında iri canerikleri ardıcıl yutuştururken, trampende yaylanıduran Veysele boğuk bir sesle seslendi. Ayrıl: "hadirdi amaa" Veysel: "Olamadım konsantire." Ayrıl: "Balık atla lütven." Veysel: "Çivileme olmaz mı?" Ayrıl: "Beni sevmiyursun." Veysel yaylarımıya devamla. Veysel: " taam, taam." Ayrıl: " hadirdi!." Veysel trampanle ilişiğini keserek. Veysel: " Havuzda su yok ya. Çekincem ondan." Ayrıl: "Hep ayrıntılara takılıyusun." Veysel zemine iner. Veysel: "ıırrrrr!." Ayrıl: " Canerik yiyidum göremedim. Çık gine atla."

PANTOLON METİNFİDAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

OSSURUKTAN LİBERALLER

Amerika'nın ünlü liberal yazarı Krugman'un 'Bir Liberalin Vicdanı' adlı kitabı üç-dört aydır vitrinlerde, neler diyor neler. Önce şunu diyor, ekonomi dediğimiz şey refah ve sosyal kalkınma mıdır yoksa bir takım çan eğrileri, borsa oyunları, kişisel servetler, hisselerin indi çıktı rakamları mıdır? Ekonomi 'refah' demektir, refaha hizmet etmelidir, yani, yıllar yılı kahvede sızlanan vatandaşımız, ekonomi iyiye gidiyor da bana niye hiç yansımıyor diye dillendirdiği şikayetini artık dünyanın yemiş yutmuş en büyük liberalleri aynen söylüyor.

Ekonomi diye bir şey varsa sosyal politikalara yansımalı, ekonomi, birkaç şirket ve kişinin kişisel servetiyle 'ölçülemez', tanımlanamaz.

İkinci olarak ne söylüyor, Amerika'yı dünya lideri yapan 'ekonomik kalkınmanın' kökenleri II. Dünya Savaşı ve sonrasındaki onbeş yılda aranmalıdır, neden, çünkü, II. Dünya Savaşı'nda üretim aksamamalıydı ve Amerika Devleti grev istemiyordu, bu yüzden II. Dünya Savaşı sonrası Amerika'da sendikal hareket çok güçlendi ve asıl önemlisi serbest piyasa değil bu grevleri istemeyip piyasaya müdahale eden Amerika'nın devletçi müdahalelelerde bulunması Amerika'yı uçurdu..

Yani sanıldığı gibi Amerika'yı liberal piyasa değil piyasaya II Dünya Savaşı sonrası müdahaleleri çok önemlidir. Başka, aynı yıllarda Amerika Devleti veraset vergisini yüzde yetmişlere kadar abartarak aldıklarını orta sınıfa aktarmıştır, yine müdahale, yine zenginin önünü kesme.. Başka, Orta Sınıfı güçlendirmek için tazminatlar, emekli maaşları, işçilerin sosyal hakları bir devlet politikası olarak 1950'li yıllarda çok çok önemsenmiştir.

Velhasıl Amerika'nın dünya lideri olması işte güçlü bir orta sınıfın ortaya çıkmasıyla olmuştur. Peki sonra ne oldu, sonra, ekonomi sadece beş-on şirket ve beş-on zenginin eline geçmiştir ve herkes ekonomiyi 'büyüme' olarak algılamaya başlamıştır. Oysa büyüyen bir takım rakamlar, bir takım çizelgeler, bir takım hisseler, orta sınıf büyümüyordu, yani, ekonomi geniş kitleleri yoksullaştırıp zenginliği bir-kaç kişinin eline geçirmeye başladı, ne zaman, Reegan'la Bush'la, yani, 1980'lerden sonra, bizim Özal'ı hatırlayın..

Ve en çok kişisel zenginliklerin ortalamayı yanıltığını ve abartılı aldatıcı bir şişkinlik verdiğini söylüyor, şöyle bir örnekle, diyelim, Fener maçına gelmiş otuzbin kişinin ortalama milli geliri 5 bin 10 bin dolardır, ama, Ali Koç stada girdiği anda stadın ortalama geliri 20 binin üzerine fırlar, yani bir kişi ortalamayı yükseltir bu yanıltıcıdır.

Her şey anlaşıldı mı, orta sınıf olmadan, tazminatlar, emekli maaşları, fırsat eşitliği dikkate alınmadan bir ekonominin olamayacağı artık herkesin görüşü. İşte yaşadığımız krizden çıkartılan büyük ders bu..

Oysa ülkemizde otuz yıldır liberalim diye hava basan yüzün üstünde gazete yazarından tam otuz yıldır tek bir adet 'tazminatlar' 'işçi hakları' 'fırsat eşitliği' vs. dert edinen tek bir yazı görmedik. Evet, işçiyi, sosyal hakları öne çıkaran önemseyen tek bir yazı yazmamış bu yüzlerce yazar kendilerine otuz yıldır 'liberaliz' diyorlar..

Peki ne dedi bizimkiler, özelleştirin, satın, her şeyi satın, başka, açın gümrük kapılarını gelen gelsin alan alsın kapan kapsın, başka, patronlar istediği işçiyi tazminatsız atarsa atsın, başka, mesela 'sendikal haklar' konusunda konuşanları geçmişte kalmış modası geçmiş komünistlikle suçladılar...Başka, borsa yükseldikçe ve birkaç kişinin kişisel serveti büyüdükçe Türkiye büyüdü kalkınıyor masalları anlattılar..

Ve büyük medyanın ön sayfasında açın bakın son otuz yılda bir tek kez işçi hakları, tazminatlar, emekli maaşları, fırsat eşitliği bir kez olsun MANŞET oldu mu, manşeti geçin. ön sayfada kibrit kutusu büyüklüğünde bir haber olabilme şansını yakaladı mı?

Evet, dünya döndü dolaştı ve şimdi vicdanı olanlar yeniden ve kökünden soruyor, tazminatlar, emekli maaşları, fırsat eşitliği, sosyal haklar olmadan bir EKONOMİ olamaz.. Şişmiş rakamlar kişisel servetler çan eğrileri dolar indi çıktı rakamları bunların hepsi hava civadır, ekonomi bunlarla tanımlamaz.

Yani 'refah' kavramı olmadan ekonomi olamaz.. Yani ekonomi 'sosyal politikalarla' varolmak zorundadır.

Peki, bizim kendine liberal diyen osuruk yazarlar yıllardır borsa rakamları hisse senetleri çan eğrileriyle kimi kandırdılar.. Türkiye'nin zenginliklerini üç-beş kişiye peşkeş çekilmesini sağladılar ve ülkenizi ve madenlerinizi ve imkanlarınızı yiyip süpürüp şiştiler.

Medyası, liberal yazarları, hepsi otuz yıldır gece gündüz ekranlarda sabahlara kadar REFAHI olmayan SOSYAL POLİTİKALARI olmayan ORTA SINIFI ve KİTLELERİ HİÇ DÜŞÜNMEYEN, sadece rakamlardan ibaret bir EKONOMİ tartıştılar..

Hem maaşlarını aldılar hem liberaliz diye hava bastılar hem ekranlarda şöhretlerine şöhret kattılar hem de hiç kimse NİÇİN üfürüyorsunuz, utanmıyor musunuz diyemedi bu beylere..

Yani tarihin en büyük işsizliğini yaşıyoruz, yani, eğitimde fırsat eşitliği tamamen çöktü ve sadece iyi okullarda okuyanlar şanslı ve bu yüzden cemaatler fırsat bu fırsat deyip gençleri kucağına çekip işte Türkiye'yi sarsıyorlar... Sosyal eşitsizlik had safhada, eşitlik ve adalet fikrini konuşan dahi kalmadı...

Onbinlerce şirketiniz bu masallarla beş-on zengine satıldı, ve şüphesiz ellerine geçirdikleri büyük servetlerden size de koklatacaklardı, sizler sabahlara kadar eğlenesiniz diye TV'ler kurdular işte izliyorsunuz..

GÖTÜMÜN KENARI TV'ler, OSSURUKTAN LİBERALLER, hala neyi konuşuyorsunuz, dünya ayağa kalkmış, sosyal politikalar olmadan ekonomi olmaz diye bağırıyor, siz hala rakamlar indi çıktı göstergeler çan eğrileriyle kimi kandırıyorsunuz?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bezginbekir@emari.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

Ziftli Şütlaç

GÖKHAN DABAK

Cumartesi sabahı annemin seslenmesi sonrası bağırması en sonunda da kafama vurmasıyla uyandım. Öfke dolu bakışlarımdan etkilenmiş olacak ki ilk başta ne yapacağını şaşırdı ya alttan alıp tatlı tatlı hadi kalk oğlum kahvaltı hazır diyecekti ya da iyice üstüne çıkıp bağırarak kalksana nöbete geç kaldın uyan artık be diyecekti. Her zamanki gibi ikincisini seçti. İstemeye istemeye kalktım. Hava pıtı pıtı, güneş ışığı, oramdan buradan gıdıklayıp sanki benimle oynuyor, kaldırmaya çalışıyordu, sonra güneş ışığının beyinde melatonin etkileşimiyle uyanmamızı sağladığını hatırlatıdım güneş senin de Allah belanı versin diyerek kalktım.

Kahvaltıyı yaparken TV'de Hadise vardı. Hadise'nin bacaklarına bakarken çayımı yudumluyor bir taraftan da bu güneşli Cumartesi gününde sizleri ve yapacağınız eğlenceleri düşünüyordum, iyice kudurmuş oldum (anne deyimi).

Hasteneye geldiğimde Nöbet ekibine baktım, acilde kıdemli asistan Berna Sönmez vardı. Berna sıfır beden, dünya tatlısı çok iyi bir kızdı. hastanede onu sevmeyen yoktu. Hatalı şivesiyle dalga geçtiğim için benimle küsmüştü. Seni üçüncü defa uyarıyorum bir daha yapma dedikten sonra dokuzuncu uyarısında küsmüştü, demek ki Berna'nın dayanabilitesi sekizdi. Bizdeki kıdemli olayı çok önemlidir efendim. Hastada zorlandığında, bir şeyleri beceremediğinde ilk yardım isteyeceğin kişi kıdemli asistandır. Ne olur ne olmaz işimiz düşer diyerekten Berna ile barışmaya çalıştım, barışmadı, ben de yine şivesiyle dalga geçip üst kata servise çıktım. İkinci kıdemli Miray'dı. Neşe olsun diye vay naber Miraycım yav nasıl eriştin o bira göbeğini be heheh diyince "ben hamileydim salak" dedi. Bozulmuştum fakat Miray'ı da kaybetmeyi göze alamazdım. Heheheh diye sıntarak Süt Çocuğu servisine, nöbet alanıma gittim. 2-3 hastada zorlandım. Miray'ı aradığım halde bir türlü gelmiyordu. O sinirle, Miray'a sabahki olaydan laf sokmayı düşündüm ama vazgeçtim ne olur ne olmaz, kritik bir durum olabilirdi. Nöbetçi uzman da Betül Çakar'dı, severmiştim, Betül abla yok yardımcı oldu sağolsun.

Öğleye kadar kan gazı al, hematokrit takip et, çocukların sorunlarını dinle, tedavi ver, tedavileri bilgisayara gir derken zamanım zır zır etti, gitti. Öğleden sonra halta sonu klasiği ziyaretçiler akın etmeye başladı, ziyaretçilerin bizim servise girmesi yasaklı, kocaman harflerle ZİYARET YASAK yazsada, yine de kapılara dayanmıştı bir kere ziyaretçi ordusu. Ziyaretçilerin hepsi Türk'dü ve o kapıdaki Yasak yazısı çok da tındı. Kapıdaki engelleri aşıp içeri sızan ziyaretçiler, sanki Viyana kapılarını aşmış Osmanlı Ordusu edasıyla şen şakrak odalara doluşuyordu. Ben de Türk'düm ve içeri dalanlara bağırarak çıkın lan burdan yassak oğlum yassahk diyebilirdim ama demedim, tıpkı bir modem gibi açıklama yaptım: Balon arkadaşlar burda çok küçük çocuklar var, sizin dışarıdan farkında olmadan getirdiğiniz mikroplar burdaki ocukların iyileşmesini engelliyor, lütfen nica ediyorum dışarı çıkın dedim. Ordaki teyze de şaşkın bir ifadeyle Ama ben komşuyum diyince beni bir titreme aldı. Pardon dedim, teyzecim komşusu olduğunuzu aikadaşlar iletmedi, buyrun geçin , yapın ziyaretinizi. Odama geçerken teyzenin kıçındaki mikropların bir araya geldiğini sakın kimse bir yere kaybolmasın, Ali Can bizim en sevdiğimiz kardeşimiz, am ı ha onu hasta edeni aramızda yaşatmayız şeklinde konuştuklarını düşündüm. Tekrar dış ı kafamı uzatığımda bakım Viyana kapıları toptan yıkılmış, viran olmuş, yasak kardeşim yasak adamı delirmeyin herkes dışarı çıksın diyerekten güçlü bir topçu saldırısı başlattım. En sonunda servis boşalmıştı, rahatladım ben de biraz.

Sonra tedaviler devam etti, yok ateş çıktı, yok çocuk ishaldi, onun şekeri düştü, bunun öksürüğü pörtledi, bu niye kusdu şimdi derken akşam oldu.Yorulmuştum, biraz acile inliyim bizim kurtlu Berna'ya selamlıyim dedim. Acilde 60 yaşlarında bir amca torununu getirmişdi, çocuk sürekli öksürüyordu. Bilmem bilir Gözlepe Eğitim Araştırma Hastanesi 4-5 ayrı binadan oluşur, kan tahlillerine de Çocuk Hastalıkları binasının karşısında bakılıyor. Çocuktan kanı aldıktan sonra acilciye 'Amcacım al şunu kanı karşıya götür' dedik.Yarım saat geçti amca yok, bir saat geçti amca yok. Allah Allah diyerek ben tekrar servise çıktım , işlerimi halletmekten sonra tekrar acile indim. Tam iki saat sonra amca geldi, nasıl bağırıyor bize: 'Siz benimle dalga mı geçiyorsunuz ulan kanı aldım karşıya götürdüm, Okmeydanı Devlet Hastanesi'nde kana bakmadılar, benim torunum burda rezil oldu' diye. Beni bir titreme aldı, hani şok anı dedikleri , zamanın yavaşladığı, her şeyi bulanık gördüğüm, mantık ve düşünce akışının kesildiği an... (İnanmayanlar olacaktır ama bu olay yüzde yüz gerçektir) Servise çıkarken amcanın karşıya, Okmeydanı'na, otobüsle geçerken elinde kan, neler düşündüğünü hayal ettim, biraz güldüm biraz üzüldüm, ama daha çok güldüm.

En sonunda geceyi etim, bu saatten sonra Miray'a ihtiyacım olmaz heralde diye düşünerek, onun servisini aradım. Sabaha ne lan öyle artist artist konuşmalar biraz modem olun modem dedim, telefonu da suratına kapattım, Miray gecenin o saatinde neler düşündü bilmiyorum ama ben rahatlamıştım.

Saat sabah 3 gibi odama geçtim, tam ayaklarımı uzattım biraz dinlenecekkim ki, bir anne içeri girdi

-Doktor Bey

-Evet

-Benim bebeğimi sinek ısırdı

-Eeee

-Ya tüm hastaları ısırmışsa, onlardaki tüm mikropları benim bebeğime getirdiyse böyle şişdi

-Ne ? Nasıl yani?

Beni bir titreme aldı yine, çocuğun yanına gittim, anneye sinek ısırmasıyla bulaşan hastalıkları, hangi ülkelerde olabileceğini, bir bataklığın yanında yaşamadığımızı, burasının Tanzanya olmadığını sabahın dördünde bir güzel anlattıktan sonra odama döndüm.

Mutlu bir Cumartesi nöbeti de böyle geçti, gitti efendim. Allah bir siz neler yaptınız , aaaer...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

www.canbarslan.com.tr
canbarslan@leman.com.tr

TERELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

%100 LAFTAN MAMUL akıl fikir karikatürleri

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KA AN ER TEM @ leman.com.tr

AMA FAKAT !..

ULAN RAKIDAN KEBAPTAN KOLESTROLÜM, TANSİYONUM TAVANA VURDU BİR DOKTORA DANIŞALIM DİYE GELDİK HASTANEYE, AMA YANLIŞ YERE GİRMİŞİZ. DURDUK YERDE BİR DE DOMUZ GRİBİ OLDUK !.. BİRADER MADEM ADAM HASTA O ZAMAN KAPISININ ÖNÜNE BİRİSİNİ DİK !. VATANDAŞI NİYE ZOR DURUMDA BIRAKIYORSUN ?. İNŞALLAH GÖREN OLMAMIŞTIR ORAYA GİRDİĞİMİ...

AHA İŞTE GÖRMÜŞ HERİF... HIZLI HIZLI UZAKLAŞMALIYIM !.

BAH HELE HEMŞERİM... BAH LA BA !.. BAH HELE ! GİTME LA GEL BURAYA !.

ENFEKSİYON HASTALIKLARI

HASEK

SSK

SAĞLIK KARNESİ

Ne işim var burada adamı Tunç...

TUNÇ !.. SENİN YÜZÜNDEN BROVİZYONDA DÖRDÜNCÜ OLDUK... O ELBİSEYİ SEN DİZAYN ETTİN !.

MAHVOLDUK BİTTİK !. ÜHÜ ÜHÜH ÜÜÜÜ !.

N'OLUYO LAN BÖYLE ?. NE İŞİM VAR BURADA BENİM ?. BROVİZYON NE Kİ ?.

İÇTİĞİM ÇORBANIN MAYDONUZU OLMASA LEZZETİ DAHA TOK OLACAK GİBİ... SERVİSE BEŞ YILDIZ VERİYORUM, FİYATLAR ÜÇ YILDIZ, LEZZETLER İKİ YILDIZ...

AMUŞA KODUŞUMUN HERİFİ, SANA O KADAR SOFRA HAZIRLADIK... İKİ YILDIZ NE LAN ? DEFOL GİT, Bİ DAHA GELME BURAYA !.

AAAH !.. AMA BEN TV PROGRAMI HAZIRLIYORUM KARDEŞİM... SAYGI GÖSTER BİRAZ...

AL İŞTE !.. UZAYLILARLA TEMAS HALİNDEYİM, BANA PEK ÇOK ŞEYİN FORMÜLÜNÜ VERİYORLAR DİYORDUM İNANMIYORDUNUZ.. BAK İŞTE SİZE ONLARI GETİRDİM... YALNIZ BAK, EĞER İÇİNİZDEN BİR TANE ACAYİP SORU SORACAK TERBİYESİZ ÇIKARSA VAR YA İÇERDE IŞIN KILIÇIM VAR... İKİYE BÖLERİM ONU !.

NE RÜZGAR ESTİRDİ PEZOVENK BE !..

NE RANT YAPMIŞ KENDİNE !..

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

CENNET

BAŞ ZEBANİ

TOBACCO

PAZ

AIR FRANCE

BAĞLANDI MI ADEL'Z

PRRRR!

ÇIK !.. ŞİFRE KOYMUŞLAR !.

PÜRT PÜRTT PÜRT

1

DÜÜÜÜÜÜRT!

2

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Bir iki adım daha attım. Işıkların önünde bekleyen taksinin burnunu da azıcık geçip; orada durdum. Biraz daha kıpırdarsak artık, geçen arabaların arasına-önüne haşırt diye dalarız. Gerçi, bu saçmalığı deneyenler de var: Vücudunu ileriye atıyo bir sabırsız; arabanın teki yaklaşınca hop geri kaykılıyor, sonra kafayla yine ileri hamle; hop geri!. Bekle işte be adam; biraz sonra yeşil yanacak.. Buna bile lüzum kalmadı! Az ötedeki kavşakta trafik tıkanınca, arabalar da da zönk diye duruverince; Alla-Alla-Alla-Allaa, yayalar ânında taarruza geçti! Bulunmaz nimet. Her ne sigime yetişiyorsak artık, oraya üç saniye önce varacağız ki, geleceğimiz için tasarladığımız mükemmel bir olay gerçekleşecek böylelikle, ve dertlerimizin üçte ikisi de sona erecek.. O sırada, tekrar yeşil yandı yayalara! Yani, gerçekten geçebilirsin artık; öyle kurnazca, araçların arasında sıyrılarak diil. Yalnız, trafik ansızın açılınca, az önce yaya geçidinin tam ortasında durmak zorunda kalan bir iki araç, hafiften hareketlendi. Bi tanesi "yok bekliyim en iyisi lan" dedi heralde. Ötekisi "nasıl olsa ucuna varmışım abi" dedi, ve hafiften verdi gazı. Kuralları çok iyi bilen, sorumluluk sahibi bir yaya, öfkeli bir yüz ifadesiyle o ve meşhur parmak hareketiyle, ışığı işaret etti! Çaresiz sürücü de, "napıyım ki!" hareketi yaptı içeriden. "Öküz yaal" dedi yaya adam, yanındaki yaya karısına. Kadın, daha şefkatli ve objektif yaklaştı meseleye: "Adam da napsın canım, çizginin ucunda kala kaldı işte, geçiş hakkı aslında ondaydı." Kocası pek tatmin olmadı, öfke biçiminde kasılıp kalan yüz ifadesiyle, bişeyler daha homurdandı. Daha fazlasına kulak misafiri olamadım, çünkü seri bir şekilde kaldırıma atlayıp, çarşıya daldım. İleride, köşede, simit sarayı var:

Midem kazınıyor gibi hafiften. Belki oturup, bir iki çatal götürürüm. Limonata içicem, orası kesin ama.. Kadınnar gerçekten, müthiş doğru ve sakin yaklaşabiliyor olaylara. Belki çabuk öfkelenmediklerinden; ya da ne biliym, erkeklerin kolay düştüğü, "güç gösterisi" gibi bir tuzağa düşmediklerinden.. O sürücü, haklıydı bence de. Ortada kalmıştı, geçip gidebilme avantajı ona aitti. Hem ayrıca, yayalara yol açmak için de çizgiyi geçip, yoluna devam etmek istemiş olabilir. Ve şu da muhtemel; öfkeli adamın yerinde ben olsaydım, "ışığı işaret eden" o müthiş parmak hareketini ben de yapacaktım, refleks olarak.. Trafik, ne acayip bişey!. Bir keresinde, Ziverbey'de ışıklarda; yine böyle yeşil yandı, karşıya geçiyoz yayalarla kardeş kardeş! Bir servis minibüsü, geldi.. geldi.. Zzınnk! Genç bi çocuğa çarpacak gibiyken, durdu. Genç arkadaş, elindeki şemsiyle, o sinirle; çotank çutank! vurdu minibüsün camına! Sonra geçtik karşıya biz. Baktım, minibüs durdu ilerde, kenarda. Hmm? Hemen bir durum değerlendirmesi yapmalıyım. Minibüs şöförü, penceresine böyle vurulmasına çok sinirlendi. Cam kırılabilirdi. Genç çocuk da haklı ama, bok yoluna gidebilirdi. Galiba o karmaşada benim de ağzımdan "Hayvan!" gibi bi iki laf çıktı. Yani ben de işin içindeyim. Şöför, elinde kalın bir sopayla aracından indi. Genç çocuk ise, karşı kaldırımda kendisini bekleyen, bir erkek arkadaşıyla buluştu. Ha, güzel tesadüf! Böylece, bir'e üçüz. Gelsin bakalım, sopalı manyak. "Hıyar bu yaa!" dedim, yanımdakilere, "Hem haksız, hem de dayılanıyor." Şöför, kaldırımda dikilmiş, uzaktan bu tarafa doğru bakıyor, penceresine Çotank! diye vuranı gözüne kestirmeye çalışıyordu. Ben de ona bakıyordum dik dik, "Gel lan.." Ve beklenen oldu: Gençler, sohbet ede ede, yollarına gittiler! Sopalı adamla, göz göze kaldım uzaktan. Artık serde erkeklik var; öyle dikildim, ayrılamadım. Manyak, halâ bakıyor bana; ne yapacağına karar veremedi. Gelirse; sopa da gelirse yanında, diyeceğim şey belli gerçi: "Ben vurmadım camına, aha da şu giden çocuk vurdu.. Ama.." Evet, bi ama'lık diyeceğim daha var lavuğa: "Sen de çok hatalısın kardeşim! Eziyodun bizi.." Neyse uzatmıyım; adamın gelmediğini siz de biliyorsunuz. Gelseydi, kapışsaydık, yazı daha farklı gelişirdi önceden.. Sopasıyla beraber, gözden kayboldu herif.. Sopa, yahu!. Gerçi, çocuğun da şemsiyesi vardı. Ona karşılık.

Saraya girip, iki çatal, bi limon söyledim.. Çatalların birini yine yiyemeyip, paketletip dışarı çıktım.. Limon, kesmemişti! Şu karşıdaki şifahâneden, bi meyve suyu yaptırsa mıydım acaba?. Niçin sağlıklı olma isteği, bana bu kadar yorucu geliyordu acaba. İster istemez şunu da sordum, karşı soru olarak: Ulan bu meyve suları harbiden de sağlığa faydalı mı acaba çok!? Burda kilit kelime, "çok" sözcüğü idi. Çok sağlıklıysa, eh içebilirim belki. Normal sağlıklıysa, sittiret şimdi.. Çarşıya dalıp, Kadıköy pasajına doğru rotayı belirledim: Çıktıysa eğer, Doğan Kardeş çizgi-roman dergisinin son sayısını kaparım, bi de Mister No'lara göz atarım belki.. Eski züccaciyecinin, şimdiki pasta fırının karşısında; tanıdık üçlü yine saz çalıp söylüyordu. Elim cebime gitti usulca, fekat bozukluk bulamadım. Neyse, bu güne dek verdik o kadar, ona sayılsın.. Küçük Nezih kitapevini de geçip (büyüğü biraz daha ileride) aradaki kestirmeden, daldım pasaja doğru! Burasını, çok fazla kişi bilmez. Ara bir yol gibi değil de, sadece ilerdeki çay bahçesine gidiyor gibi görünüyo çünkü. Ama, hop, sağa hafif bi kıvrılış, işte merdivenler.. Kestirmeler, ne güzel şeyler!. "Children of Men" filminde vardı, böyle bi ara yol sanki: Kadın ile adamın, çift katlı otobüsten inip üstgeçide doğru yürüdükleri, kirli bi koridor! Öyle bi yer var mı, yoksa dekor muydu, bilemem: Kir pas, leş içinde her yer. Karanlık koridorun duvarları, irili ufaklı yüzlerce kağıtla kaplı. Gizemli bir bilim-kurgu havası da mevcuttu tabii. Orada, yürümeyi arzuladım!. Sonra, iki haplı yanıma yaklaşıp telefonumu, cüzdanımı ricâ edecek, ve en azından bir filmde olmadığımı anlayacaktım.

Kestirme merdivenlerden aşağıya inerken; orta basamakların bi tanesindeki, o minik oturak ilgimi çekti yine! Sanki, merdivenden çıkan bi kişi, tam ortasında yorulursa, oracığa otursun diye yapılmış gibi. İki üç parça demirden halledilmiş, basit bi iskemlecik. Her geçişimde, oturmak istedim oraya! Fekat, gerek yoktu. Belki, yaşlanırsam, ve halâ Kadıköy'de olursam... Zemine ayak basıp, otomatik kapıya doğru yürüdüm. Beni tanıyor artık, ve fazla gecikmeden açılıyor. Yine de yarım saniye duralayıp, ona zaman tanıdım. Bu yarım saniyeyi beklerken, öylesine, yaprak-beton-kediden oluştuğunu zannettiğim karmaşık bi bölgeye göz attım hızlıca.

Akşamsefası

Utangaç Balıklar İçin Buzlu Camdan Akvaryum.

M.K. PERKER

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

CANKUŞ ABİYLE ÖĞRENİYORUM

YAZAN ve ÇİZEN: melikşah

melikşahd@gmail.com

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TENEFFÜS
"Kantin Geyikleri"
Ali Ersin Kelleci

- Psikoloji sınavında –
Soru: Parapsikoloji kavramını açıklayınız?
Cevap: Hocam bu soruyu bilmiyorum açıkçası ama sanırım Psikoloji okuyarak da para kazanılabiliyormuş.

- İsraf olmasın diye –
+ İsrafil sur'u kıyamet günü kaç defa üfleyecek?
Eleman 1: Bir kere hocam. Öbür türlü sur israf oluyor.
+ Otur lan yerine zındık!
Eleman 2: Halbuki Allah'ın hakkı üçtür dimi hocam?
+ Ulan ben sizi bi üflicem göreceksiniz İsrafil'i!

- Felsefe dersinde –
+ İki haftadır niye yapmıyosun olum ödevini?
- Geçerli sebeplerim var hocam, açıklayabilirim.
+ Felsefe yapma çocuum bana!

- Tek mi? Üç mü? –
Müdür: Size tek bir şey söylüyorum; Çalışın, okuyun, araştırın!..

- Sinemada kağıt oynamak –
Müdür: Bazı zibidiler sınıflarında kağıt oynuyormuş... Sinema salonu mu lan burası?!

- Kutadgu Bilig mi, bilir mi? –
+ Kim biliyor bu sorunun cevabını?
- Kutadgu bilir hocam, ehehe.
+ Laf esprisi yapıcam diye doru cevabı verecekti eşşolusu. Doğru cevap Kutadgu Bilig ama, Kutadgu bilir diil.
- !!!

- İçinden ve sessizce –
+ Mehmet, o ses senden mi geliyo?
- Yarın için verdiğiniz ödevi ezbertemeye çalışıyorum hocam.
+ İçinden sessizce ezberle evladım.
- !!!

- Saçlarda bit çıkarsa –
Müdür: Hayvan dediğin evde beslenir, saçta değil!

- Aşna fişne işleri çoğaltırsa –
Müdür: Ulan 1 gün gelmesek şuraya keraneye çevireceksiniz koca okulu!

- Hayat Bilgisi sınavı –
Soru: Yerli Malı Haftası'nda ne yapılır?
Cevap: Kola, pisküvi, çekirdek falan yenilir. Sonra da su savaşı yapılır.

GELENLER

- Kanlı bir muhabbet –
Müdür: Sevgili kız öğrenciler... Pedlerinizi tuvalete değil, çöp kutusuna atınız lütfen! (Yaşanmıştır. Pelin Ceren Kutsal)

- Tuvalette sigarayla yakalanılırsa –
+ Tu Allah belanızı versin.
- Hocam şim...
+ Sus lan sus! Ben bile içmiyorum malbora!
- !!! (Yaşanmıştır. Adnan Karabudak)

- Sıra altı sümüğü -
Müdür: Sümüğünü sıraların altına silenler var,.. Evde de bokunuzu vitrinin arkasına mı siliyosunuz?! (Yaşanmıştır. Akman Yılan)

melikşahd@yahoo.com.tr

SAYI: 916
27 MAYIS 2009 Çarşamba
Haftalık Süreli Yerel Yayındır

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● Imtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Yönetmen: Tuncay AKGÜN ● Yazıişleri Müdürü: Zafer AKNAR ● Müessese Müdürü: Ali YAVUZ ● Muhasebe Müdürü: Gülsüm ÜNLÜ ● Satış Müdürü: Cüneyt Aydın ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/İstanbul. ●Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 0.212 245 38 06 ● Abonelik için Tel: 0212.292 95 65 ● Baskı: LeMan Matbaası Adres: Alliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Genel Dağıtım: D.P.P A.Ş

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Ayrıntılı bilgi için: dumur@leman.com.tr veya guneri@leman.com.tr adreslerinden iletişim kurabilirsiniz...

Ersan Arslan /İstanbul

Şermin-Şadi/İstanbul

Deniz Pişkin/İstanbul

Okan Akkaya/İzmir

Mehmet Çolak/İstanbul

Ali Rıza Bektaş/İstanbul

LeMan DETAY DOKU-151

Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 20 okura imzalı LeMan albümleri, cilt, tişörtler ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise komple hediye paketi kazanıyor... Doğru yanıtlar postalanmızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak...

ÖDÜLLÜ BULMACA

1 .....
2 .....
3 .....
4 .....
5 .....
6 .....
7 .....
8 .....
9 .....
10 .....
11 .....
12 .....
15 .....
14 .....
15 .....
16 .....

149 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1 Dara!&Timsah /Mehmet Çağçağ
2 Bencil Boysal /Bahadır Boysal
3 Cümbür Cemaat /Ahmet Yılmaz
4 Behiç Pek
5 Mister Do /Doğan Pehlevan
6 Gatana /Tuncay Akgün-K. Aratan
7 Dirinanır /Mehmet Eyrik
8 Erhan Candan
9 Ziftli Sütlaç /Gökhan Dabak
10 İpek'si Dokunuşlar /İpek Özsüslü
11 Kaan Ertem
12 Nihat GençVinyet /K.Aratan
13 Kırık Leblebı /Suat Özkan
14 Çankuş Abiyle /Melikşah
15 Terelelli /Can Barslan
16 Bezgin Bekir /Tuncay Akgün

014. SAYIDAKİ 149 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Necati Deveci/Adana - Meltem Ören/İst. - Selim Aladağ/Bursa - Hincal Hayta/İzmir - Emrah Ongan/İst. - Seda Güngör/Mersin Batu Giray/Ankara - Fatih Nafi Ağaz/Erzurum S.Fatma Erdoğan/İst. - Ahmet Borekçi/Çankırı Hasret Budak/Uşak - Mehmet Selçuk Acar/İst. Büşra Tansu Duman/Tekirdağ- Burçak Yıldız/Ankara - Serkan Dinç/Eskişehir - Caner Karamürsel/İst. - Canan Kırıcı/İzmir - Gülay Çömlek/İst. Komple Hediye Paketi : Hakan Biber/Samsun - Cilt: Mutiye Kocayol/Muğla

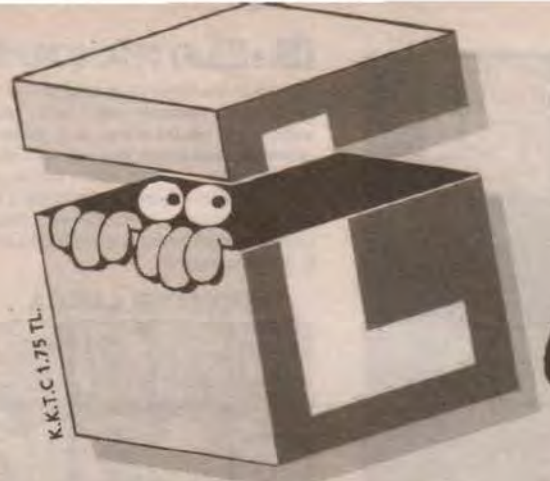
İsim:
.....
Adres:
.....
.....
..... Tel: .....

LeMan Bulmaca 151
İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14
Beyoğlu-İst. Fax: 0212 245 38 06
bulmaca@leman.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

27 Mayıs 2009 Çarşamba Sayı: 2009/22 1.50 TL. (KDV Dahil)

916

LeMan

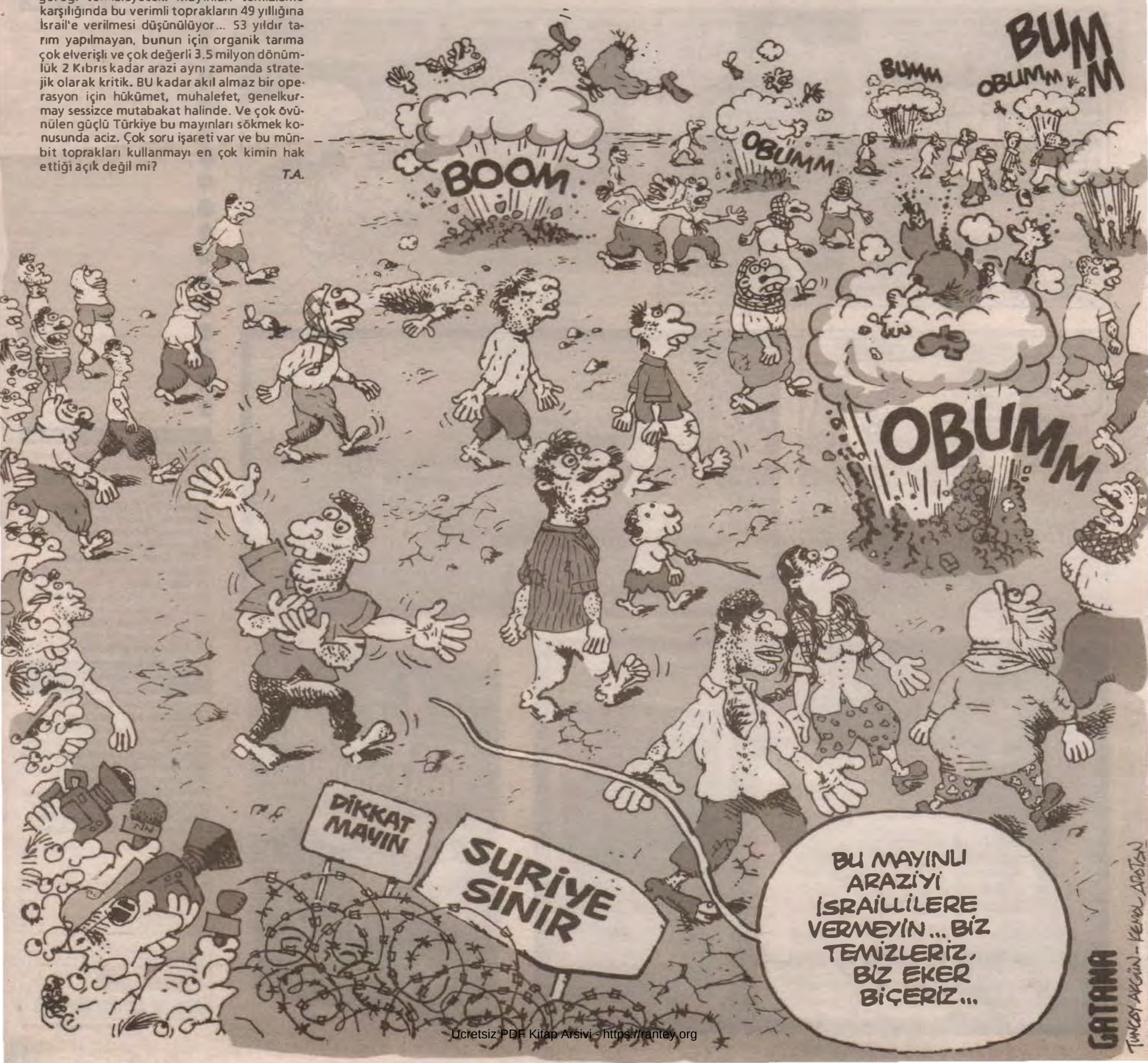
KRONİK HASTALIĞINIZ
www.leman.com.tr

ISSN 1300-0004-D

MAYINLI ARAZİLERİ HALKA VERİN

Türkiye, Suriye sınırındaki mayınları hem gelişen ilişkiler hem de uluslararası sözleşmeler gereği temizleyecek. Mayınları temizleme karşılığında bu verimli toprakların 49 yıllığına İsrail'e verilmesi düşünülüyor... 53 yıldır tarım yapılmayan, bunun için organik tarıma çok elverişli ve çok değerli 3.5 milyon dönümlük 2 Kıbrıs kadar arazi aynı zamanda stratejik olarak kritik. BU kadar akıl almaz bir operasyon için hükümet, muhalefet, genelkurmay sessizce mutabakat halinde. Ve çok övünülen güçlü Türkiye bu mayınları sökmek konusunda aciz. Çok soru işareti var ve bu münbit toprakları kullanmayı en çok kimin hak ettiği açık değil mi?

T.A.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

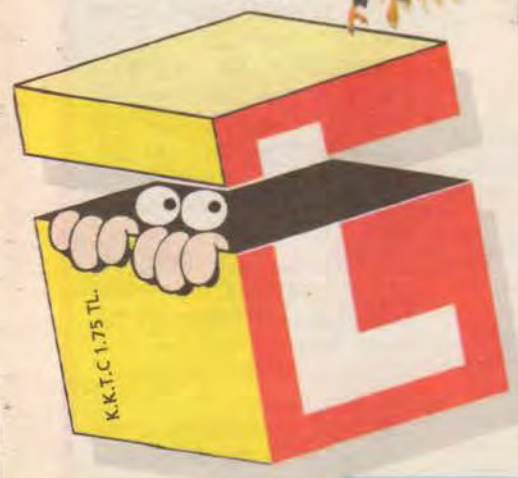

3 Haziran 2009 Çarşamba Sayı: 2009/23 1.50 TL. (KDV Dahil)

917

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

www.leman.com.tr

ISSN 0-1300-4867-4

lazmarks@gmail.com

Kazi - Kazan

Şizofren medyamuz ve Suudi – Pentagon – Utah üçgeniyle emperyalizuma cöbekten bağli iktidarumuz, "IMF yetkilileri şuni dedi, AB Dönem Başkani buni dedi, yok efendum Dunya Bankasi bizi şöyle övdi böyle methetti..." şeklindeki haberlere bayilur...

Avrupa Parlamentosi'nda çalişan bir tane odaci, "Türkiye eyi gideyi" derse bizum koloti kafalilar hemen manşet çeker, "Avrupa'nun gözbebeğiyiz"

Netceğuk Hasan, Bulaşuk Ahmet ve Annaymisun Nihat'un kafalari karişuk tabi... Laz Marks Emice Avrupa ve Amerika bizi çok öveyi, deyiler.

Ula uşaklar dedum, milletun parasini söğüşlemek icat ettukleri kazi kazan diye bir oyin vardur. Aynen oyle yapup, bu manşetleri kaziyacağuk ve gerçek anlamlarini bulup kazanacağuk.

İlk manşete bakalum... Emperyalist ne demiş; **"Krize inat, Türkiye'de yatirum yapmaya devam edeceğuk."** Hemen bu cumleyi kaziyalum, bakalum altindan ne çikayi; **"Böyle çiftluk gibi memleçeti nerede bulacağuk, isteduğumuz kanunlari çikartayiruk."**

Emperyalist ne demiş; **"Türkiye'nun genç nüfusina güveneyiruk."** Bu cümleyi kaziyalum bakalum, **"Tüketim manyağina çevirduğunuz gençlerunuze epey bir mal kakaliyacağuk"**

Emperyalist ne demiş; **"Türkiye Avrupa'nun parlayan yildizidur..."** Şimdi da bu cümleyi kaziyalum bakalum, **"Siz olmasanuz bu kadar elde kalmiş mali, teknolojiyi kime sataçağuk?"**

Bütün bu bizi övmelerinun ve gaz vermelerinun altinda işunuz bitmedi, sizi biraz daha sikacağuk mesaji vardur.

(Uşaklar, habu kazi - kazana devam edeceğuk. Sizun da kaziyup, bunlarun foyalarini ortaya çikarduğunuz kendi kazi kazanlarunuz varisa Laz Marks Emice'nuza yollayun.)

LAZ KAPİTAL

Laz Marks Emice

Sendikani yavaşça yere birak

Bir burjuvanun en son duymak isteyeceği kelime, sendikadur.

Bunlara arkadan sessuzce yaklaşup, aniden 'sendika' diye bağirursanuz yureklerine indirebilursunuz. O kadar korkarlar yani.

Tabi sendika derken oyle sari, sari uzerine mor puanli, yeşile çalan sari ve light sendikalardan sözetmeyirum.

İşçinun, emekçinun hakkini 90 dakika bikmadan usanmadan savunan, kirmizi ve taşfurun bir sendikadan söz edeyirum.

Bu sari, yeşil ve light sendika olayina dikkatunuzi çekerum. Bunlar 1 Mayis'ta Taksim'e çikup, iktidari ürkutmemek içun gerekirsa Tayyip'un evinun bahçesinde 1 Mayis'i kutlamaya razidurlar.

Sari, yeşil ve light sendikalarun liderleri, işçi kardaşlarumuza her topli iş sozleşmesi döneminde feyk atarlar. Bunlardaki feyk atma becerisi Boston Celtics'li Paul Pierce'de bile yoktur. (Noldi ula İdris, futbol örneği vermeyince apişup kaldun.)

Ayriyeten, Nasrettin Hoca'nun Timur'un çadirina girerken takinduği tavri takinurlar. "Şimdi acayip kavga edup, sizun için en yuksek ücreti koparacağuk" diye hukumet çadirina girerler ama, eldekini da verup çikarlar.

Çalişma yaşami denilen nanenun durumi ortada; başta tersane işçisi kardaşlarumuz olmak üzere, ölumli iş kazasi olmayan gün yok...

Sigorta ve sosyal haklar dersan, hak geture... Bütun burjuvalar olmiş bir heykeltiraş... İşçinun haklarini yontmanun peşinde. Bakalum altindan Düşunen Adam mi çikacak, yoksa Direnen Adam mi? Göreceğuk...

Medyamuz da sağolsun, sendikayi bünyesinden ilk kovan işletmeler olarak sendikali olmağa çalişani hemen işten atayi, sendikali olana da hakkini kullandurtmayi.

Bizum Gudukli Zeki geçenlerde çaliştuği hamsi fabrikasinda sendikaya üye olmaya kalkmiş. Uşağun anasindan emduği süti burnindan geturmişler.

Vampir içun güneş, sarimsak ne isa, habu burjuvalar içun da sendika oyledur.

Ula uşaklar, sendikanuz sizun en beyuk silahunuzdur... Silahunuzdur çünki, burjuvazi her Allahun güni bu silahuna sarilmaman içun, **"Sendikani yavaşça yere birak ve elleruni kaldurup teslim ol. Etrafun kapitalizum tarafindan sarildi..."** deyup durayi.

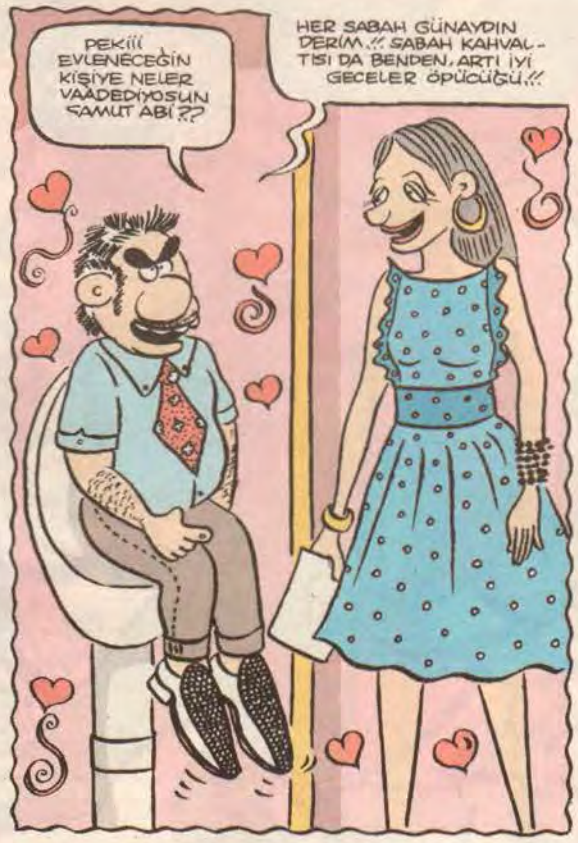
Vermayun silahunuzi habu çakma Amerikan şeriflerine...

Yilmaz Oksuz

TABA SÜMER ile KARANLIĞIN KÖRÜ

Akşamsefası

Leman

Bursa Şevket Yılmaz hastanesinde çıkan yangında, yoğun bakımdaki sekiz hasta elektirik kesilmesi ve duman zehirlenmesi yüzünden öldü.. (Hastane akıllı bina olarak biliniyordu!!!)

Yaz geldi, kötü haberler başladı!

Suriye sınırındaki mayın temizleme ve bu toprakların 49 yıllığına organik tarım için kiralanması(!) tartışmları hararetinden birşey kaybetmeden sürüyor.. Bir dönem kaçakçıların katırlarla temizlediği mayınlı arazilerle ilgili hükümet geri adım atmış görünüyor...

Futbol maçına çıkan Erzurum valisine eşofman ve ayakkabılarını korumaları giydirdi..

TÜRK İNSANI DÜNYAYI GEZİYOR

Bir süre önce eşimle birlikte, açılışı Sharone Stone'larla, Monica Belluci'lerle yapılan, Azeri trilyoner Telman İsmailov'a ait Antalya'daki akıllara zarar süper lüks otel Merdan Palace'daydık. Gece saat 22 sularında odamızın kapısı nazikçe, vuruldu. Nazikçe ben yerimden kalkarak eşim oda servisidir deyince ben kapıyı açmamla kapıdan bir gemi girerek önce alnımın ortasına, sonra ben yere yuvarlandım, hayır odada su da yok, gemi beni eziyor. Ben bağırınca otel müdürü geldi ve odamız çakma İstanbul Boğazı kıyısında olduğu için maket geminin dümeni kilitlenmiş ve çakma yalı dairemize girivermiş. Çakma Boğazın suyu iki karış olduğu için yüzdürememişler ve merdivenden gemiyi çıkarmışlar. Bu küçük kazanın ardından eşim ve ben hemen İstanbul'a uçtuk. Biz ürkütülünce hemen uçuyoruz.

ACIBADEM'DE CENTRAL PARK

İstanbul'a iner inmez cebim çaldı. Arayan, Sorbon'dan öğrencilik yıllarımdan bir arkadaşımdı. O zaman ateşli solculardık. Arkadaşım bana Acıbadem'de kurulacak olan 650 milyon dolarlık Akasya Projesi'nden söz etti. Orada da Manhattan'daki Central Park'ın bir benzeri olacakmış. Dairelerin fiyatları 2.8 milyon dolara kadar çıkıyormuş. Yeni trend buymuş. Arkadaşım da bu akıma uygun bir tatil sitesi tasarlamış. Bizi oraya davet etti. Ayağımızın tozuyla gittik.

Aksaray PAŞAOĞLU

HAZNEDAR OTOBÜSÜ TAÇ MAHAL'DEN GEÇİYOR

Site inanılmaz enteresan. Bütün odalara naylondan birer çakma deniz yapılmış. Ortasında da vereceğiniz paraya göre birer çakma ada var. Odanız büyükse Madagaskar, küçükse bokluderedeki kokulu adacıklar gibi mini adalar. Balkonlarda gardrop büyüklüğünde çakma kuşlar var. İsterseniz uzaktan kumandayla uçurup ağaçlara kondurmaya çalışıyorsunuz. Bizim balkonumuzdaki kuş kısa devre yapıp metal gövdesiyle sekiz milimlik camı kırıp içeri girdi ve odaya yuva yaptı. Mekanda bütün çağlar canlandırılmış. Bazen havuzdan çıkan dinazor gibi birşey konuklardan birini kapıp yokoluyor. Onun gerçek olduğunu söyleyenler var. Bazen de çakma bir uzay aracından inen çakma Conan, gürzüyle kafanızı ikiye ayırıyor. Elbette önceden kafanızın kalıbı alınıyor ve kurabiye hamurundan aynen sizin kafanızmış gibi yapılıyor.Eşimle en çok çakma Everest'e çıkmayı seviyoruz. İkinci katta. Asansörle çıkılıyor. Oradan çakma Haliç'i seyretmeye bayılıyoruz.

Behiç Pek

TRİPANAZOMİGAMBİYETSİZLER

Daral Timsah

Mehmet Çağçağ daral@leman.com.tr

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

-Alo Sıkılhan, bize herşeyini anlatabilirsin yavrucuğum. Evet, biz senin annen ve babanız, seni her türlü kabul eder ve severiz. Açık ol, rahat ol, net ol. Samimi, berrak... Ebeveyn diil dost... Alo hatta kal bi saniye...

- Kim?

- Eee çok pardon yanlış mı oldu? Sıkılhan diil misiniz, Gülizar Öflan ben?

- Hayır benim de... Ben mi hatta kalıyım yoksa, başkasına mı dedin diye... Herneyse, ne gibi şeylerimi anlatıyım istiyosunuz?

- Eööö... Herşeyini çocuğum, evet...

- Demek herşeyimi... Du bi düşüniyim... Hah... Pascal Nouma'yı hiç özlemedim ben yaa. Kendisine karşı hiç bişe hissetmiyorum. Hatta sinir oluyorum bile diyebiliriz...

- Bu nedir Sıkılhan? Mizah bu değil çocuğum... Neyse senin saçmalıklarını dinliycek halim yok, derhal konuya giricem. Bak çocuğum, eve kız getirme, getirdiğin kızları kesme, kesersen derhal bize haber ver. Aile avukatımız Semih Beyi, temizlik için kapıcımız Sıyırnaz Hanımı ve babanı derhal durumdan haberdar et. Biz olay yerine gelinceye kadar üstünü değiştir, sakal traşı felan ol, medya ve kamuoyuna karşı efendi, masum, bir anlık öfke ve cahillik kurbanı gibi gözükmelisin. En az iki lisan bil, girişken ve prezantabl ol, secret adlı kitabı oku, ölmeden muhakkak Tibet'i gör Alaçatı'da Tomris Ablanın Yeri?nde kiremitte alabalık ye... Evet şimdilik bunlar, bunun dışında bişeyin olursa, arayıp herşeyini anlatabilirsin. İlgiliyiz uygarız, lazım geldiğinde doktor ya da avukat buluruz, teşekkür ediyorum, kapatıyorum babay...

- Alo Sıkılhan Aşur Dayın ben. Bak ne diyecem yavrum. Biliyorsun buriya gelip Ömür Dayını ortadan kaldırma görevi senindir. Kendisi azmıştır, azgın tekedir, töreler katledilip "kayboldu" diye jandarmaya başvurmamızı emreder...

- Bişi sorucam bu töre başka neleri emrediyo? "Bilimadamı ol, heykel sanatında çığır aç, bizim sülalenin soy adıyla anılacak olan bir gök cismi ya da tedavi biçimi keşfet" gibi emirler var mı?

- Sen bu töreyi digital platform mu zannediyosun yavşak!

- İyi tamam peki, "berdel" olıyım o zaman ben...

- Ulan garmaşa yaratıp, laf galabalığına getirip töredeki boşluklardan yararlanmak suretiyle yırtmaya çalışma...

- İyi de, bu törenin "a" kuru "b" kuru filan gibi bi takım aşamaları yok mu? Cart diye sikast emri mi veriyo insana...

- Lan aynı Ömür Dayının genlerinden var sende de haa. Saptırma gonuyu vallaha ayağıma üşenmem oriya gelir, seni gafana ağır bir cisimle vurmak suretiyle bayılttıktan sonra halihazırda gullanılmayan bir su kuyusuna atar, ardından gidip "yeğenim kayıp" diye polise başvururum !

- Peki tamam şööle düşün o zaman, Ömür Dayımın ayakkabılarını g'ty.. Ya o senin için bana "Aşur Dayın kudurdu, kendisini ortadan kaldırıcan" deseydi...

- Vay canına... Eööö... Öyle bişey dediyse bile öz dayını vuracak değilsin heralda?

- Naası yani, eheh?

- Tamam o da öz dayın ,ben de ama. Ben onun gibi pinti diilim. Değirmenin üst yanındaki tarlanın bir gısmını istendiği zaman vermesini bilirim. O naaptı, "de get senin bi sürü tarlan var gözün doysun" diyerekten işi yokuşa sürdü.

- Valla ben bilmem...

- Neyi bilmezsin? Ahoy... Eee... Bak yeğenim ben kendi halinde yaşlı bir adamım. Yani beni vurub da vicdan azabıynan gıvranmanın ne alemi var. O salak Ömür seni bana garşi azmettiriyosa hemen de azmaedecek halın yok ya. Kosgoca adamsın kendi aklın var de mi yiğenim...

- Olmazl Törel

- Töresi teresi mi kalmış yaa bu devirde. Elalem Fezayı fethetti... Herkeş ekmeğinde ticaretinde. Töre dediğin, birbirinin malına gonmaya uğraşan, efendime söyliyim, garısına gızına göz goyup öbürkünü ortadan gadırmaya çalışan kaypakların uydurduğu bişey değildir, olamaz, olmamalı, olmayacaktır da... Alo... Kapadın mı... Nerdesin lan... Alo... Şehirde misin buralara mı geldin? Alo... Amanın gapıyı sen mi çalıyon.... Dur hele bi gusül abdesti alayım... Alo... Pişmanım... Alo... Seniha'yı bağ evinde kirletmeyecektim... Alo... Muhsin'i dereye ittim evet... Alo...

sklhan@leman.com.tr

Akşamsefası

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN - KEMAL ARSTAN

Akşamsefası

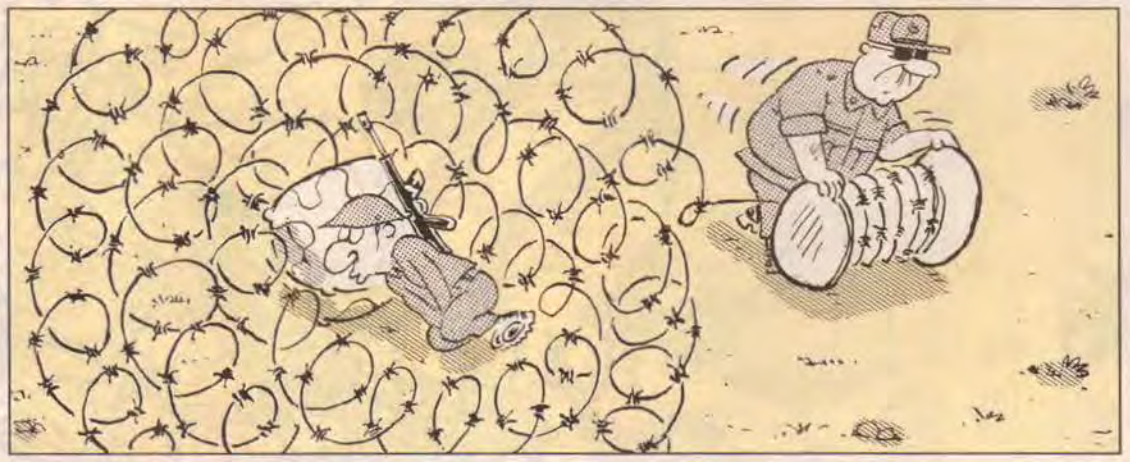
ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

PANTOLON

METİN FİDAN

mtnfidan@leman.com.tr

GEZ MAHMUT ÇUK

Mahmut Tibet

www.gezgozmahmutcuk.com

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

ARAÇ MUAYENELERİNİN ÇOCUĞU FAHRİ VE MUAYENESİ

EXORCIST : (Son)

DELİ ŞERVET

BİRGÜN GERİ GELECEK SENDEN AF DİLEYECEK SANMA ARKADAŞ GİDEN GELİR Mİ SANDIN, ALDANDIN BOŞA YANDIN BIRAKIP GİTTİ SENİ, NEDEN İSMİNİ ANDN ANMA ARKADAŞ

Akşamsefası

behicpekmail@gmail.com

Behiç Pek

Siyamlı Profesör YATTARA VALLİ KEDİNİZİN KÖŞESİ

Hocam, bazenleri balık lokantasına gidiyorum, sıpsıkıyam oluyorum. Gökten uçan terlik geleyo.

Yattara Valli: Yavrucuğum, çırdıldın mı? Girme akvaryuma. Boğularsın.

Değerli Valli, kuşa atlayacakken çenem kıkırdı kıkırdı ediyo, hemen fırlayamıyom.

Yattara Valli: Yavrucuğum, marş basmıyo. Yoluş aşşa dene...

ANLAŞIN ARTIK BE KARDEŞİM!

DEV ROMAN

Veysel, beyaz piyanosunun başına oturmuş, gözlerinde bir damla yaş, Hülya Koçyiğit'in 1969 yapımı "Seven Ne Yapmaz" adlı filminin ağlatan müziğini icra ediyordu. Salon-salomonjeyi antreden ayıran kadife perde aralandı. Yüz eşek güzelliğinde bir çift siyah göz görüktü. Aynil'di gelen. Veysel (sırtı dönük): "Neydi günahım Aynil? Niçün terkettin niçün, niçün, niçün?" Ahı ahı ahı diye de ağlıyordu. Aynil yimişamıştı. Seesizce yaklaşıp pamuk elleriyle Veysel'in gözlerini kapatarak "Bil bakalım ben kimim?" diye soracağını biz sanırken, Aynil koca bir kesekağıdı patlattı: "BAOMM" Veysel: "Deerk" Aynil: "Ziçirtınm adamı."

KAHRAMAN MASA ESAT

MELEK İLE MİSTER DO
Doğan Pehlevan

suatozkan@leman.com.tr

KIRIK LEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

doganp_74@hotmail.com

Gülüşürler

dumur@leman.com.tr

GÜNERİ İÇOĞLU

KAPTAN PANAYOT'A BAKIN, YİNE SİNİRLİ... TEKNEDE BEKLENMEDİK SORUNLAR ÇIKTI, BUNLAR ANCAK TEKNEYİ ALDIĞIMIZ YERDE ÇÖZÜLEBİLİR, DANİMARKA'DAN GERİSİN GERİ İSVEÇ'İN ORUST ADASI'NA, KUNGSVİKEN'E, VİKİNG KÖYÜNE DÖNÜYORUZ... BU, İKİ GÜNLÜK YOL KAYBI DEMEK. ROTA SIFIR, YANİ TAM KUZEY... YÖNLERİN 360 DERECESİNİN SIFIR DERECESİ TAM KUZEY DEMEK...

HAVA YİNE BUZ GİBİ. TEKNENİN EKSİKLERİNİ ÇABUCAK HALLETTİK VE TEKRAR GÜNEY'E İNİYORUZ. ROTA YİNE DANİMARKA FAKAT BU KEZ DOĞU KIYISINDAN, ADALARINDAN ALMANYA'YA KİEL KANALI'NA İNECEĞİZ....

NE SOĞUKTAN NE DE İSVEÇ'İN KAYALIKLARINDAN BİR TÜRLÜ KURTULAMADIK... MOLLÖSUND KÖYÜNDE GENÇLER 20 MAYIS'TA BAHAR PARTİSİ YAPIYORLARDI, BEN DE ESKİMO KIYAFETİYLE ONLARI İZLEDİM... KİMBİLİR AKDENİZ NASILDIR ŞİMDİ?...

DANİMARKA'NIN EN KUZEY'İNDEKİ LİMSFJORD GEÇİŞİNDEKİ HALS'E ULAŞIYORUZ... DİŞ KAVİRİ ÇENİLDA SEYRETMEYİP ZAPLADIĞIM SOĞUK BALIKÇI KASABALARINDAN BİRİ... ŞU DEV MAMUT DİŞLERİNİ ANLAYAMADIM. KOYMUŞLAR ANİT DİYE, RUTUBETTEN GÜNBEGÜN ÇÜRÜYOR YAHU. İSVEÇ'İN KARINGON ADASI'NDA DA VARDI BİR TANE..

HALS İLE EGENSE ARASINDA KÜÇÜK BİR ARABALI VAPUR YEDİĞİMİZ YEMEK SIRASINDA DURMAKSIZIN EN AZ 20 SEFER YAPTI, TEK ARABA İÇİN BİLE GİTTİ GELDİ. GEMİNİN SÜRÜCÜSÜNDEN BAŞKA ELEMANI DA YOKTU. RESTORANIN CAMINDAN BU KÜÇÜK HIZLI FERİBOTUN BİR SARKAÇ GİBİ GİDİŞ GELİŞLERİNİ SEYREDERKEN ADETA BAŞIM DÖNDÜ, MİDEM BULANDI...

DANİMARKA'DA GEMİLERLE DOLU DAR BİR BOĞAZI DAHA GEÇERKEN KAPTAN PANAYOT'UN DEDİĞİ ŞU ACAYİP CÜMLEYİ BİR YERE KAYDEDİYORUM; "ŞİMDİ TEHLİKEDEYİZ... ASLINDA TEHLİKEDE DEĞİLİZ AMA DİKKATLİ OLMAMIZ GEREKİYOR, TEHLİKE BU DEMEKTİR!..." BU NE DEMEKTİ KISA BİR SÜRE SONRA ANLAYACAKTIK...

KUVVETLİ BİR RÜZGARDA 10 KNOT HIZLA GİDİYORUZ, SOĞUKTAN, DOLAYI ELDİVENLE İP ÇEKERKEN İPLER ARASI KALINLIK FARKINI HİSSETMEYİP ELİNİ İPLERE SIKIŞTIRIYOR DİMİTRİ, AZ KALSIN İKİ PARMAĞI KOPUYORDU...

ZITAK

DENİZİN ORTASINDA CEREYAN EDEN BU BEKLENMEDİK KAZAYLA AKŞAM BİR ACİL SERVİSE GİTMEK İÇİN DANİMARKA'NIN FYN ADASI'NIN NYBORG KENTİNE DEMİRLİYORUZ...

GLIKI

GEL GÖR Kİ, TÜM BU DİYARIN DİĞER KENTLERİ GİBİ BU KÜÇÜK KENTTE DE AKŞAM SAAT DOKUZDAN SONRA HER YER KAPALI, EVET BUNA ALIŞTIK ARTIK DA ADAMLAR KENTİN HASTANESİNİN ACİL SERVİSİNİ KALDIRMIŞLAR PES YAHU... BUNU 7-8 YIL ÖNCE TASARRUF NEDENİYLE YAPMIŞLAR MEĞER...

BİR TANE DOKTOR VAR, ONU TELEFONLA ARIYORSUN, EĞER DURUMUNU ACİLİYETİNE İKNA OLURSA O GELİYOR YANINA... TABİİ Kİ İKNA EDEMEDİK, BİZ ZATEN DANİMARKALILARI NE ZAMAN NE KONUDA İKNA EDEBİLDİK Kİ?... NEYSE SAĞOLSUN DOKTOR, TAKSİYLE 30 KM. ÖTEDEKİ ODENSE KENTİNİN ACİL SERVİSİNE GİTMEMİZİ SÖYLEDİ. ZATEN NYBORG KENTİNİN TÜM DİĞER ACİLİYETSİZ ACİLLERİ ODENSE'YE GİDİYORLARMIŞ...

YİNE BİZİM KONYALILAR BURDA DA YARDIM ETTİ, PİZZACI HALİT YEĞENİNİN TAKSİSİYLE GECE BİZİ UCUZ YOLLU ODENSE'YE YOLLADI... FAKAT ACİL SERVİSTE SIRA VARDI, AYRICA ONLARI DA DURUMUN ACİLİĞİNE İKNA ETMEK GEREKİYORDU... BİR HEMŞİRE BİZİ ÖN ELEMEDEN GEÇİRDİ. DİMİTRİ'NİN PARMAĞINI AÇTI, BAKTI, PARMAĞIN KÖTÜ HALİNİ GÖRÜP DURUMUN ACİL OLDUĞUNA KARAR VERDİ VE BİZİ SIRAYA KOYDU...

HMM OKAY!

SONRA BEKLE BABAM BEKLE... ÇÜNKÜ ACİL SİSTEMİNDE ÖNCELİKLİ RENKLER VARDI; KIRMIZI, SARI, YEŞİL, MAVİ, BEYAZ DİYE GİDİYORDU... BİZİ MAVİ YA DA BEYAZA KOYDULAR, ÜÇ SAAT BEKLEDİK, GECE SAAT İKİ BUÇUK?TA SIRA GELDİ...

PRİORİTY

KOLU KAZAYLA BIÇAKLA KESİLMİŞ VE ARKADAŞLARI TARAFINDAN TAKSİYE BİNDİRİLİP YALNIZ BAŞINA ACİLE YOLLANMIŞ ZAVALLI PENİLA BİZ ORDAN AYRILIRKEN HALA ACI İÇİNDE BEKLİYORDU, GECE SAAT ÜÇ'TE KENDİSİNE SIRA GELECEKTİ... ONUN KOLUNU KAZAYLA KESEN ERKEK ARKADAŞININ BİLE ACİLE GELMEYİŞİ VE TEK HALİ BENİ ÇOK ÜZDÜ...

TÜM BUNLARIN SONUCUNDA KOPENHAG KRİTERLERİNE GÖRE DANİMARKA'NIN TA KENDİSİNİN AVRUPA BİRİLİĞİ?NDE OLMASI İMKASIZ ASLINDA...

BU ARADA DOSTLAR, ODENSE HASTANESİNİN ACİL SERVİSİNDE ASILI ŞU TUHAF TAVUK MAKETİ'NİN SIRRINI ÇÖZEMEDİM...

Geçen haftadan düzeltme: 46 metrelik tekne ölçüsü 46 feet olacaktı, yani yaklaşık 14 metre...

www.canbarslan.com.tr
canbarslan@leman.com.tr

TERELELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

İnsanlar bu olaya şahit olduklarında münasebetsiz bi maganda şakası deyip geçtiler...

HOOP!.

Herkes onları arkadaş zannetmişti ama değillerdi...

YAA KUSURA BAKMAYIN... N'OLDU BİLMİYORUM. BİRDEN KENDİMİ TUTAMADIM VE...

Kavga çıktı çıkacak diye beklerlerken...

YOK RİCA EDERİM... İYİ GELDİ... BEN.. EE, İNMEYİN LÜTFEN...

Şaşkın bakışlar ve mırıldanmaları arkada bırakıp öylece uzaklaştılar...

ÇOK ACAYIP BİLİYORUM AMA İNMEK İSTEMİYORUM.

HAYIR HAYIR, İNMEYİN... NEDENSE BÜYÜK BİR HUZUR DUYDUM. İÇİMDE HEP OLAN SIKINTI GEÇİVERDİ ...

AYNEN BENİM DE... ADIM SAMİ...

BEN DE METİN...

Sonra hep öyle yaşamaya başladılar... Sosyal hayatlarına belli zorluklar getirdi tabii ki bu...

METİN, BU DURUM SİNİRİMİ BOZMAYA BAŞLADI... SIRTINDAKİ ADAM HEP KALACAK MI ÖYLE?.

AŞKIM, AÇIKLAMASI ÇOK ZOR AMA MUTLUYUM BEN BÖYLE...

EVET, BEN DE... SANKİ TAMAMLANMIŞ HİSSEDİYORUM KENDİMİ...

DİŞ MACUNU?..

SAĞOLUN... YARIN DA BENİM EVİME GİDEBİLİR MİYİZ?.. ÇOCUKLARIMI GÖREYİM...

ÇOCUKLARINI FALAN GÖREMEZSİN SAMİ.!. HERKESE REZİL OLDUK SENİN YÜZÜNDEN!.. SEN BÖYLE SOYTARI DEĞİLDİN!

YAA ANLAYIŞ GÖSTER, BÖYLE KABUL ET...

Kolay değildi tabi... Soytarılıkla açıklanamaz bişey olduğu belliydi ama insanlar bu durumu pek kabul edemediler.

SAMİ BEY, ARTIK İŞE BÖYLE GELEMEZSİNİZ. YA ARKADAŞIN SIRTINDA YAŞAMAKTAN VAZGEÇİN, YA DA İSTİFANIZI İSTEMEK ZORUNDA KALACAĞIM..!.

VAZGEÇEMEM, İSTİFA EDİYORUM!

Diğerinin işi de parlak değildi.

METİN ABİ, ESNAF HAKKINIZDA ÇOK PİS KONUŞUYO... BÖYLE ÜSTÜSTE YAŞAMASINLAR, İPNE MİDİRLER NEDİRLER DİYOLAR...

DÜKKANI SATSIN GİTSİN, YOKSA YAKARIZ DİYOLAR BİDE...

İNSANLAR DA, İŞ DE, KADIN DA EKSİK OLSUN... GİDELİM BURALARDAN...

EVET AMA NEREYE?.. SİZ İŞİNİZİ KAYBETTİNİZ, BEN DE DÜKKANI KAPATMAK ZORUNDA KALDIM...

Dayanabilmek çok zordu. Mutluydular ama, toplum onlara hoşgörülü değildi. Tercihlere saygıları yoktu.

BUNUN BİR SEBEBİ OLMALI...

BEN BU SEBEBİ MERAK ETMİYORUM AMA, ÖĞRENMEK ZORUNDAYIZ.!.

HASTANE

Herşeyi anlattılar...

BAKIN, BİZ NEDEN BÖYLE DAVRANIYORUZ BİLMİYORUZ...

BELKİ TIP BUNU AÇIKLAYABİLİR.

ÖNCE PSİKOLOĞUMUZLA BİR KONUŞTURAYIM SİZİ.. SONRA DA RÖNTGEN ÇEKELİM...

Devam edecek...

Akşamsefası

bahadirboysal@mynet.com

GÖNÜL KEBABI

YAZ-ÇİZ
BAHADIR BOYSAL

Seni hala bu aşk şarkılarımla hipnotize etme gafletinde miyim.

Bilakis.. O çakmak çakmak mavi çivit gözlerinle beni paralize olmuşum..

Bu beleş ruh halimin ne gibi marazlara, belalara gebe olduğu hakikati, beni zaten bizzat çekmişti..

Açıkcası, durduk yerde bir sıkıntı üretme yeteneğim de yoktur..

Vay efendim, çölün sessizliği senin adınla mı doluymuş?.. Çok güzel hareketler bunlar...

Gelsin o halde çöl.. Gelsin gelsin! Altımıza bir korku gibi uzansın...

Aşiyansız pürtelaş! Gayrı daha ne istersin.. Biz de bu arada çırılçıplak uzanarak güneşin yalancı şahadetini kazanalım.. Ulan... Aslında nasıl da hayat dolusun!..

Güneş de çıkar.. Çöl de yanar,. Çöl senin ateşinle yanarak ölür..

AMA ALLAH BENİ SANA ALIŞTIRIR!.

Ama işte sıcağında cinnetim buz gibi eridi.. Ve beni yine o mavi çivit gözlerine tutulmuş, öylecene duruyorum..

Ordan öyle bir ziya dalgasıyla öyle müthiş bir hayat enerjisi tecelli ediyor ki, gözlerim fevkalade kamaşır..

Hey beybi.. Oysa şüphenin bile gidemediği yere ulaştı şu can.. Dünyayı boşverdi.. Ben böyle dedikçe tedirgin oluyor..

..Ve hatta sinirleniyorsun. Bunları ne bana, ne de kendine yakıştırıp, tokadı basıyorsun vallahi!

Halbuşi evvelki ayki 4.1'lik Tekirdağ merkez üslü Marmara zelzelesinde beni ilk arayan sen değil miydin?

Helaloy ki alevden coşkun bir nehir halinde, benim bütün köhne tarihimi süpürsen de sensin.. Ama dert dili evren sürekli genişlemekteymiş meğer.

Bilimadamları diyorki, genişliyor ama değişen bişey yok.. aynı hataları tekrar tekrar yapıyoruz.. asıl mevzu bu. O yüzden bugün.. Sadece bugün önemli!!

Öeeeh.. Sıkıldım. Aşkmış şeymiş.. Koy götüne rahvan gitsin. Nasreddin Hoca'ya sormuşlar, "Hocam, hiç aşık oldun mu?" O da demiş ki, "Tam olacaktım.. Üstüme geldiler!"

Akşamsefası

Ziftli Sütlaç

GÖKHAN DABAK

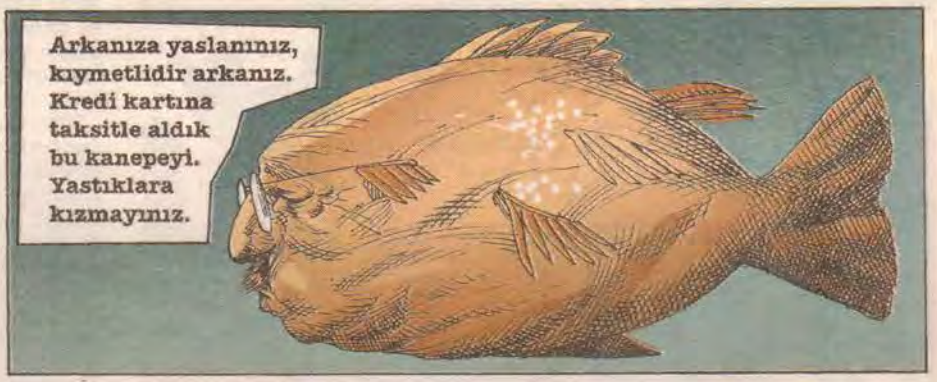

Utangaç Balıklar

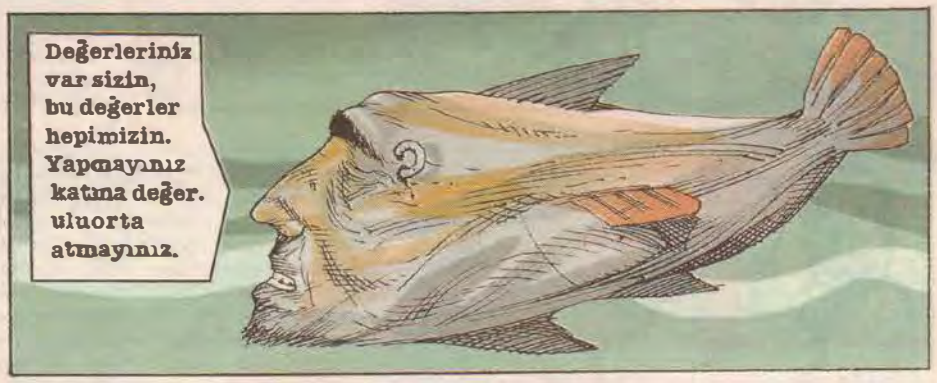
M. K. PERKER

Akşamsefası

AYRIN TİLAR

Fecii bi haftaydı. Önce, salondaki masanın, son sağlam sandalyesinin de bacağı çıktı yerinden! Aynı günlerde cep telefonu bozuldu, servisine götürdük. Eski termosifonun kazanı patladığından, yerine aldığımız şok su ısıtıcı, durduk yerde su kaçırmaya başladı. Ardından, kampanyayla alıp teks'ide boğuldu ğumuz fotoğraf makinesinin, ekranı karardı, cihaz iptal oldu! Tanımadığım bir sürü insanla salakça konuşmalar yapmak zorunda kaldığım, iğrenç bi haftaydı. İlk başta, telesekreterlerle cebelleştim tabii, "bilmem ne servisini arıyorsunuz 5'i, halkla ilişkiler yetkilisiyle görüşmek istiyorsanız 27'yi!." Sonuna kadar dinliyodum elbet, fakat "2" tuşunun ne olduğunu bu arada unutmuş oluyordum! Evde, yarı-sıyırmış bi vaziyette, salonla arka oda arasında koridorda turlayarak, yetkili olduklan iddia edilen kişilere laf anlatmaya çalışmak; amanin, tam bir manyaklıktı! Hayatımda bu kadar çok telefonla konuştuğumu hatırlamıyorum. Birini bırak, öteki yetkiliyi ara. Ona dert anlat, diğerini çevir!

Yahu, bacakları kalın kalın yapılmış, taş gibi sandalye nasıl bozulur iki senede!? Demek, taş gibi değilmiş; tahta gibiymiş sadece. Eve gelen arkadaşlara "Aman ona oturmayın! Ayy, buna oturmayın, şuna oturun!" demekten, şaşırmıştık artık. Acaba sağlam olan hangisiydi yav!.. Peki, termosifona ne demeli!?. "Termosifon" deniyor olabilir. Şofben var bi de! Elektrikli şofben, ani ısıtıcılı bilmem ne, basınçlı sulu elektriksel gaz. Bu cihazları, birbirine karıştırdım olurdu bazen! Fakat ne istediğimiz şu an açıkb: Yıkanmak yahu. Böyle demiştim, karşıma çıkan 4 numaralı tuşun sahibine: "Üç gündür yıkanamadık kardeşim. Ne olur artık gelip de alın, sonra da hayırlısıyla onarıp, geri getirin şu aleti!." Evdekiler için geçerli değildi tabii bu sitem. Su kaynatıp, bi şekilde yıkanmıştık mutlaka. Ben ise, iki gün yıkanmadan yaşayabiliyordum. O yüzden onları öne sürdüm!

Dijital fotoğraf makinesinin servisi, ana servisi, ve de anasının merkezi ile ard arda yapılan telefon görüşmeleri ise; çıldırmanın o tırsıtıcı ve de eğlenceli hazzını tattırdı bana! İlk başta gayet düzgün ve de her iki taraf için faydalı cümleler kuruyodum. Sonra, karşımda bir insan bulunmadığını fark ettim dehşetle! Çünkü telefondaki kadın (veyahut erkek), telesekreterden de daha "tele" ve "robot" bi sesle, durup durup aynı şeyleri yineliyordu! Artık, ağlamak ve böğürmek arası bir tonlamayla, bütün gayretimi harcayıp, son mantıklı ve insânî cümlemi kurdum: "İyi de kardeşim! Siz, bu işi yapıyorsunuz. Benim durumuma düşen başka müşteriler, mutlaka olmuştur. O yüzden bi fikriniz var dır. Yani, bu makinenin ana merkeze gidip, ladesinin yapılması, tahmini kaç gün sürer?!." Hayır. Hiç bi fikri yoktu ordaki kızcağızın! Akılsız-fikirsiz, telketmişlerdi onu oracığa, telefonun başına. Hiç bi halta yaramıycak otomatik bi yanıt daha verip, beni kendi öfkemle baş başa bıraktı.

Bir başka bozuk eşya görüşmesinde ise; bağınp çağırdığım için, "azıcık daha yetkili görünen birisiyle konuşma" ikramiyesi kazanmıştım! Bu kişiye de, artık midem bulanarak, bi önceki az yetkisiz kişiye söylediğim şeyleri tekrar ettim: Ve "önümüzdeki hafta içinde yeni cihazıma kavuşabilme olasılığı" ödülü kazandım.. Süper! Otuzyedi gün beklemiştim; bi yedi-sekiz gün daha havada-karada beklerdim! Acaba "mahkeme" lafı ile filan, çaktırmadan azıcık da tehdit mi etseydim? Amanin! Kesin hissederdi, 135 gün daha bekletirdi valla beni! Ne şeytan onlar..

"Bağırmak," ne acayipti. "Çağırmak" da öyle! Biraz küfretmek, az argo.. Ne kadar çağınp-bağınırsan, o kadar ilgileniyorlardı! Sevimsiz birşeydi bu. Bağırdıktan sonra üzülüyodum hep. Küfredince de, utanıyordum. Gerçi, direk yüzlerine küfretmemiştim: kimseye bi hakâret yoktu. Telefondaki kişi "bir dakika, bi sorayım" filan deyip konuşmaya ara verdiğimizde; yanımda bi erkek arkadaşım varmış da sanki ona dert yanıyormuşum gibi küfretmiştim: "Aabi tam hıyarlık bunların yaptığı yaa! Ağzına zıçıym bu işin yaa!." Duysunlar diye de özellikle haykırmıştım.. Off, yaa; eşyalar! Vallahi sıkıldım hepsinden. Anladık, kul yapısı ama, bu kadar da çabuk bozulur mu herbişey! Görünen o ki, gerçekten de, hayatımız taksitle eşya satın alıp, onları ödeyebilme gayretiyle geçecek! Bağınp-çağırmaktan nefesi de tükenir insanın bi gün; sessiz sakin, oracıkta tırlatır kalır... Yok, öyle diilmiş tekat. Televizyondaki bi saçmalığı izleyince, gene çıldırasım, tekrardan haykırasım gelmişti. Argo'ya da başvurdum bolca!. Bir American, belgesel kanalı: Gergedan gösteriyor, komik hareket yapan balıklar, ilginç dev iş makinaları gösteriyor diye, ööle izliyorduk işte. Bi sorun yoktu. Meğer usul usul, American hökümeti propagandası ve de avukatlı yapıyormuş bu lavuklar. Eh, benim avukatlımı yapıcak halleri yok elbet! Fekat görüş bildirmenin, fikir beyan etmenin de bir usulü, adâbı vardır. Bunnar, tamamen saçmalamakta artık! İş çığrından çıkmış.

Irak'taki paralı askerleri anlatan bi belgesel. (O lavuk askercikler de, paranın mına koymuşlar yani! Tam donanımlı laptopu ile, ailesiyle mesinciir'da konuşuyo filan. Hüzünlü dakikalar hesapta. Ama herif memnun. Belgeselin, ufak bir dram yaratma çabasına karşın, adamın ağzı kulaklannda. Süper para götürüyorum diyo, açık açık.) Yaptıklan sigim iş, şu: Bilmem ne Hamerican yetkilisinin, Irak'ın şu mahallesine, güvenli bi şekilde intikalini sağlamak v.b.. Zırhlı ve bol silahlı panzerlerle, ve de siyah gözlüklü acayip şık askerlerle (sanırım belgesel için aynyeten süslenip, şekil yapmışlar) Irak caddelerine dalıyor bunlar: Voiink, voiink! Ganiban Irak'lılann arabalanyla, sanki bi araya toplanmış böcekler gibi, yolun kenanna büzüşüyolar. Görüntü, tek kelimeyle, iğrenç! İki kelime pardon: Ve "acıyor!". Gerizekalı anlatıcı da (Türkçe seslendirmeyi yapanı kastetmiyoruz), sanki durumu izah edebilirmiş gibi, daha berbat bi açıklama yapıyor: "Bu panzerlerin, bunu yapmaya hakkı var. Çünkü ortalıkta ölüm kol geziyor, dikkatli olmalılar," filan. Hamerikan zırhlı aracı bu kez, zart diye, yolun karşısına, ters şekilde giriyor! Anlatıcı: "Konvoyun, tüm tehlikelere karşı, ani şerit değiştirme ve trafiği bozma hakkı var," filan!. Ortada bi sigim olduğu da yok hani! Zavallım Iraklılar, gene üstüste altalta, kenarlara birikiyolar araçlanyla. Panzer ilerliyo artist gibi. Voiin!

En sakin ruh halimle diyorum ki, eh, bi şekilde tehlike mevcut demek: Askeri, veya bir makam aracıyla, bi vatandaşın aracı, trafikte aynı haklara sahip değil hiçbiyerde.. Yahu peki, zırhlı pencereden uzanıp da, niye dışarıda yürüyenlere bağırıyorsun, yavuşak! Sevgili okurlar, bunun da süper açıklaması şu oluyor: Telefonla, uzaktan patlatılan bombalar vannış (tamam, biliyoz!) Araç geçerken, yakınlarda telefonla konuşan Iraklılar tehlikeliymiş; potansiyel suçluymuş. (Başka yerden ilerlesene o zaman, lavuk zırhlı. Git, bi 30 bin kilometre kadar uzaktan geç!) Kaldırımın kenarından, inadına o sürüyor panzeri! Canım zavallım bi Irak'lıcığım, belki de yavuklusuyla konuşurken, "noluyo lan" diye aniden irkiliyor. Çünkü artist Hamerikalı pencereden uzanıp, iğrenç bi tonlamayla, "Kapat! Kapat onu! Hemen kapat!" diye çemkiriyor!. Uzun lafın kısası: Düşünün; nisbeten normal bi günlük yaşamda, actionlu bi Tv programı çekecem diye yerli halka böyle davranıyorsa bunlar; bi savaşta neler yapmazlar artık.. Bi güzel ederler zçarlar, yetmez, bi de yaptıkdan iğrençliklerin belgeselini bile satıp izletirler bize!.

Hangisine öfkeleneyim şimdi en çok; zırt pırt bozulan eşyalarına mı, bu yeni farkettiğim belgesel sinsilliklere mi!. En iyisi, öz evlâdım gibi, hiçbirini ayırmadan hepsi'ne eşit öfkeleneyim ben. Öfke, baldan tatlıdır. Ohh, şlopş!

M·e·T·i·N·E·İ·D·A·N

İZEL'e...

Saat sabahın beşi; kafam artık çalışmıyor, sadece Edith Piaf çalabiliyor... Meslek zor, meslek yorucu, cennete kabul edilmeyen kamburun Esmer hikayesi...Son sekiz saattir İzel'le uğraşıyoruz, 10 yıllık kronik böbrek yetmezliği hastası, kızcağız çok acı çekiyor, tüm gece inledi, kanıyor ciğerine, kendine, kaderine, annesine...Ne zaman acısı artsa; bazen emir kipi bazen yalvarır, annesine öptürüyor yanaklarını...

Çok fazla tanımıyorum İzel'i... Dostum Dr. Timuçin İmdatoğlu'nun hastası...Timuçin olmadan kan bile aldırmıyor, 'Onüç yaşında kocaman kızsın ayıp ama, takip için kan almamız lazım' diyorum, 'Üff şimdi bu acının yaşla ne alakası var doktor' diyor sanki eli belinde...

Zaman durdu sabahın beşinde, nefes alış verişlerimiz asılı kaldı havada, o kadar yavaşladı ki her şey güneşe, dünyaya... 'Artık senin de yapabileceğin bir şey yok di mi?' dedi annesine son bir öpücük istemeden... Annesini bir anne anlatsın... İzel'in durumu kötüleşmeye başlayınca anneyi dışarı çıkardık...Biraz sonrada kalbi durdu, tam bir saat uğraştık geri döndürmek için, çekti gitti, hasta olduğu için terkeden babasının ismini pelesenklerken...

Ölüme yaklaşmış yaşlılar ünlem işareti gibi kokar.. yalnızlığın sonuna... Peki on üç yaşındayken, yedi yaşında bir çocuğun vücuduna sıkışmış bu çocuk neyin habercisi diye düşündüm... Onun yalnızlığı daha asil geliyor bana Robinson'dan, her yer kalabalık çünkü...

Bir tek Robinson konuşur, bir tek o ağlar yalnızlığına...Biz öyle mi? Çığırırız marş gibi yalnızlığımızı kalabalıklar içinde...

Annesine ben söyledim ölümünü, gözleri öyle büyüdü ki, gözleri hepimizi içine aldı... Kendini yere bırakırken, düştük peşine, bir arkadaş ağlamaya başladı, yaşlarının dudaklarına inmesi tam bir saat sürdü... Bu beklenen ölüm; ısınma hareketlerine aldırmadan, göğsümüzden başlayıp tüm vücudumuza yayılan bir kramp oldu...

Hastanede doktorlar, ailenin ileri gelenleri; hastanın can yoldaşını dışarı çıkarırlar, requiem çalmaya başladığında... Hiç anlamam ve istemem aslında bunu, gitmeden önce son bir sözü son bir konuşması, özlemi, aşkı, temennisi, yemini, dokunuşu, vedası, uyarısı, göz yaşı, neyse artık, söyleyecek bir şeyleri vardı İzel'in eminim.... Böyle deli dolu, okyanus gibi bir kızın, artık akmayan damarını son kez kontrol eden annesinin de son sözü vardı elbet kızına... Sekiz yıldır kızını taşımaktan bel fıtığı olan anne, tüm büyük kahramanlar gibi kaybetmişti savaşı ...

Sessizlik

içimizde duman oldu o gece
soğuk göründü bana...
ay, koşarken denizden
yaprak üzerine
yakamoz oldu, gitti...
yaprak titredi kanar gibi
requiem eşliğinde...
angina pektoris
sararırken
toprak çekmekte her şeyi
yaprak olmuştu İzel...

SAYI: 917
3 HAZİRAN 2009 Çarşamba
Haftalık Süreli Yerel Yayındır

● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Yönetmen: Tuncay AKGÜN ● Yazıişleri Müdürü: Zafer AKNAR ● Müessese Müdürü: Ali YAVUZ ● Muhasebe Müdürü: Gülsüm ÜNLÜ ● Satış Müdürü: Cüneyt Aydın ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/İstanbul. ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Faks: 0.212.245 38 06 ● Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 ● Baskı: LeMan Matbaası Adres: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Genel Dağıtım: D.P.P A.Ş

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Akşamsefası

Ayrıntılı bilgi için: dumur@leman.com.tr veya gurleri@leman.com.tr adreslerinden iletişim kurabilirsiniz...

Ersan Arslan/İstanbul

Yurdun Erdoğan/İstanbul

Hasan Dursun/İzmir

Deniz Pişkin/İstanbul

Okan Akkaya/İzmir

Ali Rıza Pektaş/İstanbul

Laz Kapital (1)
Yılmaz Okumuş
CADDE
TÜM SATIŞ NOKTALARINDA
Cadde Yayınları'ndan çok yakında
Yılmaz Okumuş
Laz Kapital

"Bu Maçi Alacağuk Başka Yoli Yok Uşağum"

Genel Koordinatör: Alper Küçükdeviet
Bilgi İçin: 0554 738 36 90
kucukdevletalper@gmail.com
www.cansenligi.Org
www.Leman.com.tr

LAZ MARKS
POLİTİK GÜLDÜRÜ

HAZİRAN PROGRAMI
02 Haziran Salı 20.30 Rize / Eğitimsen
03 Haziran Çarşamba 20.30 Pazar / ÖDP
04 Haziran Perşembe 18.00/21.00 Fındıklı / Eğitimsen
06 Haziran Cumartesi 19.00 Hopa / ÖDP
07 Haziran Pazar 19.00 Kemalpaşa / ÖDP
08 Haziran Pazartesi 20.00 Borçka / Halkevi
09 Haziran Cuma 20.30 Tonya / ÖDP
14 Haziran Pazar 19.00 Gözlepe Özgürlük Parkı Açık Hava Tiyatrosu/ İstanbul

yeni Harman
15-16 Haziran geniş dosyası eki ile yeniHarman ek Haziran sayısı gelecek hafta bayiinizde...

15-16 Haziran 1970: Büyük İşçi Direnişi
Türkiye'yi sarsan 2 gün

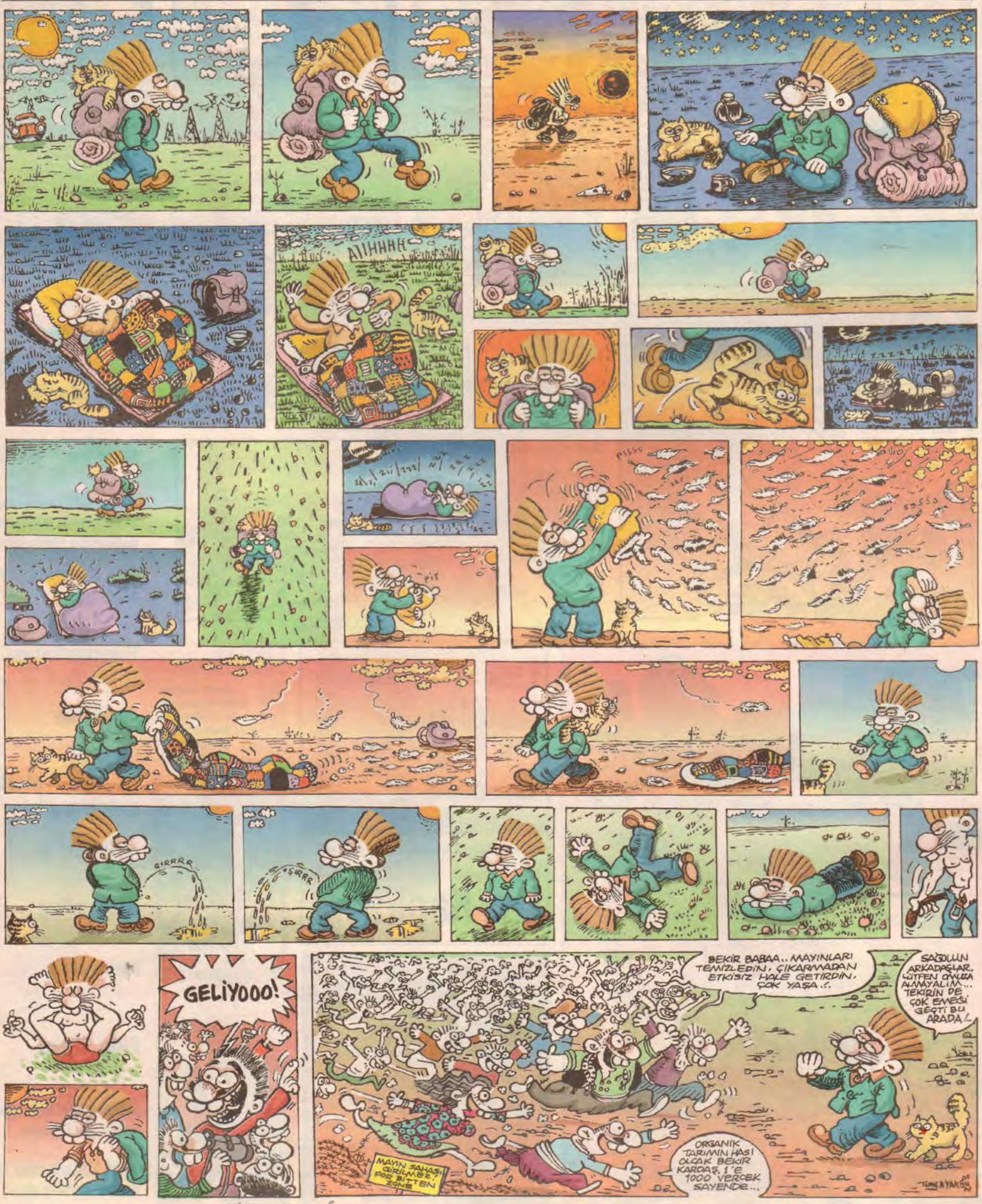

yeni Harman
Haziran sayıs bayiilerde
Başar Başaran dosya: Aylin Duruoğlu
Son yılların en garip tutuklanma hikâyesini anlamaya çalışıyoruz
GHK Salomanje'den bildiriyor.
HarmanKafası
Nuran Yıldız ile söyleşi
AB'li ve Türk köylüler elele eylem yaptı!
Baykal'a açık mektup
Medyalog
Fethi Gürcan dosyası
Oktay Taftalı
Filiz Elasu
R.A.F: Avrupa'nın göbeğinde şehir gerillaları
Hint Okyanusu'nun kanlı incisi ve Tamil Kaplanları

BEZGİN BEKİR

bezginbekir@leman.com.tr TUNCAY AKGÜN

Akşamsefası

10 Haziran 2009 Çarşamba Sayı: 2009/24 1.50 TL. (KDV Dahil)

LeMan

918

KRONİK HASTALIĞINIZ

www.leman.com.tr

K.K.T.C 1.75 TL.

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

BAŞBAKANIN UÇAĞINA MİZAH DERGİSİ SOKULMUYOR!

lazmarks@gmail.com

Kazi - Kazan

Geçen hafta medyanun getuği manşetleri kaziyup, altindan çikan anlamlari bulmiş ve kaziyup kazuklanmaktan kurtulmişiduk.

Bu hafta, '15 vatluk ampul'un iktidara gelduğinde söyleduği lafi kaziyacağuk. Ne demişidi; "Duble yollar yapacağuk, inşaat hamlesi başlatacağuk??

Peçi, bu söz ne anlama geleyi? Kaziyalum bakalum, altindan ne çikayi; "Her iktidar kendi sermayesini yaratur. Kendi burjuvamuzi yaratmak içun en beyuk parayi inşaattan vuracağuk. Yandaş medyayi kurduk, yandaş mankenumuz, yandaş modacimuz, yandaş karikatürcimuz bile vardur, sira yandaş mütayite gelmiştur. Hiçbir yandaş mütaahit işsuz kalmiyacak." Dedular ve maligöturdiler.

Bir tane kazi kazan örneği da tarihten verelum. Burjuvanun tarihçileri ve kitaplari ne der; **"1. Dünya Savaşi, Saray Bosna gezisine çikan Avusturya – Macaristan İmparatorluği Veliaht'inun bir Sirpli tarafindan eldurulmesi üzerine çikmiştur"**

Ayni mantukla, ?2. Dünya Savaşi'ni, bir tane balatayi siyirmiş, kaçuk adam başlatti? derler.

Bu bulanuk bilgileri kaziyinca altindan bütun savaşlarun emperyalist pazar savaşlari olduği gerçeği çikar. Hitler'un psikopatluğindan bahsedenler Krup, Tiysen ve bilumum Alaman kartellerinun Hitler'i nasil besleyup beyuttuğuni anlatmazlar.

Emperyalizt kapitalizt ülçeler, eşitsuz gelişme yasasi sonuci dünya pazarlarini paylaşurlarken bazen geri düşeyidiler. 3 puanli kapitaliz sistemde bu fark kapanmayacaği içun hemen savaş çikarayidiler. Fakat 1. ve 2. Paylaşum Savaşlarinun sonucinda dünya başka bir şekil almişidi. İşçinun, emekçinun ve köylinun iktidar olduği bir devlet biçumi varidi karşularinda. Birbirlerine girmek çok pahaliya patlamiş idi.

Artuk dünya pazarlarini paylaşmak içun birbirlerinun girtağina sarilmayi biraktilar. Birluk olup, dünya halklarinun girtlağini birlukte sikmaya başladilar.

Amerika Vietnam'a, Firansa Cezayir'e, Incultere Falkland Adalari'na saldurduğinda birbirlerini öküz tirene bakar gibi seyrettiler.

Deyumler sözluği

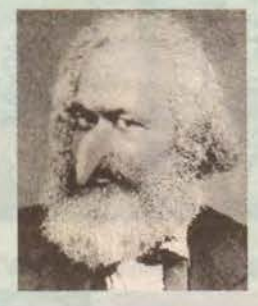
Efendum, anlattuklarumuz evrenseldur ama dilumuz Karadenuz'dur. Yazilarumi okiyanlara bir nebze olsun kolayluk sağlamasi içun Karadenuz deyimleri, kelimeleri ve atasözlerini açukliyayirum.

Köpek durduğu kapida afkurur: Sermayenun gazete ve dergilerinde yazan, dolara karşu duyarli ekonomi yazarlarini tanimlamak içun soylenur. Bunlar arasira kapi değişturur ve daha önce salladuklari kapiya kapilanup, bu kez eski kapilarina afkururlar.* (*havlarlar) Kapilar değişur havlamalari değişmez. Korkmayun, havlayan çöpek isirmaz.

Deniz yoğurt olsa fakirun kaşuği olmaz : Nasrettin Hoca'nun bir utopyasinun devami olarak soylenmiştur. Koskoca deniz yoğurt kasesi olsa, burjuvazi gene bir numara yapup, bizum garibana, fakire yiyecek kaşuk birakmaz.

Kağva Kaşağisi : Kavgayi körukleyen, insanlari birbirine düşurenler içun soylenur. Pakunuz Lugano, Emre Aşuk, Tayyip...

Gotila : Ense.

LAZ KAPİTAL

Laz Marks Emice

Cirlamak : Aci aci bağirmak.

Koca gerdanli : Pakunuz Suleyman Demirel ve gerdani

Kapitalizum ve inanç dünyasi

Yali Kiraathanesi'nde oturmiş çay içeyiruk. Televizyon da açuktur. TV'de İnanç Dünyasi pirogrami var. Programi sunan Doç. Dr. Nihat Hoca cenneti anlatacak... " Evet değerli kardeşlerumuz, obir dünya alemini hepumuz çok merak edeyiruk."

Bu dünyadan umuduni kesen bizum uşaklar can kulağiyla Nihat Hoca ne diyecek diye bekleyi. Hoca lafi evirup çevireyi... Zaman geçureyi... "Evet kardeşler, obir dünyayi ve cenneti anlatacağum..." deyi ama anlatmayi... Birden, "Kuçuk bir reklam arasi rica edeceğum kardeşlerum, bir yere gitmayun tekrar birlukte olacağuk." dedi.

Bizum uşaklar kipirdamayi bile, cikletten kiredi karti reklamina kadar her şeyi can kulağiyla seyrettiler. Belki aniden Nihat Hoca gelup, cenneti anlatur diye.

Reklamdan sonra Nihat Hoca gene eveleyup geveleyi... Cennet bir türlü ortada yok, yine anlatayi da anlatayi...

Bekle babam bekle, cennet ortada yok.

Tam işun can alici yerine geleyi, Nihat Hoca, ?Evet değerli kardeşlerum kisacuk bir ara vereceğuk."

Gece yarisi oldi, Nihat Hoca hala obir dünya alemine giremedi.

Bizum uşaklar, Tirabizonspor 90 + 4'te Fener'den gol yemiş gibi gerildi.

Dedum ki, ula niçun şaşurayisunuz. İlk defa olmayi ki. Orta Çağ'da da kilise endüljans kağidi satayidi. Şimdi cennet arasi bol reklam satayiler...

Uşağum, dünyayi cennete çevirmağa bakun, o zaman ne endüljansa, ne da reklam arasi cennete ihtiyaç duyaruk.

Selamun Hello

Bizum Bulaşuk Ahmet, Yali Kiraathanesi'nden içeri girup kahve halkina "Selamun hello" uşaklar diye seslendi.

Ula bu pokkiyen tek kelime İngilizce bilmez, durduk yere ne demeğa hello mello deyi dedum.

Meğer hem AB'ci hem Tayyipci takilayimiş...

'Selamun' bolumi Tayyip'ten, 'hello' bolumi İngilizceden.

Yeni tümli AB'ciluk boyle bir şey galiba...

Yilmaz Özdemir

Akşamsefası

LeMan

Adana'da yasadışı gösteride tutuklanan çocuk sayısı son iki mahkumiyetle birlikte 69'a toplam ceza 300 yıla çıktı.

TOBB'un "eve kapanma pazara çık" kampanyasına destek veren ve alışverişe çıkan Erdoğan, "Arkadaşlar vatandaşta para var" yakıştırmasını yaptı.

Hayatımız kabus oldu! Şiddet yükseliyor,tüyler ürpertici cinayetlerin ardı arkası kesilmiyor.

Devlet bakanı Bülent Arınç, mal varlığına el konan Zahit Akman'ın istifa etmesi gerekliliğini tekrarladı ve "kendisine yakışanı yapmalı"

Başbakan Erdoğan, "Bizim partimizin adı Ak parti. Bize AKP diyenler edepsizdir" dedi..

ORTADOĞU'DAN ADAM ÇIKMAZ

Geçen Cuma akşamı eşimle birlikte Nişantaşı City's'de harika bir akşam yemeği yedik. Çıkışta cipimizi görevli Valeden alırken tatsız bir olay yaşadık. Esmer, hırpani giyimli üç kişi Nişantaşı'nın orta yerinde bizden para istedi. Daha doğrusu tam olarak istemediler de bunu imâ ettiler. Bir hayli yabanıl görünüyorlardı. Allahım dedim, bu coğrafyanın vahşimsirek insanı hiç değişmeyecek mi? Neredeyse cesur bir şövalye gibi üstlerine yürüyecektim. Neyse ki eşim uyardı. Tuhaf giyimli, oralarına buralarına apaşlar gibi tüyler takmış bu insanlar gerçek Kızılderililerm'iş. Peru ya da Bolivya'dan gelmişler, orada müzik yaparak para topluyorlarmış. Bizim insanımızın Apaşlar'dan tek farkı müzik yapamıyor olmaları. Bunu niye anlatıyorum?..

BİZİ DÜNYAYA REZİL EDEN TÜRK

Bundan kısa bir süre önce Nintendo adı verilen şirket, piyasaya Punch-out adlı yeni bir boks oyunu sürdü. Oyunda Bald Bull (Kel Boğa) adında kel kafalı pala bıyıklı bir boksör var. Şimdi sıkı durun. O bir Türk. Ve orada sürekli kavga çıkararak bizi inanılmaz kötü tanıtıyor. Bu kadarla kalsa iyi. Bald Bull denilen killi ve uzun kollu, bidon kafalı bu adamın oyunun içinde geleni geçeni tekme tokat döverken "Allahuekber" diye bağırdığı iddia ediliyormuş. Daha doğrusu Dal Riley adlı bir oyun tutkunu öyle iddia etmiş. Ve Türkler terörist damgasını yiyivermiş. İşte Türkiye'nin nereye doğru gittiğinin güzel bir örneği.

Göbeğini kaşıyan kavgacı adam, gittiği her coğrafyaya şiddeti de taşıyor. Gerçi Nintendo yöneticileri açıklama yapmışlar. Oyundaki Türk "Al lann!" diye bağırıyor Dal Riley yanlış anlamış demişler. Ama atı alan Üsküdar'ı geçtikten sonra.

BATIYA GİTTİKÇE ŞİDDET AZALIYOR

Bu coğrafyanın insanı şiddetten vazgeçemiyor. Peki şiddeti azaltmanın da mı yolu yok? Bence var. Bakınız, geçen hafta Almanya'nın Münih kentinde çok güzel bir olay yaşandı. Olay tamamen gerçek. Sarhoş Sebastian P., Isar nehri kıyısında Brandenburg'lu turist Steven L.'ye saldırdı. "Buradan defol, pis doğulu" diye bağıran Sebasti'an P., nehirde yüzen kuğulardan birini alıp sapından yâni boynundan tutarak Steven L.'yi kuğu ile vura vura dövdü. Nasıl? Sopa kullanmaktan çok daha hoş değil mi? Neden eşinizi bir kuğu ile dövmeyi denemiyorsunuz. Size iki örnek verdim. Biri doğulu, kel kafalı şiddet bağımlısı bir Türk, diğeri uygar bir batılı. Bir Alman!

Rapçi Ceza, sizler için söylüyor: "Doğuyla Batı arasında kocaman bir fark var."

BehiçPek

Obama, İslam dünyasına seslendi..

Akşamsefası

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

- Alo miribaağ. Bunalgül ban, seni şunun için aradım Sıkılhan: Castakaskavanal is bak e gambak...

- Neden bunlar yaa? Ne diyosun kızım sen?

- Castakaskavanal is bak e gambak diyorum... Castakaskavanal is bak e gambak, anladın? Bunu telefon açıp kırk ayrı kişiye söylersen...

- Her dileğim oluyo...

- Hayır olmuyo...

- Hem olmuyo hem de niye kırk ayrı kişiye telefon edip bu lafları söylüyorum. Kontörleri'm götüme mi batıyo?

- Doğru konuş maymunlar gezegeni. Ne o ööle göt demeler filanlar...

- İyi de senin dediğin "castas kantas" felan o lafların ne demek olduğunu biliyo muyuz? Belki götten daha ayıp şeyler.

- Yaa hayvan ırkısın yaa... Castakaskavanal is bak e gambak... Bu bi uğur lafı, sınav tılsımı. Büzge'nin ablası bu lafı söööleyip sınava girdi Bilgi Üniversitesi'ni kazandı, okulda Tuğberk adında BMW jipi olan bi çocukla tanıştı. Şimdi Tuğberk'lerin Sedef Adasındaki yazlıklarında sürat motörüne biniyo kız... Difenbahya ise Bilkent İşletmeyi kazanıp okulda Tomarkan adında bi çocukla tanıştı. Babası Melih Gökçek'in yanında çalışıyomuş. "sağ kolu" diyolar, Ankara'nın yarısı Tomarkanlar'ınmış... Bu laf tam dört kez dünyayı dolaşmış. Nebraska'da Yolanda Obezson adında bir kız bu lafı tekrar ettikten hemen sonra Çalıştığı Hipermarketin personel Sınavını kazanıp Süpervayzırlığa yükselmiş, dörtyüz dolarlık tereyağlı mısır yeme hakkı kazanmış. Aynı şekilde Aydaho'da yaşayan Ayzek Varilton kendisine yapılan zeka testine girmeden önce bu tılsımı tekrar edip test sonunda süper aykulu çıkmış. Şanslı Varilton, vergiler hariç yılda 400.000 dolarlık bir ikramiye almış, ayın elemanı seçilmiş ve bedava 46.000 tane yabanmersinli donut yeme hakkı kazanmış...

- Tutapancare kuntek sunicora...

- Bu ne şimdi. Aklın sıra Castakaskavanal is bak e gambak tılsımıyla dalga mı geçiyosun, hayvancılık sektörü...

- Yoo çok ciddiyim. Eğer bu lafı söyleyip hemen telefonu kapatırsan çok süper şeyler oluyo. Milvaki'de bi adam bu lafı söyleyip telefonu kapattığı için, dört ton kahvaltılık gevrek yeme, arka bahçede barbekü yapıp bizon eti tüketme hakları kazanmış.

- Yiğıvrançsın Sıkılhan... Maymunla insan arasındaki kayıp halkasın, artı, ilkinsanların ilki, önde gideni bayrak sallayanısın, hayvanlık konusunda yüksek lisansı olan birisisin, sığır sultan, ayı kardeş, öküz biblosu...

- Tutapancare kuntek sunicora...

- Alo, Sıkılhan, annen ben çocuğum, evet.... Son sınav haftası, fazla çalışma şekerli ye... Beyin düşünürken glikoz yalkar. Uykuna dikkat et, sınav sırasında turlama yöntemini kullan, önce çözebildiğin soruları yap, artan zamanda az uğraşıcaklarını, onlardan artan zamanlarında çok uğraşıcaklarını.... Son olarak seçenekleri ikiye indirebildiğin sorular için atma pozisyonu al... Sınavda başarısızlık hayatın sonu diildir, anne baban olarak biz seni yine de severiz. Evet... Bize herşeyini anlatabilirsin. Bi de tutapancare kuntek sunicora...

- Han... ne?

- Tutapancare kuntek sunicore diyorum... Bunu yeni duydum. Ofisimizin Geosu, Dünya Başkanı, Bokhan Bey'e biraz önce maille gelmiş. Bir tılsım. Bunu içinden tekrar eder ve kalben inanırsan evrendeki pozitiv enerjiyi nontekron dalga boyuna getirip zihnine absorbe ediyomuş ve acaip başarılı oluyomuşsun. Maile göre, Viskonsinli bir bahçevan olan Craig Scheffer adlı adam, bu tılsımı içinden tekrar edip pozitiv enerjiyi nontekron dalgaboyuna indirgeyerek, zihnine absorbe etmiş, yani emmiş ve...

- Ama anne ben bunu daha iki saat önce filan bizzat uydurdum. Yalnızca telefonda Bunalgül'e söyledim, ne çabuk yayıldı ne çabuk atlayıp inandınız, bu kadar mı olduk lan milletçe...

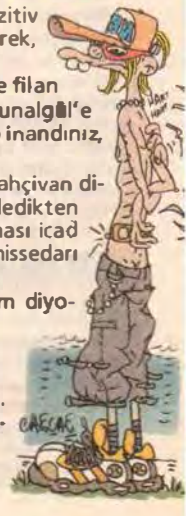
- Sözümü kesmemelisin gençadam... O bahçivan diyodum. Tutapancare kuntek sunicora dedikten sonra verevine çim biçebilen bir çim makinası icad ederek John Deere Firmasının yüzde 45 hissedarı olmuş. Aynı şekide...

- Anne ben bu lafı götümden uydurdum diyorum...

- Mizah bu diil.

- Tamam işte diil gerçek söölüyorum.

- Bu arada göt dememelisin gençadam. Tutapancare kuntek sunicora.... Böyle demelisin...

sklhan@leman.com.tr

Akşamsefası

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

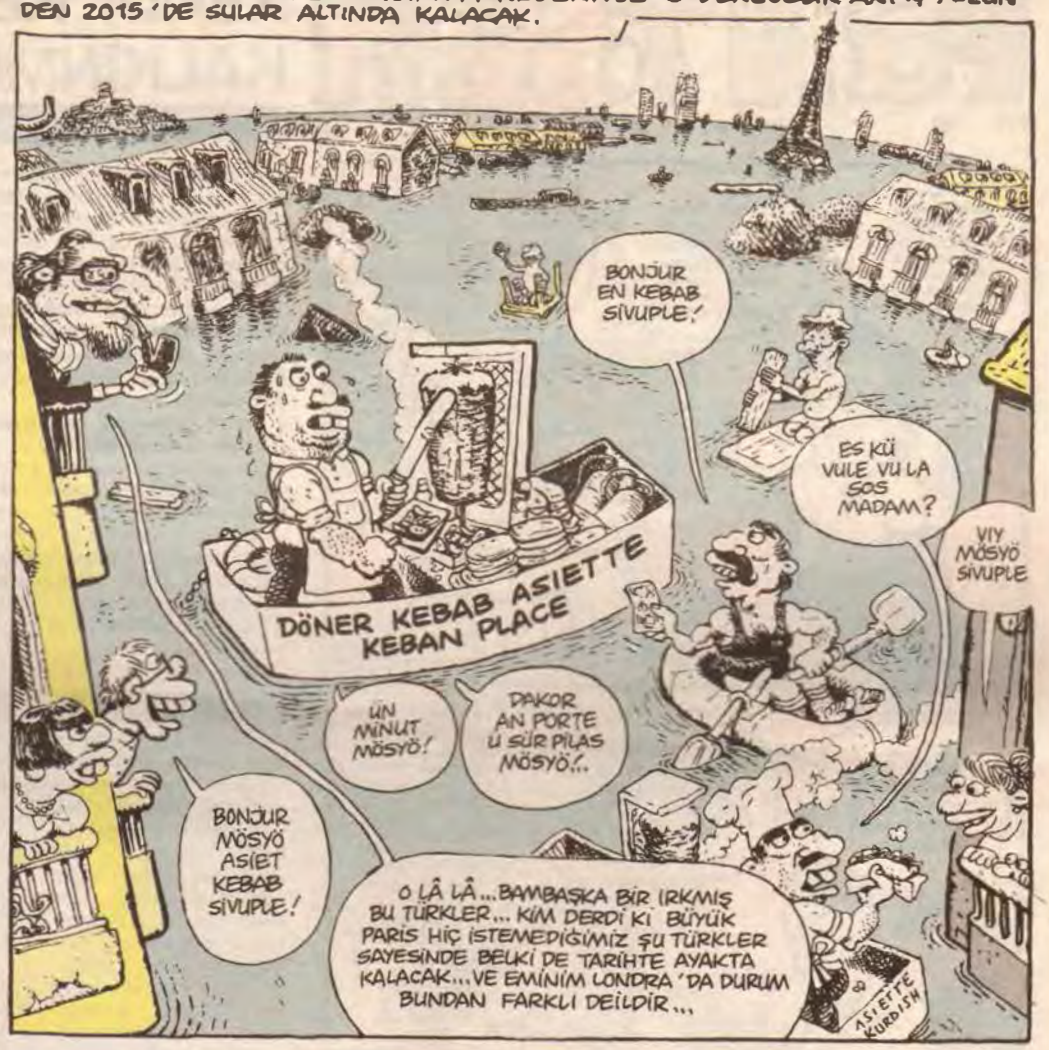
GATANA

TUNCAY AKGÜN - KEMAL ARSLAN

PARİS VE LONDRA KÜRESEL ISINMA NEDENİYLE 2 DERECELİK ARTIŞ YÜZÜNDEN 2015'DE SULAR ALTINDA KALACAK.

Akşamsefası

PANTOLON

metinfidan

KENDİ KENDİNE YETEN İN KALKINMIŞLIK OUT

NİHAT GENÇ

mathfidan@laman.com.tr

Akşamsefası

Amerika, Irak'ta 1,5 milyon insan öldürdü ve Kahire'de Obama 'Selamünaleyküm' deyip alkışlandı. Birselamünaleyküm birbuçuk milyon insanın ölümünü unuturur mu? Daha da ötesi Obama bir buçuk milyon insanı hem öldürüp hem de TARAFINA ÇEKER. Üçüncü Dünya'yı tarafına çekmek kolaydır.

Kimsecikler çıkıp Obama'ya sen kimsin kalkıp Asya'dan Afrika'dan Latin Amerika'dan uzun uzun bahsediyorsun, diyemiyor, çünkü hepsi 'dışa bağımlı', mesela Mısır, tüm Arap ülkeleri içinde Amerika'dan en çok yardım alan ülke.

Sorun 'gelişmişllk ve kalkınmışlık' kavramlarının büyüsünde saklı. Üçüncü Dünya ülkeleri milli kurtuluş savaşlarıyla gözlerini açtıkları günden beri 'gelişmiş' ülkelerin 'gelişmişliğini, kalkınmışlığını' kendine tarihin en büyük rüyası olarak rehber aldı.

Mesela tüm Afrika tarihinde kıtlık açlık hiç olmamıştır, ne zaman ki Afrikalılar, Beyaz Adam'la karşılaştı yokluk, kıtlık, açlık, iç savaşlar, soykırım başladı.

Balta girmemiş ormanlarda yaşayan bir totem kabilesi düşünün, tarihleri boyu soykırım bilmiyorlar, açlık kıtlık hiç bilmiyorlar.

Milyonlarca yıldır 'kabileleri' içinde beslenmiş bölüşmüş dans etmiş ve bugünlere kadar gelmişler. Biz bunlara 'yerliler' diyoruz. Yerli demek şu, yaşadığı yerde karnını doyuruyor ve hayatını idame ettiriyor demek. Modern tarifi şu: Kendi Kendine Yetiyor.

Kendi kendine yetenler 'yerlidir', kendi kendine yetmeyenler 'bağımlıdır, köledir'.

Yoksulluk kavramı da böyle. Yoksulluk ne zaman icad oldu. Beyaz adamın gelişiyle. O saate kadar yoksulluk bilinmiyordu, sözü edilmiyordu, böyle bir kavram yoktu. Bir siyah yerli düşünün, karnını doyuruyor, eğleniyor, bir şekilde yerel giysilerle idare ediyor. Yani 'hayatını kimseye muhtaç olmadan sürdürüyor'.

İşte bu 'yerlinin' karşısına beyaz adam geliyor, üstünde başında başka tür giyecekler, yanında başka tür aletler, diyelim silah, diyelim arabası diyelim buzdolabı var. Bu aletlerin hiçbiri yerlide yok.

İşte yoksulluk bu karşılaştırmadan ortaya çıktı. Siz de yeterince araba, yeterince buzdolabı yoksa siz 'yoksulsunuz'. Çünkü 'yoksulluğu' icad eden Batı'nın dili (terminolojisi). Sizi 'yoksul' göstermek için bir 'kalkınmışlık' icad ediyor. Şöyle şöyle olursa 'kalkınmış' olursunuz. Nasıl olursa, araba, buzdolabı.. başka, 'milli gelirin de yirmi bin doların üstünde olması lazımdır' diyor.

Nedir bu milli gelir niçin on bin yirmi bin dolar olursa 'kalkınmış' olunuyormuş, bilmem, batılılar birkaç yüzyıldır böyle buyurdu ve dünyanın tüm üçüncü dünya ülkeleri bu 'kalkınmışlık ölçeklerini' kendine rehber edindi.

Artık herkes kendini yoksulluktan kurtarma zorunda, herkes 'kalkınmak' zorunda.. Peki nasıl kalkınacağız.. Kalkınmak için batının geliştirdiği gelişmişlik, kalkınmışlık, milli gelir, vs. gibi 'ölçekleri' hayatınızın tek anlamı haline getireceksiniz, bütün ülkeniz çalışıp çabalayıp bu 'rakamları' yakalamak zorundadır.

Kalkınma ve gelişmişlik ölçüleri kavramları aynı olunca her ülke için çözümler de aynı olacak, mesela, şu kadar meslek okulu açın, mesela, işçi ücretleri şu kadar olacak, mesela, vergiler, ihaleler şöyle olacak.. Bu olacaklar Afrika için de aynı olacak Asya için de aynı olacak, çöldekiler için de aynı olacak buzullarda yaşayanlar için de aynı olacak..

Sonra, sonrası işte 'tek tipleşme' dediğimiz şey, dünyanın her ülkesi bu rakamların benzerliğiyle aynı benzerliğe doğru ilerleyecek. Birbirinize benzemeye başlarsınız köleliğiniz daha kolay daha ucuz olur, hapishane üniformaları gibi, hepiniz aynı ekonomik ölçüleri kullanacaksınız. Mesela yüzyıldır kimse size Kenya demez, Cezayir demez, yani ülkeleri kendi kimlikleriyle kendi imkanlarıyla tanıtmaz, şöyle derler, kişi başına günlük beş dolardan az ülkeler..

Galiba tam anlatamadım, şurdan deneyeyim, her bölgenin kendine ait bir siyasi yapısı bir tarım yapısı bir kültür yapısı vardır, bir sorunu çözeceksek, bu yapı içinde çözeceğiz. Eğer bu yerel bölgenin özelliklerini imkanlarını hiç düşünmeden, dışarıdan 'paket' çözümler öneririsek, diyelim Afrika'daki insanlarla Asya'daki insanlara aynılaştırıyoruz demektir.

Şöyle daha iyi anlatırız, Karadeniz Bölgesi'ne uyan bir kalkınma çözümünün aynısını Madagaskar için istersiniz. Oysa bu iki farklı bölgenin insanları da çok farklıdır, çalışma disiplinleri, psikolojileri, dinleri, aileleri, mutluluk kavramları, çok çok şeyleri farklıdır. Ancak ekonomistler bütün bu farklılıkları ortadan kaldırıp 'paket' çözümleri kolaylaştıran ekonomik 'rakam ve ölçekler' kullanır.

Bunları niçin anlattım, eğer siz kendi bölgenizin özelliklerini imkanlarını bilmeden dışarıdan hazır paket çözümlerle işe koyulursanız, dışa bağımlı hale gelirsiniz.

Önce ekonominin gelişmişlik ve kalkınmışlık kavramlarına bağımlı hale gelirsiniz, ki, tüm üçüncü dünya bu numarayı yemiş dışa bağımlı hale gelmiş sonra da köleleşmiştir. Mesela, bütün üçüncü dünya ülkeleri 'dışardan borç alarak' daha da büyüyen bağımlılıktan kurtulmanın imkansız olduğunu bildiği halde 'dışardan borç almayı' sürdürür.

Şimdi, şimdi, dünya büyük bir ekonomik krize girdi, ama asıl kriz, ekonominin kendisinde, kullandığı kavramlarda, ölçeklerde, çözümlerde..

Yani masaya yatırılacak olan şey, 'kalkınmışlık' 'gelişmişlik' kavramlarının ta kendisi. Diyelim bir bölge kendi kendine yetiyorsa, giyiyor içiyor besleniyor ve herkes çalışabiliyorsa, o bölge mutludur demektir. Ancak bu bölgenin milli geliri çok düşük olabilir. Düşük milli gelir varsa burası 'mutsuzdur' 'yoksuldur' diyebilir miyiz?

Artık tüm bu sömürge tarihinden ders çıkartıp 'demememiz' lazım. Çünkü artık 'global' çözümler çağı, evrensel 'kıstaslar' çağı, topyekün 'paket çözümler' çağı sona eriyor.

Her bölge her ülke her dağ başı her köy her ücra kasaba çözümleri kendi içinde bulacak yeni bir çağın eşiğindeyiz. Kalkınmışlık, yoksulluk, gelişmişlik, mutluluk, vs. gibi kavramların tümü fazla genel fazla total fazla üfürme, hatta bir 'sömürge' aracı olduğu artık ortada.

Global dünyayı yönetenler geliyor ve size şu kadar pancar ekeceksin, şu kadar mısır ekeceksin, diye sömürge tarımı emrediyor, siz de dışa bağımlısınız, mecbursunuz, ne diyorlarsa yapıyorsunuz. Sonra geliyorlar ve sizden 1,5 milyon insanı öldürüyorlar ve birkaç gün sonra gelip 'selamünaleyküm' diyorlar, ve siz de bir buçuk milyon insanın ölümünü unutuyor, bağışlıyorsunuz..

Oysa, Mısır'ın Nil Vadisi dünyada eşine rastlanmaz verimlilikte yani yılda üç kez ürün alınan ve Kahire'den İskenderiye'ye uzanan dörtyüz kilometrelik dümdüz tarihin gelmiş geçmiş en zengin ovası, imparatorlukların paylaşamadığı ova, bu ovadan asırlar boyu Avrupa'ya buğday gitmediğinde Avrupa'da kitleler halinde açlık baş gösteriyordu, üstelik az da olsa petrolünüz var, üstelik Süveyş Kanalı'nız var ve Afrika'nın bin çeşit insanı Kahire'nin zenginliğini oluşturur. Ama siz, tıpkı bizim gibi, dışa bağımlısınız, kendi halkınızı atom bombalarıyla öldürenleri alkışlıyorsunuz, bağrınıza basıyorsunuz, çünkü, onlardan 'para alıyorsunuz'. Onların kalkınmışlık gelişmişlik ölçeklerine göre 'yoksulsunuz'..

Yani kardeşlerim, 'borç aldığınız' insanlar sizden bir buçuk milyon insanı öldürür ve gıkınızı çıkartamazsınız.

Şimdi, hemen ilk yapacağınız şey, önce batının yüz yıldır üçüncü dünyayı sömürmesinden başka işe yaramayan gelişmişlik kalkınmışlık mutluluk milli gelir gibi kavramları terk etmekle işe başlayın, ve hemen, yerli çözümler, bölgesel çözümler aramaya koyulun ve nihayet KENDİ KENDİNE YETEN kavramının ne kadar acil ve ne kadar büyük ve ne kadar kutsal bir KAVRAM olduğunu artık öğrenin..

Dünyanın son yüzelli yılı üçüncü dünya ülkelerinin kalkınmışlık ve gelişmişlik kavramlarına saldırı çağıdır, son yüzelli yıl üçüncü dünya ülkelerinin kendi imkanlarını kendi kültürünü kendi değerlerini hiçe sayıp BATI'nın kulu kölesi olma çağıdır, son yüzelli yıl, üçüncü dünyanın tüm aydınlarının gözlerinin kalkınma, gelişmişlik, milli gelir gibi kavramlarla körleşmesinin çağıdır.

Ve körleşmiş bu aydınlar bütün kötülüklerin anası olarak gördüğü kendi yerliliklerini küçümsemiş aşağılamış hor görmüş aksine Batı'nın sömürge planlarını alkışlamış...

Şimdi de Mısır daha birkaç sene içinde naklen yayın tüm dünyanın gözleri önünde Amerikalıları'ın öldürdüğü bir buçuk milyon insanını unutuyor...Çünkü bizim gibi bizler gibi 'kendini bilmiyor'.

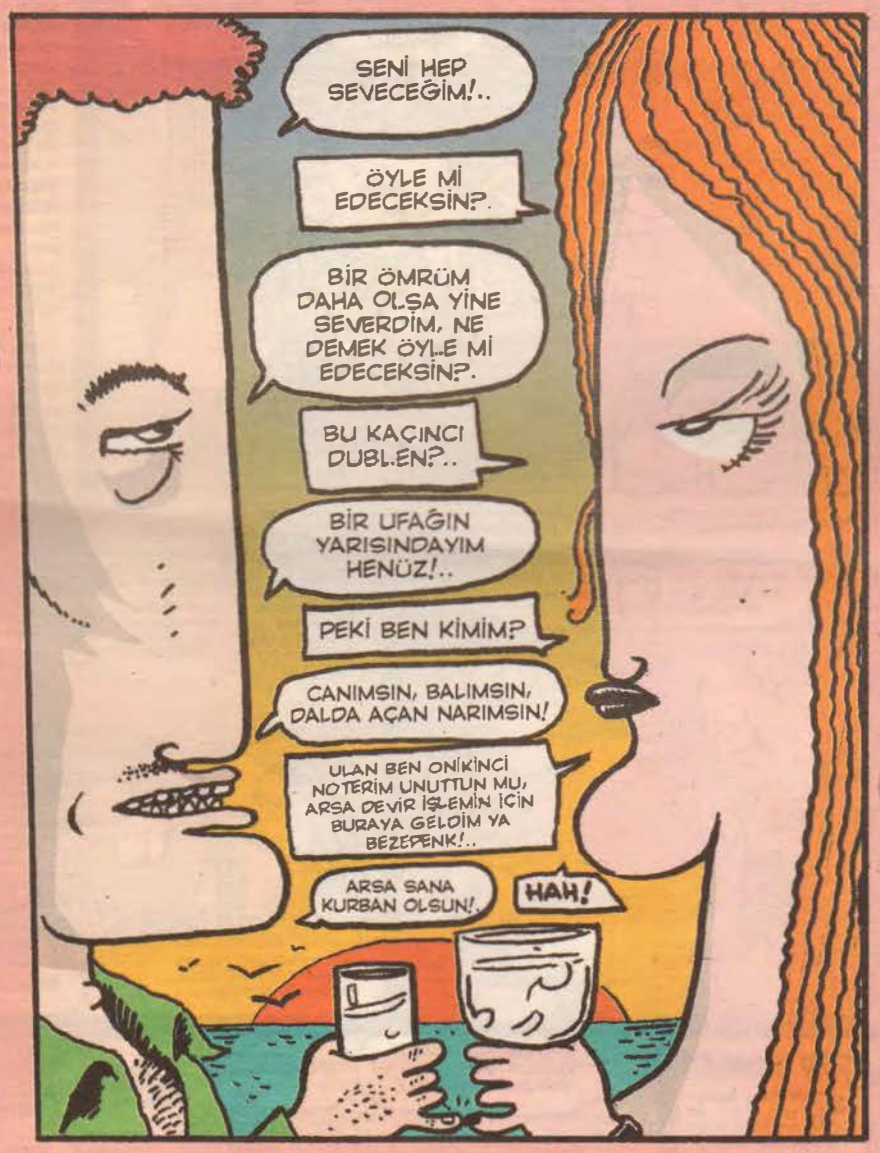
Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

DURUMU OLMAYAN ADAMIN MACERALARI

YAKAMOZUN ÇOCUĞU KENAN

UNİTED KOLPA

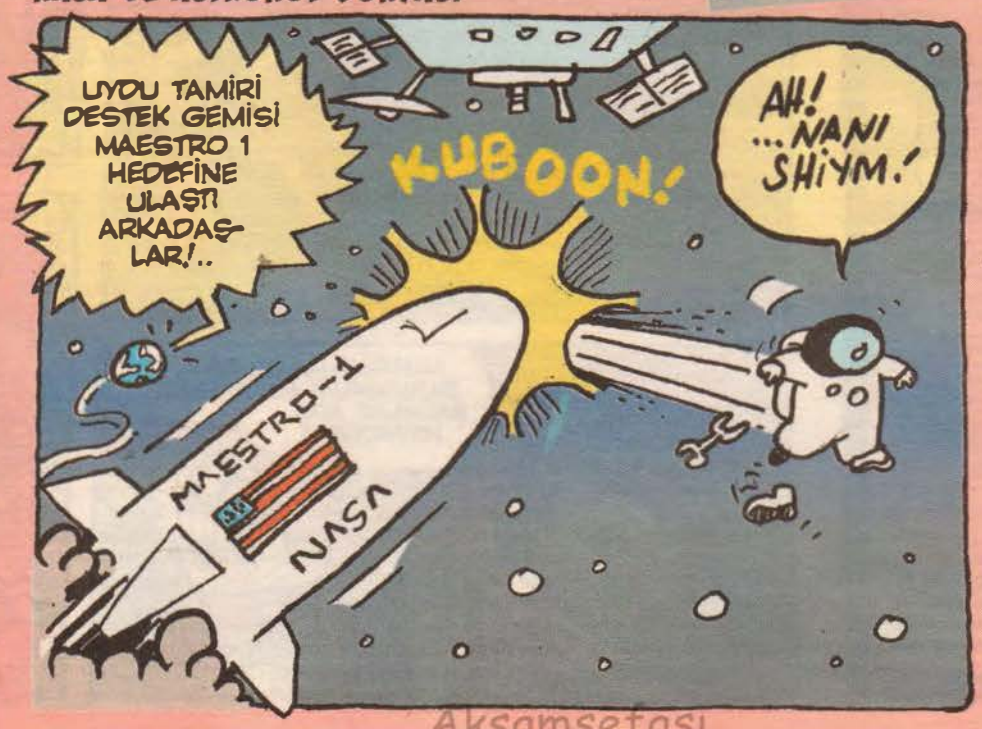
Karikatür albümü hazırlandı

GELİYOR!!!

NEREYE GELİYOR AMA?!. NEREYE GELECEK, KİTAPÇILARA GELİYOR!!! BOOK MARKET DER İNGİLİZLER BUNA..

NASA VE ASTRONOT DÜNYASI

Akşamsefası

behicpekmail@gmail.com

Behiç Pek

Siyamlı Profesör YATTARA VALLİ KEDİNİZİN KÖŞESİ

- Hocam, hihoho, bazenleyin önüme katıp öyle bi gezdiriyom ki, süratten kaçıp cimcikleriyle ahaca cumavoolar hihihoho..

Yattara Valli: Yavrucuğum kedi dilisin galiba.

- Köpekim hocam.

Yattara Valli: Hadi yavrucuğum, yoluna. Kedi yeri burası.

- Haydaa! Tabele koysanız kaardeşim.

- Sayın Valli, Türkçede ve kedicede ortak kelimeler var mı?

Yattara Valli: Var yavrucuğum. "Mey" "Ne yav" ve "Mırra" bunlardan bazıları..

DEV ROMAN

Veysel, Ortaköy sahilinde durmuş ipince ipli köprünün keyfinize bi tatgı kopmadan nasıl birbirine bağlı bulabildiğini düşünürken arka kısımda incik boncuk bakan Ayni, Kars yöresinin halk danslarını oynar gibi bir sağa bir sola meyederek ve elcağızlarını sharkıda bileklerden döndürerek maviçi etejliyen bıyıda kayarcasına Veysel'in etrafında iki tur attıktan sonra rastarını şaşkınardı. Ayni: "Elimdeki bir damla suyu..." Veysel: "Bakalım ne çıkacak?" Ayni: "İstanbul Boğazı'na damlacam." Veysel: "Beni Çanakkale'ye gidip.." Ayni: "Ayni damlayı Çanakkale Boğazı'nda bırakarak sudan çıkarmadan ittire ittire girdiği yüzücüyü buraya getiricem." Veysel: "Olur." Ayni: "Beni sevmiyorsun." Veysel: "Olur dedim." Ayni: "Perdeyi çekmediğe bağlıyorum."

KAANERTEM@L

Ziftli Süt

suatozkan@leman.com.tr

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

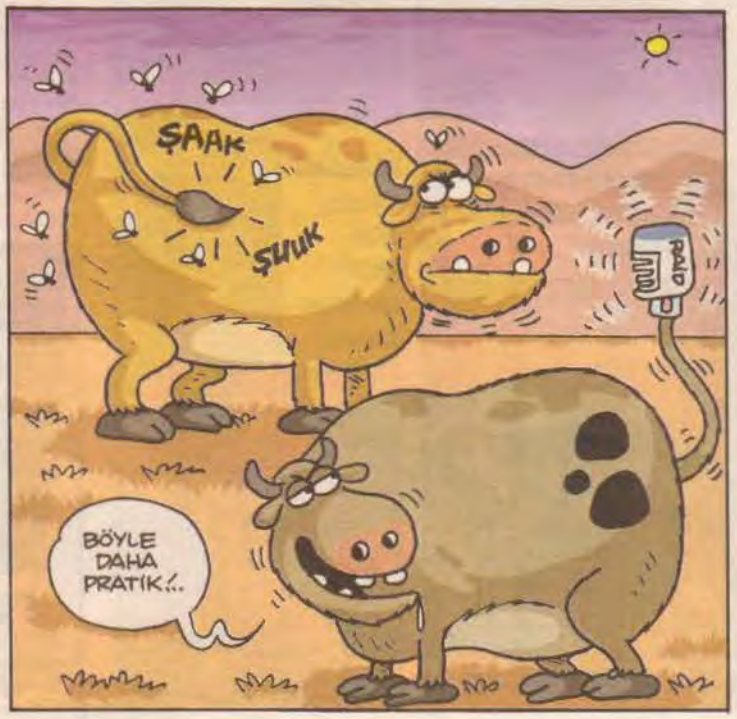
UFO karikatürleri...

Gökhan Dabak

metinyegin@yahoo.com

DÜNYANIN SOKAKLARI

METİN YEĞİN-Brezilya

Metin Yeğin son 15 yıldır hiç bir ülkede 4 aydan fazla kalamadı. Dünyanın birçok ülkesinde avukatlık, bulaşıkçılık, taksi şoförlüğü. **Meksika**'da **Chiapas**'da uluslararası insan hakları gözlemcisi, **Ekvator**'da bambu evlerin yapımında işçi, **Guatemala** yerli hakları kongresinde katılımcı, **Nikaragua**'da karides avcısıydı.

Bolivya'da devlet başkanı **Evo Morales**, Meksika'da **Zapatista** gerila lideri **Sub Kumandan Marcos**. **Venezüella**'da devlet başkanı **Chavez** ile ve **Arjantin**'de uluslararası terörizm cezaevi hücresinde **Leonardo Bercilazzi** ile görüştü. **Venezüella**'da altın madenlerinde çalıştı. **Kore**'de çiftçilerle eylemlerdeydi. Şimdi yine dünyanın sokaklarını, **Brezilya**'nın sokaklarını **Leman**'a yazıyor.

Luis karşıladı Sao Poulo'da. İşgal fabrikasında İşgal fabrikasından bir işçi. İşçiler maaşlarını alamayınca fabrikayı işgal etti. 4 yıldır kendileri işletiyor. Artık günde 6 saat çalışıyorlar. Öyle karar verdiler. Patron için çalıştığımız zamanda bira içiyoruz diyorlar. Eskisinden biraz daha iyi para alıyorlar. **'Ekonomik krizi biz yaratmadık, fabrikayı da biz yönetmiyorduk bir patron vardı. O iflas edip, makinelere haciz geldiğinde barikatlar kurdular. Makineleri, ekmeklerini vermediler. Fabrikada boş durmadılar. Kendileri için üretiyorlar artık. Sizde fabrikaları hala işgal etmediler mi?'** diye sordu Luis.

MTST evleri. Her türlü tahtadan yapılır. Sökülmüş reklam panoları çok oralarında. Reklam ilk defa insanlığın hizmetinde Bazılarını kaynatılmış soğan kabuklarıyla boyuyorlar gibi geliyor bana. Soluk bir kırmızı.

Fabrikanın arka bahçesini de evsizler işgal etmişti. 3 yıl önceki ilk toplantıyı hatırlıyorum. Şimdi evler sıralanmış yan yana. **'Sende istemez misin?'** Demişlerdi. Herkes heyecanlıydı. Bir adam yaklaştı yanıma **'İste iste. Çok değerlenecek burası' dedi.** 'Yok' dedim.-Herkes çocuklarına burayı al dediler almadım diye anlatır ya beş nesil. Ben de işgal et dediler etmedim diyicem bir sürü yer için. **Meksika'da** bir gecekondu, Buanes Aires de Barrio da bir ev küçük bahçe içinde... İyi ki almamışım göz kulak olmak zorunda olduğum bir yer olacaktı. Sadece sırt çantasına sahip olmak güzel. Hafif ve ucuz. Elektrik ve su parası da ödemiyorum.

Campinas da Öğretmenler, Belediye de büro ve sağlık çalışanları grevde. 1 milyon kişilik bir kent burası. Taşıdıkları kuklaları tanıyorsunuz. Biz de de çok var..

Yeni bir hareket kurmuşlar. **MTST** yani evsizler hareketi. Toprak işgal edip kendilerine ev yapıyorlar. 3200 ev yapmışlar yan yana. Evler şimdilik tahtadan ve gelecek umutlarından kurulu. Evlerin ticaretini yapmak yasak diyorlar. Evin içinde ki çıplak beton tertemiz. Bir metre genişliğinde bir salonu var. Abartmıyorum ya da bir buçuk metre. Bir iki kişilik koltuk, karşısında bir televizyon sehpası ve geniş arkalı bir televizyon var. Koltuk ve televizyon sehpasının arasından yan dönüp geçiyorsun. Evlerinden konuşurken çok mutlular. Çocuklarından konuşan anneler gibi evi seyrederek anlatıyorlar.

Yükseklik korkusu var bende. Bütün yüksektekilerden korkuyorum. Grevlerse çok güzel. Onları korkutuyor. Yaşasın uluslararası dayanışma diye bitirdim konuşmamı. Viva soladaria internasyonel- Viva diye cevapladılar tabiki.

Kamu çalışanları mitinginde konuştum. Bir kamyonun üstünden ve fena olmayan bir ses düzeninde. Aynı **Türkiye**'de ki şeyleri söyledim. Tek farkı **Portekizce'ydi**. Coştular grevciler. Kardeşim duymaz el oğlu duyar oldu. Sevindim.

Topraksız yeni bir toprak işgal edecekler. Son toplantılarına katıldım. Onlara Kadastro dağıttık. Arada kahve içiyorduk. 18 aile daha toprak işgal etmeye karar verdi. Anayasa da bir yasa maddesi vardı toprak reformu için. Devlet bunu becerememeyince **MST-Topraksızlar hareketi** yapıyordu. Ev yapmak için siyah naylonları, tahta ve bambu ayakları uzun keskin bıçaklarıyla bir gece yola çıkacaklar. Hangi gece ve neresi olduğunu bilmiyorlar henüz. **Bir büyük toprak daha insanlarına kavuşacak...**

Bugün toprak dağıttıktan sonra ev yapımı Konya içtik. Sert mi sert. Bir lastik tamircisinin evi bu. Duvarda asılanları o yapmış. Akerdionu çalan adam. Ağaçtan oyulmuş kuşlar, betondan dökülmüş uzun burunlu bir kuş ve sarmaşıklardan bisiklet yapmış. Gündüzleri lastik tamircisi, geceleri heykeltraş. Ha bir de ikisinin arasında toprak işgali örgütlemesi için evini açıyor.

M.K. PERKER ● Utangaç Balıklar İçin Buzlu Camdan Akvaryum.

Akşamsefası

Kısır Döngü

TUNCAY AKGÜN

ASTASIYIM ULAAN ADRENALİNİN!

BÖÖÜÜ!

PIT

ŞAMİL ABİ ÇOK BÜYÜK KAYA TIRMANIŞÇISIDIR... AMA ADRENALİN SARHOŞLUĞU ÇOK PİSTİR!

KUSMUK ÇOK FENA KUSMUK... MEKSİKA FASULYE YEMİŞ ŞAMİL ABİ.

VOLTAYA GELİYO MUSUN MUHARREM ABİ?.

GELİYORUM NA KOYİM.. GELMEYİP NAPICAM./..

ASLAN leo

ORRR

ISSS

Ayrıstayn'ın Bilinmeyen İstanbul Ziyareti.

PEKİİ SANA Bİ SORU ALBERT ABİ... 1 KİLO DEMİR Mİ AĞIRDIR 1 KİLO PAMBUK MU?

HEBENİN HEMCUU DAHA AĞIRDIR...

ALBER ABİ ÇOK ZEKİ Bİ İNSAN. İKİ GÜNDE DİLİMİZİ KAPTI!

Kumarbaz, Suç ve Ceza, Karamazof Kardeşler'in büyük yazarı Dostoyevski alemlerde.

DOSTOO.!. SANA DA BURDAN GÜZEL Bİ ROMAN KONUSU ÇIKAR... HE... EHE HE HE.!.

YAVRUM ÇIKAR ÇIKMASINA DA, BEN DAHA ZİYADE GÜZEL İKİLİ PEŞİNDEYİM ŞU ANDA... FLAŞ RUYAYELE GİDİYORUM.!.

Bİ DAHA BANA ORTAMLARDA "BURDAN ÇOK KAREKATÖR ÇIKAR SANA" DİYEN OLURSA ÇOK PİS DALICAM, ONA GÖRE...

AL BABA!

YOK... DİŞİM YOK...

AL ULEN!

NE?

ŞU EVE İÇGÜVEYSİ GİRDİM GİRELİ 2 HEDEFİM VARDI... İLK HEDEFİM OLAN UZAKTAN KUMANDAYI ELE GEÇİRMEK, TAM 7 SENEMİ ALDI. BUNU BAŞARMAK HIZIMI KESMEDİ LAKİN... 2. VE BÜYÜK HEDEFE KİLİTLENDİM BU KEZ. VE 11 SENE SONRA BU RÜYAM DA GERÇEKLEŞTİ./EVET./ ELMAYI DİLİMLEYİP SOYMAK VE ONLARI BIÇAĞIN UCUNA TAKIP DAKİTMAK... ARTIK ULAŞACAK HEDEF, YARACAĞIM ZİRVE KALMADI... BÜTÜN TATMİNLERİ YAŞADIM...

YOK BİŞEY, KENDİ KENDİME KONUŞTUM...

ANAN UYUDU KIZ BAK ŞUNA!

PARI - TUNCAYAKGÜN 2009

Akşamsefası

bahadirboysal@mynet.com

ELEKTROSEKSÜEL

YAZ-ÇİZ
BAHADIR BOYSAL

İnsan yeme durumu.. Yani kanibalizm. Çok eskiden.. Daha en başında, uzman bir doktor arkadaşım, ölümcül bir takıntıya dönüşmeden evvel burun giderilmesi gerektiğini söylemişti. Ama artık çok geç..

Bastırılmış kanibalizm istekleri, hasta üzerinde zaten tahmin edilemez zararlar açıyor.. Ve bu sıkıntının sonucu sokakların kan revan içinde kalması olasılık dahilinde şeyler.. Beyoğlu tepinmezken, Karacaahmet ağlamaz gerçi..

Benim gibi adamları kötü yapan, muhitlerimiz değil. Bizzat adi ve faziletsiz olmak için yaratıldık. Lanet olsun doğduğum güne.. Daha ne diyim.

Yamyamlık.. Bünyede dayanılmaz bir açlıktır.. Eti pişirme isteğimizde sabırsızdır..

Hazımsızlık yaratıcak, bağırsak, üst kol kasları gibi organları yemekten kaçınınız..

Eti uzun süre çiğniyorum.. Ama yerken illa dişlerim kaşınır..

Zaten farklı bi kas sistemine sahip insan bedeninin pişme süresi de uzun! Etin temizlenmesi de büyük özen istiyo mına koyim..

Vee evet hacım.. Doğru bildin.. En gıbıl kurban genelde aşık olunan kişidir.. Fakat bi konuda yanılışınız var.. O insana karşı seksten arınmış bir tutkuyla bağlılık mevzubahis. Yani psikopatlarla karıştırmayın beni. Aşık olunan, sülalli ışıltısıyla kıvrılan yılan gibidir zaten!!! Sinsi yosmadır.. Ve yamyam o yılanı gibi kıvrılıp, kıvrarmasını iyi bilir..

Ani krizler dışında senden farklı biri değilim ben yani.. Aklıma geldi bu arada.. Geçen gün bi camiinin önünden geçerken hayretler içinde kaldım. Gusülhane kapısının önünde, yerde tabutlar var.. Dağılmış.. Her taraflarında kuş pisliği! Ulan peki şu dolaşan fareler ölülere musallat olmuyo mu?..

Olmaz olur mu! Özellikle taze yeni gelmiş cenazeler.. Henüz ne formalin banyosuna girmiş.. Ne de boynundaki şah damarları açılarak dokulara antiseptik şırınga edilmiş.. Bunlar her manasıyla taze cesetlerdir ki, fareler asıl bunlara musallattır.. Önce burun.. Sonra kulakları kemirirler.. Çehre değişir..

Açılan çene kemiğinden sarkan dile hücum ederler sonra.. Şu piş manzara karşısında bunları olası görüyorum.. Nerdesin müteddesat-ı ahlakiyye??. Açıkta et satan sinekli, perişan kasap dükkanları geldi aklıma. Onların umarsız bekleyişi.. Her sene o boktu bezginlikle tek bir gürü.. Kurban bayramını beklerler. Müşterilerden gelen bir ton eti sucuk yapıp iade ettikleri o bayram günleri.. Burun haricinde geçen diğer tüm günler dandik ve birbirinin aynıdır...

Gülü Gürleri

GÜNERİ İÇOĞLU
dumur@leman.com.tr

BALTIK DENİZİ ÇOK TEHLİKELİ, NE İDİĞÜ BELİRSİZ BİR DENİZ... SABAH AKŞAM NE RÜZGAR ESECEĞİ BELLİ OLMUYOR... SULARI SIĞ, DERİNLİK YER YER 4 METREYİ BULABİLİR. ONUN İÇİN DENİZDE ÖZEL KAZILMIŞ VE GÜZELCE İŞARETLENMİŞ OTOYOL GİBİ TEK YÖN YOLLAR VAR...

OWSUNKER

ODIN 1

TEHLİKELERLE DOLU BALTIK DENİZİ'Nİ AŞIP DAHA DA TEHLİKELİ KUZEY DENİZİ'NE ULAŞMAK ÜZERE DANİMARKA'NIN NYBORG KENTİNDEN ALMANYA'NIN KİEL KANALI'NA GELİYORUZ. TABİİ Kİ YİNE UZUN BİR GECE SEYRİYLE...

YELKENLİ BİR TEKNEYİ KISACA TARİF ET DERSENİZ; YATAY BİR ÇİZGİYİ 30 DERECELİK AÇIYLA KESEN DİĞER BİR ÇİZGİ ÇİZİN, İŞTE TEKNE BUDUR, DAİMA BU POZİSYONDADIR... TEKNENİN ARKASINA BAKTIĞIMDA BU İKİ ÇİZGİYİ GÖRÜYORUM...

KİEL KANALI, BALTIK DENİZİ'YLE KUZEY DENİZİ'Nİ BİRBİRİNE BAĞLAYAN, BÜYÜK GEMİ VE TANKERLERİN DE GEÇTİĞİ 100 KM.LİK, BİR DENİZ OTOBANI... BURAYA GİRMEK İÇİN KANALIN DEVASA KAPILARININ AÇILMASINI BEKLİYORSUNUZ, İZİN VERİLİP İÇERİ GİRİLDİKTEN SONRA DERHAL KAPILAR KAPANIYOR. BU KAPILAR GEL GİT OLAYINDAN DOLAYI KANALIN SU SEVİYESİNİ SABİT TUTMAK İÇİN, KAPILAR OLMAZSA SU SEVİYESİ ALÇALIR YA DA YÜKSELİR...

KİEL KANALI'NDAN ÇIKINCA DOĞU FRİSİA ADALARI'NA GELMEDEN PAZAR GÜNÜ DERGİYE SAYFAMI ULAŞTIRMA PANİĞİ BAŞLADI...

DALGALAR ARASINDA ÇİNİLEMEYİ TAMAMLAYIP, İNTERNET BULUP SAYFAYI ULAŞTIRMAM GEREKİYORDU...

FAKAT BU BÖLGEDE SULAR 4 METRE ÇEKİLDİĞİNDEN VE HER TARAF SIĞLAŞTIĞINDAN GİRECEK LİMAN YOKTU...

ZİRA AKŞAMDI VE SULAR HIZLA ÇEKİLİYORDU. DEDİĞİM GİBİ GEL GİT BÖLGESİ BURALAR. EN YAKIN LİMAN ROTAMIZ DIŞINDAKİ WİLHEMSHAFEN'Dİ FAKAT TEHLİKE ARZEDİYORDU. SULAR İYİCE ÇEKİLMİŞTİ... BURADA DA KİEL'DEKİ GİBİ GÖLET ŞEKLİNDEKİ LİMAN KAPAKLIYDI. DENİZ SEVİYESİ 1.6 METREYE İNDİ, KARAYA OTURMUŞTUK... NEYSE ZOR DURUMUMUZU KULEDEN GÖRÜP KAPAKLARI AÇTILAR, BİZİ RİSKLE İÇERİ ALMAYA KARAR VERDİLER...

GLIKI
Amsterdam

18 YILINA HİÇ PARASIZ EMEK VERDİĞİM, SADECE 12 YILINDA ÇALKANTILI DÜŞÜK ÜCRETLERLE ÇALIŞTIĞIM 30 YILLIK ÇİLELİ MESLEK HAYATIMIN BU SON SAYFASINI SİZLERE ULAŞTIRMAK İÇİN TEKNEYİ KARAYA OTURTMUŞTUK...

KANALIN KAPAKLARINDAN İÇERİ GİRİNCE 1.8 METRE OLAN SALMA UZUNLUĞU, SU SEVİYESİ BİRDEN 1.6 METREYE DÜŞÜNCE TEKNE KANALIN BETON ZEMİNİNE VURDU. NEYSEKİ DEV KAPAKLARIN KAPANMA BASINCIYLA SU 20 CM. YÜKSELDİ VE GÜÇLÜKLE LİMANA GİRDİK...

VİRE NEYSE SAYFA GİTTİ ÇOK ŞÜKÜR...

DERGİYE SAYFA YOLLAMA PANİĞİYLE SIFIR TEKNE HARAB OLMUŞTU... FAKAT SAYFAYI İNTERNETLE ULAŞTIRINCA TEKNESİNİ UMURSAMAYAN KAPTAN PANAYOT'UN BENDEN DAHA ÇOK FERAHLAMIŞ OLMASI APAYRI BİR KONUYDU...

BU BADİRE SONUCUNDA ULAŞTIĞIMIZ LİMAN, KOYUNLARIN OTLADIĞI, YEMYEŞİL, TERTEMİZ, DÜNYA CENNETİ HOOKSİEL KÖYÜNDEYDİ... AYRICA SAĞOLSUNLAR, BURDA RESTORANI OLAN ERZİNCANLI GURBETÇİLER TERMOSLA ÇAY, İNCE BELLİ BARDAK ÖDÜNÇ VERİP ÇİZERKEN SABAHLAMAMI KOLAYLAŞTIRDILAR...

BU BİZİMKİ NASIL BİR MESLEKTİR ANLAMIŞ DEĞİLİM. ARTIK ÇALIŞMA GÜNLERİ KAPTAN PANAYOT'U DA CİDDİ BİR GERGİNLİK ALIYOR. NEREDEYSE ELİNE BİR KAĞIT KALEM ALIP KÖŞE ÇİZECEK... BU FECİ PAHALI TEKNENİN SALMASINI VURMA HADİSESİNDEN SONRA TÜM DOĞU FRİSİA ADALARI BOYUNCA 28 SAATLİK SEYİRDE AMSTERDAM'A KADAR HİÇ KONUŞMADIM...

Akşamsefası

CANKUS ABİYLE ÖĞRENİYORUM

YAZAN VE ÇİZEN: melikşah

mzlk.sahd@gmail.com

Sebepsizler çıktı!.. 48 sayfa tam macera!.. Komple ben yazıp çizdim!.. Gazete bayilerinde!.. (Hastası olucaksınız)

Akşamsefası

-Fecii uykum geldi, Semih Ağbi...

-Saçmalama. Daha çok işimiz var!

-Senin hiç gelmedi mi, uykun!?

-Geldi elbet. Baksana yüzüme. Nasıl da şapşal görünüyorum.

-Yoo. Çok temiz bi yüzün var bence. Güzel görünüyon yanii. İçine mi dolduuyon?

-Nay!?

-Aman, içine mi atıyon yani? Dışardan hiç fark edilmiyo da. Bütün acıları, uykusuzlukları, dertleri tasaları, ve kederleri, ve sevinçleri, bi de sistemleri içine atıyon gibi sanki!

-Sistem kim lan?

-Amaan, sitem ya! Hani birisine sitem edersin ya; öyle.. Off, valla acayip uykum geldi ha! Bıraksalar, şuracığa uzanır, hemen dalarım şimdi.

-Yapmazsın ama sen, öyle bişy, dii mii? Buna müsaade etmezsin? Böyle kolayca bırakmazsın dii mi kendini!? Bütün berlinle mücadele edersin! Sarsılır, titrer ve delil öküzler gibi naralar atarsın!

-Höaaaayht! Semih ağbi, acayip gaz verdin ha, süpersin! Bütün uykum kaçtı! Hadi ilginç şeylerden muhabbet edelim: iyice gitti bak uykum. Bi dakka! Yine geldi. Şöyle biraz kestirsem mi diyorum yav?

-Ne kadar mesela? Gerçekten yapabilir misin bunu? "Kestirmek" denen o mükemmel eylemi gerçekleştirebilir misin? Sanmam! Senin kestirmek dediğin, aslında kestirmeden, kolay yoldan uyumak! Şimdi kestiricam dersin, sonra bi daha hiç kalkmazsın ayağa! Gözlerime bak ve dürüstçe söyle; "birazcık kestirmek ile" tatmin olacak mısın, bütün dertlerin sona erecek mi!?

-Aslında, anladım haa. Yani, niçin benim daa çok uykum geldi, farkettim şimdi.. Hep sen konuşuyon çünkü yav! Ben sadece kısa karşılıklar veriyom.

-Sen de konuş. Sen de dök içindekileri! Ruhundaki fırtınalardan, anlarındaki hüzünlerden ve tiplini beğenmediklerinden, yaşam ve dünya hakkında düşündüğün gizemli şeylerden, kafayı taktığın güncel olaylardan falan söz et!

-Aslında isterim emee.. Kelime dağarcığım biraz kısıtlı. Bi de, senin gibi uzun güzel cümleler kuramıyom böyle!

-Bırak, kısa olsun oğlum. Önemli olan boyu dii, işlevi!

-Bence, ikisi de önemli aslında.

-Şimdi, şöyle mühim bişiy var: Eğer, bu şekilde geyik yaparsak, daha çabuk uykumuz gelir! O yüzden, bence fazla geyiğe takılmadan, daha ciddi ve derin şeylerden söz edelim!

-Gerçi geyik de güzeldir ama.. Haklı olabilirsin. Çünkü az önce, az kalsın uyuyodum! Uyanıklıkla-geyikilik arasında, çok ince bi çizgi var!. Bana, bi soru sorsana. Soruları çok severim Semih Ağbi. Yüzde seksenbeşine cevap veremem ama, gene de bana soru sorulması gururumu okşar! Orta okulda, bütün sorulara parmak kaldırırdım. Hoca, "iyi, söyle bakalım!" der, beni işaret ederdi. "Bilmiyom hocam" derdim. "Otur, salakın!" derdi. Yine de gururum, ya da bi yerim işte, acayip okşanırdı. Soruları nedense, çok seviyom. Hiç bi soruyu, diğerinden ayırmam! Dünyanın bütün soruları, kardeş ri!

-Lan biliyo musun; sen aslında hocanın dediği gibi, "salak" falan dilsin hiç! Sende, acayip bi cevher var oğlum. Farkında değilsin!. Evet, madem çok seviyon, al bakalım sana güzel bi soru: "Biz, niçin uyumamalıyız!?"

-Çünküü.. henüz yapılmadık işlerimiz var! Görülmemiş kasabalar.. ve gerçekleştirilmemiş hayallerimiz var!. Hepsini halledip, sonra toptan, uzun bi uykuya dalmak istiyoz. O yüzden şimdi uyumuyoz!

-Aferin, güzel ve duygusal bi cevap oldu; otur. Hayır oturma, kalk! Yani, ayakta konuşalım. Oturursan uyursun şimdi. Neyse, ikinci sorum da şöyle olsun hadi: Kafana şu an bi silah dayansa, ve "uyu lan!" dense, uyur musun!?

-O stres altında uyuyamam gibi gelliyo bana yav.

-Ama adam "Uyu!" diyo, yoksa olacak canını?

-Hmm?. Uyuyomuş gibi yapanm!

-Afferin lan, keçi!. Gözüme girdin iyice. İyi ki, beraber uykusuz kalmayı seçtiğim partnerim, sen olmuşsun..

-Semih Ağbi, bu güvenini, okyanuslara yemin ediyom ki, boşa çıkarmıycam!.. Şimdi müsaade edersen, bi soru da ben sormak istiyom!?

-Sor bakalım.

-Düşüneyim az, soucam hemen.. Hmm?. Şimdi, eğer sen.. HİAAAH!

-Ahh, noldu!?

-Semih Ağbi, naaptın ya! Uyuyodun az daha. Gözün, kaydı! Eyvahlar olsun.

-Saçmalama leni Gözüm müzün kaymadı benim. Emin misin?

-Belki de; ben kaymıştım hafif, çok az, iki milim. O sırada kayarken kendim, aşağıdan senin gözünü kaymış gibi görmüş olabilirim; perspektifi yanılsama dejavusu!

-Napalım, biliyo musun? Gidip, şöyle bi güzelce, yüzümüzü yıkayalım! Hadi.

-Oyyy!! 258 kere yıkadım yüzümü. Sıkıldım artık; yüzüm, kulağım buluşacak...

-Bunumda tatak var oğlum; o yüzden diyomi

-Aahh! Daa önce söylesene bunu yaa! Nasıl utandım ama şimdi yav!. Hemen yıkıyom. (Şlop! Şlaplıf.) Oh, ferahladım.. Gitti mi!?

-Gitti gitti.. Afferin, pet şişede su taşıyon yarımda ha? Hayatına böyle hazırlıklı, donanımlı olucan hep.. Şaka maka, fecii bastırdı şu an haaa!

-Aman diyim!, Ensene bastırıyım ben de şöyle. Belki geçer hemen. Norveçli bi papazlık öğrencisinden öğrenmiştim!

-Ahh, dokanma lan, çekil.. Norveçli papaz da kimmiş be?

-Yaa, yok: Nevşehirli bi pazarlamacı diycektim, dillm çok fecii sürçtü uykusuzluktan.

-Sen soruyu sor, soruyu! Az önce bir soru sorucaktın ya bana: Sorular soralım, uykumuz açılır!

-Tamamm!. Soruyom jet hızıyla: Şu anda, karşına ne çıksa, uykun süper açılır?. Cevaplarını bile var: Yorgunsun sen; o yüzden sadece şıklara cevap ver!ver! A- Çok manyakça güzel bi kadın! B- Çok manyakça, acayip lezzetli bi hazır-yemek! C- Çok delice, bi rulo karton!?

-Hmmh?. Kad.. Karton ne lan!

-Karton.., Kırtasiyeden alabileceğin, bildiimiz bi beyaz karton.

-Yavrum, kadın-yemeği filan anmadık da, karton ne alâka lan!?

-Ben onu bunu bilmem. Uykun açıldı mı açılmadı mı, onu söyle hele!?

-Açıldı ki, ne açıldı: hemi Bi beş sene uyumam artık; karton ne iş diye!

-Ee, bilmiyoz da soruyoz!. Gerçi, aklıma üçüncü bi şık gelmedi diye uydurmuştum hızla.

-Afferim leni Seninle, daha nice uykusuzluklara doğru yol alınm vallal

-Semih Ağbi, Güzel şeylerden bahsetsene biraz. Madem uykumuz kaçtı; ya da uykumuz var ama, görevlerimiz dolayısıyla uyumuycaz diyonuz; öyleyse beni gaza getirecek güzel ve hoş şeyler söylesene hayat hakkında! Senin ağzın iyi laf yapıyo. Patlat Semih Ağbim!

-Heh heh! Dinne şimdi: Karşından, o süper ve de akıllı kadın gelicek bi gün; Kadının bi kolunda, rulo karton var! Kartonun içinden, bol dönerli, iki adet dürüm sarkıyo!..

-Oy oy oy!

-....kadının kafasının tepesi, üç top dondurma şeklindeki istediğin kadar yalalı Sonra aniden karton rulo açılıyo, dürümler yere saçılıyo, gibi oturken, bütün dönerler yukarıya uçuşup, minik kuşlar haline dönüşüyor, ve kuşlar dönüncedeki tüm tatlıdan, kirleri ve kederleri temizliyor! Sonra hepsi havada patlayıp, binlerce küçük dudak haline geliyor, ve vücudunun her milimetrekaresini, kibar öpücüklere boğuyorlar!. o sırada herkes minnetle alkışlıyor seni, ve bi adam da ağlıyor ardından, başka bi kız da kenardan şehvetle gülümsüyor!.

-Oy amanin. Çok muhteşemmiş! Asla uyumam artık!. Aa. birisi geliyo. Kerem dill mi bu!?

-Ona benzemiyo.. Erdinç bu.. Erdinç, gel lan! Uyumuyoz!

-Gelsin, gelsin.. Erdinç, geal lan!!

AYRIN TİLAP

M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N

Ayrıntılı bilgi için: dumur@leman.com.tr veya gurneri@leman.com.tr adreslerinden iletişim kurabilirsiniz...

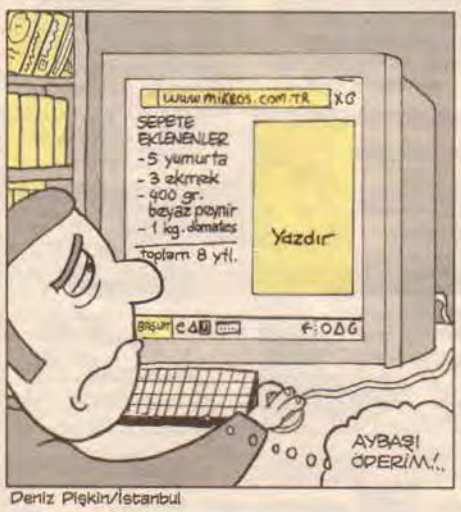

Ersan Arslan/İstanbul

Hasan Dursun/İzmir

Deniz Pişkin/İstanbul

Anıl Yurdakul/İstanbul

Şermin-Şadi/İstanbul

yeniHarman

15-16 Haziran geniş dosyası ekl ile yeniHarman ek Haziran sayısı ÇIKTI bayilinizde...

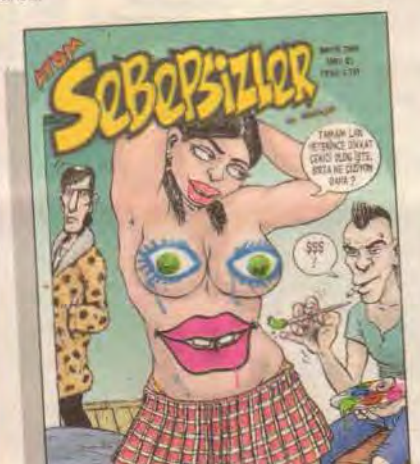
15-16 Haziran 1970: Büyük İşçi Direnişi

Türkiye'yi sarsan 2 gün

Oktay ve Cevdet'in çizeri Melikşah'tan 48 sayfa Tam macera!! Bayiilerde...

www.canbarslan.com.tr
canbarslan@leman.com.tr

TERELELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

Geçen haftadan devam: Metin yolda yürürken, Sami birden atlar ve onun omuzlarına biner. Ondan sonra hep bu şekilde yaşamaya başlarlar. Bu yüzden hem aile, hem iş hayatları bozulur. Ama böyle yaşamaktan çok mutludurlar. Yine de hastaneye gidip bu işi araştırmaya karar verirler.

SAYI: 918
10 HAZİRAN 2009 Çarşamba
Haftalık Süreli Yerel Yayındır

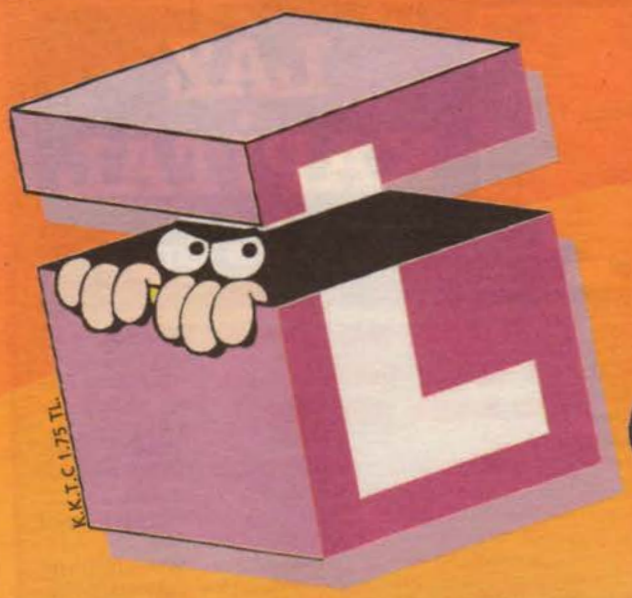
● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Yönetmen: Tuncay AKGÜN ● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR ● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Muhasebe Müdürü: Gülsüm ÜNLÜ ● Satış Müdürü: Cüneyt Aydın ● Adres: Istıklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/İstanbul ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 0 212.245 38 06 ● Abonelik için Tel: 0.212 292 95 65 ● Baskı: LeMan Matbaası Adres: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST -Tel :0212 858 00 93 (Pbx). ● Genel Dağıtım: D P P A.Ş

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları, ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır

17 Haziran 2009 Çarşamba Sayı: 2009/25 1.50 TL. (KDV Dahil)

KRONİK HASTALIĞINIZ

www.leman.com.tr

919

LeMan

AH BU BELGELERİN GÖZÜ KÖR OLSUN

SÜRÜN!

SÜRÜN!

KOMTANIM UĞRAŞMAYIN, SANDIĞA SÖZ GEÇİREMEZ-SİNİZ..!

Behiç Pekcan

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

lazmarks@gmail.com

Şu Çilgun Proletarya

Bizum Sementa Recep masama oturdi. Laz Marks Emice hau 15 – 16 Haziran Olaylari nedur? 1970 yili olduğina göre Tirabizonsipor daha 1.Lig'de de değildi, demek ki Fener'i filan da yenmiş olamayik, şampiyonluk desan o da olamaz? Peki o günün önemi nedur?

Uşağum dedum, genç kuşak bilmezsunuz, 15-16 Haziran deyunce hepunuz, okullar kapandi ver eluni Bodrum, Antalya tatil cennetleruna gitme zamani zannedersunuz. Ama aslinda 15-16 Haziranda bizum çilgun piroletarya, 2 gün suren bir hazirluk maçinda ezeli rakibi burjuvaziyle kapişti...

Burjuvazi, hepi topi 10 yilluk bir sendikal kazanumi olan işçi sinifinun haklarini elinden almak ve sendikalar yasasinda değişukluk yapmak içun hazirlanurken, işçiler tarihinde ilk kez kendisi içun sokağa çikti ve bu oyuni bozdi.

O güne kadar orta sahayi bile geçemeyen işçi sinifi, oligarşinun ceza sahasina kadar inmişti.

Piroletaryanun taktiği belliydi; topli hücum, topli müdafaa...

Üç koldan yürüyişe geçen işçiler, İzmit, Gebze'den Kadiçöy'e, Levent'ten Mecidiyeçöy ve Taksim'e, Bakirçöy'den Topkapi ve Edirnekapi'ya kadar ulaştilar.

İstanbul sokaklari iki gün boyinca demokratuk haklarinun bir parçasi olan, örgutlenme ve topli sözleşme haklarini koriyan yüzbinlerce emekçinun sesiyiyle, Burjuvazinin Yusuf Yusuf sesleri birbirine karişayidi.

Bu direnişun ortaya koyduği mücadeleciluk ve başkalduri ruhi, bugün de hâlâ aşilamamiş bir eylem olarak tarihumuzde iz birakmiştur.

Dikkatli dinleyun uşaklar, o sesler hala sokaklarda yankilanmaktadur.

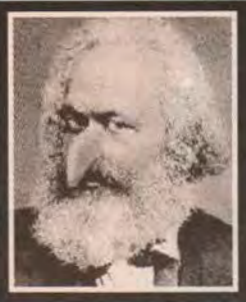
En ufak bir hak aramayi bile, "Devlete karşu mi geleyisunuz? Bunlar gulu gulu dansi" diyerek, bir terör eylemi gibi göstermeye çalişan bu feodal - tacirlere inat; her türli hakkumuzi aramak içun sokaklara çikmaktan korkmiyalum uşaklar.

Çikalum ve bu sesleri daha da yukseltup bir orkestraya çevirelum. Ferman onlarunsa, sokaklar halkundur daa!..

2 - 3 daha fazla 15 - 16 Haziran!..

Performansuna osurayim

Emekten daha fazla yağ çikarmaya çalişan ibiş sermaye, performans (verim gücü) diye bir laf atti ortaya. Hemen her işyerinde çalişanun performansini ölçeyiler. Ula kilçuğina siçtuğumun vijdansuzlari, bu performansi neye göre belirleyisunuz? Kunta Kinte'nun çalişma saatlerini mi baz aldunuz? Ya peki, ben sizun performansunuzi nasil ölçeceğum? Sen başarili bir işveren misun? Bir kriz zuhur edince hemen servisi kaldurursun, yemeği kesersun, 3 kuruş olan maaşi, 1 kuruşa indurursun, 2 kişinun işini 1 kişiye yuklersun. İşçinin çiş saatini bile kontrol edersun. Sen ne... Tovbe tovbe... Adami teoriden çikarur bunlar. Bunlarun en yüksek puanlarla kazanduklari üniversiteler, yalduzli, cafcafli ve parlak tahsil hayatlari, Amerika'da okunan okullari, masturlari, hassiturlari, hepisi soninda onlara çok basit bir ayak oyunini öğretur. Finans oligarşinun güciyle işçiyi, çalişani ezeceksun. Karindan vazgeçmeyup, işçinun emeğinden çalacaksun.

LAZ KAPİTAL

Laz Marks Emice

Burjuva medyasi ne kadar göstermezse o kadar görursun

Gudukli Zeki televizyonlara, gazetelere, dergilere bakup, "Ulkenun hali içler acisidur Laz Marks emice." deyi. "Bunca haksuzluğa, hukuksuzluğa, fakirluğe rağmen sesini çikaran yoktur. Olsa görürduk daal.."

Uşağum dedum, burjuva medyasina çok güvenma. Merak etma, ülkede bir suri muhalefet yapan, direnen insan var. Fakat bunlari Memet Ali'nun kiçindaki 'ben' kadar ekrana geturmez ve göstermezler. Bütun bunlar, kenduni yalnuz hissetmen, boşina mi kurek çekeyirum diye duşunmen içundur.

Haçan haburiya yazayirum; Çanakkale Savaşi bugün yapilsaydi CNN, Fox ve bizum yerli mütareke medyasi savaşi şöyle yansitirdi;

Türkler'un parasi yok, savaşacaklari'na cephede yalinayak gezineyiler. (CNN)

Türkler çok cimridur, bir kurşuni iki kere kullanayi. (Fox)

Emperyalizum memperyalizum deyup dinozorluk yapmayun. Yabanci dostlarumuza eyi davranun. (Sabah)

Adamlar taa İnciltere'den bizi ziyarete gelmişler, siz onlari kovalayisunuz. Ayip, çok ayip!.. (Hürriyet)

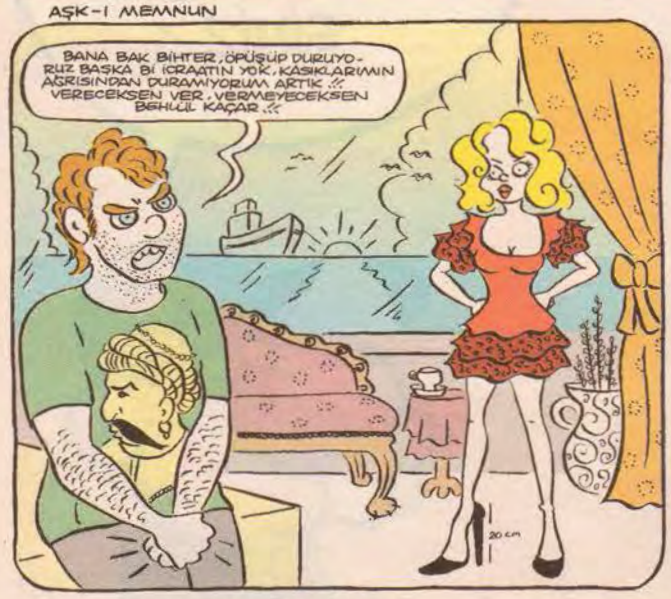
Efendum Çanakkale'yi pek beğenmeduk, içeri girmeye gerek yoktur. Haçan geri döneyiruk. (CNN, Fox, Sat-1, Rai, BBC)

Hastayim, yaşayirum

Kapitalizum, sağlukli insani birden bire hastalukli olduğina inandurur. İnsan doğasinun vazgeçilmez tepkilerinden bile çuvalla para kazanmaya çalişur. Tansiyon, sitires, adet güni, vücuttaki killer vs. gibi fonksiyonlari bile ölüm gibi sunar. Ortaçağ'un kaşifleri gibidurler, gidilmeduk, ayak basilmaduk kita ve toprak parçasi birakmamaya çalişurlar. İnsan evladinun kar edilmeduk bir noktasi (G noktasiyla karişturmayun) kalmamalidur. Zaten kar edilmeyisa o organun evrim geçirup yok olmasi lazimdur. Para kazandurmayan organi ne yapayim?

Yilmaz Okumuş

AŞK-I MEMNUN

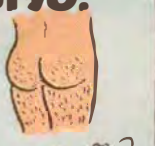
15 YAŞINA BASAN KÖPEĞİM DAISY İÇİN...

ipek'siler
ipek özsüslü ipek@leman.com.tr

BU KÖŞEDE SANAL REKLAM UYGULANIYO!

SIRADAN TUVALET KAĞITLARIYLA TAM! TAMINA 58 G*T SİLİNİRKEN, SIVAR TUVALET KAĞIDI İLE

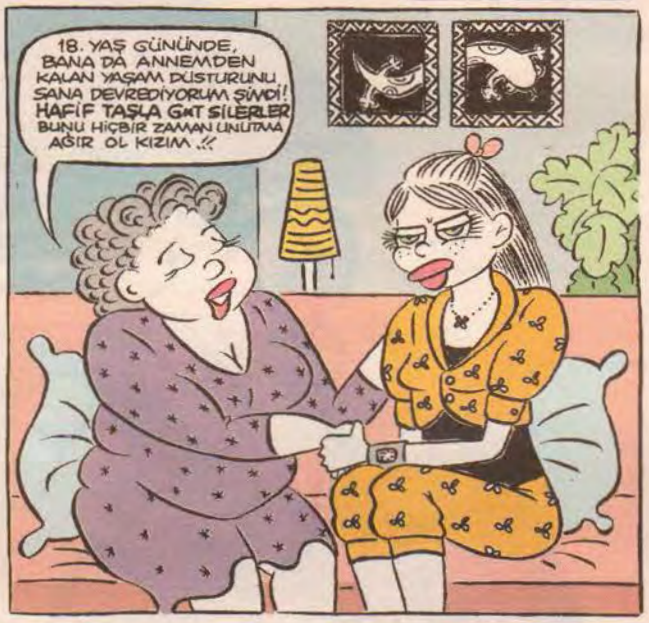

TAM 198 TANE SİLİNEBİLİR !!! GÖNÜL RAHATLIĞIYLA SEÇİN !! GERİSİNİ SIVAR'A BIRAKIN! SİZDE O G*T VARSA SIVAR ALIN !!!

FİLAŞ FİLAŞ!
Mehmet TOPUZ, FENER'de değil, LeMan'da!!

Önce SBS sonra ÖSS vurdu, çocuklar, gençler bi şekil oldu..

LeMan

Taraf gazetesinin haberine atfen konuşan Fethullah Gülen, "beni bitirmeye yönelik 30 plan yaptılar.." dedi..

Eskişehir'deki Cumhuriyet Lisesi öğrencisi 16 yaşındaki Cansu Nuhoğlu, trafik kazasında ağır yaralandı.. Kolu-bacağı-kırıldı, bir gözünü, hafızasını kaybetti..Ancak en ağır darbe okulundan geldi... Devamsızlıktan sınıfta bırakıldı..

Afyonkarahisar Dinar'da kaçırdıkları 19 yaşındaki N.G'yi tecavüze yeltenenler genç kızı sopalarla döverek öldürdüler.

Başbakan Erdoğan, eski genelkurmay başkanı Yaşar Büyükanıt'la yaptığı Dolmabahçe içeriğinin ikisi arasında bir sır olduğunu söyledi.

Küçük kıza cinsel istismardan yargılanan Hüseyin Üzmez'i şemsiye vurarak ve yumurta atarak protesto eden kadınlara, 15 yıl hapis istemiyle dava açıldı!!!

LeMan en kötü karneye bisiklet veriyor...

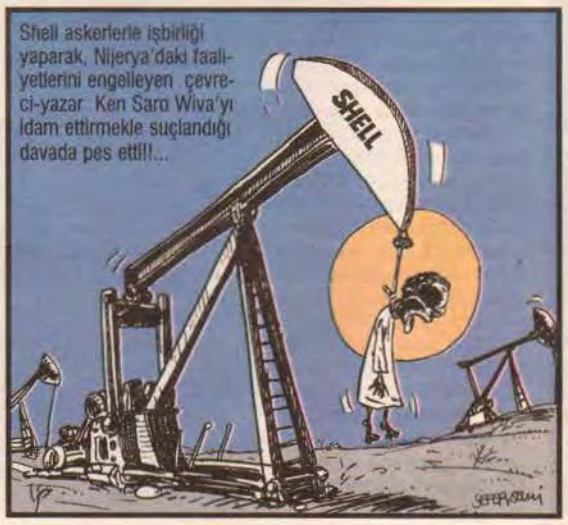
Karneniz kötüyse babanızdan önce LeMan'a gösterin, imtihan hiç düşünmeyin.. Pedalı çevirin... Katılım için aşağıdaki kuponla birlikte karnenizin bir fotokopisini bir de fotoğrafınızı gönderin.

Adı:.....
Soyadı:.....
Okulu:.....
Sınıfı:.....
Zayıf sayısı:.....
Adres:.....
.....
Tel: ( )

Not: Karnede sahtecilik yapmayın kontrol edicez...

Ufo gözlemcisi Davut Sabırsız

Akşamsefa

daral:)Timsah;)

- Alo, Hacım naaber Hırgürkan ben... Seni sezon için aradım. Sezon sonunda yanlış bi durum olmasın aklını tek çekimde almıyım...

- Ne sezonu peki bu? "Heşey Dahil" olayına mı girdin? Kaça sizin tesis? Rusla Alman varken yerli turiste köpek çeken ipne esnaftan dilsiniz de mi?

- O sezon ayrı, ben başka sezondan bahsediyorum, sen bilirsin. Yanlış olursa darp, gasp, ateşli silah, kesici ve delici alet, müessir fiil, ekimoz, sıyrık, açık yara herşey dahil, ona göre...

- Anlamadım hocam ne sezonu şimdi bu? Şööle bi düşünelim. Yaz geldi... Göltürkbükü orspuları, ikoncan hareketleri... Kene... Klimalar hastalık saçıyor... Yüzme havuzları mikrop yayıyor. Jet skiden düştü.... Sürat motoru biçti... Turiste değdirme... Belde esnafı tarafından köküzlenme. Karpuz iriliğinde ilaçlı kiraz. Buzdolabında büyümeye devam eden hormonlu salatalık... Bunların hepsinin sezonu açılmış bulunuyor. Sen hangisini diyosun, nerden anlıycam ben?

- Anlamazdana gelme şerafsiz!. "Sezon finali" diyorum. Bütün dizilerde senaristler yapımcının istemediği kahramanları çatır çutur öldürüyor. Kıl kaptıklarını patlatıyor, yakıyor, katran ve tüye buluyorlar. Bizim yazar naapar sence? Ben beni harcıycağını haber aldım. Hatta hiper delikanlı, en erkek, çatışmadan kaçmayan ve memleket sevdalısı karakterimi sevenlerimin gözünde bitirmek için, rakiplerim tarafından etek giydirilip kabaetimden defalarca piçaklanmak suretiyle öldürüleceğimi ve Sıkılhan köşesindeki rolümün sonaereceğini söyleyenler var...

- Doğalolarak benim de Çin Prensesi olduğum söyleniyo ehehe...

- Gülme... Gülmesene lan şopar. Senin tuzun kuru tabi. Sıkılhan rolünü bitiricek diil ya lavuk, köşenin adı o şekil konmuş bir kere. Banabak söyle o Atibey şerrafsizine bir tatsızlık olursa sıkarım kafasına. Okur beni istiyo oğlum. Bir benzin istasyonu veya bir bakkalda beni görenler "zevkle okuyoruz Hırgürkan Abi" diyollar. Yolda durdurup bana bir "şarrafsiz" desene usta diye ricacı olanlar var. Halk bunu isterken, bir takım entel dantel hatta solcu kimselerin bazı komplolar içine girerek gerek şahsım gerekse bu milletin pırıl pırıl evlatları... Alo... Sıkıl... Alo, lan... Kapadınız mı şerafsizler... Alo... Mavzer sıkarım kahpeler...

- Alo Sıkılhan halan ben... Adeviye Halan... Bak sana bi gız buldum. Bir an evvel kur yuvanı, üç coğunu yap, beyaz eşyanı felan al, tüketimini et, ticareti canlı dut, oyunu ver gerisine ses etme...

- Oh... Süpersin hala yaa... Nası bir kız bu, hemen evleneyim piyasa canlansın, esnafın yüzü gülsün.

- Tam bir kız sayılmaz, yarımdan biraz fazla...

- Nası yani yarım? Altı balık felan mı, pullu kadın sevmem ben, huylanırım...

- Yok, denizgızı değil, töre kurbanı... Yarısına yakını hakkaten yok. Abisigil kesmiş kızı. Yabancı değil yani, deli zengin çocuğu felan parçalanmamış, bizzat abileri töre gereği kesmiş. Ama çocuk doğurabiliya artı yarım olduğu için abileri fazla para istemiya. Yalnız gampanyadan yararlanmak için onbeş hazirana kadar evlenmen lazım. Yoksa yüzde onsekiz artacak kızın başlığı.

- Tek başıma tüketim yapsam, yarım kız sizde kalsa olmuyo mu? Zaten yarım tane, fazla tüketemez, benim de hızımı keser.

- Peki Asuman var burda. Azcık boydan gısa, enden geniş, diyagonal olarak tıknaz.. Ayakları iri taban alanı fazla...

- Kızı tarif ederken pi sayısını kaç kabul ediyosun hala...

- Pi... Pipisi yoktur canım... Evet biraz bıyığı felan var ama o kadar da diil. Ağda silikon porselen oryal felan gısa sürede toparlanır... Gızın en önemli vasfı, babasıgilin bizim burda il sağlık müdürü olması.

- Fevkalade... Peki ya annesi? Umarım belediye encümendir. Hele dayısı müsteşar muavini, halası da daire başkanı veya grup amiri ise tadından yinmez...Ehe...

- Babası önemli gerisini boş geç... Bütün Türkiye'ye önmilyon domuzgribi aşısı ısmarlanmış. Sadece belli insanlar aşı olabilecek. Belki Asumangil'in babası maakamını gullanıp bize de bir gaç sisi grip aşısı ayarlar. Yoksa kimseler sahap çıkmaz bize, bi hapşırığa gurban gideriz. Neslimizin devamı içün Asuman'ı almalısın Sıkılhan. Hade, evleneceksin, çırpınma direnme sen de zevk alacaksın. Evlendürecin seni...

İSRAİL YİNE BOMBAYI PATLATTI

Bir kaç gece önce inanılmaz uyurken derinlerden gelen boğuk bir uğultuyla uyandım. Kullandırımda bir çınlama ve ezilip kırılan binlerce minik midyenin çatırtısıyla yatağımda doğruldum. İşte tam da o anda şiddetli bir çarpmayla sarsıldım. Hemen cepten kadim dostum, Ünlü ekonomi profesörü Barkot Peynircuoğlu'nu aradım. Cevabı tahmin ettiğim gibi oldu. Ekonomik kriz dibe vurmuş, tehlike atlatılmıştı. Türkiye yüksəliş trendine girmişti.

PARA VAR, HARCAMIYORUZ

Bakınız şimdi size yer altından fışkıran müthiş bir kaynakla ilgili harika bir haber vereceğim. Hayır, hayır, petrol ya da doğalgaz müjdesi değil. Çok daha serotonin arttırıcı bir haber. Ama lütfen önce gözleinizi kapatın. Kapattınız mı? Şimdi güzel sürprizimi okuyabilirsiniz. Bakınız, Giresun Bulancak'ta, delineci Turan Göçerçin, Kimmer'lere ait olduğu öne sürülen bir define için yerin tam 34 metre altına indi. Vali Mustafa Taşkesen'de ona destek veriyor. Yani yerden para fışkırması an meselesi. Ama buna rağmen alışverişe çıkmamakta direnen insanlarımız var. İşte ben bu inadı anlayamıyorum. Onlar bir yerde hata yapıyorlar.

KENDİNİZE NEDEN YOKSULUM DİYE SORUN

Yoksa siz de parasızlıktan şikâyet eden o gruptan mısınız? O zaman bakınız nerede hata yapıyorsunuz, inanıyorum ki bu küçük bilgi, hayatınızı kökünden değiştirecek: Altınlar iki türüdür. Tembel altınlar ve çalışkan altınlar. Tembel altınlar yastık altında yan gelip yatar, çalışkan altınlar an gibi çalışır, durmadan çoğalırlar. Altın alırken hangi tür altınlardan aldığınıza dikkat ediyor musunuz? Bunu ben uydurmuyorum. Uzmanlar söylüyor. Bu cümleleri Kuveyt Türk reklamlarından aldım. Kimmer hazinelerinden gelecek çil çil altınları umarım bu bilgi ışığında tasnif edersiniz.

KEŞKE BEN DE ÇÖP KARIŞTIRSAYDIM

Bu arada yurt dışından da Türk insanını inanılmaz rahatlatacak çok harika bir haber var. Haberin kaynağı elbette İsrail. Durun, hemen yerde taş aramaya başlamayın. Taşlar çok önceden bağlandı. Zaten haber de son derece Türkiye'nin yararına. Bakınız İsrail'de Anat adlı bir kadın, annesine sürpriz yapmak için yeni bir yatak aldı ve eskisini çöpe attı. Daha sonra yatağın içinde annesinin ömür boyu biriktirdiği 1 milyon dolar olduğunu öğrendi. Güzel Anat şimdi hergün 2 bin 500 ton çöp atılan çöplükleri karıştırıyor. Ne dersiniz? Çöp karıştırmada bir hayli mahirleşmiş Türk insanının bir hayli şanslı olduğunu düşünmekte haksız mıyım? Ekonomi haberlerinde asıl bombayı patlatan İsrail oldu. Para musluklarını açtı. Türk insanına kovasını kapıp koşmak ve doldurmak kaldı.

Behiç Pek

Aksaray PAŞAOĞLU

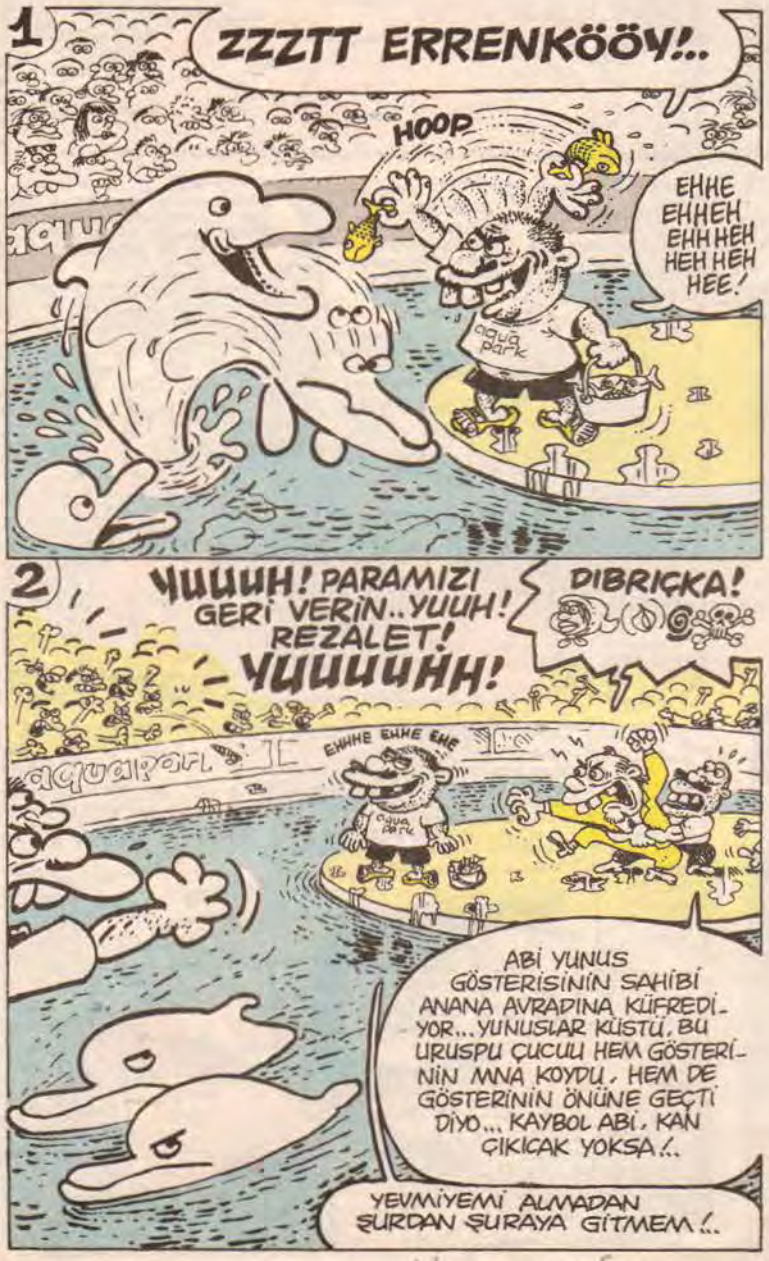
ATİLLA ATALAY SIKILHAN
skihar@leman.com.tr

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN - KEMAL ARSLAN

Akşamsefası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

KRİZ HANIM

Ramize Erer

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

PANTOLON METİNFİDAN

Akşamsefası

nihatmnada@gmail.com

SARI CAMLAR

NİHAT GENÇ

Kaç yaşındaydım hatırlamıyorum, ilk gençlik yıllarımda... İkindi sonrası güneş camlara vurmaya başlar. Sarı diyeceğim, değil, içinde pembe var kırmızı var ve yavaş yavaş içinde turuncu.. Yumurta sarısı değil, altın sarısı başka.. Nedir camlarda parlayan bu ışıklar.

Altından kalkılmayan tarif edilemeyen, bir biçime, bir söze sığmayan, camlarda patlayan sarı ışıklar. Van Gogh'un Sarı Tarlaları gibi bir şey mi? Ruhun kalbin hayallerin neyin rengidir bu.. Ne vardı sarı camlarda simden sisler gibi dereler gibi çağlayan. Çöl kumu gibi parlayıp apartmanları yutan..

Her kelimeyi her duyguyu her yolu denedim, tarif edemedim ikindi sonrasının sarı ışıklarını. Anne baba sevgili hayat, insan gün gelir çok şeyi unutur, hiçbir anımda sırtımı çeviremedim, başımı eğip sessizce geçemedim, bu sarı ışıklar, başka bir hazine, başka bir dünyanın renkleri. Bir daha aklımı başıma toplayamadım. Başka dünyaların suyu mu ışık?

Düşük ayarlı bakır gibi demir gibi çürümüş paslı yoksul bir sokağın içinde bu sapsarı ışıklar, altından bir dünyanın habercisi müjdesi gibiydiler.

O küçük kasaba hiç değişmedi, ezberledim her bir şeyi, kargalar her sabah ve her akşam çamların üstünde gak gak gak toplantılarını yapar ve ikindiye doğru denizin masmavi sularında batmakta olan güneşin ışıkları camlarda sapsarı volkan lavları gibi patlar.

Camlarda patlayan bu sarı ışıkları, bütün güzelliklerden daha güzel yapan neydi? Güzel bir manzara güzel bir resim güzel bir sanat eseri paha biçilmez bir hazine, değil...Müziğin rengine doğru eriyen ışıklar, yere göğe gözlerimize ilahi bir giysi giydiren, ekmek gibi ruhumuza öteleri yediren ruhumuzu meme gibi emdiren.

Hadi gel unut bu ışıkları akşam yemeğine otur, hadi unut bu ışıkları hafif bir sahil gezintisine çıkıver, hadi gel unut bu ışıkları hayali sevgililerini düşün, ruhumuza kanaviçe iğneleri hızla girip çıkıyor, nakşoluyor bu güzellik kemiklerimize, ışığın melodileşen iğneleri iş başında, fırçanın her bir kılı ayrı tonda ışıktan kalemler, ve hangi dünyanın cezasından dikenler gibi, battıkça sızı, göz bebeklerinizi yaladıkça ıstırap, baktıkça sessizliğine gömüyor.. Allah kahretsin hiç bitmeyecek, birazdan güneş camlardan çekilecek ama şimdi de sarı ışıklar sulara düşecek.. Bu kadar acı vermemeliydi.

Bir şey mi kopuyor bir hüzün mü oturuyor içime evrensel bir korku mu yerleşiyor, bu çok tartışılan felsefe kitapları gibi ışıklar en meşhur manzarasını bu genç delikanlıya kutsal kitaplar gibi ezberletiyor.

Okuyacaksın, işe gireceksin, sevgililerin olacak, ama bu ışıklar, her şey başlayıp sönecek, ama bu ışıklar, arzuların tutkuların seni mahkûm eden yıllar bir gün bitecek, ama bu ışıklar? Nasıl ısırdılar derinden hangi dünyayı sürttüler bedenime.. Ruhunda yaralar artık hep sarı sarı kanayacak.

Sarı ışıkların peşine düşüp yazar oldum, otuz yıldır aralıksız nasıl neyi anlatsam, şaşırdım. Ruhumu yaktıkları ilk günden biliyordum, tarif edilmesi imkansız bir heyecandı bu, gökleri derisinden zehir zıkkım bir elbiseydi bu.

Anlatılmaz heyecanları yazmak boşuna bir uğraş mıydı, yoksa yetişmekte olan bir yazarın vicdanını sonsuzlukla boyayan Tanrı'nın gözbebeklerinden bir tek pırıltı mıydı? Kandırılmaz çelikten yaptı beni bu ışıklar, başkasına baş eğmemek dininden. Kemiklerimi iplik gibi yumuşacık eğirip büküp ördüler. İkindi ışıklarının camlardaki saltanatından birkaç ışıltıyı boynuma soyluluk ödülü diye sapsarı çınlayan alkışlarla taktılar.

Söyleyin şimdi, ışıkla örülmüş çocuklar sakin bir evde nasıl otursun. Bu ışıkların baştan çıkarıcı daha ne planları varmış nerden bilsin. O sarı ışıkların içinde doğdum orda öleceğim. Sarı lavların kalemiyle şehrin üstüne şehri yutarak çöktüm. Geceleyin soğuyunca lavlar, ışıktan şekle biçimlere doğru eğri büğrü dondu kaldı kelimelerim.

Geceler boyu tozlu sandalyeler yağlı hiç silinmemiş masalar gibi biçimsiz soğuktan, donmuş kelimelerimi ertesi gün yeniden açıp açıp soydum. İç giysilerini çıkartıp kalıp kalıp sabunları sabırla inceltip yeniden çitile, yeniden güneşe astım, boşuna bekledim ikindilerin zehir kurusu rüzgarlarını camlara taşıyan sarı ışıklarını. Kuyruk yağı gibi cümleler dünden kalmış karmış patates kızartmaları gibi kelimelerin içinde yıllarca mahsur kaldım.

Zehir kurusu hassaslaştırır, bir zaferi varsa hayatın hassaslıktır.. Kelimelerin mehtapla kurumasını boşuna bekleyerek gerçek bir devrime koştum. Ne ateş yutan sihirbazlara inandım ne ateş kusan diktatörlere, Mecnun gibi yarı çölde Leyla'yı terk edip başka tür bir sevgiliye koştum.

Yansımak için en güzel yer camlar değil 'serapmış', boşuna tuval, boşuna 'zemin' aradım, ikindi ışıklarını yansıtıp patlatacak başkası değil herkesin bildiği o büyük hayranlıkmış.

Ama neden yine nerde camdan şeffaf nesne görsem film çevirir gibi bakışır oynaşır fırsatı kaçırmam, camlar kristaller aynalar düşünülmeyecek kadar umarsız mıydı, kazma diye kullandığım kelimeler tırnaklarım gibi kurumuş yapraklardan mıydı?

Oysa benim ki bir küçük ziyaret, ebedi oyunlar oynayarak donakaldığım camların içinde o sarı ışıklar gibi birkaç dakika dans etmek ve felsefi bir soru sormak ilahi hüzne, taşlar kırılır belki toz olur, keder niye bulut gibi dağılmaz, keder dünyanın en yaşlı bilge böceği midir? Keder hemen vazgeçmeyip tutunalım diye ayarı inceltilmiş bir dünya tutkalı mıdır? Bu sarı ışıkların patladığı camlar ilahi hüznün tarlaları mı tohum tohum her ikindi ekilir?

Rüzgar mehtap kurusunu zehir kurusunu erik kurusu sesiyle istediği kadar taşısın, bir kayaya, düşmüş bir ağaca vurur gibi çırçıplak dondursun. Bedenimi koruyan ne kürküm ne yosunum ne altımda kilim üstümde battaniye. Kuzey rüzgarlarının taşıdığı dalgalar sert kayalara bildiği gibi tekmeler savursun, birkaç milyon köpük öpücük birkaç milyar yıl.

Yine içimden uslanmaz sözler geçer, ama artık yağmurlarla milyon kez yıkanmış bu sıcacık taşlara sorarım, anlatılmayacak heyecanların deliliği boşuna, sarı sıcak sevinç boyalarını artık kelimelere değil içine akıt, ki, yarı yolda lal olup sesini unutsun, doğarken attığım tek çığlıktan milyon kelimelik ansiklopedi size kalsın

Her şeyi son bir kelimeye ancak bu sarı ışıklar sığdırır.

Ve bir çakıl taşından farksız, gizlediği yükün ağırlığıyla denizlerde hepimize yürümeyi öğreten, kabuklarıyla sımsıkı kilitleyip içine soluyan yosunlu deniz böcekleri bu sapsarı heyecanları deniz deniz gezdirsin..

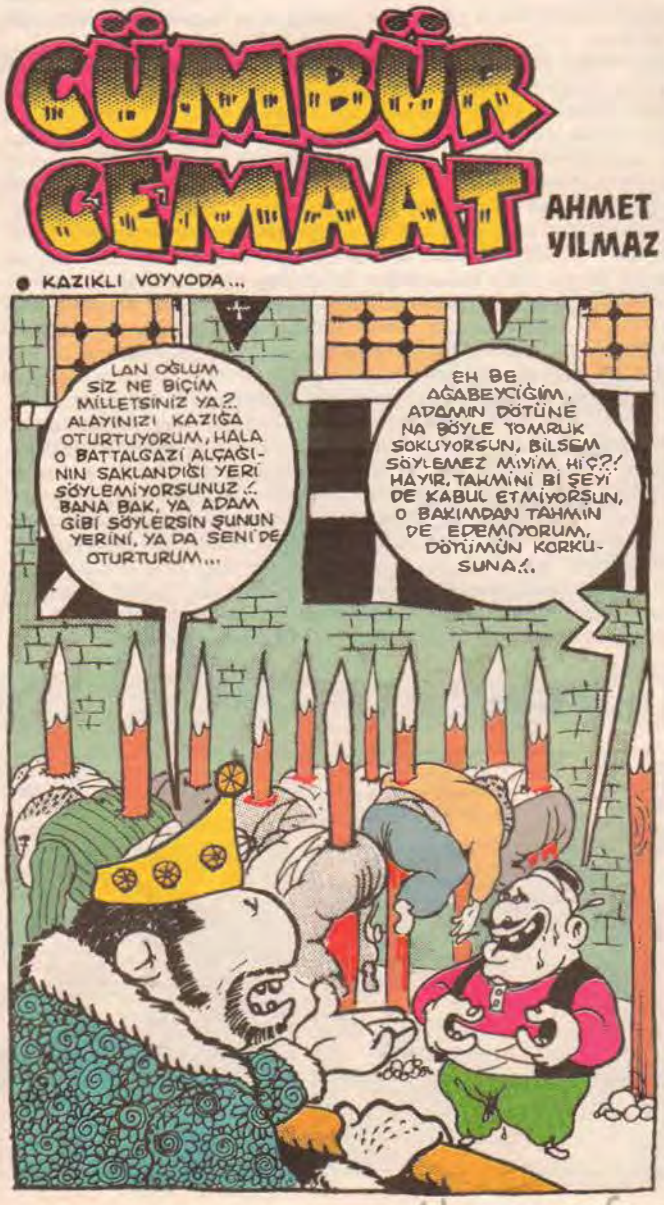
Soğuk bir sahile dalgaların yuvarladığı çakıl taşı, güzelliğini nerden alırsın, en güzel ışıktan nehirler taşır taşları ve en güzel dalgalar kırar taşları.

Soluğumu ebediyen saklayacak öte sahilleri altın sarısı yalayacak, can dediğine mihneti yok,. Ve kirli sümüksü sarı pullu, noktacıklar kadar küçük Sipsi sürüsü dudaklarıyla dokunup dokunup o sarı ışıkları boşuna soracak..

Güzelliğini faş etmeyecek kadar emin, yengeçlerin çene kemikleri gibi susmuş, ve geceleri içimde parlayan ve kilitlendikçe umutlarım kendiliğinden her bir pırıltısı ayrı bir sevinçle patlayan, sokağa göklere yerlere baktığım her yöne taşan, o henüz gitmediğimiz ülkeleri bize neşeyle taşıyan gemiler dolusu denizler dolusu gezegen dolusu sarı ışıklar.

GÜMBÜR GEMAAT

AHMET YILMAZ

Akşamsefası

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Hocam, güselrenk, yovarlak, gezegen gibi, içi hafif. Dokununca pin ediy.. POAAT! Ayhn! Maaaa!

Yattara Valli: Balon yavrucuğum. Cimağın batınca yanıldı.

Sayın Valli, sakin ev kediyim. İndirince bahçeye sahip beni, fahişleşiyombirarda. Babamı tarımıyom. Pin ediyom kurvadam gibi. İki kişilik miyim?

Yattara Valli: Yavrucuğum, davetiye iki kişilik olur. Sen evcilve yaban arasında bi derede kalmışın.

Siyamlı Profesör **YATTARA VALLİ**

ANLAŞAMAYANLAR!.. ÇÜREK İLE DUMRUL

DEV ROMAN

Ayçekirdek çitleyen Veysel, sol yanağı içinde biriktirdiği onbeş iççekirdekin sayısını yirmiye çıkardıktan sonra yemeyi planlıyordu. Dilıyle onaltıncıyı düzeltirken kapı çalındı Aynil geldi. Kömür karası saçlarını her yana savurup ensesini havalandırdıktan sonra içli keman sesiyle konuştu. Aynil: "Dün." Veysel: "Kim görmüş." Aynil: "Neyi?" Veysel: "Ne bileyim neyi." Aynil: "Seni bir sarışınla." Veysel utkundu, ağzındaki iççekirdeki kontrol edip dilıyle yerine iterken.. Aynil: "Onaltıncı mı o?" Veysel: "Ne?" Aynil: "İççekirdek." Veysel: "Ühü ühü" Aynil: "Gizleyemezsin hiçbirşeyi Aynil'den." Veysel: "Ühü ühü.."

Behiç Pek

behicpekmail@gmail.com

EMPATİZAN YERALTIND

Askerliğimi yedek subay olarak yaptım. İzmir'de geçen 4 aylık eğitimden tutun, Erzincan ve Van'ın Erciş ilçesinde geçen bir yılla ilgili matrak ve ibret verici hikayeleri yeri geldikçe yeniHarman ve LeMan'da anlatacağım. Fakat korkarım, yeri şimdi geldi. Bir açılış yapmak gerekiyordu. Bunun için de LeMan'ı tercih ettim ve LeMan'a yeniHarman'dan selamlar getirdim.

Asteğmen rütbesiyle askerlik yapan kimselerin pek çoğu benim kadar şanslı olamaz. Ben bu şansı Erciş'te yakaladım. Şu söylenen "yer önemli değil, insanlar önemli" mitinin ne denli gerçek olduğunu bire bir teşhis ettim. Basbayağı komutan da oldum. Koca bölüğün idaresi, muvazzaf noksanlığı yüzünden pek çok zaman 5'de 5 karavana yüzdesine sahip GHK'ya kaldı. İnanması güç ama iş başa düşünce kırk yıllık bir muvazzaf askere döndüm. Gerçi misafir bölüktük. Bunun rahatlığını da yaşıyorduk. Bir çeşit, TSK içinde bağımsız bölük gibi yaşıyorduk. İşimizi iyi yapıyorduk ve bize pek karışan yoktu. Doğrusu askerler ile sağladığım emir komuta zincirinin perişan etmediği bir insani iletişim kurgusu nedeniyle askerler de unutamayacakları derecede neşeli bir askerlik geçirdiler. Öyle ki, benimle samimi olmanın bir tehlikesi olmadığını ve pek neşeli bir şey olduğunu anlayan askerlerimden birkaç tanesi bir gün yanıma gelip uzun zamandan bu yana merak ettikleri bir konuyu sordular. Dediler ki, "komutanım, size bir şey sormak istiyoruz, kızmazsanız eğer...". Onlara "Sorun!" dedim. "geldiğinizden bu yana sizden hiç küfür duymadık, bunu nasıl başarıyorsunuz?" dediler. "Olur mu!" dedim, "size bazen eşek, hıyar, malak demiyor muyum?" diye ekledim. Onlar, "komutanım, onlar bizim için bir iltifat. onlar küfür değil ki?" dediler. Ben de "ne söylememi istiyorsunuz?" diye sordum. "Komutanım, biz de dahil olmak üzere rütbeli rütbesiz herkes iki cümlesinden birinde 'amuna koyum' diyor burada... Bir tek siz bu küfrü etmiyorsunuz... Hiç küfür duymuyoruz sizden." dediler. Ben de "Siz isterseniz söyleriml" dedim. "Hayır, Siz etseniz de biz sizi yine severiz ama merak ettik. Neden etmiyorsunuz?" dediler. Onlara cevap olarak, "bu tür küfürleri sadece gerektiğinde yalnızca içimden ettiğimi, asla dışa vurmadığımı" söyledim. Onlara "aslına bakılırsa ilk 4 aylık eğitim döneminde 70 yıl askerliğe yetecek kadar bu küfürleri içimden ettiğimi, bu yüzden askerliğimin geri kalan kısmını bir çeşit ahlak abidesi olarak geçirdiğimi ama Konfiçyus olmadığımı" söyledim. Her zamanki gibi güldüler ve gittiler. İçlerinden bazısı Konfiçyus'u aramış ve bulmuş olmalı.

Gerçekten de askerlikte bile etmediğim bir küfür olan "Amuna Koyum" şeklindeki ünlü Türk argosu askerlik sonrasında da asla dilimde yer etmedi. 4 yıl yaşadığım Kanada'da bile bir kez olsun "fuck" veya "asshole" demedim. Sadece "holy shit" derdim ve Kanadalı dostlarım çok gülerdi buna. Çok sıkıştığımda "öküz, yavşak, malak" gibi aslında küfür bile olmayan isim ve sıfatlar dışında halen herhangi bir küfür etmiyorum. Bu nedenle, yazılarımda küfür ve dolayısıyla hakaret bulmanız mümkün değildir. Bunun bir marifet olduğunu da öne sürmüyorum. Bu bir tarz sadece. Küfür edenlere de sevgim saygım var. Küfür yiyenlere de... Hatta bunu o denli kendi içimde kurumsal bir yapıya büründürmüşüm ki yıllar önce yaşadığım şu hadisede bile aynı etik duruşu sergiledim.

Günlerden bir gün, emekli asker olan bir yakınım kahveden geldiğinde hınzırca ve muzipçe gülümsüyordu ve kendisine bunun nedenini sordum. Bana "AKP'nin derin anlamını bugün kahvede öğrendiğini" söyledi. O kadar saftım ki, "Neymiş?" diye sordum. Bana aynen duyduğunu söyledi. Orada bir kahkaha attığımı hatırlıyorum. Epeyce gülmüştük. Sonuçta o günler AKP'nin profesyonel yardıma ihtiyaç duyduğu günlerdi. TSK'da çeşitli darbe niyetlerinin filizlendiği günlerdi. Ben o dönemde yazdığım yerlerde AKP'li sanılma kaygısını asla umursamadan sadece ve sadece yüzde yüz demokrasi yanlısı yazılar yazıyordum. Öyle ki, Hilmi Özkök, bir konuşmasında artık her nasıl önüne ulaştıysa benim bir yazımda kullandığım bir ifadeyi tamı tamına aynen kullanmıştı ve Emin Çölaşan'ın birtakım isteklerine karşılık olarak "Biz gerici olamayız" demişti ki ilgili yazımda Emin Çölaşan'ı gericilikle suçlamıştım. AKP'nin yeraltında ne anlama geldiğini öğrenmiştim ve doğrusu her ne kadar "edepsiz" bir espri olsa da bana çok sempatik gelmişti. Hatta bunu duyduktan sonra AKP'ye ve Tayyip Bey kardeşime duyduğum insani duygularım daha da kuvvetlenmişti. Bunu Türklye'de hiç kimse yapmamış, Tayyip kardeşim yapmıştı. İktidara oynayan bir parti kuruyorsunuz. Partinizin sözcüklerinin baş harfleri kolaylıkla bir argo ile analojik ve akrostiş bir ilişki kuruyor. Dünyada iktidar olup halkının bir bölümünden küfür yemeyen bir partinin olması eşyanın tabiatına aykırıdır. Aslında bunu aklınıza dahi getirmeden parti kurmuşsanız, bu durum hizmet için önüne çıktığınız halkı sizin yeterince tanımadığınızı gösterir. Hatta kuruluş felsefenizde geleceğe yönelik sezgi noksanlığınızın, öngörü eksikliğinizin ve mizahın yaşantınızda "latife" boyutunda bile olmadığının ispatıdır ki sonuncusu vahim bir noksanlıktır.

Bütün siyasi geçmişinin en önemli klişelerinden biri "niyet okuyuculuk"

GEZ MAHMUTÇUK

www.gezgozmahmutcuk.com

populistus@yahoo.com

N AKP'YE NOTLAR-1

olan, CHP'den Anayasa Mahkemesi'ne, TSK'dan sözde muhalif med-
yaya herkesi devamlı "niyet okuyuculuk" ile suçlayan Tayyip Bey kar-
deşim şimdi kalktı ve bırakınız Türkçe bilenleri, tüm dünyanın niyeti-
ni okudu. Dedi ki, "Bizim partimizin kısaltması AKP değil, Ak Par-
ti'dir. AKP diyenler edep dışı davranıyorlar."

Emin Çölaşan veya başkalarını bilemem... Niyet okuma konusunda
uzman sayılacak kadar iyi olduğum halde elimde yeterli bir veri yoksa
çıkıp başkalarının ne niyetle AKP dediklerini bilemem, bilsem de
önemsemem. Çünkü aslolan AKP'nin gönüllerde hangi niyetle karşı-
değil, AKP'nin gönüllere hangi niyetle girebildiğidir. Hayatımda söyle-
a bir argoyu düşünerek bundan sonra da AKP diyecek değilim. Bundan
yeceğim AKP'ler de yine malum partinin akıl ve mantığa sığan tek kı-
olacak. Akıl ve mantığının özgürlüğünü kaybetmiş, menfaat ve köle-
leriyle güce tapan herkes Ak Parti diyebilir. Bunlar beni ilgilendirmez.
urası kesin. "Şuna, bunu diyeceksiniz, demeyen edepsizdir" diyen bir
n benim o sevdiğim Tayyip Bey kardeşim olamaz. yeniHarman'ın en
sında anlattığım üzere Termodinamik'in ikinci yasası ve entropi bize
mun "normal" olduğunu anlatıyor. Her şey düzensizliğe mahkum.
Ak Parti demeyen edepsizdir" diyecek kadar "düzensizleşen" bir hü-
aalesef entropik açıdan malum sona yaklaşıyor demektir. Halbuki, si-
m sürenizi uzatmak için isteyerek veya istemeyerek elimden geleni de
ben. Demokrasi yanlısı olacağım derken, o günlerde AKP'yi savunmak
en başka bir pek yakın asker akrabamla 12 ay dargın kalmak zorunda
Ülkede kardeşleri bile birbirine düşürdüler. Yazılarımda daima buna
cadele ettim ve etmeye de devam edeceğim. Her zaman iktidar odak-
fından zulmedilenlerin yanında oldum. İşbu yazıyla da aynı misyona
diyorum. Eğer sen benim niyetimi okumaya kalkarsan bu iş bitmiş de-
Hayatımda benden başka bir canlının olduğu bir ortamda söylemedi-
argo yüzünden beni edepsiz olarak niteleyecek bir babayiğit daha
karnından doğmadı Tayyip Bey Kardeşim.

herkes sizin gibi yaşamıyor. Sizin gibi yaşamayan insanlar yine de si-
abiliyor, sevebiliyor, oy da verebiliyor. Türkiye Halkı'nı yeterince tanı-
na ulaşmış olsaydınız dindar sayılmadığı halde dinini çok önemseyen
n duadan sonra hayatını en çekilir kılan olgunun "mizah" olduğunu
ız. Bu yüzden uçağınıza yandaşı, muhalifi önemsemez en başta da
ergilerini alırdınız ki, sizi ulaşacağınız nihai sona en "düzenli" şekilde
ak insanlardan istifade ederdiniz.

e halkı, seni "sana şunları yapamazsın" dedikleri için sevdi. Ve sen
dalı kesen bir Nasreddin Hoca kadar mizahı hoş görmüyorsun. Eğer
ş tavrından ötürü özeleştiri yapmazsan, biz yine de senin Karadeniz
ndan çıkmış sevimli bir Temel kardeş olduğunu düşüneceğiz. Demok-
olmadığı çağlarda bile Anadolu'da varlık bulabilmiş mizah aşkına gül-
güldürmeye devam edeceğiz.

kan "AKP diyenler edepsiz" dedi ve bir Allah kulu çıkıp bu edepsizli-
enini sorgulamadı. Bu "ağır iş" kaderin bir cilvesi gereği hayatında bir
n malum küfrü söylemeyen GHK'ya düştü. Edepli olacağız diye Al-
ldiği kuldan saklanmaz. Yüzde belki 5 adam, "AKP"yi bu niyetle söy-
ye yüzde 95'e zulüm edilmesine karşı çıkacak kimse kalmadıysa işte
ada. Kusura bakmasın çok edepli kardeşler. Bu ülkede, herhangi bir
bağlı olmadan özgürlüğü ve sosyal bir birey olmayı önemsemenin
yük bir edep olduğunu bilen % 80'den daha fazla kardeşler var. Bun-
emli bir kısmı da "kulluğu" parti veya cemaat liderlerinden çok sade-
'a yapmayı seviyorlar. Allah dostlarını ise sadece Allah'ı hatırlattığı
rler onlar. Onları da, ötekileri de kendinize benzetemezsiniz. Uygun
ağlandığında ve "entropiniz hesaplandığı anda" yerler alimallah sizi
nizin adı tarih olur ama malum küfür Türkçe yaşadıkça kıyamete dek
a devam eder. Bana rahmetli babamın dikte etmediğini dikteleye-
Tayyip Bey kardeşim. İşte GHK sırf bu yüzden yeniHarman'dan sonra
Man'da da yazmaya karar verdi... GHK, uçağında olmamayı göze aldı
a, ilerde kısmen de öğreneceksin istikbalin nerede olduğunu...

ne, senin Yargıtay'daki kısaltmandan kardeşim. Aynı Yargıtay değil
n partisini kapatmaya kalkan. Biz halkız, mübaşir veya katip değiliz.
oca halkı ikide bir Deniz Baykal'ı suçlamak için öne sürdüğün 5 tane
sandın? Yandaş medyada güttüğün koyunların sana Ak Parti, Mor
ebilirler. Niyeti bozukları bilemem ama bize göre sen AKP'sin ve ka-
kadar öyle de kalacaksın. Biz AKP'ye Ak Parti diyerek marifet ehline
yeceğini bilen bir halkız. Edebin sözle değil, niyetle kazanıldığını bi-
halkız. Niyetlere sen hükmedemezsin. O "amu" var oldukça bu argo
Bu seni rahatsız ediyorsa bizi değil, partini değiştir kardeşim. Allah
disi için en az 99 tane isim şansı vermiş bize. Sen 1 taneye mahkum
çalışıyorsun bizi. Sen Allah'tan daha mı iyi bileceksin "demokrasi"yi?

Mahmut Tibet

mtibet@leman.com.tr

Kırık Lebleb

SUAT ÖZKAN

KAAN ERTEM@leman.com.tr

Maksimum 21 Gün Hafızalı Yurdum İnsanı Karikatürleri

TABİİ ADAM BURADA ALTI KİŞİYİ ÖLDÜRDÜĞÜ İÇİN HER YER KAN OLMUŞ... DUVARLARDA DA KURŞUN DELİKLERİ VAR AMA BUNUN DIŞINDA EVİN CİNAYET OLMAYAN KISIMLARI TEMİZDİR. ŞU KAN LEKELERİNİ TEMİZLERSENİZ Bİ ŞEY KALMAZ...

BİZİM HANIM O İZLERİ TEMİZLER ABİ... DUVARLARDAKİ DELİKLERİ DE ALÇIYLA KAPATIRIM, FISTIK GİBİ OLUR...

TEMİZLENİR TEMİZLENİR... OLUR, OLUR...

YALNIZ EV SAHİBİ ALTI AYLIK KİRAYI PEŞİN İSTİYOR...

Ne İşim Var Burada Adamı Türk...

ARKADAŞIM O ELİNDEKİ KENEYİ BIRAK VE DERHAL ORADAN UZAKLAŞ!.

KENE KOLEKSİYONU YAPAN MANYAK BU HERİF İŞTE..

N'OLUYO BE? ..BE... BEN NERDEYİM YA? BU ELİMDEKİ NE?. N'OLUYO YA?..

GÜZELİM BÜTÜN JEYMİS BOND MACERALARINDA KIZLAR BOND'UN ÜZERİNE SALDIRIR, SEN NİYE BÖYLE ÇEKİNGEN DURDUN ANLAMADIM Kİ!

ŞU AYAK KOKUSUNDAN SANA ULAŞAMIYORUM Kİ!.. MAHVETTİN ORTALIĞI BE!..

BENİ BİTİRDİN LAN! ŞİMDİ BİTTİM BEN!.

KARİZMANA SÇAYM!

PIH PIH!.. AYTUNÇ ABİ, KELEBEKLER VADİSİ'NDA SENİN MANİTAYI YİYORLAR ABİ!.. GÖZLERİMLE GÖRDÜM!.

NEEE??.. ULAN? ULAAAN?.. PARAŞÜTÜ HEMEN ORAYA ÇEVİRİYORUM!.. BELALARINI ZİKİCEM ONLARIN!.. BANA YAKLAŞ, MÜŞTERİYİ SENİN PARAŞÜTE NAKLEDELİM!

MÜŞTERİYE AYIP OLMASIN ABİ!.. TEHLİKELİ FİLAN YA?..

MÜŞTERİ DÜŞÜNECEK HALİM Mİ KALMIŞ ULAN BENİM!..

SPORT

MELEK İLE MİSTER DO

Doğan Pehlevan

EHE EHE!.. BAYILIYOM BU ÇİZGİFİLİMLERE. KAFAMI AÇIYOLAR! Bİ DE GERÇEK OLSALARDI! EHİ EHE!.

BULU BULU.. NANİK NANİK!

EHE EHE!.. ÇOK GERÇEKÇİ OLDU BU, KAFAM ACIDI!..

AL SANA BİRAZ GERÇEK, SALAK OLDUN BİZİ SEYRETMEKTEN İYİCE!.

NAAPIYON YİNE ORDA KENDİ KENDİNE Bİ OYUNLAR. BAK Bİ İŞ BULDUM SANA...

KRİZ DÖNEMİ BE KIZIM, ADAM GİBİ İSMİ VAR... KİMBİLİR NE BULDUN...

SALAK SALAK ÇİZGİFİLİMDEN İYİDİR!..

MİYAN MİYAN!

ŞU KARŞILIĞINDA PARA ÖDENEN BİLİMSEL DENEYLERDEN BİRİNE KATILICAKTIM... KOBAYLIK YANİ ANLIYCAANIZ...

DOKTOR

DÜKKAN

HAH İŞTE ADRES BURASI... AMMA ZOR BULDUM YAA!..

İNSAN BEYNİNİN ÇALIŞMAYAN KISIMLARINI ÇALIŞTIRICAANI İDDA EDEN DELİ Bİ DOKTORLA TANIŞTIM... HEMEN FİLM GELDİ AKLIMA; FRANKESTAYN...

KABUL EDERSEN KAFANDA BAZI DENEYLER YAPMAK İSTİYORUM. FARKLI Bİ DENGİYİM OLUCAK İKİMİZ İÇİN DE...

YA PEKİ YAN ETKİLERİ, YAN ETKİLERİ OLCAK MI ACABA?..

DAHA AKILLI Bİ İNSAN IRKI YARATMAKLA BOZMUŞTU DOKTOR KAFAYI... BEN PARAMA BAKIYORDUM, BENİM AKLIM BANA YETERDİ. ÇİZGİFİLMLERLE FELAN MUTLUYDUM BEN...

BİRAZDAN İŞLEME BAŞLIYORUM... HAZIR DEDİĞİNDE HAZIR OL!.

VAY BE... AYNI FİLM GİBİYMİŞ BÜTÜN OLAY...

O İLK GÜNDEN DENEYİN ETKİLERİNİ HİSSETMEYE BAŞLAMIŞTIM BİLE... DAHA Bİ AKILLIYDIM SANKİ...

AGHH!. HİÇ DE ÇİZGİFİLİMLERDEKİ GİBİ DİLİMİZ MEYER HAYAT... ÇOK ACIDI LAN KAFAM!

KISA ZAMANDA İYİCE Bİ AKILLI OLMUŞTUM!. MESELA GÜNLÜK BULMACALAR ÇOCUK OYUNCAĞIYDI ARTIK!..

MARKETE GİTMEK LAZIM. EKMEK ALINCAK. KEDİNİN MAMASI YOK. YOĞURT BİDE...

EKMEKLE, YOĞURTLA MI UĞRAŞTIRICAN BENİ YA. Bİ SÜRÜ ÖNEMLİ ŞEY VARKEN KAFAMDA!

ARKADAŞLARIM, ARKADAŞ ORTAMLARINDA ESKİSİ KADAR AKILLI GELMİYORLARDI ARTIK...

ABİ HEP AKDENİZ'DE OTURUYORUZ YANLIŞ YAA, GİDİP TÜNEL'DEN Bİ YERLERE TAVLİSAK...

NİYE ADAM GİBİ Bİ KÜTÜPHANE YOK YA BU ŞEHİRDE!.

AMAN NE KÜTÜPHANESİ, MANİTALAR HEP TÜNELDE MORUK!..

ETRAFIMDAKİLER PEK DİİLDİ AMA BEN VE DOKTOR MEMNUNDUK GELİŞMELERDEN... DOZU MAKSİMUMA ÇIKARMAYA KARAR VERDİ DOKTOR...

BAKALIM MAKSİMUM GÜCE NASIL TEPKİ VERECEK BÜNYE!

AMAN DOKTOR Bİ SAKATLIK ÇIKMASIN!

TAM GÜÇ

MAKSİMUM GÜÇLE İŞLER TERSİNE DÖNDÜ FAKAT FAZLA MI GELDİ NE, DOKTOR DA ANLAMADI. Bİ ANDA ESKİ BEN ÖLÜVERDİM O GÜN...

YİNE Bİ ÇİZGİ FİLM KAHRAMANI GİBİ ALGILAMAYA BAŞLAMIŞTIM HAYATI BİRAZ SALAK, BİRAZ KOMİK!..

BAKTIM DA BU HALİMİ DAHA ÇOK SEVİYORDUM... FAZLA ÇİDDİYET YARAMI'CAKTI NASILSA BANA... MELEK DE SEVİNDİ O ESKİ BİLMİŞ HALİMDEN KURTULDUĞUMA...

ÇOK KOMİK Bİ ÇİZGİ FİLMDİ AMA KAÇIRDIN!.

AMAN BİŞEY OLMAZ... EKMEK, YOĞURT, Bİ DE KEDİ MAMASI ALINCAK. MADEM BİTTİ, HADİ!.

THE END

Akşamsefası

bahadirboysal@mynet.com

BENCİL BOYSAL

Bi dönem çizdiğim türbanlı "BÜŞRA" adlı çizgi tipim sinemaya uyarlandı. Ve nihayet geçenlerde çekimler bitti.. inanılmaz yorucu işlermiş.. Absürd.. Çok hareketli ama müzikal gibi bişi çıkıcak galiba ortaya. Bir türban hikayesi diyemiyorum.. BÜŞRA bi hayal kahramanı.. Kızılmaske de sinemaya uyarlanınca ayrı şey oluyo işte.. Çizgili macera-nın tadı..

Gerçi tesettür defilesi de var filmde.. Maskeli balo da.. Ben de son kertede ufak bi rolde oynadım.. Büşra ve aşık olduğu insana bi gece vakti sokakta yaklaşan gaspçı rolünde.. "Hayırlı geceler.. Şu elimde görmüş olduğunuz bıçak Bursa işi olup.. Hayli keskindir.. Cüzdan.. Telefon.. Ayfon.. Ne varsa aliim.."

"Steadi Kem".. Yani odadan odaya akarken hiç durmayan.. titremeyen kamera.. Son pahalı teknoloji.. En uzun steadi kem sahneleri de sarıyorum Türkiye'de ilk pizim filmde kullanıldı.. özellikle maskeli balo bölümünde, ecinniler arasında krem döla krem.. Yağ gibi uzunca nefis aktı kamera!

FENERLİNİN ANUNA KOYAAAM!

YETTİ DÜLEAA-AAYN!!

Adet-tendir. Gece çekimlerinde seti ilk ya tinerciler.. Ya travestiler basar. Bize her ikisi de bastı. Yetmedi.. Beşiktaş-Çarşı'da gece çekimi.. Fantastik Çarşı taraftarları bastı alakasız yere.. Tam da çekim esnası.. Tüm set sessizken... Küfürlü bi Beşiktaş şarkısı öyle bi patladı ki bizim "sesçi" de... Adamın önünde kılağında zaten 20 tane mikrofon var.. Dayanamadı kaktı saldırdı taraftarlara.. Sonradan gördük.. Fenerli falan da değilmiş bizim sesçi.. Tamamen o küfürü mikrofonlu zihninde optik kükreyişi delirtmiş...

Nihal'in Sandaletleri

Geceli gündüzlü, koca bi ayı geçkin çekimler bitti.. İnanılmaz yorgunlukların sonucu.. Veda yemeği.. Güzel bi meyhanede tüm ekip fasıl.. Yemek.. Eğlence.. Bi ara gazı alamayıp mikrofona çıktığımı.. Bilindik bitik bi arabesk şarkı estirdiğimi hatırlıyorum. Şarkı söylemek neyse de... Nağme yapınca gırtlak... Efendilik o zaman gidiyo işte.. Nihal'in sandaletleri ne güzeldi bu arada.. Pek zarif.. Pek zevkli.. Kutsal Emanetlerde peygamber efendimizin sandaletlerini görmüştüm.. Onlar aklıma geldi.. Şekilli, tokalı.. Gayet tarz sandaletlerdi! Şaşırmıştım..

Set ekibinin çaycısı.. Ki ekibin en sakin, sessiz kendi halinde adamı.. Fasılda öyle bi açıldı ki. Hess. Hess.. Yılan gibi kıvrıla dansederek tüm akılları aldı!.. Bi ara yanaşıp sorayım dedim.. Rakı çiçek gibi açmış işte bünyeyi.. "Abi.. kafama imza attılar sanki!" diye tarif etti sarhoşluğu...

Fasıldan sonra Asmalımescid.. Buralar geceleri hınç hınç.. Hiç boş masa yok. Nedimeler.. Bi onların yanı boştu.. Başlarda beyaz örtüler.. Gelin geldi sonra. Bekarlığa veda partisiymiş.. Haftaya düğün. 10 yıldır beraberlermiş.. 10?.. "Ayrılık zamanı gelmiş!" dedim.. Ayıp oldu.. özür dilediim..

CANLI

Gece nal gibi rakılı kafayla eve geliş.. TV.. Yorumcu hakem abemiz Ahmet Çakar konuşuyor.. Biz de kendimizi dinletmeliyiz.. Adam beyrütü öyle bi ıslatmış.. Ama kafayı yakmamış işte.. Bi ara kurşunlamışlardı burnu.. O anı öyle bi kezzetle anlatıyordu.. Ölüm anına yaklaşanın verdiği zevki.. Adrenalini.. Bu inceliğe nasıl karşısında, müziğin ritmine göre hareket eden akıllayanlı ışık oyunları, son moda bilgisayar gibi zavallı hocacığım kendini...

LAN?

öyle bakakalmış dinlerken, ihtiyar siyamım Benito'yu seviyorum.. Kaptırıp gitmişim.. Meğer otomatik, ruhsuz okşamaları nasıl da anlayıveriyo o an hayvanoğlu.. Döndü, kızdı.. Pati attı elime.. "Ciğerden sev ulan" hali yollu :)

Allah'tan hala geceler serin.. AAA ulan.. Yanı temizlikçi kadın gelicek.. Kalkıp evim her yerine seçsam ya, nasıl olsa temizlenicek diye?.. Bi ahbabım.. "Bilerek pisletilen evleri arıyo onlar." demişti.. Bunu diyen ahbabın bi ufak biraderi vardı.. Bardak solucanı varmış çocukta... Geceleri uyurken dişlerini gacır gacır gacırdatırdı..

Akşamsefası

Utangaç Balıklar İçin Buzlu Camdan Akvaryum

M. K. PERKER

metinyegin@yahoo.com

DÜNYANIN SOKAKLARI

METİN YEĞİN

Şili

Kar'ına aldı bu sefer Şili'li arkadaş. Bolivya'da madenciler tanıştırmıştı dört yıl önce. Madenciler miting sırasında sürekli dinamit atıyorlardı. Polisiere ve yoksulluklarına karşı. İki dinamit arası tanıştık.

Şili'de bütün sokakları satmışlar. Arabada giderken her 2 yada 4 kilometre de dıt dıt sesi duyuyorsun, para ödüyorsun. Süpermarkette kasadan geçirilen dondurulmuş tavuklar gibiyiz. Dı dııt. Dı dıt. Günün her saati ayrı para. İş gidişi ve çıkışı daha pahalı. Bir de biz deki gibi gişeli olanlar var. Onlar başka şirketin. O yüzden nakit ödüyoruz. İyi bir iş. Eğer babandan kalma bir yolun varsa. Kulakların çınlasın Dell Dumrul ya da 18. yüzyılın sonunda İskoçya'da vardı. 'Monica'nın kızları' diye örgütlenen halk para toplayan yol bekçilerini dövüyordu.

Bizim de evimiz olsun diye 'Moorgate' girdiler. Sonra 16 yıl kadar ödediler. 3 ay ödeyemediler. Evlerinden atıldılar. Rio Mapuche nehrinin yanına çadırlar kurmuşlar. Koltuk takımı nehrin kıyısında. Bir misafir odası vitrini. Bir kanadı kırılmış bir uçan at, bir İsa, onunda gerildiği çarmık kırılmış ve iki hiç kullanılmamış garip vazo. Komik ve nedensizler. Küçük burjuvazinin gizli çekiciliği. Santioga Chili'nin ortasından akıyor nehir. Şehrin, 3-5 fabrikasının, şimdilik evlerinden atılmayanların ve 17 yıllık Pinoche diktatörlüğünün utançlarını taşıyor. Bok ve kan kokuyor.

Lise öğrencileri nehrin ve evsizlerin yanında pankart yazıyor. İki lise öğrencilerin işgali altında. Yakında olanından gelmişler. Bin atlı gibi neşeliler. Evsizler bir de 2 gündür açlık grevinde. Tahtadan yaptıkları koğuşta, sıraladıkları karyolada yatıyorlar. Ellerinde kitapları ve sessiz. Konuştuktan sonra ülkemde ki açlık grevlerinden bahsettim. İnsanların, 200-250 kesintisiz açlık grevlerinden sonra öldüklerinden. Hiç kimse bilmiyor burada bunu dediler. Biliyorum dedim. Bizde de bilmiyor. Gözümüzü kapadık. Unuttuk. 122 kişi öldü. Hatırlıyor musunuz? Moralleri bozuldu. Önlerinde daha yüzlerce gün olabileceği. Kendime kızdım. Nehrin kokusunu içime çekip cezalandırdım.

İşgal edilen liseye gittik. Sıralar ve sandelyelerle barikatlar kurmuşlar. Diğer gazeteler ve televizyonları yaklaştırmıyorlardı. Toplantı da öyle karar aldık dediler. Bizi içeri aldılar. Sıraların ve sandelyelerin kenarlarına tutuşturdukları ince kravatlarının, dışardan gelen anne ve babalarının yakarmaları arasında konuştuk. 'Her şeye para ödemelisin burada. Bu Lise parasız ama bu yüzden eğitim çok kötü. Hocalar yok. Olanlarda yetişemiyor. Üniversite de zaten her ay 2000 peso- 400 dolar ödemelisin. – Her ay mı- evet her ay yani 12 ay- ne istiyorsunuz? Parasız eğitim.' Biri şapkayı kafasına ters geçirmiş. Biri hala tertemiz okul önlüğüyle. Kravatı bile üstünde ama hepsinin kelimeleri cüretli, korkusuz, taze ve yenilmemiş. Kapının önünde diktatörlük nesili. Kafamızın üzerinde uçan polis helikopteri.

Saat sabahın 6'sında gittiğimiz bir işçi grevi. Gene konuştum bu sefer bir megofon ve İspanyolca. 2 sendika toplantısı, bir üniversite işgali, bir dayanışma gecesinde Nazım'dan şiir okudum. O sırada çevirdim. Günahı boynuma. Vida mismo arbol, solo y libre

Vida mismo bosque todos hermanos...*

Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşcesine

Gülü Gürleri

dumur@leman.com.tr
GÜNERİ İÇOĞLU

AMSTERDAM'A YAKLAŞIYORUZ... BİR AYDIR DENİZDEYİZ... 27 MAYIS, KAPTAN PANAYOT İYİCE ŞUURUNU KAYBETTİ...

VREEE KİM YEDİ BU PEYNİRİ, KIRINTI DÜŞMÜŞ!...

TEKNE İÇİNDE HEMEN HERŞEY YASAK... ÇAY, PEYNİR, DUŞ TRAŞ BİLDİĞİMİZ ZEYTİN BİLE YASAK... NEDENLERİNİ BİLMİYORUM... YA DENİZCİLİK ÇOK ZOR YA DA BU KAPTAN... SANIRIM İKİNCİSİ... ZİRA BU TÜR KAPTANLARLA NE AMERİKA KEŞFEDİLİRDİ NE DE BATI HİNT ADALARI, HEP İSYAN ÇIKARDI GEMİDE... BENİM İSYANIMSA KENDİME; "NE İŞİM VAR DENİZDE BU HERİFLEP." SORDUM PNİYE HERŞEY YASAK? DİYE, "TEKNEDE YASAK OLAN ŞEYLER YASAKTIR!." DEDİ ANLAMADIM...

BALONLARI HAZIRLAYIN ONBEŞ DAKKA SONRA LİMANDAYIZ, ADEEE DURMAYIN!.

AMSTERDAM'DA MAYIS SONU YAĞMURLU OLDUKÇA SOĞUK BİR HAVA VAR... KIŞTAN KALMA BİR BAHAR. NEYSE Kİ AMSTERDAM'IN EĞLENCELİ HAVASINDA HİSSEDİLMİYOR GÜNEŞSİZLİK...

NASIL ÖZLEDİM AKDENİZ'İ, EGE'Yİ NASIL... BU İNSANLARIN BİZİM SAHİLLERDE NİYE HİÇ KALKMADAN YAYLAK GİBİ YATTIKLARINI DAHA İYİ ANLIYORUM ŞİMDİ...

TEKNEDE EN SEVDİĞİM ŞEYLERDEN BİRİ DE BOZUK PARA AYIKLAMAK... GERÇİ YÜROYLA BİRLİKTE SEÇENEK AZALDI AMA HALA İNGİLTERE, İSVEÇ, NORVEÇ, DANİMARKA VE BALKAN ÜLKELERİ AYRI PARA KULLANIYOR. İŞTE BÖYLE BİZİM KAPTAN BİR SÜRÜ ÜLKENİN BİR YIĞIN BOZUK PARASINI TUTAR... BUNLAR NEDENSE HAZİNE GİBİ BİR SANDIKTA KARIŞIK HALDE PARIL PARIL BEKLER... HANGİ ÜLKEYE GİRİLECEKSE HAZİNE SANDIĞI ÖNÜME GELİYOR VE ORANIN BOZUK PARALARINI AYIKLIYORUM...

DAHA SONRA DA ESKİ DENİZCİLER GİBİ KESEYLE KARAYA ÇIKIP ÇİL ÇİL BOZUK PARALARI HARCAMAK VE SOKAK MÜZİSYENLERİNE DAĞITMAK PEK DE ZEVKLİ OLUYOR...

MEŞHUR RED LİGTH, YANİ KIRMIZI FENER SOKAĞI'NIN SIRA SIRA HAYAT KADINI DOLU DOLU DAR ARA SOKAKLARINDAKİ EL ELE TUTUŞMUŞ ; BABA VE ÇOCUK GİREMEZ SEMBOLÜ ÇOK İLGİNÇ, BAKIN....

KIRMIZI FENER SOKAĞI'NDA BAZI ŞİKAYETLER DUYDUM; "BU KADINLARIN ARASINA KARIŞMIŞ TRVESTİ VE TRANSEKSUELLER VAR AYIRD EDİLEMİYOR" DİYORLAR. AMAN DİKKAT PİRİNCE GİDERKEN ELDEKİ BULGURDAN OLUNMASIN...

HOLLANDA TOPRAKLARININ BÜYÜK BİR BÖLÜMÜ DENİZ SEVİYESİNİN ALTINDA VE BÖYLE YERLEŞİM BÖLGELERİ VAR... AMSTERDAM YAKININDAKİ İKİ YÜZ BİN NÜFUSLU ALMERE BUNLARDAN BİRİ. DENİZ SEVİYESİNDEN METRELERCE AŞAĞIDA BİR KENT...

HOLLANDA'NIN SEMBOL OLMUŞ TAHTA AYAKKABILARININ SIRRI SARHOŞ HALDEYKEN KANALLARA DÜŞÜP BATMAMAKMIŞ DİYEBİLİRMİYİZ, NEDEN OLMASIN?...

AHHH!. OY ANAM OOOY!...

KTOOOK

AL İŞTE YİNE TEKNEDEYİZ. ALIŞMAK ÇOK ZORDUR YENİ BİR TEKNEYE... SÜREKLİ KAFANI BİR YERLERE VURURSUN. AHA GİTTİ YİNE KAFANIN PEKMEZİ!... BİR ANLAMDA TEKNE SENİ ATTIĞI BU KÜÇÜK TOKATLARLA ZORLU YOLCULUĞA HAZIRLIYORDUR... HAFTAYA YAVAŞ YAVAŞ ATLANTİK OKYANUS'UNA AÇILMANIN VAKTİ GELDİ...

Akşamsefası

Ziftli Sütlaç

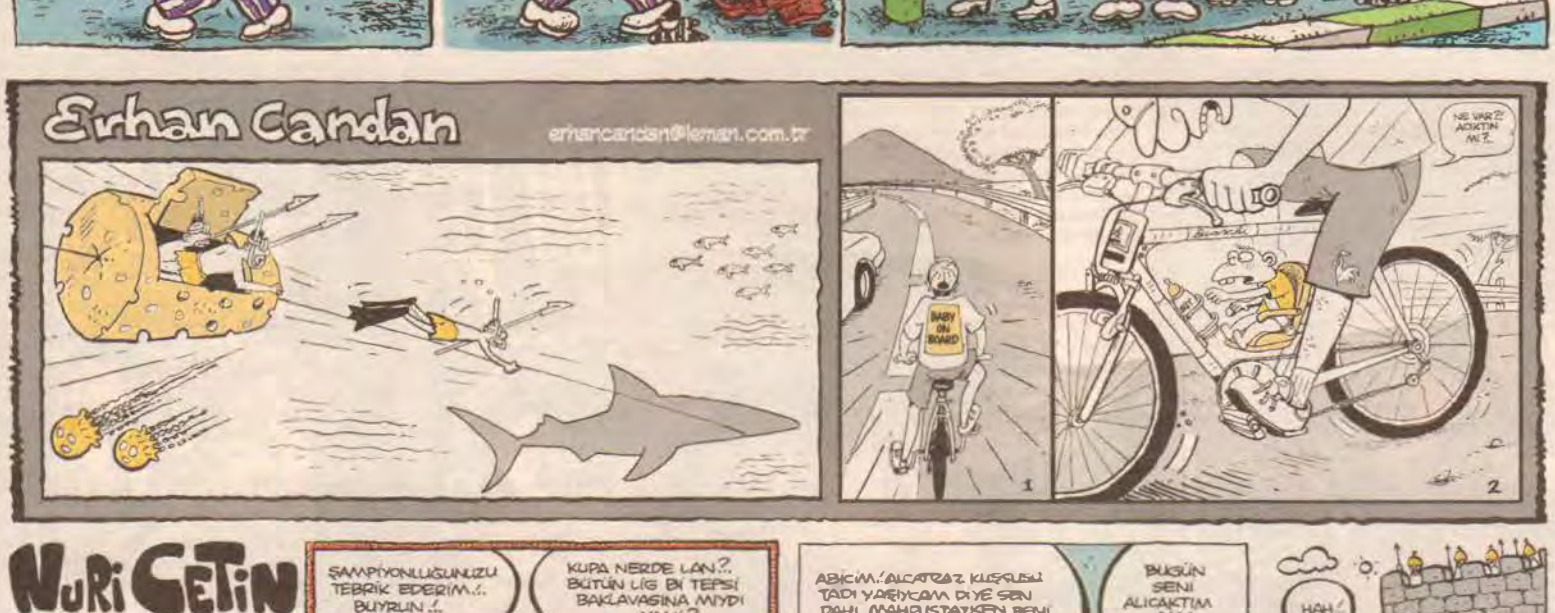
GÖKHAN DABAK

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

NURİ ÇETİN

AYRIN

-Patent! Patent Enstitüsü burası mı acaba?

-Ney?

-Aman! Pardon, patent Enstitüsü burası mı acaba?

-Bi üst kat.

-Aa? Bu kocaman bina Patent Enstitüsü sanmışım ben kompile. Demek, küçücük bi yermiş! Sadece üst kat yani.

-Şu merdivenlerden çık. Ali Ekrem bey gör!

***

-Ali Ekrem ağbi?

-Evet?

-Kendi icat ettiğim bi cihazın patentin alacaktım da ben..

-Hadi, hadi. Aç göster çabuk! Çok işim var bugün. Seksen beş tane patent vericem daha!

-Hepsine veriyo musunuz öyle? Bütün icatlar, şip diye onaylanıyo mu hemen!

-Biz onaylamıyoz kardeşim. Patenti veriyoz sadece! Onay bürosu, bi üst kattaa! Hadi, göster şu icadını!

-Heh heh. Aslında. Önce onaylanıp, sonra patent verilmesi gerekmez mi?

-Ah, siz kumaz vatandaşlar. Herşeyin, doğusunu bilirsiniz dii mi!

-Estağfirullah.. Şey, benim icadım, şu. Buyrun.

-Teyp, bu. Bildiğimiz kasetli, Cd'li bi teyp! Bi de yanında mikrofon var. Neyine patent alacaksın bunun? Nedir şimdi bunun, ilginç özelliği?

-Efendim, bunun özelliği: Bu cihaza, herhangi bi derdinizi, önemli bi sorununuzu söylediğinizde, cihaz size o konuda güzel sözler söyleyip, gaaz getirici yorumlar yapıyor!

-Hadi len.

-Bi arkadaşım demişti. "Gitme patent Enstitüsüne falan, "Hadi len!" deyip gönderiyolar insanları" demişti! Doğruymuş.

-Canım biz onu, laf olsun diye söylüyoz. Şimdi ben "hadi len" deyip, senin icadını inanmadığımı biraz göstericem ki, senin de bu arada gerçek ciddiyetin ortaya çıksın, dii mi?

-Haa. Bilgi gibi yani! Şaşırtmaca. Ürkütmece. Boş icatlarla, vakit kaybı olmasın diye?

-Aynen!. Evet, nereye gidiyorum? Yani, nereye söyleyorum şu derdimi? Şimdi, cihaz bana hemen, güzel karşılıklar verecek dii mi!

-Tabii ki!. Şuraya konuşun: Mikrofona!

-Hmm?. "Hayat, çok sıkıcı! Yoruldum ben artık!"

- "Sıkıcı olması da normaldir hayatın! Yorucu olması da! Hayat biraz da, böyle bişey çünkü. Yani, herşey normal! Sorun yok! Acayip bi sorun varmış gibi, boş yere acıtmayın zihninizi!."

-Hmm? Güzelmiş!. Yanız, bunnan sen söyledin ulan! Hani cihaz söyliycekti. Makine cevap verecekti?

-Makine cevap veriyo ki zaten. Elimdeki mikrofonla, makineye bi şekilde bağlıyım ben! Onun bi parçasıyım.

-Oğlum! Bu cihaza patent verilirse eğer, onay da verilirse sonra; seni üretime geçmiycek misini binlerce kişi, cihazı satın alacak belki. Sen evlerine gidip, herkese mikrofonla mı konuşucan?

-Off.. O zaman, yanmış geldim beni! Bu cihaz, sadece bi prototip. Yani, önce prototip enstitüsüne gönderilmeliydim, dii mi?

-O da olmaz ki! Prototip, bi icadın, bi cihazın, ufak tefek eksikleri olan ilk örneği demektir. Senin ki, bi prototip bile değil daha.

-Ufak-tefek eksikleri var, biliyom. Geliştirmeye çalışıyom! Mesela, çok yakın bi zamanda (önümüzdeki haftat) artık ben cevap vermeden, cihazın kendi başına cevap vermesini sağlıycam!

-Nası yapcan bunu bakiyim, seni açık-gözü? Cd ye, insanların sorabileceğini tahmin ettiğin belli başlı soruların cevaplarını kaydedicen, sonra makine de güya kendi cevap verecek, dii mi? Şu lazır-zeka olayı. Yapay zeka yanii?

-İlgisi bilem yok. Şurada gördüğünüz, çelik-karbon kaplı foton çubuğuna, zihin uyarımı ve his hesaplamaları yapacak olan 180 eksvator şiddetinde nöron parçacıkları sıkıcam, sonra bu foton çubuğu sesin fonetik gücünü de ölçerek, sağ beyindeki volüm uyarımını "algı topaklarını tesbit etme" mekanizmasına yönlendiricek!

-Hadi yaa? Vaay?. Her neysei Önüme gelen her icadı bi saat sorgulasaydım, kafayı yerdim bu işte!. İkinci sorumu sorayım ben. Uzat mikrofonu!

-Buyrun!

- "Kanmia beraber, akşamları film izlerken, çok tartışıyoz! Film zevklerimiz, asla uyuşmuyo. Ne bok yiycem, bilmiyom. Oturup, adam gibi beraber bi film izleyemedik

m · e · T · i · N

TILAR

şöyle! Ya, o ben beğenmez benim izlediğim filmi, ya ben sıkılırım onunkinin yansındal Saçmalıklı Eziyet yani akşamları!."

- "Onun filmindeki, iyi taraftan, yani "iyi sahneleri" görmeye çalışın! Sizin seçtiğiniz ve izlemeye devam ettiğiniz filmle ilgili de, "Bak bak! Şimdi burası çok güzel. Bak, burda nolucak. İzle!" gibi, baskıcı, çocukça ve heyecanı körelten uyarılar yapmayın! Eşinizin filminde, hoşunuza giden sahneler mutlaka olacaktır; bunları paylaşın! Hoşunuza gitmeyen sahnelerde ise, o anda bir hâyal kurabilir; veya küçümseyici olmayan, zekice ve esprili ufak yorumlar yapabilirsiniz. Herkesin filmi, başka olabilir. Bu, kötü birşey değildir! Sevdiğiniz insan için, biraz mantıksız senaryoya katlanabilirsiniz. Çok kötü bi filmde, o filmi beğenen kişiyle değil, filmi çekenler ile dalga geçin. Bunu yaptığınızda, eşler de birbirine de kulak verecek, "Aa, doğru be!" diyebilecektir.

-Vallahi, harikal. Len, aslında makine dil, yine sen konuşuyon ama.. gene de beğendim yav!. Gailp!

-Konuşurken, böyle mekanik gibi olsun diye, biraz robot ses'iyle konuşuyom. Öndan hoşunuza gitti belki.

-Heralde.. Neyse; bi tane daha derdimi açıyım! Şunu söyleyim ama önce: Patenti, verdim sana gitti! Daha ne saçma şeylere patent vermişim ben; buna mı vermiycem. Nası olsa "cihazı geliştiricem" de diyosunl. Onay bürosundaki İzmail bey, yakın arkadaşımdır. Söylersin ona, onayımı da alırsın. Unutma; İzmayll ama, "S" değil. "Z" ile!

-Ben.. nası teşekkür ediceemi bilemiyom! Yemin billah ederim ki, bu cihazımı tüm insanların mutluluju, bi de oğlumun okul masrafları için kullanıcam!. Buyrun, diğer derdinizi atayım:

- "Aytunç" diye bi arkadaşım var. En son, onikl gün önce aramıştım onu. O da, geçen Sali aradı beni. Ama ben daha önce, yani on iki günden önce, muhtelif zamanlarda beş kez aramıştım, son üç ayda, O lavuk, ise, iki ayda, yalnızca iki kez aradıl Ben geçen sene de beş kez aramıştım, sonbahar aylarında. Bi kere, karşılıklı üçer kez, bi hafta içinde araştık. Sonra o, üç akşam, ard arda aradı. Bir kere ben, öğlenleyin aradım, geçen ay. D da bl kere sabah aramıştı, kısa bl konuşma yapmıştık. Kısacası, hesaplanma göre, şu an arama sırası onda! Ama ben de aramak istiyom bi yandan: Öldü mü kaldı mı herif diye. Ama hemen arasam, onu sevdiğim ortaya çıkacak. Bu kötü bişey değil tabii de; sıra onda ama! Belki, hesaplarım da yanlış olabilir. Delilik yani! İşin içinden çıkamadım!

-Size, "bu tür ilişkilerde hesap kitap yapmayın." demiycem! Aksine; yapın. Ama, hesabınızı çook iyii yapın! Siz üç kere, karşı taraf da iki kere aramış ise, onun aramasını beklemek, hakkınızdır. Feheat, "Acaba öldü mü kaldı herif len" diye bi his varsa içinizde, hemen aramalısınız! Veya ona, işle ilgili ya da başka önemli bişey sonnak istiyosanız, hemen aramalısınız! Bunnar, hesaba dahil diildir. Sadece habır sonnak için bile, aramalısınız: Cihazıma göre, kısa habr sorma süresi 2 ay, uzun hatır sorma süresi bi yıldır! "Bütün dünya insannarı ilişkileri" incelenerek belirlenmiş, kesin sürelerdir bunnarl Onbeş"den sonraki sayılarda da, bire-bir arama hesabı yapılması gereksizdir: Yani, o, onaltı kere aramış, siz on yedi kere aramışsanız; onsekinci aramayı da siz yapabilirsin'iz gönül raat'liyla! Bu küçük farklar, egoyu yıpratmaz hiç."

-Alıyom! Daha prottip bile değil ama, ver bi tane bana!

-Yannız bilfyosunuz; foton çubuğunu henüz monte edemedim cihaza. Mikrofonla ben konuşuyom.

-Hiç önemli değil! Seni şimdi, Onay bürosuna, İzmail beye yollycam. Biraz kıl bl heriftir. "Nerde bunun foton çubuğu!" filan derse, "Ali Ekrem bey aldı" de!

- "Ali Ekrem bey aldı," diycem.

- "Aldım dötüme soktum!" Öyle diyo de!

E · İ · D · A · N

Okan Akkaya/İzmir

Yurdun Erdoğan/İstanbul

Antl Yurdakul/İstanbul

Deniz Pişkin/İstanbul

Yurdun Erdoğan/İstanbul

İşsiz sayısı 6,5 milyon; hacizlerde %100 patlama oldu.

Ersan Arslan/İstanbul

Selim Demiray
Balıkesir

LeMan ÖDÜLLÜ BULMACA

DETAY DOKU-152

Karelerdeki detaylar bu sayıdakl hangi köşe ve çizgilere ait?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 20 okura imzalı LeMan albümleri, cilleri, tişörtleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Kadınlardan 1 kişi ise komple hediye paketi kazanıyor... Doğru yanıtlar postalannızın bize yetişmesi İçin 2 hafta sonra yayınlanacak...

1 .....
2 .....
3 .....
4 .....
5 .....
6 .....
7 .....
8 .....
9 .....
10 .....
11 .....
12 .....
13 .....
14 .....
15 .....
16 .....

150 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1 Terzielli/Can Barslan
2 3.Sayfa/Behiç Pek
3 Mister Do/Doğan Pehlevan
4 Cümbür Cemaat/Ahmet Yılmaz
5 Gatana/Tuncay Akgün-Kemal Aratan
6 Pantolon/Metin Fidan
7 Erhan Candan
8 3. Sayfa/Sefer Selvi
9 Bahadır Boysal
10 Daral&Timsalt/Mehmet Çağçağ
11 İpeksi Dokunuşlar/İpek Özsüslü
12 Kink Leblebi/Suat Özkan
13 Kapak/Bahadır Boysal
14 Ziftli Sütlaç/Gökhan Dabak
15 3. Sayfa/Sefer Selvi
16 Gatana/Tuncay Akgün-Kemall Aratan

915. SAYIDAKİ 150 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Y.Barış Inal/Balıkesir - Sibel Işık/Bursa - Ömer Faruk Arslan/Muğla - Yüksel Güngör/İst. - Meral Kapıkaya/Adana - Reyhan Güneri/Artvin - Berat Atmaca/Kırıkkale - M.Nedim Çelikyürek/Tekirdağ - Kenan Bozdurt/Bursa - Ayşe Kardeşoğlu/İst. - Aydın Kaplan/Mersin - Ertuğrul Mutlu/İzmir - Halime Fırat/Aydın - Mustafa Güler/Manisa - Tuğba Birbil/İstanbul - Bekir Karataş/Ankara - F.Zafer Güneyin/Kocaeli - Hasan Kıran/İst. Komple Hediye Paketi; Yüksel Yılmaz/Amasya Cilt + Tişört: Filiz Çiçek/Manisa

İsim: .....
Adres: .....
.....
Tel: .....
E-Mail: .....

LeMan Bulmaca 152
İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14
Beyoğlu-İst. Fax: 0212 245 38 06
bulmaca@leman.com.tr

Akşamsefası

www.canbarslan.com.tr

canbarslan@leman.com.tr

TERELELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

Sayı:919
17 HAZİRAN 2009 Çarşamba
Haftalık Süreli Yerel Yayındır

● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Yönetmen: Tuncay AKGÜN ● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR ● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Muhasebe Müdürü: Gülsüm ÜNLÜ ● Satış Müdürü: Cüneyt Aydın ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/İstanbul. ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Faxc 0 212.245 38 06 ● Abonelik İçin Tel: 0.212.292 95 65 ● Baskı: LeMan Matbaası Adres: Alimınyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). ● Genel Dağıtım: D.P.P A.Ş

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır

Akşamserası

24 Haziran 2009 Çarşamba Sayı: 2009/26 1.50 TL. (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

K.K.T.C 1.75 TL.

KANDIRMAYIN LAN MİLLETİ!.. IŞIĞA TUTACAKSINIZ, GÖZÜKÜYOSA GERÇEK!.. GÖZÜKMÜYOSA SAHTE!..

İRTİCA İLE MÜCADELE EYLEM PLANI

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

ERCAN & KAAN

lazmarks@gmail.com

LAZ KAPİTAL

Laz Marks Emice

Var Misun Yok Misun?

Lelipop İhsan Yali Kiraathanesi'ne haboyle bi şişinerek girdi ki, zannedersun göğsine İstiklal Madalyasi takmişlar.

Ula nedur, ne oldi deduk, anlatti... Meğer bu arahana kafali Var Misun Yok Misun yarişma pirogramina başvurmiş. Buni arayup, yakinda seni yarişmaci olarak çağiracağuk, demişler.

Bu boyle kinayeli kinayeli bakti, Laz Marks Emice dedi, hani kapitalizum insana firsat eşutluği vermezidi. Aha bak yarişmada bağa hemen sira geldi, yakinda katilacağum dedi.

Ula eşşeğun önde gideni dedum buğa, sen zaten ömir boyi Var Misun Yok Misun yarişmasinda yarişayisun ama, haberun yok sadece...

Doğduğun anda ilk kirmizi kutini açturdun uşağum.

İşçi Cemal'un uşaği olarak dünyaya gelerek ebenun kirmizi kutisini gördun.

Takalar Birluği Başkani Patapat Suleyman'un uşaği olarak dunyaya gelebilirdun, ama hissedemedun.

Eğitumde kirmizi kuti açturdun, sağlukta kirmizi kuti açturdun, iş hayatinde açturacak kuti bile bulamadun...

Ömur boyi Hamdi Bey sağa bir teklifte bulunsun diye bekledun durdun...

Çok beklersun uşağum... Hamdi bey bile artuk kendi cötinun derdine duşti.

Kapitalizum ölumcül yarali almiş bir kaplandur... Çeşitli borsa manipülasyonlariyla, paradan para kazanmanun soni geldi. Ne pok yiyecekleri'ni şaşurdilar.

Şimdi bir daha düşun Lelipop İhsan evladum...

Hamdi beysuz, kirmizi ve mavi kuti açmak zorinda kalmadan... kendi geleceğuni, kendi ellerunle kurmaya, var misun yok misun?

Korkuyi beklerçen

Gelecek korkusini ha boyle ilikleruмuza kadar sindurdiler.

Yali Kiraathanesi'nde herkes korki içinde. "Yeni bir kiriz dalgasi mi geleyi yoksa, ula zaten ringin iplerine yaslanmişiduk, şimdi hepten yere yapişuruk artuk."

Uşaklar boyle kara kara düşünurken bakayirum da kapitalizumunu yeminli avukatlari bu korkiyi daha da büyutmekten çekinmeyi, "Sistem kôti değildur, gelecek korkisi yoktur." demeyi.

Tam tersine, paranoyaklaşmamuz içun ellerinden geleni yapayiler.

Neden bu kadar gelecek korkusi aşilaniyi?

Korkularumuzi bile paraya çevireyiler da ondan.

"Sağluk sigortan var midur? Bu devlete güvenilmez, aha bak hastaneleri çadir tiyatrosi gibidur.?

?Arabani kasko yapturdun mi? Hirsuzluk artuk siradanlaşti, benden uyarmasi. Sonra arabani kapinun öninden çalarlarsa, kaskom yokti diye ağlama.?

?Uşağunun geleceğini düşuneyi misun, Eminönü – Gültepe Belediye otobüsi gibi kalabaluk devlet okullarina yollama. Uşak çişini söyleyene kadar altina islatur, sen en eyisi bizum Beytullah Hoca Özel Koleji'ne yolla..."

Emperyalist kapitalizum boyledur... Kar etmeden yakani pirakmaz.

Önce Vietnam'i işgal eder, sonra Vietnam'da psikolojisi bozilan Amerikan askerlerinun filmini çeker. O filmleri de bize satar.

Düz yolda giderken zaten kar eder, bir kiriz olduğunda da korkularumuzi fiştuklar, ondan da kar eder.

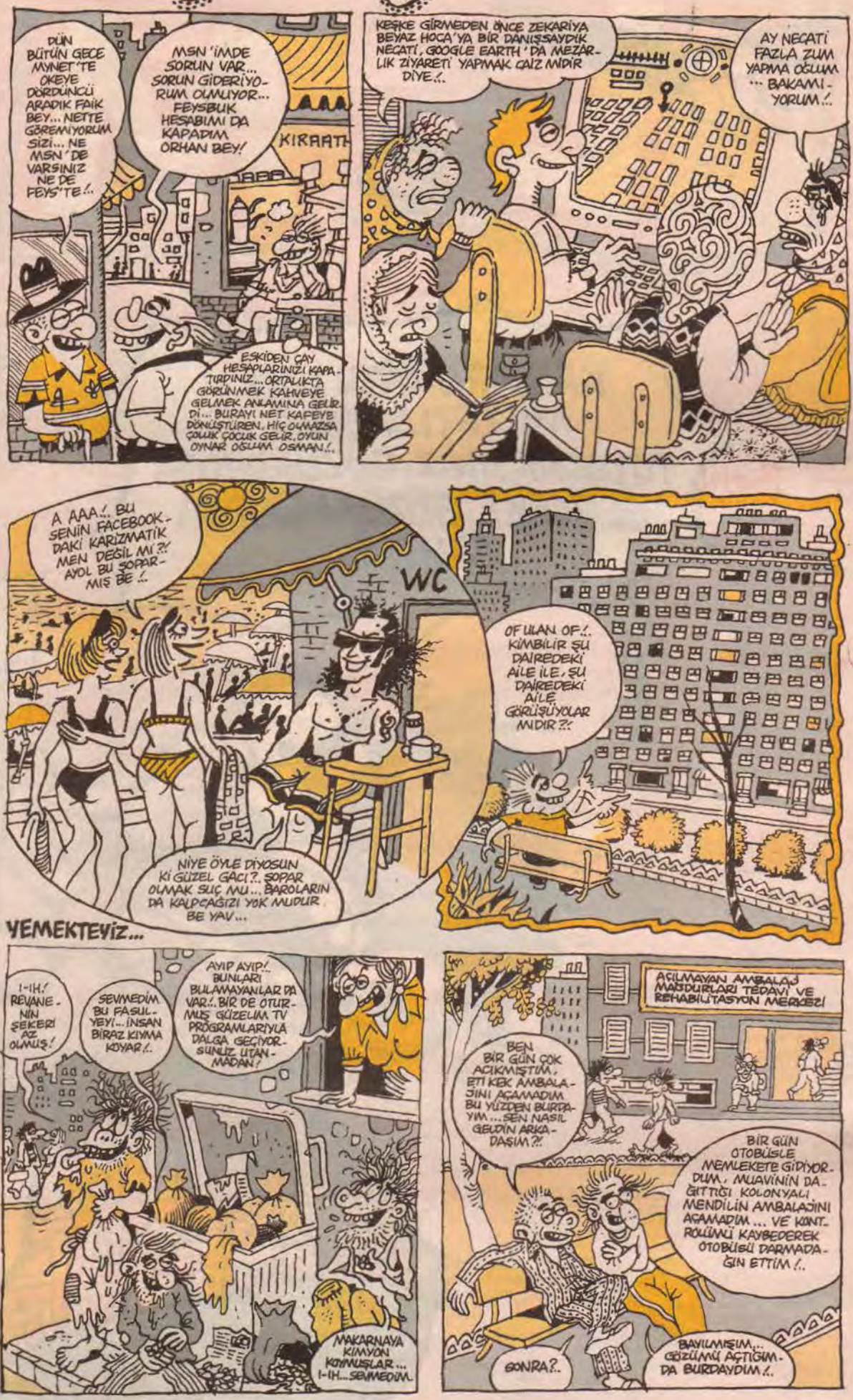
Tüketmeyeni tüketurler

Kapitalizum eski olan her şeyi yok etmek ister. Buna ana ve baba da dahildur.

Yaşlandilar, çok tüketemeyiler, hatta tüketumun öninde engel olmaya başladilar.

Narayama Türküsi'ndeki gibi yüklen anani babani, dedeni, nineni sirtuna, doğri dağun tepesine. Hayde güle güle sana dedecuğum. Geriye doğri da yaşlanmayisun, kapitalizumde yerun yoktur.

Deryasayın

Mithat Çinar...

Yali Kiraathanesi'ne arasira gelurdun...

Soyleduklerumun hepsine katilmazdun belki ama sağa dayatilan bu pespaye hayati da onaylamazdun. Dostoyevski'nun romanlarindan firlamiş gibi...

Az nihilist, biraz ironik ama çok ve hep isyankardun... Kapitalizumun kilcal damarlari olan reklam şirketlerine isyan edup afiş ve çitap kapaği tasarlamaya başladuğunda çok neşeliydun... Neredeysa bir demluk çayi tek başuna içmişidun.

İnsanevladini kemiren dar alandaki bütun küçük hesaplardan, sömurinun her türlusinden nefret edeyirum Laz Marks Emice, derdun.

Yali Kiraathanesi dürust ve isyankar bir uşağini, basin yayin dunyasi da çok eyi bir grafik tasarumcisini kaybetti... Tam da nefret ettuğun bu çakallarun foyalari dökülurken...

Yilmaz Okumuş

Akşamsefası

1982 yılından bu yana süründürülen, sanıkların "DEDE" sıfatıyla torun sevdiği Dev-Yol davasında Yargıtay Perşembe günü "son sözü!" söyleyecek. Cezalar onanırsa dedeler hapse girecek..

BELGECİLER HER KİM İSE ZOR DURUMDALAR..

Detaylar belirginleşiyor. İş ıslak imzaların incelenmesine kaldı..

Behiç Pek

Türlü bahane ve yalanlarla Irak, Afganistan ve Filistin'i yerle bir eden ve hala oradan çıkmayan Amerika, şimdide İran'a göz dikti..

Kadın öğretmen, 16 yaşındaki kızı yurttan kaçırdı, fuhuş çetesine verdi. Genç kıza dört kişi günlerce tecavüz etti..

İran'da sandıktan çıkan hileye karşı başını kadınların çektiği eylemlerin rengi YEŞİL..

Aksaray PAŞAOĞLU

ÇIPLAK FOTOĞRAFLARIMI NEDEN YAKTIM?

Bundan birkaç gün önce Maldivler'deydim. Cennet adalarının yüzelli metre ilerisi rahatlıkla görülebilen o essiz camgöbeği sularında inanılmaz ince yuldinimle bir süre üstsüz yüzdükten sonra biçimli erkek vücudum ve ben bembeyaz kumsala çıkıp eşimin etrafında kısa bir yalıçapkını baştan çıkarma dansı ritüeli yapbk ve şezlonguma uzandık. Tam o sırada bakınız ne oldu. Gözüm hemen yanımda oturan seksi bir kadının okuduğu GQ adlı dergının kapağına ilişti. Kapakta "Borat" filminde oynayan ünlü yıldız Sacha Baron Cohen'ın tamamen çıplak ama usturuplu bir fotoğrafı vardı. Aklıma hemen Berlusconi'nin çıplak fotoğraftan geldi. İşte o anda beynimde bir şimşek çaktı.

BAŞYAZARLARI ÖNLÜ ADAMLI GÖRMEK İSTEDİM

Hemen mambo yaparak yerimden kalktım. Eşimin çantasından Ajda Pekkan'ın da kullandığı "Sally Hansen" Sprey'i alarak ritmik hareketlere ara vermeden nefis bir bacak makyajı ben kendime yapınca Gloria Gaynor gibi ama ondan çok daha çekici ben bacaklarım tamamen bronz, üst kısım teleme peyniri gibi mayomu da atbm ve usturuplu fotoğraflarımı çekip ayfonumdan hemen gazeteye geçarek o fotoğrafların birinci sayfadan sekiz sütuna kullanılmasını istedim. Ama hemen vazgeçtim. Peki ama benim gibi, her iki yandaş medyanın da ağır toplarını gazetelerinin birinci sayfalarında çıplaçıplak görmek isteyen bir cesur vücut, bundan neden vazgeçmişti? Şunun için. Ben aradan doğma görünmek istemiyordum. Çünkü herkes aradan doğma görünebilirdi. Ben farklıydım ve babadan doğma görünmeliydim. Beyaznamız erkekler artık doğum yapabiliyor. Beni babamın doğurmadığı o güne lanet okuyarak o fotoğrafları ayfonumdan sildim.

TÜRK İNSANI EN GÜZEL ADALARI HAKEDİYOR

Bu arada turizmciler Türk insanının en çok gitmek istedikleri 10 tropik adayı sıralamışlar. İlk beş sırada Maldivler, Seyşeller, Mauritius, Bali ve Phuket adası varmış. Ben Türk insanının o cennet adalara gitmesinin çok mümkün olduğuna inananlardanım. Bakınız daha birkaç gün önce Obama'nın emriyle, Guantanamo esir kampından alınan 17 kişi, Survivor yarışmasının çekildiği, Pasifik'teki cennet ada Palau'ya gönderildi. Bildiğim kadarıyla daha önce Guantanamo'da bulunan Türkler de vardı. Bence, Guantanamo'ya gitmeye inanılmaz meyilli Türk insanının küçük bir aktarma yla cennet adalara ulaşması işten bile değil.

NOT: Ben ömrüm boyunca Türkiye'nin küçük bir Amerika olduğuna inandım. Burası bir fırsatlar ülkesi. Bakınız, Mardin Nusaybin'de 10 yaşındaki B.E. babasının evde sakladığı 8 bin TL'yi arkadaşlarına dağıtmış. Bu şu demek: Türkiye'de paranın ne zaman ve nereden geleceği belli olmuyor. Ama o bir şekilde geliyor ve sizi buluyor..

MİTHAT ÇINAR
Güzel arkadaşımızı kaybettik... Sevenlerinin başı sağolsun..

2004 yılında Mardin Kızıltepe'de babasıyla birlikte öldürülen 12 yaşındaki Uğur Kaymaz'la ilgili davada yargılanan dört polis beraat etti..

ÇOCUKLARINIZA DİKKAT EDİN!?

BU OLAYI UNUTMAYALIM, UNUTTURMAYALIM; 2004 yılındaki kapağımız

TEHDİT LİGİNDE SON PUAN DURUMU

Gürkan Hayder Kılıçarslan

12 Eylül 1980 sabahı sokağa çıkma yasağı vardı. Ama bu yasak, biz çocuklar için geçerli değildi. Babam beni "Kalk! İhtilal oldu" diyerek uyandırmış, yasağa rağmen ekmek ve gazete almaya göndermişti. Ankara, Keçiören'deydik. Daha bir buçuk yıl önce evimizin önündeki ağaçların arasında faşistler 'Abdi İpekçi'nin katledilmesini bira içip darbuka eşliğinde kutlamışlardı. Bir Milliyet Çocuk okuru olarak onları nefretle izlemiştim balkondan. Ağabeyim kısa bir süre önce bir çatışmadan ucuz kurtulmuştu. Ben de bir okul çıkışında Dev-Genç yürüyüşü içinde kalmış, çocukluğumun sol kolu ile onlara katılmış, birkaç blok ötede gruba saldıran sağcıların kurşunlarından çocukluğumun kısa boyu sayesinde kurtulmayı başarmıştım. O yüzden o sabah, ben de ister istemez Ertuğrul Özkök hisleri içindeydim. Sokaklar boştu. Benim gibi üç beş ufaklık dışında kimsecikler yoktu. Ana caddeye çıktığımda sokak başlarını bekleyen ellerinde piyade tüfekleriyle askerler vardı. Biz veletlere ekmek ve gazeteyi aldıktan sonra toz olmamızı söylemişlerdi.

Başarılı bir öğrenciliğim vardı. Başarımın sırrı ise küçümsenmekti. Hangi sınıfa adım attıysam öğretmen ve bir kısım arkadaşlar tarafından küçümsenme kaderim vardı benim. O yüzden ilk etapta sınıf birincisi ve ikinci aşamada okul birincisi oluyordum. Hatta işi daha da ileri götürüp bir "kompozisyon" yarışmasında faşist bir Türkçe öğretmeni tarafından okul üçüncüsü ilan edilen yazımla Ankara çapında birinci oluyor, ödülümü bizzat Kenan Evren'den alıyordum. Tübitak, Milliyet Yarışması önüme ne gelirse katılıyor, okulumu başarıyla temsil ediyordum.

Yaz tatili geldiğinde artık yaşımın uygun olduğunu düşünen velilerim tarafından en yakın camiye Kuran Kursu'na gönderildim. Başarıyla kafayı bozmuş bir çocuk olmam nedeniyle Kuran Kursu'nda bile en kısa sürede Arapça okuma öğrenip o vakitler yaz aylarını mesken tutmuş upuzun ve kavurucu Ramazan günlerinde oruç ağız iki kez hatim indirdim. Bu başarım nedeniyle kurs hocam tarafından benden küçük yaştaki 'gençlere' Kuran okumayı öğretmeye başladım. Tüm bu laik ve İslamcı başarıları yaşadığım yıllarda biyolojik yaşım 11-12 ve en nihayet 13'dü. Ordu görevde ve Devlet Başkanı Orgeneral Kenan Evren'di. İşte o zaman beni fark ettiler. Birtakım nevzuhur ağabeyler camimizde dolaşmaya başladılar. Elimden tuttular ve beni adına "dersane" dedikleri bir eve götürdüler. Bana "Senin Gürkan olan adını değiştirelim. Cemil olsun bundan sonra adın." dediler. O günlerde yaşı 18 olmamış solcu gençler asılıyordu. Biz Kadir gecesinde ibadetin belini kırarken, yaşı benden küçük gençler Cemil Hoca diye peşimde dolanırken 24 Ocak 1980 kararları huzur ve sükun içinde uygulanıyor, Banker skandalları patlıyor, herkes parasını ona buna kaptırıyordu. Tüm ülke, kendi menfaati için anasını ve avradını bile satabilen Dallas'ın kötü adamı Ceyar'ın başına kötü bir şey gelmesin diye dua ediyordu. Kötülüğün kucaklandığı yıllardı o yıllar.

Evimde babamın bana getirdiği Bilim Teknik dergileri ile kendi peşimden koştuğum çizgi romanların laik dünyasından arta kalan zamanlarda o dershaneye de gidiyordum ve günlerden bir gün çok saygı duyulan bir kimse gelip yanıma oturdu. Herkes neredeyse el pençe divan yanıma oturan zatın dediklerine kilitlenmişti. Minyeli Abdullah'ın yazarı Hekimoğlu İsmail'di yanıma oturan. Doğrusu bendeki istidatı görmüş olmalıydı ki yanıma oturmuş ama bana zerre tutam ilgi göstermemişti. Doğrusu çocuk nefsimin buna pek ihtiyacı yoktu ama –Allah şifa versin- Hekimoğlu İsmail'in kendisine gösterilen insanda nefis bırakmayacak yoğun ilgiyle müsabaka ettiğini hatırlıyorum. Belki de kendi nefsi ile dertliydi. Yan yana namaz da kıldım onunla.

Çok sürmedi. Sözde "dershane" günlerim içimdeki bireye zulmetmeye başladı. Salt Said-i Nursi'nin Sözler'i ile giden derslerimiz beynimi testereliyordu. Tek bir cümlesinin anlaşılması mümkün değildi. O nedenle o "abiler" mevzuları tercüme ediyorlardı. Ama çok kötüydüler. Ortaya koydukları cümleler, Said-i Nursi'den bile daha anlaşılmazdı. Bu işin daha fazla gitmeyeceği belliydi. Geleceğin GHK'sı o günlerde içimde yetişiyordu. Abileri deli eden sorular soruyordum. Onlara "Her şey güzel de... Varsa yoksa Said-i Nursi. Allah ve peygamberden ne zaman bahsedeceğiz ve ben hiç konuşmayacak mıyım?" diye sorduğumu, onların da yanıt olarak "zaten Allah ve peygamberden bahsettiklerini" söylediklerini anımsıyorum. Bir gün tepem iyice attı ve onlara "anlattıklarınızı anlamıyorum" diyerek bir daha adına dershane denen o apartman dairesine gitmedim. O sözde "abiler" sayesinde ayağımı camiden çekmiş kendimi tamamen laik başarılara odaklamıştım. İlk gençliğimin o dönemin de dinden imandan çıkmamın müsebbipleridir onlar. Çünkü kazanıp gittiğim Fen Lisesi'nin en azılı solcu ve dinsizlerinden olmama neden olanlardan başlıcalarıdır Fethullah Gülen talebeleri...

O yıllarda NATO'nun "tehdit değerlendirmesi" içinde ilk sırada Sovyetler ve Doğu Bloğu bulunuyordu. Ama solcu olmaya açık uysal bir tüketici kitlesi oluşturma amaçlı gençlik yetiştirmek amacıyla "Yeşil Kuşak" projesinin uygulandığı yıllardı. Tüm Türkiye'de sol için "extinction" yani kök kurutma harekatı bizzat ABD Başkanı Carter'ın ve Reagan'ın "çocukları" tarafından uygulanırken 1960'larda başlayan ve daha önceleri İngiliz gizli servislerinin kullandığı birtakım dinsel hareketler şimdi de uluslararası kapitalizmin lideri ABD tarafından değerlendiriliyordu. GHK'nız Fen Lisesi'nin titrek bıyıklı bir müdürü tarafından kimi solcu yaramazlıkları yüzünden sıkıyönetime verilmekle tehdit edilirken o "abiler" hafta sonları bile okuluma gelip Kadıköy'de sürten Cemil'i arıyorlardı, taa Ankara'dan İstanbul'a peşimden koşmuşlardı. Ne de olsa o zamanlar sadece 3 tane Fen Lisesi vardı ve "bu çocuk" gelecekte "kesin bir yerlere" gelecekti. Israr ve inatla beni cemaate kazandırmak için hizmet aşkıyla yanıp tutuşuyorlardı. Onlara, yeterince isme sahip olan GHK canavarının Cemil'i öldürdüğünü söylemek kısmet olmadı hiç. Eğer beni okuyorlarsa işte ilan ediyorum. Aha bir yere geldim. Leman'dayım.

Beni dinden imandan soğutan ve ömrümün 11 senesinin Enver Hoca katılığında dinsiz imansız geçmesine neden olan bu cemaat talebelerinin 1980 sonrası başarıyla uygulanmış bir kapitalist proje olduğunu bugün unutanlar yüzünden, şimdi de "sözde laikler" yüzünden kimi bireyler, bireyliklerini cemaatlere kiralıyor veya cemaatler tarafından kiralanıyor. Allah büyük ki, yıllar sonra sadece Allah ve peygamberden bahseden nice başka insanlar tanıdım. Onlar sayesinde Allah ile aramda sizi ilgilendirecek boyutta bir anlaşmazlık da kalmadı. Rüyamda peygamber gördüm diye Fethullah talebelerinin aksine bana "seçilmiş" bir insan muamelesi yapmayan başka insanlar tanıdım da bu sayede "dir sorunum" için Allah'ı "sevmenin" yeter ve gerek şart olduğunu anlama şansı buldum. Bana mesleki, sınıfsal ve sosyal konumumdan dolayı zerre kadar kıymet vermeyen bir din arayışım da böylece son bulmuş oldu. Pek muhtemel ahirette makineler olmayacağı için öldüğümde mesleksiz olacaktım. Yine öldüğümde sosyal sınıfım yanımda olmayacaktı. Öyleyse neydi bu Gülen talebelerinin hırsı?

Yıllar sonra İstihkam Okulu'nda 4 aylık eğitim döneminde İstihbarat dersimize giren bir Binbaşı biz yedek subay adaylarına "tehdit değerlendirmesi" sıralamasında ilk sıranın Suriye olduğunu söylediğinde şaşırmıştık. Yunan filan beklerken Suriye çıkmıştı torbadan... Aldığımız eğitimlerde Suriye ile savaşa gireceğimizi anlamıştık. 1998 yazı idi. 28 Şubat, "irtica" konusunda

EMPATİZAN

zafer kazanmıştı. Artık ilk sırada Öcalan'ın konakladığı ülke vardı. Hatay'da yapılan o meşhur konuşma ile işaret fişeği atılmıştı. Aslında bu eylem de 28 Şubat'ın bir parçasıydı. 1999 seçimleri için Clinton ile anlaşılmış ortak bir yatırımdı. Cumhurbaşkanı Demirel idi. Halkın mağdur bir partiye yönelmemesi için senelerdir komşu bir ülkede yaşayan Öcalan artık Türkiye'ye getirilmeliydi. Eğer Suriye direnirse TSK bu ülkeye kafa göz girecekti. Bu kadar basitti. Ben de "ulan bunca sene askerden kaçtım. Bula bula savaş yapmayı planlayan bir TSK bulduk." diye hayıflanıyordum.

"Tehdit Değerlendirmesi" en önemli askerlik terimlerindendir. M.A. Kışlalı ve Demirel gibiler dışında medya ve siyasette kimselerden pek duymazsınız bu sözcüğü. Oysa tıpkı NATO gibi TSK'nin varlık nedeni de bu iki sözcükte gizlidir. Bugün TSK'nin tehdit değerlendirmesi sıralamasında ilk sırada ne Suriye, ne Yunan, ne Bulgar, ne İran, ne Gürcistan, ne Rusya ve ne de Ermenistan vardır. Peki ya Irak, Kuzey Irak, Kürdistan? Obama yönetimi ile artık bu coğrafya ilk sırada olamayacak kadar evcilleşmiştir. Düne kadar yapılan kabadayılıklar yerini açılışlara, kucaklaşmalara, Baykal'ı davetlere bırakmıştır. PKK bile "silahlar sussun" demektedir.

İlker Başbuğ'un en son basın toplantısı aslında her şeyi açıklayan niteliktedir. Adına "hareket" diyen ve artık kendilerini tanımlarken cemaat yerine "millet" demeye başlayan bir "grup" TSK için tıpkı NATO gibi reel tehdit değerlendirmesinde ilk sıradadır. Üstelik bu iş o denli ciddidir ki TSK İç Hizmet Kanunu'nun 35. maddesini değiştirseniz de bu sıralama değişmeyecektir. Tehdit olmak için ille de kalaşnikof veya toplu iğne taşımaya gerek yoktur. Microsoft'ta çok büyüdüğü zaman uluslararası kapitalizm bu dev şirketi bölmek zorunda kalmıştı. Öyle bilim-kurgu filmlerinde olduğu gibi dünyayı tek bir şirket yönetmez. Şu anda yaşanan bu süreçtir ve bu mutlak sondan tıpkı ecel gibi kurtuluş yoktur. TSK'nin ve hatta NATO'nun tehdit değerlendirmesi liginde bir kere açık puan farkıyla sezonu lider tamamlamışsanız sizin için bir kupa töreni yapılacak demektir. Törenin detayları ve belgenin AKP boyutu yeniHarman Temmuz sayısında kısmetse GHK tarafından yazılacaktır. Lemancı dostları yeniHarman'ın yükselen dostluk dünyasına bekleriz.

Şampiyonluk kupasını almak istemeyen cemaatsever kardeşler için tek yol devrim ve kurtuluş da demokratik sosyalizmdedir. Bizim dünyamızda insanlara "kesin bir yerlere geleceklerinden ziyade kesin bir yere gidecekleri" için değer verilir ve herkesin gideceği yer aynı olduğu için en azından gidene kadar bu konuda kimsenin kimseye hakkı geçmez. Kimse de inancınıza karışmaz. Korkarım, bir gün herkes Gülenci olmayacak ama herkes GHK'cı olacaktır. Engin Ardıç bile bir gün bize katılacaktır.

Kiminiz malum belgeye "sahte" dedi, kiminiz "doğru" dedi. Hatta "hem gerçek hem sahte" diyenler de oldu. E bu durumda bana da tek doğru yaklaşım olan "ne gerçek ne de sahte" seçeneği kaldı.

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

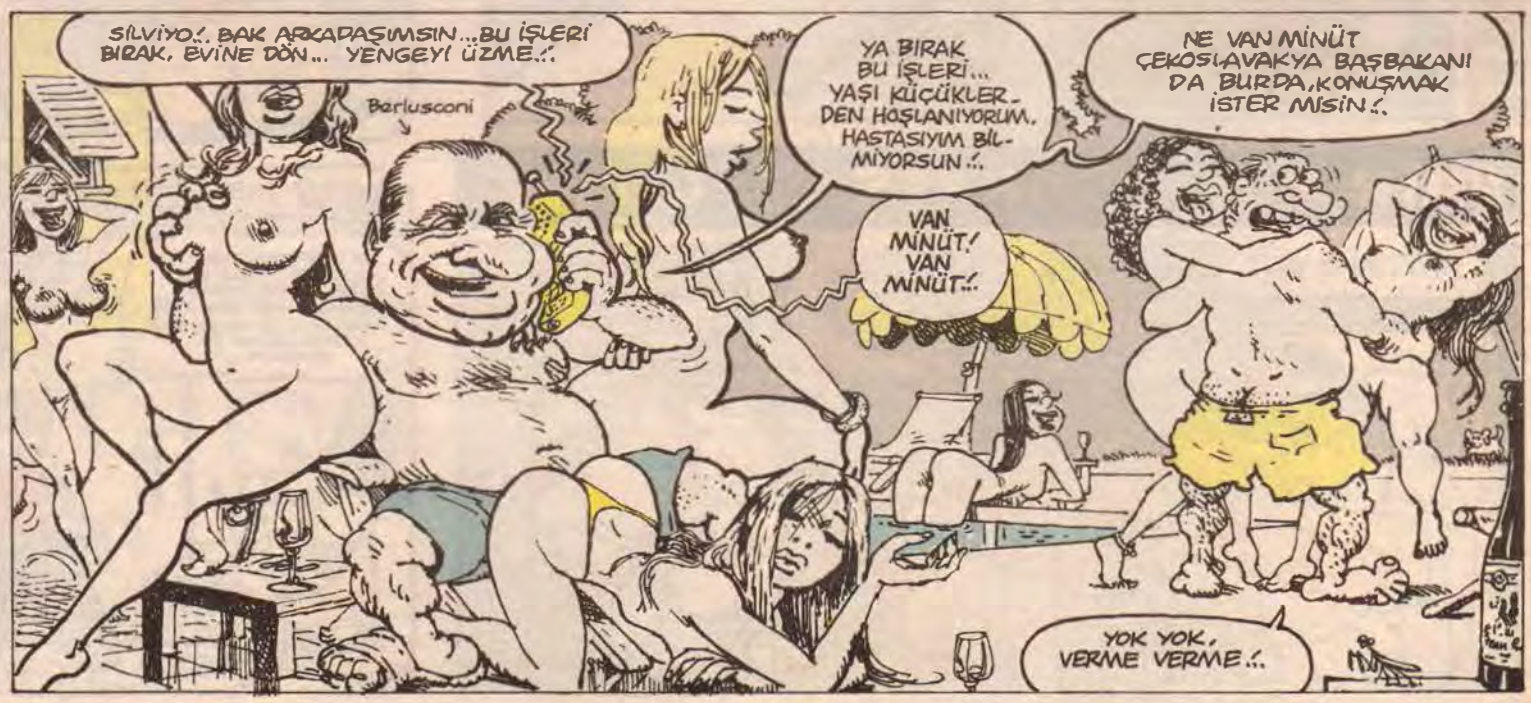
GATANA

TUNCAY AKGÜN - KEMAL ARSLAN

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

KRİZ HANIM

Ramize Erer

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

PANTOLON

METİN FİDAN

Akşamsefası

TENEFFÜS
"Kantin Geyikleri"
Ali Ersin Kelleci

% 100 yaşanmış laf ebelikleri ve absürdlükler silsilesi

- Kırtasiyede –
+ Buyrun.
- Koreli defter bulunur muydu?
+ Hö!

- Sınavda –
Soru: "*... tekerrürden ibarettir*" sözünde boş bırakılan yere ne konması gerekir?
Cevap: Tarif...

- Faşistin iyi'si –
+ Aşırı milliyetçilere ne deniyodu?
- Mükemmilliyetçil

- Sosyal Bilimler dersinde film izlenirse -
+ Son dersiniz neydi?
- Sosyal Filimler.
+ Filim mi?!
- Evet. Her hafta dersin bir saati film izletiyo hoca bize?

- Tembelektüel -
+ Derslere hiç çalışmazdı ama bilgisi ve kültürü muhteşemdi.
- Tembelektüellerdenmiş hocam o!

- Veli toplantısında –
+ Hocam, size emanet oğlum. Eti sizin, kemiği benim...
- Vejetaryenim ben!

- Edebiyat sınavında –
Soru: Fransız yazar Samuel Beckett'ın sahnelere de uyarlanmış olan en ünlü eseri hangisidir?
Cevap: Godoş'u beklerken...
(Doğrusu: Godoty'u beklerken)

- Anne ve babanın mesleği sorulur –
+ Annen çalışıyo mu peki?
- Yok hocam, emekli o.
+ Nerden?
- Ev – Kur'dan.
+ Ev – Kur mu?!
-Ah pardon ya, Bağ – Kur'dan.
Sınıf: Ahaha

- Üniversite yurdunda ülkücüler ağırlıkta olursa –
+ Nerde kalıyosun?
- Kredi ve Kurtlar Kurumu'nda!

- Notre Dam'ın Kamburu -
+ Neydi o eserin adı?
- Hmmm... Heh, Notre Dam'ın Tamburu!
Sınıf: Ahaha

- Sınav esnası –
+ Silgin var mı?
- Silgi sahibi olmadan fikir sahibi olma bundan sonra!

- Bir 'L' fazla -
+ Müdür kızdı biraz önce 'Ne bu ceketinin hali' diye... Kılık kıyafet yönetmeliğine aykırıymış.
- Kıllık kıyafet yönetmeliği olması gerekiyomuş adıl

- Dulkadiroğulları –
+ Neydi o beyliğin adı?
- Dulkadınoğulları!

- Fransız İhtimali –
+ Yerli halkların sömürgeleştirilmesi bu şekilde olmuştu?
- Biraz da Fransız İhtimali hakkında konuşalım mı hocam?

ersinkelleci@yahoo.com.tr

GÜMBÜR CEMAAT
AHMET YILMAZ

BU MACERANIN SONU..

● Alzheimer Babür.

● Öpüşürken gözlerini kapamayan adamın maceraları.

● NASA ve Astronot dünyası.

● GEYİKÇİ BİLİM ADAMI WOLKER VE UZAYEVİ NASA.

NEW
UNİTED KOLPA
AHMET YILMAZ
Karikatür albümü sanıyorum artık kitapçılarda.. Ahmet Yılmaz

Akşamsefası

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Azizim, sıcakta kapı dibinde yatıyorum. Bi iyi ki.. Ne var bu kapı dibinde azizim?

Yattara Valli: Azizim dili hocam. Aralık var kapı dibinde. Dondurma yapıyor orayı geçerken rüzgâr..

Sayın hocam, kuş var hızlı kara. Başımı dönderiyo. Bilorda topu uçuşlu. Yok düz uçmak, yok konmak.

Yattara Valli: Yarasa yavrum. Dokanma. Emerse olursun bir kadın vampirella..

BİR KERE OLSUN ANLAŞIN YAHU!

DEV ROMAN

Aynıl, mâhir bir yer jimlastikçisi gibi, eğilmeli bükülmeli estetik hareketlerini salonun bütün köşelerine eşit dağıttıktan sonra damdan düşercesine Veysel'in karşısına indi. Veysel hâlâ Migros'ta üfleyip üfleyip açamadığı poşeti düşünüyordu. Aynil: "Bil bakalım ne gün bugün?" Veysel: "Hafta sonu." Aynil: "Babişkolar günü." Aynil cepten çıkarır, küçük kutu bırakır Veysel'in elinin ayasına. Veysel: "Bu ne bu?" Aynil: "Tek taş pırlanta." Veysel: "Kime?" Aynil: "Sen bana aldın."

Behiç Pek

behicpekmail@gmail.com

SOKAKLARDA DANS

Çocukluğumuzda neler olduğunu biliyor muyuz, meselâ arkadaşlarla bin türlü muzırlık yapardık. Olmadık yerlerde osurur gülerdik, çaktırmadan birinin konuşmasını mezeler (konuşmasını komikçe yüz buruşturarak taklit etmek) gülerdik, birine gizlice çeşme takar gülerdik, kapı çalar kaçar gülerdik, gizlice bahçelerden meyveler çalar gülerdik, yalan yanlış başı sonu olmayan fıkralar anlatır saçmalığına gülerdik, birbirimizi kendimiz güldürdük, oturmamızda yürümemizle konuşmamızda tiyatral dalgalar geçip gülerdik..

Sizin de başınızdan geçti, ancak, bu delilikleri 'topluca' yapıp eğlenirdik ve hiçbirimizin 'kişiliği' yoktu, böyle bir 'duygumuz' neden yoktu. Ama da beraber kanca da beraber sözleşerek yaptığımız harsızlıklar soytarılıklar şakalar söylediğimiz yalanlar her şeyimiz 'ortakb'.. Bu 'ortaklık'tan çok hoşlanıyorduk, belki de hepimiz bu 'arkadaş kalabalığının' coşkusuna tantanasına sığınıyor gizleniyor ve daha deli ve sinsi ve daha şeytanca daha zaptedilmez güçlü bir yaratık oluyorduk.

Başka bir şey daha var, tek başımıza elde edemeyeceğimiz büyük bir eğlenceye içinde bulunduğumuz arkadaş grubuyla ulaşırdık, bu yüzden hiçbir şeyi tek başına yapamazdık, tek başına yiyemezdik, tek başına oynayamazdık, tek başına uyuyamazdık.

Ne kadar çok soytarısak o kadar güzeldik, ne çok palyoçuluk maymunluk idiik puşluk yaparsak o kadar şahaneydik.

Bu küçük topluluk içinde delice danslar ettiğimiz, delice şakalar maskaralıklar yaptığımız ve akıl almaz pis şakalarla eğlendiğimiz bir büyük organizma hepimizi var eden bir büyük organdı .Birbirimizden hiç utanmazdık, diyelim yemeği yüzümüze gözümüze bulaştırarak ve hatta ellenimizle yiyerek ve sofrayı birbirine katarak bibibilimizin ağzının içinden lokmaları çekip almaktan ve birbirimizin anne babaları hakkında asıl astan olmayan uydurulmuş küçük hikayeler anlatıp birbirimizle eğlenmekten hiç çekinmezdik.

Bizi 'horkusuz' ve 'birbirimizden hiç utanmayan' yapan şey neydı, bu delilik gücünü nerden alıyordu ya da niçin ancak delirince kendimize gelmiş oluyorduk.

Şimdi beni sahneye ya da ortalık yere atıp herhangi bir oyun oyna deseler asla bir küçük hareket dahi yapamam, ama o arkadaş grubu içinde delirerek kendinden geçerek bin türlü şaklabanlıklar içinde neler yapmadım, bir sandalyeyi kucaklayıp onunla dans ederken sandalyeyi cimciklemek usmak yalaşmak, neler neler, yerlerde yuvarlanıp gülerdik, birbirimizin üstüne düşer gülerdik, birbirimizin donunu çeker güleıdik...

O çocukluk günleri 'oyunların içinde oyundu' ve hepimiz birbirimizin delilikleine sığınıp kendimizden geçiyorduk, kim daha deliyse lider oydu, topluca şakalar topluca delilikler topluca komik oyunlar danslar..

Şu hiçbir zaman olmadı, 'ben osurmadım hayır o ossurdu'.. Biri içimizde komiklik olsun diye osurmuşsa, bu hepimiz osurmuşuz, demektir, arkadaşlarımızın pislik şakalarından bir şikayet bir utanmışlık hiç olmazdı.

Ancak okula başladığımızda yavaş yavaş birer kimliğimiz kişiliğimiz inşa oldu ve çok geçmeden 'hayır ben osurmadım, o ossurdu' demeye başladık. Okul bize hala çözüp anlayamadığımız bir tuhaf 'bireylik' öğretiyordu, yani okudukça tek tek grubun dışında kalıyor, artık birbirimizi işaret edecek mesafelere doğru uzaklaşıyorduk.

Artık yaptıklarından sen sorumlusun, o büyük 'ortaklık', o içinde her türlü delilikleri yaptığınız küçük topluluk kayboldu yokoldu yıkıldı gitti ve bize siz artık 'akıllı' 'uslu' kişilikler oldunuz dediler.

Yüzyılımızın uygarlığımızın en büyük yanlışı, akıl hangisiydi, akıl o topluca delirdiğimiz yerde miydi, yoksa şimdi tek başımıza sorumluluklar ve saçmalıklarıyla üstlendiğimiz tek kişilik bir hayat mıydı?

Şunu da eklemek lazım, bütün delilik ve eğlence biçimlerimiz 'bedenimizle' gerçekleşirdi, yani kaslarımızla.. Yorulmazsak koşmazsak güreşmezsek dalaşmazsak delircesine danslar yapmazsak eğlenmiş saymazdık kendimizi..

Sonra şu 'okul' denilen şey güya 'akıl' verdikten sonra bize, kaslarımızı bedenimizi sığır derisini yüzer gibi soyup aldı üstümüzden ve artık 'savunmasız' bireylere döndük, artık sinek uçsa korkar olduk, bir tıkırtı ürker olduk.. Kas yok yorulmak yok güreşmek yok, sadece 'beyin' var. Dünya zevklerini artık sadece 'beyinle' tadacaksın.. Beyin dünyanın bu kadar tantanasını nasıl kaldırsın, kaslar olmadan nasıl baş etsin.

Mesela, sessizce bir tiyatro sinema seyretmek, ya da sessizlik içinde sınıfta ders görmek ya da sessizlik içinde kitap okumak, akıl alır şey değildi. Sessizliğe dayanabilen arkadaşım hiç olmadı. En iyi filmde bile şamata yapamazsak eğlenemezdik, en ciddi derste bile öğretmenden gizli soytarılıklar yapmazsak vakit geçmezdi, ben bu sessizliğe hiç alışamadım ve aklı bize bizi sessizleştirerek verdiler.

Meselâ o yıllarda benim için gerçek delilik oday: kapanıp kalın bir kitap okumaktı.

Bugün insanlar sadece 'beyinleri'yle 'haz alıyor' diyelim bir sinemaya gidip saatlerce sessizce seyredip eğlenebiliyor. İnsanların kaslan bedeni devre de olmadan nasıl coşup eğlenebildiğini öğrenemedim ama işte bu uygarlığı hala anlamaya çalışıyorum, eğlencenin bu sessiz biçimini hiç sevmedim Çünkü 'sessizleştirilen' bizlerdik, diğer birileri, yani imtiyazlılar sanatçılar imkanı olanlar, onlar sahnedi istediği kadar bağırıyor şakalaşıyor, onların keyfiyerinde, biz, ben ve arkadaşlarım, biz artık 'seyirciydik'sadece izlemeye mahkum olmuştuk ve devletin tayin ettiği ya da imkan verdiklerini seyretmeye mecburduk..

Ben olmadıktan sonra Şekspir bile olsa içimden izlemek gelmiyordu, ben olmadıktan sonra ersis Jack London romanı olsa dahi okumak istemiyordum, çünkü içinde beynim olabilir ama kaslarım bedenim varlığım yoktu.

Ama 'okul' bana 'hayal' etti dedi, sen de o hikayenin içindeymişsin gibi sanıp sanıp sanmalarla güyalı oyunlar kurup fanteziden beyninde gerçekleştirebilirsin, diye gibiler'i öğretti. Bir daha ben olmadım artık onun gibi oldum, bunun gibi oldum, şunun gibi.

Dans oyun, transtır, zihninizi bu dünyadan koruyor aklınızdaki yanlış, saçma, bozuk, uymayan şeyleri döker sizi kurtarır, diyelim, yoksulsunuz diyelim çok kötülük yapan ağbiniz babanız var, dans hepsini alıp unutturur, çünkü sizi kendinizden geçirir.

Gerçekten 'aklınız' varsa bazen delirmek unutmak istersiniz, ama, şimdiki uygarlığımızın size verdiği 'akıl' değil, çünkü bu sokma akıl sizi bir ciddiyet soğukluk ve sessizlik içinde,köleleştiriyor, Başkaları eğleniyor delliriyor siz sadece seyrediyorsunuz.. Bazen delirmek ihtiyacı hissetmiyorsa bu akıl olamaz, bu başka şey, tam tersi bir şey, delirmekten korkan bir akıl öğretti bu uygarlık bize.

Kendi deliliğimiz kadar insanı eğlendiren rahatlandıran bir şey yoktur, ve başkalarının deliliğini seyretmek kadar insana acı ve yalnızlık aşılayan başka bir hastalık türü yoktur.

Çocukluğumuz gibi insanlık tarihinin de bir çocukluğu vardı. Bugün uygarlığımızı sıkıca eleştirenler insanlığın o şamatalı delinni'ş trans halinde yaşadığı Taş Devri çağlarını anıyor.

İşte Diyonizos şenlikleri. Bilinen en eski çağlardan beri duvar resimlerine bakarsanız Taş Devri'nden beri insanlık el ele tutuşup eğlenmiş, el ele tutuşup canavarlara karşı savaşmış.. Bugün elinizdeki bütün halk oyunu biçimlerinin kökeni o günlerden kalma. Elele tutuşup trans haline gelinceye kadar oynamak ve kendinden geçmek.

Köyünüze baş edemediğiniz bir canavar saldırıyor, siz ele vermiş bin ayaklı bin elli olmuşsunuz, her halde sizi parçalamaya gelen canavar karşısında bin ayaklı büyük bir organizmayı görünce neye uğradığını şaşırıp kaçmıştır, aynı anda tepinen oynayan dans eden haykıran bağıran grubu görünce canavar, kendinden daha büyük bir manyakla kendinden daha büyük bir bedenle baş edemeyeceğini anlayıp sıvışıp tüymüştür.

Şimdi beni görüp tüyüp tüyen kaçan yok, kim görse bizi jopluyor, tokatlıyor, ensemize bir tokat ya da daha kötüsü hiç umursamıyor', seni görmüyor dahi, geliyor tarlanı bahçeni evini istediği gibi hatır hutur yıyor, sen 'görünmüyorsun' bile..

Bağ bozumu şenlikleri de denilen Diyonizes şenlikleri tarihin gelmiş geçmiş en büyük insanlık karnavalıydı ve bağ bozumunda herkes delirirdi. Kafayı çeker, maskeler takar, dalgasını geçer, müstehcen giyinir, cinsel şakalar söyler, kralla rahiple dalgalar geçilir ve topluca kendinden geçilirdi.

„Bugün Kızılderili'den Afrikalılar'a tüm dünya kültürlerinde şahit olduğunuz topluca oynanan halk oyunlarının kökü işte bu eğlencelerdir. Bu eşsiz karnavallar tarihin en büyük bayramlarıydı, 'toplum' denen bugünkü büyük organizmanın kuruluşunu bize bu topluca delilikler topluca şakalar topluca müstehcenlik ve topluca kendinden geçen danslar anlatır. Hepsi halay horon oyunlarında olduğu gibi el ele vermesi ve oyun tempo kazandıkça oyuncuların transa girmesiyle milyon çağlar yaşadı. Milyonlarca yıl diyorum, bugünkü uygarlığımız ikiyüzyılını tamamlayamıyor.

Diyonizos, şarap tanrısı, delilik, kendinden geçme, trans, maskaralık, saçmalıklar, müstehcence danslar ve şakalarla insanların topluca eğlendiği günlerin tanrısı.. Kralla rahiplerle kurumlarla kurallarla yasalarla her şeyle dalgasını geçenlerin kadın kız erkek topluca birbirlerinden utanmadan eğlendikleri geçmiş çağların Tanrısı. Gücünü ve yaygınlığını ve anlamını kaybetse de hala halk oyunlarımızda festivallerde taşlınglerde hükmünü artık bir renk bir değişiklik ya da egzotik bir tad olarak sürdürüyor

Diyonizos, kendinden geçme trans Tanrısı Anadolu toprağının tanrısıydı ve kendinden asırlar sonra

nihatnihada@gmail.com

NİHAT GENÇ

den tarikatlar dahi halaka (daire) kurup li şarkılar söyleyerek bu 'trans' tanrısının kurtulamadığını gösterecekti.

Anadolu topraklarında ilk Hristiyanlar hi Roma'ya karşı gizli gizli mücadele ve- 'paganist' çağının işte bu tür Tanrıları an hallerini yanına çekerken, o ilk yüzyıllarda, şarap içme, delirme, eğlenme karvallarına hiç karışmadı. Yani Hristiyanlık yüzyıllarında delileri oynayan müstehcen şakalarla karvanatlaşan bu büyük gösileri hoş karşıladı. Hristiyanlar ilk yüzyıllarında Bağ bozumu şenliklerinin bütün deklerini müstehcenliklerine müsamaha sterip şarabı birlikte içtiler ve kiliselerin nde birlikte sızıncaya kadar dans ettiler.

Belki bugün de eğleniyoruz, ama 'sınırndırılmış' yasa ve alanlarda, diyelim, adyumlarda, diyelim, resmi festivallerin tetize ve kontrollü alanları içinde..

İnsanlık ne güzel dans ediyor deliriyor askaralıklar yapıyor kendinden geçiyor bunları canı istediğinde her vesileyle ve deyse her akşam vakti yapıyor ve her ü şakayla eğleniyordu, insanlık bu gü 'delilliğinden' neden vazgeçti..

Hristiyanlık ciddiyet kazandı, ağır başlıöne çıktı, kusmak, dalga geçmek, müncenlik, delilik toplum içinde 'zararlı' yalar için endişeli hale geldi.

17. yüzyılın buluvaları sessizlik içinde atro opera dinlemeye başladı.. 'Kişi' di bir şey çıktı ortaya, artık herkes kendinn sorumlu hale geldi. Mesela 'görgü kuan' kişiliğin her şeyi haline geldi, artık, lice eğlenenler müstehcen danslar yanlar 'kabalıkla' suçlandı.

İnanmayacaksınız gelmiş geçmiş tarihin en büyük 'intihar' vakaları işte 'kişiliğin' da 'görgü kurallarının' ortaya çıkışıyla şladı. Dans etmek delinmek ayıplandı, kalar, maskaralıklar kendinden geçmeküçümsendi ve alt sınıfların barbarca lencesi diye toplum dışına itildi. Bin türdelilik ve danslarla kendinden geçen plulukların küçümsenmesiyle insanlık tai 'depresyonla' tanıştı. Depresyon bük bir bulaşıcı hastalık olarak işte şimdi har edilen uygarlığın habercisi oldu. Arkimse krallarla rahiplerle müstehcen kalar yapamaz hale geldi.

İçe kapanmak, sessizleşmek, iç sıkıntıla uğraşmak, edebiyatın felsefenin yani anlığın en çok uğraştığı tedavisi imkansız hastalıkları oldular.

Belki bilim bir gün bütün hastalıkların resini bulacak ama depresyon bu uyarlık için tedavisi mümkün olmayan bir a hastalık olarak yıkımını çöküşünü yok işini sürdürecek.

En önemlisi, insanoğlu, neden zevk alını unuttu, diyelim Freud diye bir adam tün 'hazlarımızı' tek bir hazza, cinselliğe lirdi.. İnsanoğlunun 'cinsellik' dışında ideri yok muş gibi. Diyelim modern sa- lar bize bütün hazları 'beynimizle' öğreor, sinema, roman, resim, hepsi 'beyn izle' aldığımız hazlar.

Bedenimiz kaslarımızla alacağımız vkler' yok mu? Dans ve oyun'dan bile k 'seyrederek' haz almamız isteniyor, t, birileri sahneye çıkıp dans ediyor bide izlemek düşüyor. Herkesin bedenle- e delilikleriyle heyecanlanıyla maskaraanıyla dahil olacağı 'zevk' türü dünyan bu uygarlığın gelişiyle iptal edildi. phesiz 'birey'i inşa eden ve birey hakkı savunan burjuvalar oldum olası eğlenir, kendilerinden geçecek partiler veriyor türlü maskeli balolar türlü maskaralıklar türlü kepazeliklerle magazin sayfalarının ürü aynatanında 'transa' giriyorlar. Ama ler? Bizim bütün deliliklerimiz ve bütün alarımız 'yasadışı' ilan edildi, kaba, bar, vahşi ve alt sınıflara ait 'suç' ilan ldi.

Artık 'topluca' yok, tek başına var, o tek ına olan da parası imkanı arabası özel olan burjuvanın tek başına keyfi.

Ve bize sunulan, eğlenmek istiyorsan başınasın. Artık 'bedeninle' değil sadece beyninle hissedeceksin. Artık osuruğunu şakanı maskeni maskaralığını delilliğini unutturacak kimsecikler yok ve bütün bu 'delilikleri' basturacaksın, git birkaç video al ve sessizce sabahlara kadar izle.. Ordaki hayalleri kendi hayallerimiz diye 'avun'..

İnsan kendini bastırıp yok edebilir mi? İnsan elle tutulmaz görünmez hafıza gibi akıl gibi idrak gibi beyin gibi 'ruh' gibi bir şey mi? O halde insan kaslarını ve bedenini neden iptal ediyor? Ve bu 'sessizliğimizi' nasıl cici eşi benzeri bulunmaz bir ileri 'uygarlık' olarak hepimize kabul ettirdiler..

İnsan hayallerleriyle kaslarını ve bedenini bastırıp kendini iptal'edebi'lir mi?', edemez..

İnsanoğlunun kendi bedenini iptal etme gücü yoktur, iptal etmek için ne kadar çırpınırsa çırpınsın depresyonlar intiharlar içinde helak olacaktır.

İçinde yaşadığımız kültür bize nasıl bir kişilik veriyor ki delilikten, şakadan, kendinden geçmeden, transtan, delice bağırmak şarkı söylemekten korkak hale geldik.

Ve milyonlarca yıl insanoğlu krallarıyla rahipleriyle dalgasını geçi'ponlarla alay etmiş eğlenmiş ve tüm kural ve yasalarla dalgasını üstelik delice danslar ederek geçmiş..

Şimdi soralım hangisi delilik? Kendinizi disipline edip sıkmak gennek bastırmak tutmak mı? Yoksa kendinizi topluluğun kalabalığın maskaralığına şakacama deliliğine danslarına kaptırıp uçmak mı?

Uygarlığın insanı 'kitlediği' ve insanı düğümlediği ve insanı 'içinden çıkılmaz' bir bulaşıcı iç hastalıklara sürüklediği ortada, buradan kurtuluş yok.

Size bütün 'hazları' beyinle yaşacaksınız diye kurallar öğretiyor şartlandırıyor ve sonunda o beyni ayakta tutmanız için yine bu uygarlık size binlerce renkte tuhaf isimli anti-depresyon hapları veriyor..

Oysa milyonlarca çağın tecrübesiyle insanoğlu biliyor ki delice şakalarla dans edenlerin zihninde kuruntular vesveseler oluşmaz, başkalarıyla eğlenen ve başkalarıyla maskaralıklar yapabilen insanların beyni 'kir' tutmaz..

Siyasi bir devrimden konuşmuyorum, el bet birgün yapacağımız tek şey sokaklara çıkıp delice danslar yapıp delice şarkılar söylemek, adımız kimliğimiz şahsiyetimiz kültürümüz sınıfımız ne olursa olsun, hepsini hiçe sayıp hiç tanımadığımız insanlarla ölesiye eğlenen sabahlara kadar durmaksızın oyunlar oynayan, delilikler maskaralıklar içine kendimizi kaybetmek. Yani, bize verilen şu görgü kuralları, şu kişilik, ve bunları yöneten 'siyasetle dalgamızı geçmek'.

İşte İRAN'da büyük basla nihayet patladı ve insanlar SOKAKLARDA...İran'da insanlar rahipleriyle krallarıyla dalgasını geçmek istiyor..

Onu giy bunu yap şunu yapma burada oturma el ele tutuşma şarkı söyleme... HEPSİ BİR YERE KADAR..

Birgün yeryüzünü yeniden şekilleyecek bir büyük devrim yaşanacaksa bu ne teoriden ne beyinden ne akıldan gelecek, bu, sokaklara çıkıp kendinden geçerek delice danslar eden insanların kaslarından bedenlerinden ritmlerinden tempolarından şakalarından maskaralıklarından ve her şeyi dalgaya almalarından gelecek.

İnsanlığın içindeki hepimizin içindeki bu büyük deliliği kimse durduramaz, insanın içindeki dansı oyunu içmeyi kendinden geçmeyi başkalarıyla eğlenmeyi, hiç kimse, hiçbir rejim hiçbir diktatör, hatta bu UYGARLIĞIN TOPYEKÛN kendisi dahi durduramaz..

BİRGÜN HEPİMİZ HEP BİRLİKTE SOKAKLARDA DELİRMEYE BAŞLAYACAĞIZ. BİZİ SESSİZLEŞTİREN BİZİ KUZULAŞTIRAN BİZİ OTLAŞTIRAN BU KRALLARLA RAHİPLERLE YASALARLA DALAMIZI YENİDEN GEÇECEĞİZ.

YEPYENİ BİR UYARLIĞIN KAPILARINI TEPİNEN OYNAYAN YERİNDE DURAMAYAN KASLARIMIZ AÇACAK..

Devrim mi, dediniz, o halde kendinizi salıvenneyi öğrenin, kendinize kaslarınız ve beden'izin ritmine bırakmanın talimlerine başlayın...

Nedense bu güzel kitapları da hep sosyalistler yazıyor, Barbara Ehrenreich, Sokaklarda Dans.

Kırık Lebleb

SUAT ÖZKAN

bezginbekir@leman.com.tr

Bezginbekir

TUNÇAY AKGÜN

AŞK.. NEFRET.. ENTRİKA.. İHTİRAS.. ALDATMA.. ÖPÜCÜK.. DAYAK.. GOYGOY..

KARTAL, KEZBAN VE ERMAN'IN AKILLARA ZİYAN MACERALARINI KAÇIRMAYIN!

Beyoğlu LeMan Kültür
İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu-Taksim

ATA USTA'DAN NEFİS EV YEMEKLERİ

LeMan ÜRÜNLERİ

Akşamsefası

bahadirboysal@mynet.com

SIKILHAN

- Allo Sıkılhan, Bunafgül ban. Baksana, "arayış içinde misin?" diye sorucaktım sana.

- Yok, aramarsa açıyorum, işte bööle.

- Hayır yani. Büzge'nin çıktığı Durulcem, Büzge'den sıkılıyomuş, arayış içindeymiş mesela... O şekilde diyorum yani. Yeni bir tad, yeni bir atmosfer, farklı bir yörünge, bambaşka reçeller, pürtüklü dokular, görülmemiş bir cilt, değişik kavisler... Yani özetle tükettin mi beni?

- Daha sana dokunmadım Bunafgül, henüz kendi kafamı yiyorum.

- İşte Durulcem, Büzge'yi bitirmek üzereymiş. Sıdk sıynması olmuş...

- Anlamadım ki ben ya. Büzge bitmiş de dibini mi yalamak istiyo Durulcem?

- Terbiyesizler Gruop Hayvanlık ve Müteahhidlik İşleri! Rica edicem ayılaşma Sıkıl.

- Yaa arna ilişkiye mal muamelesi yapan sensin. Herneyse hata Durulcem'de burda. İlişkinin başındayken Büzge'den ISO 9001 kalite belgesi istemeliymiş.

- Yaa naalakası var. En kaliteli ilişki bile epriyo zamanla. Büzge 'de diyo ki "Hülya Avşar doğru söylemiş" diyo. "Birliktelliklerde ara sıra erkeği bırakıcan, başka kadınlarla zevklenicek, soona sana dönücek" gibisinden şeyler söylemiş Hülya Avşar.

- Teprik ederim kendisini. Dibine imzamı atarım.

- Yaa gene "dip" dedi yaa... Bak konuya gelicem ben, senin de hoşuna gidebilir bu. Büzge diyo ki, madem Ünlü Türk Büyüklerinden Hülya Avşar "erkek arasıra başka kadınlarla zevklenmeli" demiş. O halde bunu kontrollü bi şekilde yapabiliriz diyo. Sen bi süre B zge'yle çıkarsan bizim ilişkimiz epilmemiş olucak. Ben de bi süreliğine Durulcem'le çıkıcam sonra Durulcem Büzge'ye dönücek, ilişkileri taze kalıcak...

- Sonu "evenk" ile biten güzide bir sözcük geliyo aklıma...

- Pez yani... Vallahi pez sana Sıkılhan! Niye konuyu oraya getiriyosun ki. Ben anlıyorum seni aslında. Büzge'nin gelip herşeyini bana anlatıcaanı biliyosun. İstiyosun ki; bambaşka bi kızla zevklen, ben detaylarını bilmiyim olayın, meraktan içim içimin tıkanmasını yesin. Yok ööle yağma. Yığıvrançlık Enstitüsü Müdürüsün Sıkılhan. Kuduzlar Guroup Ceosusun. Pe.evenk Ombusdmanı, Yavşaklar Başbayiliğisin.

- Alo Sıkılhan nasısın. Buğra ben. Servis Şöforu Celil Abi'yle beraber güvenlik kamerası yuttuk biz. Gelip içimize bakmak ister misin?

- Gerek yok Buğra. Yıllar içinde senin beynının çalışma prensibini öğrendim. Kafa yapma ihtimali olan herşeyi yutuyosunuz. Servis Şöförü Celil Abi'nle birbirinizi yutucağınız günü hasretle bekliyorum...

- Kafa olsun diye diil lan. Celil Abim "Gel birbirimize Çekap yapalım Buğram" dedi ondan yuttuk kamerayı... Ufacık bişe, düğme kamera...Bööle kravata felan takılıyo. Cemil Abi Sevis Minibüsünün güvenliği için almış, yuttuk...

- Kameradan önce bi şeyutmuş muydunuz peki? Kafalar nası güzelleşti böyle?

- Evet bi parça Delizkti hapıyla Ayrbasmaz yoncası yutmuştuk. Yalnız biraz dokandı galiba. Delizgti hapı bayatlamış olabilir diyo Celil Abi... Feci bi ağrı ve dönme durumu var. Ondan çekap yapıyoruz yani. Ama bişey gözükmüyo, gel bi de sen bak.

- Açmayı unutmuşunuzdur siz onu. Sen şimdi Celil abini yut, o içeri girince açsın kamerayı...

- O da aklımıza geldi ama..

- Aklınızı zkyim sizin!

- Alo Sıkıl, naaber Ömür ben. Dayın dayın Ömür Kartzambak. Kızlı erkekli bi grup toplanıp gelseniize... Bak, Cem Gariboğlu bizim burda Dömbekler Dağı'nın eteklerinde görülmüş diyollar. Gelin olay yerinde incelemelerde bulunursunuz. Akşama gadar medyayla dolup taşar buralar. Medya'nın adamları olan dutlu kirazı yiyip bitiirler. Çekirge sürüsü geçmişe döner buralar. Erkenden gelip seyirlik bir yer gaptın. Ginama gösterileri yapılır, Cem'e hayranlık beslemeye başlayan Nebraskalı gızlar, imza ister, sevgi yollar. Sonra ortalık durulunca bir piknik ortamı tesis edilir. Uyku tulumları çıkar, yıldızların altına sereserpe fütursuzca uzanılır, ateş başında ayıp fıkraalar anlatılır, ilerleyen saatlerde alkolun da etkisiyle... Alo... Alo... Kapadın mı lan. Oğlum mis gibi ortam lan bura. Alo... Dayının suratına telefon mu gapanır şerefsiz! Sizin nesilde hiç edep terbiye yok. Habire büy klerimizden gizli yiyelim içelim haşna fişne peşinde koşalım... Soona nooluyo, cinayet oluyo tebi. Ahlaksızlar!

ATİLLA ATALAY

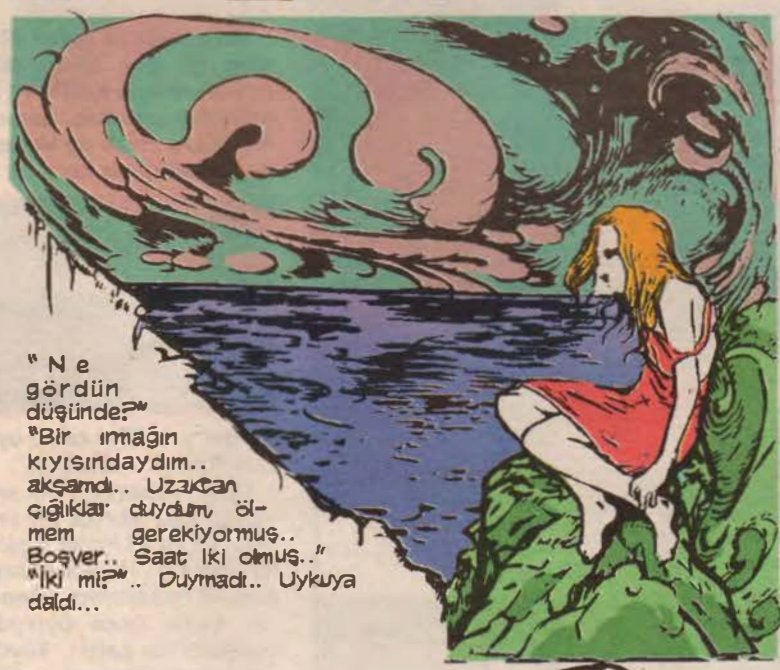
skihan@leman.com.tr

HERKES İÇİN ADALET

Akşamsefası

metinyegin@yahoo.com

Utangaç Balıklar İçin Buzlu Camdan Akvaryum

M. K. PERKER

DÜNYANIN SOKAKLARI

METİN YEĞİN
Venezuella

Burada yazdım bu yazıyı. Rapidos De Kamoiran adında briketken yapılmış dokuz odadan, bir börek ve kahve yapan yerden ve tek bir benzin pompasından ibaret. Venezuela'nın güneyinde bir indian yerleşim yeri. Sabah otobüste indiğimizde adını bilmiyordum. Yanlış bir yerde indirdiler. Bir şelale varmış 3 kilometre ilerde. Cascada de Manacachi. Tesadüfen buldum. Sevmiyorum haritaları ve rehber kitaplarını. Hayata ve tesadüflere inanıyorum. Belki yararlıdırlar ama heyecanı öldürüyor. Şelale'de donlarla yüzdük. Bizden başka kimse yoktu zaten. Küçük bir şelaleydi ama yıkadı yorgunluğu.

Venezuela'ya geleli dört gün oldu. Bir gün ofiste, bir Marco'nun evinde kaldık ve iki gün otobüste uyuduk. Caracas'a her gelişte bu ofiste kalıyorum. ANMCLA, Plaza de Venezuela da yüksek bir apartmanın tepesine yerleştirilmiş koca bir Netcafe fincanın arkasında bir yer. Havaalanından taksiye binerken hep böyle tarif ediyordum. Meydanın adı aklıma gelmiyor. Ülkeleri ve caddeleri karıştırıyorum. Venezuela da küçük radyo ve televizyonların örgütlenmesi bu. Buraya yerleşmesine yardımcı olduğum bir arkadaşım ofiste kalıyor bir yıldır. Üst üste duran ince sünger yatakları çekip uyuyoruz. Tepemizde kalan camdan nescafe fincanı manzaralı.

Sidor Venezuela'nın en büyük fabrikası. Petrolü bir tarafa koyarsan pek fabrika var sayılmaz zaten. Toplam 20.000 kişi çalışıyor. Geçen yıl işçiler işgal ettiler burayı. Nasyonalizasyon-yani ulusallaştırma talep ettiler. Daha önce öyleydi ve özelleştirildi zaten. Büyük fırınlarda közlenmiş çeliklerle birlikteydiler bütün gün. Bir bakan istifa ettirdiler. Kamulaştırdı Chavez. İşçilerin maaşı iki katına çıktı. 'Farklı bir taktik uyguladık. Gerilla grev diyorduk biz buna. Bütünüyle grev yapmadık. Polis ve asker saldırmak için bekliyordu. Her gün ayrı bir bölümde yapıyorduk. Bir gün kazanlarda, bir gün yükleme de, bir gün bant da böylece üretimi durduruyorduk ve saldıramıyorlardı.' Sendikanın delegesi anlatıyordu. Vardiya değişimiydi. İşçileri yutan koca bir kazan gibiydi fabrika.

Her şey güllük gülüstanlık değil. İlk artıştan sonra üretim düşmüş. Hatta iş kazaları da var. Bunun nedeni fabrika ulusallaştı ama yönetim hala eskisi gibi. Yani işçi yönetiminde değil fabrika. Sadece devletin olmuş yani. 'Bir şey fark etmedi ha patron uluslar arası bir şirket ha patron devlet' diyor solcu işçiler. Yumruklarını sıkıyorlar. Kelimler bütün görkemleriyle uçuşuyor havalarda. Toplantıdan geçilmiyor burada. Durmadan işçiler toplanıp ne yapacaklarını konuşuyorlar. Dinledim. Konuştum. Sordum. Bizim 1 mayıs seyrettik birlikte. Sonra bir başka odada ki toplantıya geçtik. Sonra bir başkasına. Devrimden sonra Mayakowski'nin bir şiiri vardı Sovyetler Birliğini anlatan 'Son bir toplantı yapalım bir daha toplantı yapmamak üzerine.

Akşamsefası

Gülkı Girleri

dumur@leman.com.tr

GÜNERİ İÇOĞLU

Tuvalete, küçük bir dergi-kitap rafı yerleştirmek, bi fantezi olmaktan çıkacak gibi nerdeyse. Okuduğumuz şeyleri, şimdi ilk, kirli sepetinin üzerine bırakıyoruz, darmadağın ve tıkış tıkış! Daha düzgün bi yer bulmak lazım. Hem, lavaboda el yıkanırken, Mister No'ların güzel ciltlerinin üzerine su sıçraması pek iyi olmuyor. Mizah dergilerini ise, zaten biriktirmiyordum; onlar için bi sorun yoktu. Elime aldığım üçüncü dergide de, sevdiğim karikatür köşelerini hızla ve kıkırdayarak okuyup, o günkü gazeteyi aldım elime. Haşırt diye "ekonomi" sayfasını açtım! Neden, bilmiyorum. Genelde, spor sayfası, üçüncü sayfa cinayet haberleri veya ön sayfa, ya da sevdiğim bir iki yazarın bulunduğu sayfa ile başlardım. O gün, bi değişiklik yapmak istemiştim herhalde. İyi de oldu! Çünkü bana fecii saçma gelen bi haberle karşılaştım. Gerçi, ekonomi sayfasındaki şirket haberleri, çoğunlukla böyle absürd bi komiklik taşırdı. Parayla ne biçim oynamalar, abuk subuk kur haberleri, müjdeli genişleme-geliştirme ilanları, söylerken kusacağım gelen şu Ceo değişiklikleri: hepsi manyakça gelirdi bana. O sırada okuduğum haber de, insanların ne acayip işlerle uğraştığını bi kez daha hatırlattı bana: "Bi gıda şirketi, yeni bir "doğranmış patates" ürünü hazırlığı içindeymiş! "Diğer şirket de, hindi pazarına, üreteceği farklı bir türde hindi ile girecekmiş!

Ayrıntısıyla ve kıçımla gülerek (!) okudum tüm yazıyı.. İnsanların hindi, patates veya kıyma yiyip güzelce karnını doyurabilmesi, bu gıdalara zorlanmadan ulaşabilmesi için neler yapılması gerektiği, gibi; en ufak bir insâni yorum veya tesbit yoktu. Sanki bir robotun kaleme aldığı, ruhsuz, tamamen işin para yönünden söz eden satırlardı. Acıkan insanların tavuk-hindi-dana falan yiyebilmesi değil; o danalardan veya hindilerden ne şekilde en uygun kazancın sağlanabileceği anlatılıyordu, acayip küsuratlı rakamlarla! Şirketler, şirket haberleri, böyle bişiydi zaten.. İlkokulda, bi toplama çarpma işleminin sağlamasını da yapmayı öğrenmiştik. O yüzden, zart diye aksi tarafa, kendime dönüp; ne var yani, para kazanmak kötü bişii mi, sen kazanmak için uğraşmıyor musun diye sordum. Fazla da sorgulayıp, uzaydan gelmiş gibi davranmama gerek yoktu. Elbette kazanmak için uğraşıyordum! Fekat.. evet, çok mühim bi fakat'a sahiptim: Para, en fazla, ikinci sebep olabilirdi. Yani en mükemmeli ve doğrusu buydu! Birinci sebep hâline gelirse, bu işte bi sakatlık var demekti; dikkatli olmak gerekirdi!.

Orada bırakmadım bu işi; tuvalette.. Daha ötesini de kurcalayıp, "Ne yani, hiç mi "sadece" para için yaptığın bi iş olmadı, diye sordum. Yanıtları zıçarken dili, "muhabbeti güzel bulduum için" elimi yüzümü yıkayıp, odama döndüğümde verdim. Eh, olmuştu tek tük. Televizyona bir iki iş yapmıştım; ve açıkçası ek bir kazanç içindi. Fekat, (iyi ki şu fakatlarım var yav!) o işlerde de, kendi bildiğim gibi yapmıştım. Hattâ bunun için yapımcıyla falan bile, sıkı sıkı tartışmıştık.. Hmm, zihnim açıktı, odamda koltuğuma yayılmış, Supertramp dinlerken. Öyleyse, biraz daha zorlayabilirdim! Küçük bir itiraf sohbeti gibi olmaya başlamıştı şimdiden. Dibini de keşiklayıp, sona erdirmeliydim bari! Ve dedim ki "ulen oğlum, şöyle "fakatsız" bi para kazanma gayretin olmadı mı hiç; sırf para için yani; bol bol mangır için!?. Düşündüm. Bazı şeylere doğru cevap verebilmek, gerçekten zordu. Acaba, fecii abazan olduğum bi dönemde, fahişelerle yatabilmek için, "nasıl daha fazla para kazanırım lan!" diye kafa yormam, ve bu sebeple bi dergiye yeni bir köşe hazırlamam, sorumun cevabı olur muydu ki. O dönemde hiç, yakın bi kız arkadaşım yoktu. Olan bir iki plâtonikile de, hiçbir bok olacağı yoktu. Israrla tanışmak isteyen fanatik ve deli bayan okurlar da aniden ortadan kaybolmuştu. Fantezisini kurabileceğim bir alt komşum bile yoktu. Otusbir çekmekten gebermiştim o dönem; vazeline ve pomo cd ye para yetişmiyordu. En doğrusunu yaptım! Hakkımla kazandım o parayı. Çok nefis de bir köşe hazırladım hem. Üstelik fahişelere de oldukça kibar davrandım. Bu arada, "Sonbahar" filmindeki arkadaşın, o rus fahişeyle ilk yatak-muhabbet sahnesinde olduğu gibi, saçmasapan şeyler yaşanmıyor gerçek hayatta. Onlar, ya tuhaf bir biçimde fecii salaklar, ya da acayip güçlüler! Öyle, duygusal numaralar dönmüyor pek, tanışmalarda. Bin tane, fahişelerin hayatını anlatan film seyrettim, bir tanesinin yazarı-yönetmeni bile belli ki, bu tür bi seks yöntemine başvurmamış hiç. Öyle kolay sandıklarından zaten, bütün gerzek kadın sinema yıldızları da "ay bi fahişe rolünde oynamayı çok isterim! diye, bu ilginçliği cümle içinde kullanır.. (Zuhal Olcay, "Amansız Yol" filminde Kadir İnanır'la beraber harikaydılar!) Madem bugünkü özel doğaçlama sohbetim para üzerineydi; eh, oldu olacak bir de şöyle sorayım bari dedim: Sırf para kazanmak için, "otusbir" hakkında bi kitap yazar mıydım peki? Bir meseleyi sorgularken, güzel sorular sormak lâzım. İlk akla gelen, yontulmamış, berbat bi soruyu kendisine yöneltirse insan, aman da doğru cevap verecem diye kasım kasılır! Doğrusu şuydu elbet: Kitap veya başka bir sanatsal üüün vermek için, önce bir konu veya "tema" seçilirdi. Hayattaki temalar da zaten üç beş taneydi. Onlardan, kafaya yıllardır takılan bi tanesi seçilir, bu konu için de gerekirse bir fahişe veya bir hindi tüccarı ya da bir kantonpiyerci çırağı, karakter olarak belirlenir, ve sonra teknik ve üslupda karar kılınarak, üretime geçilirdi. Görüldüğü üzere, kahramanlar bile ikinci üçüncü aşamada kalırken, para'nın sıralamada adı dahi görünmüyordu. Bunu tersinden yapanlar yok mu; vardı elbet. Adam, biraz daha para kazanmamız lazım, yeni bir hindi türü geliştirelim diyor! Hindileri çok seven bi kişi olsa, evindeki bodrumda, atölyede farklı bi hindi türü yaratsa, sonra da, eh güzel oldu lan, satıyım bari birazını dese, sorun yok.

Henüz pes etmemiştim. Taner'le de randevumuza daha bi saat vardı. Beynimi çımdıkleyip, "doğru konuş len" dedim, hiç mi yok şimdi, "sırf" para için yaptığın bi üretim.. Artık bu kelimeden de midem bulanmıştı; zaten yine güzel bi soru diildi! Bir an önce kurtulup, başka bi heyecanlı monoloğa geçmek için, uyduruk bi yanıt salladım: Duvar kağıtçılar derneği, kuruluş yıldönümleri için beni gecelerine çağırmışlardı! Sırf ekstra bi para için gidiştim. Sahnedeki kocaman duvar kağıdlarına, espirili komik resimler çizdim. Beğenmediler, bi daha da pek çağırmadılar. Olsun, paramı almıştım. O akşam evde beyaz şarap, san gazoz, turuncu hindi ve kırmızı dana ile, kendime gereksiz ve de süper bi ziyafet çektim.

Haftaya Ole İeparya...

Z.İFTLİ

GÖKHAN

BÜTÜN DELİLLER ALEYHİNİZE... EVET, NE DİYORSUNUZ?.

İNSAF EDİN HAKİM BEY... BEN HİÇ ADAM ÖLDÜRÜCEK BİRİNE BENZİYOR MUYUM.!. HİÇ ÖYLE Bİ TİP VAR MI BENDE?!

♫ DÜTTÜRÜ DÜÜÜÜT.!.

DOKTOR BEY, ERKEN BOŞALMA SORUNUM VAR...

KAPININ ZİLİNE BASAR BASMAZ BOŞALIYORUM DOKTOR BEY.!.

NE KADAR ERKEN?..

YOK DEVE!

DEVE DEĞİL KOYUN. EVET BEN BİR SAPIĞIM üü-ühüü.!.

ŞÜTLAÇ

DABAK

ALIŞVERİŞE ÇIKTIM. ANAHTARI KAPICININ G.TÜNE SOK TUM AYTEN!

ULAN AYTEN SENİ BU YÜZDEN SEVİYORUM.!. PEK SAĞLAMCI VE ÇILGINSIN YAVRUM BENİM... NIHIHI!...

BEY BEY, BAK KARNI YARIK YAPTIM!

BİR SUSTUM İKİ SUSTUM AMA ARTIK YETER.!.. SENİ BİR TIMARHANEYE YATIRMA VAKTİ GELDİ NECLA... KIZIM EFELYA TELEFON ET, AMBULANS ÇAĞIR.!.

ÖDEVİM VAR YAA, SEN ÇAĞIR.!.

BABAYA KARŞI GELİNMEZ!.

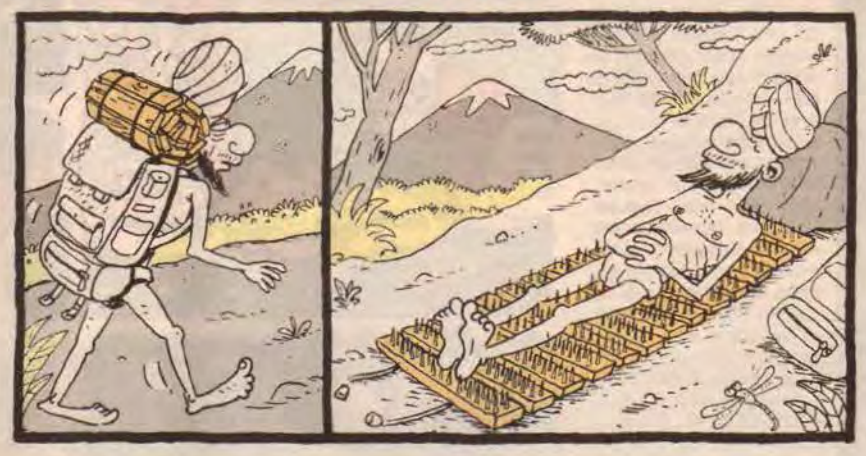
Erhan Candan

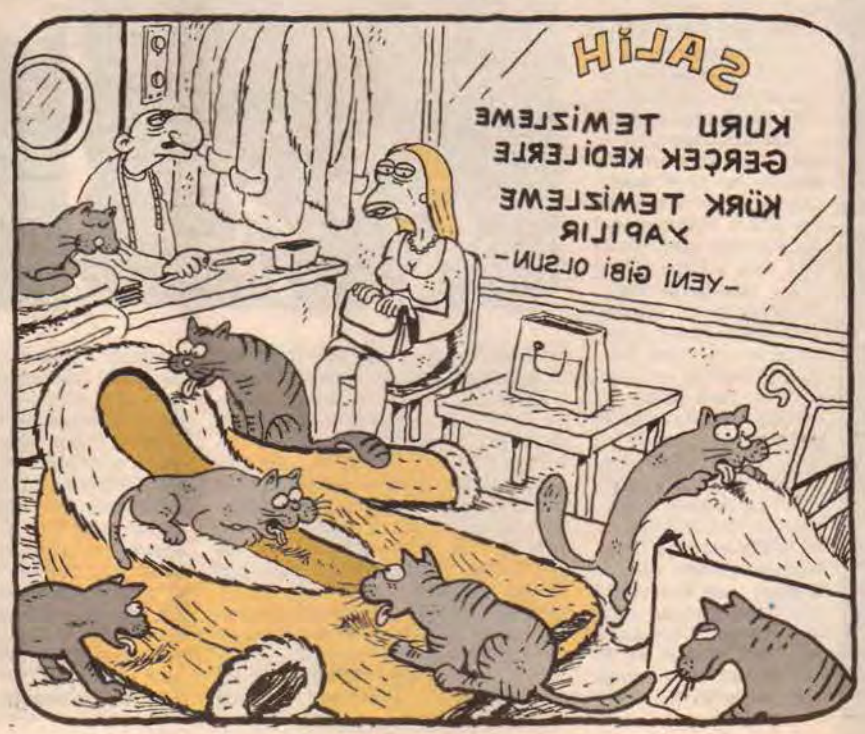
erhancandan@leman.com.tr

İSTEMEZ.!.

GERÇEK EL BİRLİĞİ 3 YIL

LAND ROVER

Akşamsefası

GEZİ NOTLARI

-Kalk! Kalk!Turistler geliecek!...Gözlerimi zar zor açıp Faruk abiyi görünce, bırak kalkmayı korkudan yatağın içine iyice gömüldüm. Daha dün akşam ülkeyi beraber kurtardığımız Faruk abi, son dubledeki fikirlerimi beğenmedi herhalde galiba sanırsam(7). O son duble ve Kazıklı Voyvoda fikri yine başıma iş mi açmıştı ne? 'Tamam abi gelsin, ben gelmesin mi dedim simdi?' diyebildim ancak.

Faruk abinin turistten gözü dönmüş, turist diyince hiç bir şeyin önemi kalmıyor, o milliyetçi adam gidiyor, yerine Dünya insanı 'there is some people take it beer maan' Faruk geliyor.Anlaşıldı ki rezervasyonda sorun çıkmış. Şu anda o güzelim turistlerle Faruk abinin arasında engel sadece benim, yarı çıplağım ve yataktayım. Yavru bir köpeğin korkmuş gözleriyle Faruk abiyi izliyorum, gözlerinin siyahı gitmiş, beyaz beyaz bakıyor, kırmızı kılcal damarları belirmeye başlamış, üç dal saçın ikisi dikilmiş üçüncüsü yolda,dişlerini sıkarken; Faruk abi style ingilizceyle, ortamı biraz da yumuşatmak için 'there is some people oh yeah take it beer man heheheh' diyorum.Bana bir saat süre vermesine rağmen ben beş dakikada hazırlanıp kaçıyorum otelden...

Kapadokya'da yapılan Pediatri kongresindeydim gecen hafta.Kongreye katılım yüksekti gördüğüm kadarıyla.Gelenlerin coğu Kapadokya'yı gezmeye gelmişti zaten kongre filan bahaneydi, bir kısım da bir hafta hastaneden uzaklaşmak için kolunu diyet olarak verebilecek aşamadayken kongreye kaçmıştı(ben bu kümenin başkanıydım, bizim grupla ilgili bir problem olduğunda ben söz alıyordum).Bir de bizim hoca gibi ciddi ciddi tüm seminerlere katılan bir grup vardı. Biz ise sessizce çıkışa süzülüp koca koca adamlar lisede ders kırar gibi kaçıyorduk. Yavuz abinin o guzelim takim elbisenin gravatını başına Rambo modeli bağlaması... Hadi oğlum okey oynayalım hehehe nasıl kaçtık ama demesi... Bir de sevinçten hoplayıp zıplarken durup durup bana omuz atması?Çok enteresan şeyler oluyordu...Küme başkanı olmasam, sorumluluk bende olmasa İstanbul'a kaçıcaktım nerdeyse

Kapadokya gerçekten görülmesi gereken bir yermiş.Ailanpa adında bir mekan var Ürgüp'te, Emine teyzenin yemekleri olağanüstü, Emine teyze yanmasayla japonca , diğer masayla almanca, arkadakilerle ingilizce konuşuyordu.Şaşkınlığımı gizlemeye calışırken gizlice, kimseye çaktırmadan dönüp kendime baktım, sadece Türkçe anlayabiliyor, ingilizce de derdimi anlatabiliyordum o kadar. İngilizce de oyle seviyeler var ya; derdini anlatabilecek seviyesi, intermediate, advance seviyesi.

Kapadokya dizi cenneti olmuş, sanırsın Cihangir Firuzağa Cami'nin önünden otobüslerle adam taşıyorlar buraya.Dizi turizmi dünyanın başka bir yerinde var mıdır bilmem ama konuyu açtığım Engin' in 'Dizi zamanı Özcan' a da saldırdık Kadir'e de, buralarda fazla artistlik yapmıycan hocam' şeklindeki cevabı Hititlerin gittiği her yere bir agresiflik getirdiği tezimi doğruladı. 'Ee adam artistlik yapmaya geliyor zaten buraya, işi bu' desem de espri pek anlaşılmadı, ben de iki defa daha yaptım aynı espriyi biraz daha açıklama getirerek, yine anlaşılmadı.

Kapodakya nın buralarnn hepiciği bizim aga tarihine bakarsak ilk Hititler gelmis, (o yüzden çömlekçilik çok gelişmiş buralarda) bir ara Frigler, sonra Persler gelmis buraların hepiciği bizim aga demişler. Sonrasında Romalılar, Bizans, Selçuklu, Osmanlı. Zaten bu sıralamayı unutma , tarihten sözlüye kalkarsan, çoğu yer icin tutar...Göreme, Uçhisar Kalesi,Çavuşin Kilisesi,Pasabağları,Avanos,Ürgüp ve tabiki yer altı şehirleri kesinlikle görülmesi gereken yerler. Balon turuna gerek yok, bence cok pahalı, 'len bir saatliği o kadar pahalıysa 80 günde devr-i alem kaç para tutar be?' Kapadokya'da Erciyes ve Hasandağı'nın jeolojik devirlerde öksürmeleri sonucu farklı sertlikler halinde tüf tabakaları oluşmuş, üstte kalan kısmı daha sert olduğu için(lahar, bazalt) rüzgara ve sulara direnç göstererek şapka şeklini almış. Gerçek peri bacaları nasıl oluyor bilmem ama birileri görmüş ki, bu şekilleri de peri bacalarına benzetmişler. Benim en cok hoşuma giden bölgeye gelen ilk hristiyanların saldırılardan korunmak için mağaraları, peri bacalarını özenle oyup yaşam alanları oluşturmaları, kiliseler yapmaları... Dışardan baktığınızda sadece bir delik gözüküyor ve bir kaç tane de tırmanmaya yarayan oyuk, ama içeri girdiğinizde sevimli odalar, şarap yapım yerleri, yemek yapılan bölümler...Birden o zamanlarda kendimi hayal ettim de Romalılar uzaktan göründüğünde hemen deliklere tırmandığımı, delikten içeri girip orayı kapattığımı, yatağa uzandığımı annemler susun susun diye kızarken kız kardeşime sarılıp pihh pufft hehe bok bulursunuz bizi dediğimi...

Ersan Arslan/İstanbul

İdris Akyaroğlu/İstanbul

Arıl Yurdakul/İstanbul

Şermin-Şadi/İstanbul

Okan Akkaya/İzmir

Mustafa Sönmez/Aydın

Yurdun Erdoğan/İstanbul

LeMan ÖDÜLLÜ BULMACA

DETAY DOKU-153

Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere ait?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 20 okura imzalı Leman albümleri, cilttiri, tişörtleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise komple hediye paketi kazanıyor... Doğru yanıtlar postalanmızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak..

1 .....
2 .....
3 .....
4 .....
5 .....
6 .....
7 .....
8 .....
9 .....
10 .....
11 .....
12 .....
13 .....
14 .....
15 .....
16 .....

151 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1 Pantolon/Metin Fidan
2 Bebiç Pek
3 Darali&Timsah/Mehmet Çağçağ
4 Mister Do/Doğan Pehlevan
5 Erhan Candan
6 Galena/Tuncay Akgün-Kemal Aratan
7 Glika Günleri/Güneri İçoğlu
8 Kaan Ertem
9 Kırık Leblebi/Suat Özkan
10 3. Sayfa/Sefer Selvi
11 Tereleli/Can Barslan
12 Bezgin Bekir/Tuncay Akgün
13 Bahadır Boysal
14 Erhan Candan
15 Galena/Tuncay Akgün-Kemal Aratan
16 Zıfıti Sütlaç/Gökhan Dabak

916. SAYIDAKİ 151 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Ayşegül Şenerler/Edirne - Erdal Ergan/Balıkesir - Can Erdoğan/İst. - Emre Fatih Yıldız/Denizli - Melis Kanca/Şırnak - Filiz Özlayçe/Kayseri - Emre Aygün/Muğla - Barış Güzel/İst. - Zelal Akgün/Bitlis - Murat Yıldırım/Bolu - Hakime Tonu/Kocaeli - Murat Bulut/Diyarbakır - Ezgi Yabrak/İzmir - Aylen Çoban/İst. - Emrah Işık/Arık. - Miroslawa Nowakowska/İst. - Sevda Engin/İzmir - Gonca Yıldırım/Ankara Komple Hediye Paketi: Esra Kanat/Afyonkarahisar Cüt+Tişört: Eyüp Kutay Çakıroğlu/Giresun

İsim: .....
Adres: .....
.....
Tel: .....
E-Mail: .....

LeMan Bulmaca 153
İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14
Beyoğlu-İst. Fax: 0212 245 38 06
bulmaca@leman.com.tr

Akşamsefası

www.canbarslan.com.tr

TERELELLİ

canbarslan.com.tr

DENİZ, KUM, GÜNEŞ, HORMON ... Bir normal ...

Bir de pek normal olmayan...

Sayı: 920
24 Haziran 2009 Çarşamba
Haftalık Süreli Yerel Yayındır

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Ş i. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Yönetmen: Tuncay AKGÜN ● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR ● Muhasebe Müdürü : Ali YAVUZ ● Muhasebe Müdürü: Gülsüm ÜNLÜ ● Satış Müdürü: Cüney Aydın ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/İstanbul. ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Faks: 0.212.245 38 06 ● Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 ● Baskı:. LeMan Matbaası Adres: Aliminyumcular Sanayi Si esi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). ● Genel Dağıtım: O.P.P A.Ş

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet or amında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

LeMan
1 Temmuz 2009
Çarşamba
Sayı: 2009/27
1.50 TL.
(KDV Dahil)
ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

KRONİK HASTALIĞINIZ

"YARGILANIRSAM İNTİHAR EDERİM" DİYEN 12 EYLÜL CUNTACISI KENAN EVREN'E ÖNERİLER

921

1980'de darbeden hemen sonra 16 yaşında, kemik yaşı büyütülerek idam edilen ve Evren tarafından **"Asmayalım da besleyelim mi?"** sözüyle de hatırlanan;

ERDAL EREN'in asıldığı ip

Erdal Eren

TUNCAY ★ BOYSAL

Michael Jackson'ı ölüme götüren beşli overdoz sakinleştirici kokteyli..

SEÇ, BEĞEN, AL.

Laz Marks Emice

Kapitalizum eline tüü diyecek

Bizum buralarda geçum zordur... Diyeceksunuz ki, nerede kolaydur Laz Marks Emice? Doğridur ama bu coğrafyada uşaklarun ekmek parasi kazanacağı şeyler giderek azalmaktadur. Haçan bir süri uşak, fikralarda oynamak içun gurbet ellere gitmekte ama, eskisi gibi iş bulamamaktadur.

En bilinen fikralardan biridur; Bizum Temel, uçurumdan düşerken bir ağaca tutunmiştur. Temel'un ayağından Cemal, Cemal'un ayağından İdris, onun ayağından da Hasan tutunmiştur. Temel'un gücü, kuvveti giderek azalmaktadur. Yeniden güç alup, daha sıkı bir şekilde ağaca tutunmak içun aşağidakilere seslenur, "Ula uşaklar sıkı tutunun, elime tüü, diyeceğum."

Ve hazin son? Temel eline 'tü' derken, fikrada oynayan 4 evladumuz hakkun rahmetine kavuşmiştur.

Şimdi buni niçun anlattum... Emperyalisit – kapitalizum da şimdi eline 'tüü' diyecek.

Pazari denetleyen mekanizmalari tikaninca karlari azalan kapitalizum, piyasalara hayali - sermaye pompaladi. Farzumisal, HoşafBank, milletten topladuği paralari kiredi olarak kullandurmaktayidi. Sonra verduği bu kredinun senedini bir başka finans kurumina satti; elde ettuği parayi bir kez daha kiredi olarak kullandurdi. Haçan boylece HoşafBank, tek bir paradan, belki de onlarca kiredi - borç ilişkisi yaratayidi.

Bu hayali nitelukli sermaye, dünyanun bütün ülkelerini bir denizanasi gibi istila etti; girduği her ülkeden eşek yükiylan faiz elde etti. Sermaye hayaliydi belki ama, faizi gerçekti.

Şimdi balon patladi. Ebelerinun Morkıçını gördiler. Emperyalizt – kapitalizumun yırtığı Ozon tabakasindaki yırtuğı geçti. Artuk yama ve dikiş tutmaz oldi. Trilyonlarca dolari finans kurumlarina, bankalara, şirketlere aktarmalarina rağmen kanama durdurilamayi.

Kapitalizum şimdi dünya halklarina son bir kez daha, sıkı tutunun, deyi. Eline tü diyecek aklisira. Yeniden güç toplayup, deli pirofesörler gibi gene dünyanun anasini ağlatacak.

Ula uşaklar, habu bokcanlilarun oyinina bir daha gelmayun. Onlar eline tü derken hepbirlukte habularun suratinun tam ortasina bi tü diyelum.

Şimdi bilinçli olduk, siniflari kaldurduk

Bulaşuk Ahmet'un uşağı vardur, Pepeçura Sinan... 12 yaşinda olmasina rağmen hala ilkokul 3'e gitmektedur.

Uşak karneyi almiş, sipor toto gibi.. 1 – 0 – 2... Numuneluk bir tane 3 bile yok.

Bulaşuk Ahmet bir sandalye çekup yanuma oturdi. Anladum bi mun bir derdi var...

"Laz Marks Emice, hau siniflari ne zaman ortadan kalduracaksunuz, var mi bir gelişme? Yakinda kalkar mi?" diye sordi. Vaz geçtuk evladum, dedum. Artuk siniflari kaldurmiyacağuk.

Bunun beti benzi atti. Boki yeduk Laz Marks Emice, dedi. Bu uşak bu gidişle sinifi geçemeyecek ve okuldan atilacak. Bir şey yapamaz misunuz?

Ula eşşeğun önde gideni, ben siniflari kalduracağuk derken senun uşağun sinifini mi dedum?

Benum kastettuğum, sizi haboyle perişan eden, işsuz güçsüz birakan, sahip olduği özel mülçiyeti korimak içun savaşlar çikaran, bencil ve aç gözli burjuva sinifidur. Oni ortadan kalduracağuk.

Bulaşuk Ahmet başini önine eğdi, "Oni ben da bileyirum Laz Marks Emice ama, oni ortadan kaldurmak çok zordur da... Once hau bizum uşağun sinifini kaldursanuz. Hem antireman yapmiş olursunuz."

Evladum, başuna taktuğun hau bordo – mavi bereden utan. 11 tane Tirabizonli uşak hau oligarşinun takumlarina karşi nasil mücadele edup şampiyon oldi?

Bulaşuk Ahmet, "Ölümüne" dedi...

Yaaa, mücadele etmeyene mama yok uşağum.

Tamam, kabul etmak lazimdur... Burjuvazi Kirim – Kongo kanamali kenesi gibidur, bünyeden sökup atmak çok tehlikelidur. Bir yanlişluk yaparsan hemen kana karişur ve ideolojik olarak zehirlenebilursun. Ama, ömur boyi da keneyle yaşanmaz ki uşağum.

Burjuvazinun 'Genetik Yapisi Değişturulmiş' ideologlari bile, kapitalizumun paçasini nasıl kurtaracaklarinun hesaplarini yapayi ama siz serdunuz asma kabaklarini...

Çekirdek çitleyen sosyete tirübüni gibisunuz... Biraz maça asilun, takumi destekleyun hiç olmazsa daa...

Durmak yok, uşakluğa* devam!

*Uşak – uşakluk: Ha buriya bir dakika duralum. 'Uşak'tan kastumuz, bizum Karadenuz insaninun bir hitap şekli olan 'erkek evlat' anlamina gelen uşak değildur. Bir kimseye hizmet veya kulluk eden, kendi çikari içun yasal veya ahlâki olmamasina rağmen, başkasinun her deduğini yapmak zorinda olan uşaktan bahsedeyirum.

Evet anladunuz, bizum kirpuk bıyık ve avanesinden bahsedeyirum.

Tarumda dişa bağimliyduk daha da bağlanduk. Eskiden dişari satarken şimdi dişaridan tonlarca tarum ürüni alayiruk.

Enerjide dişa bağimliyik... İran ve Rusya'nun eşref satine kalduk... Canum bugün vanayi kapatmak isteyi, dediler mi hapi yuttuk.

Sağluk desanuz, elfatiha...

Liberalizum'un ağababasi Adem Simit bile, " Sağluk hizmeti piyasaya birakilamayacak kadar önemli, krituk bir alandur. " demişti. Fakat AB – ABD ve onlarun maşasi IMF ve Dunya Bankasi tarafindan desteklenerek hüçümete getirilen A-Çe-Pe, halkun sağluğuni değil, uluslararasi sermayenun sağluğuni düşuneyi doğal olarak. Eşe dosta açturilan hastaneler da işun bonusi...

Eğitum mi dedunuz? Nefes alişverişleri de dişa bağli olduği gibi eğitum de dişa bağlidur. AB'yle imzalanan Uyum Yasalari sonucinda, bilimsel araşturmalar içun ayrilan butçe AB'ye verilmektedur ve universitelerumuzde uretilecek piroceler AB'den bütçe almaktadur.

Unutmadan soyleyeyim, 'evrim teorisi' müfredattan çikarilup, yerine hiç bir bilimsel geçerliliği olmayan ABD'den onayli yaradiliş teorileri girmektedur. Oldi olacak Milli Eğitum Bakani'ni Adnan Hoca yapun bari.

Ula uşağum, (sözun gelimi, eyi manada uşağum dedum) sizun yüzunuzden habu Karadenuz uşaklari bile rahatsuz olmaya başladi.

"Laz Marks Emice, daha bize uşak dema... Kendumuzi köti hessedeyiruk daa!.." deyiler.

Yılmaz Okumuş

AŞKIM EMNU' da SEZON FİNALİ -ÖZET-

Liseyi bitirince kabak çiçeği gibin açilan Niyal, alemlere akmiş, ortamlarin yilani kesilmiştir.. Firdevs Haruf (Yilmaz Güney'in eski karisi) süsüm süsüm süslenmektedir. Binter'den (Beren Saat) alimini alan Behlül (Kivanç Tatlitürp) rahatlamiş, abdest almak için banyoya gitmiştir.. Giydiği topuklu pabuçlardan bacağında varis çikan Binter doktora gider.. Doktor varis çorabisi almasini önerir. Matmazel yaşirin geçtiği, bu gidişle madam olamadan öleceği konusunda endişelidir. Beşir trip atmaktan vazgeçer, Niyal eşek kadar kiz kime vereceğine kendisi karar versin diye düşünür. Olaylar arap saçina döner...

ÇÖLLEŞMEYİ KADINLARI DÖVEREK DURDURMAK MÜMKÜN

Harika bir incir gibi olgun vücutlu ve mesleğinin zirvesinde bir erkek gazeteci olarak hayatımda ilk kez televizyoncuları fena halde kıskandım. Bunu neden biz yapamadık diye dövündüm. Şu günlerde Arap dünyasında inanılmaz enteresan bir küfür dolaniyormuş. "Anneni Türk Televizyonlarında görmüşler." Milyon dolarlar verseniz yapamayacağınız bir Türkiye reklâmı! "Anneni Türk gazetelerinde görmüşler." dedirtemediğimiz için bir gazeteci olarak her gece yatmadan önce iki yumruğumu şarapla ıslatıp ayrı ayrı ısırıyorum.

ERKEĞİN HÖT ZÖTÜ ZARARLI OTLARI AYIKLIYOR

Yazımı yazmaya otururken haftanın olaylarının Kadına şiddet ve orman yangınları olduğuna karar verdim. Şimdi sıkı durun. Ben Türkiye'de bu iki olay arasında çok enteresan bir bağ kurdum ve artık ormanların yanması beni asla üzmüyor. Neden? Bakınız, Britanya Kraliyet Bahçecilik Derneği (RHS) çok enteresan bir deneye imza attı. 10 domates fidesinin saksılarına kulaklıkla insan sesi dinletildi. **Kadın sesi dinleyen fideler, erkek sesi dinleyen fidelere oranla 2,5 cm daha fazla uzadılar.** Bence bu, yanan ormanlık bölgelerimizi hızla cennete çevirebilmek için büyük bir fırsat. Neden? Burada hemen koca dayağı devreye giriyor. Ben dayak yiyen yüzbinlerce kadınımızın ay uy'larının ziyan olduğunu düşünüyorum. Biz bütün o sesleri bitkilere dinletebilsek ülkenin bir anda aşılamaz yağmur ormanlarıyla kaplanacağını düşünüyorum. (Dayak yediği anlar dışında kadının sesini pek duymuyoruz.)

İŞSİZLERE DE AYRI MÜJDEM VAR

Meselâ ABD bu imkândan mahrum. Bakınız, Rihanna'yı dövmekten yargılanan şarkıcı Chris Brown Rihanna'dan en az 45 metre uzak durma cezasına çarptırıldı. Bitkiler için ne kadar sıkıcı değil mi? Bitmedi. Bu arada Ağrı'da Patnos Sulh Ceza mahkemesi 12 yıllık eşi H.A.'yı döven 35 yaşındaki E.A.'ya altı ay süreyle fidan dikme, sulama ve bakım cezası verdi. Bu şu demek; kadın dövmek her zaman kötü sonuçlar vermiyor. Bitmedi. Ceyhan Belediye Başkanı Hüseyin Sözlü, Club Life'nin açılışında manken Ebru Destan'a 10 dönümlük pamuk tarlası hediye etti. Amaç, Destan'ın bir çiftlik kurarak bölgenin tanıtımına hizmet etmesi. **Burada eksik olan tek şey Destan'ı dövecek bir erkek.** Onu bulduğunda çiftlik on gün içinde şahlanacaktır.

NOT: Bu arada işsizlere de harika bir haberim var. Bedava dünya turu. Üç ay boyunca dünyayı gezip en güzel lokantalarda yiyip, otellerde kalıp, konserlere gidip bir kuruş ödemeyeceksiniz. Sadece dönüşte izlenimlerinizi yazacaksınız. Acele edin. Seçim Temmuz ayında yapılacak. Nerede mi? İngiltere'de. Proje bir internet sitesine ait. Şunu da söyleyeyim başvurabilmek için önce İngiliz vatandaşı olmanız gerekiyor. **Benee hiç de utanılacak bir şey değil.**

Aksaray PAŞAOĞLU

Sene 95. 12 Eylül'ü yargılamak için yıllar ötelere gelecekti güya. Hem o zaman Kenan Evren daha gençti..

Polisi öve öve bitiremeyen ve hatta polisi rejimin sigortası gösteren Başbakan, siyasileri askerin arkasına saklanarak siyaset yapmakla suçladı..

Behiç Pek Derin devlete suçüstü..

Elazığ'da JİTEM kurbanı Hasan Ergül'ün kemikleri 14 yıl sonra bulundu..Adli tıp inceledi, oğlu Vedat Ergül'le DNA'larının yüzde 99.99 benzediği anlaşıldı..

Aydın'da babasının işsiz kalmasına tepki göstererek başbakan Erdoğan'ı protesto eden 13 yaşındaki çocuğa, hakaret ettiği gerekçesiyle dava açıldı..

YÖK başkanı Yusuf Ziya Özcan, Erdoğan'ın kendisine "Yabancı dil bilmiyorum ve çok utanıyorum. Bütün çocuklarım konuşuyor ben konuşamıyorum" dediğini anlattı..

En az üç çocuk yapın diyen, fırsat buldukça çocuklara oyuncak dağıtan başbakan'ın çocuk sevgisi "çakma" çıktı.. Diyarbakır ziyareti sırasında protesto amaçlı taş atan çocuklara 96 yıl hapis cezası verildi..

Polisin vurarak öldürdüğü Çağdaş Gemik davasında polis bu kez, biber gazı sıktı, telsizle Çağdaş Gemik'in babasının kafasını yardı..

Anayasa'nın, darbecileri koruyan geçici 15. maddesinin değiştirilmesi gündemde..

ERKUT ABİ

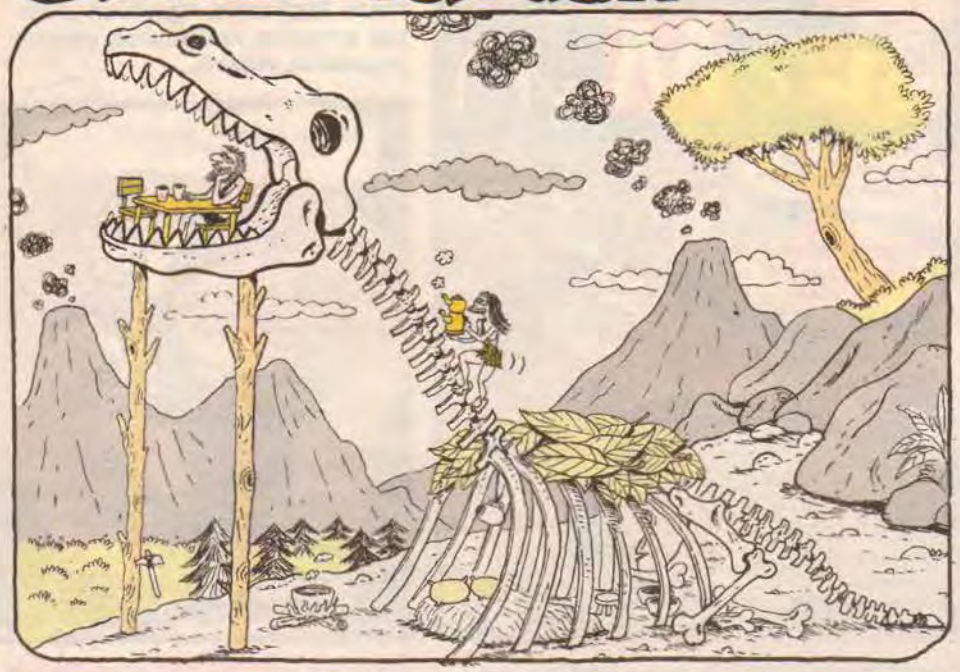
Kaan Ertem

Erhan Candan

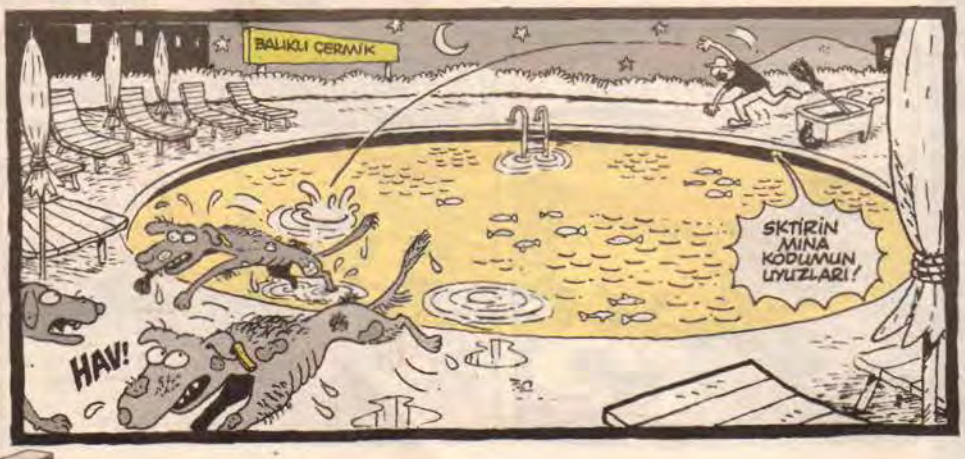
erhancandan@leman.com.tr

Ziftli Şutlaç

GÖKHAN DABAK

Akşamsefası

GATANA

TUNCAY AKGÜN - KEMAL ARSLAN

1

Suu.. suuuuu..

ADRES NEYDİ ABİ?.

2

TAKLAMAKAN ÇÖLÜ MNA KOYİM...

ANNECİİM!..

SÇTIK!..

GEL HELE GEL KORKMA... BİZLE İŞİ OLMAZ BUNLARIN.!..

KİM BUNLAR ABİ?.

SAT KOMANDOLARI...

OKYANUSLARDAKİ GÜNERİ İLE KOÇ'UN TEKNELERİ BİR LİMANDA KESİŞİR

BU KİM BE... HEM LEMAN'DA BENİM DE KARİKATÜRLERİM ÇIKIYO HER HAFTA.!.

RAHMİ

AA.. GLİKİ BU..İÇİNDEKİ DE GÜNERİ...

NAZENİN IV.

GÜNERİ ABİ SANA TERMOSLA ÇAY GETİRDİM. DÖNERCİYİM ABİ BEN BURDA.!..

HEEY SİNYOR GÜNERİ BU.!..

GÜNERİ

GLIKI

GLIKI

AAii... MİSTİR İÇOĞLUU...

GÜNEŞii!..

KİM NE DERSE DESİN BU TÜRKLERİN BAZI KONULARDA DEHASI VAR... ŞİMDİ DE DENİZ SUKUUTIRI DİYEBİLECEĞİMİZ İLKEL AMA SEMPATİK, BİR O KADAR DA EĞLENCELİ VE İŞLEVLİ Bİ DENİZ ARACI İNŞA ETMİŞLER ... BÜTÜN SAHİL BU ARAÇLARLA DOLU... YILLARDIR AJAN OLARAK BU ÜLKEDE ÇALIŞTIĞIM İÇİN BİLİYORUM ... BUNLAR KÜÇÜKKEN DE BU ARAÇLARIN ....

KİRALIK DENİZ SCOOTER'I

ŞOP ŞOP

TRAK TRUK TRAK ŞLOP ŞLUP ŞOP

TRAK TROK ŞLAP ŞLOP ŞLOP

TRAK TLOK TROK

ŞULOP ŞULOP ŞILOP

ŞAP ŞAP

..BİLYELİ OLUP KARADA GİDENİNİ YAPAN İNSANLAR... ..VE SANIRIM BU DENİZ SUKUUTIRLARININ DA GELİŞMİŞ MODELLERİ BİZİM BATILI BÜYÜK TASARIMCI VE ÜRETİCİLERİMİZE İLHAM KAYNAĞI OLACAKTIR... ARZEDERİM...

Akşamsefası

MOONWOLK

İlk çocukluk aşkım.. İlk mizah dergim LİMON. Adidas Törşın spor ayakkabılarım.. Volkmenim.. Pötübör bisküviler.. Hepsini beraber aldı götürdü. Yaldızlı eldiveniyle, yıldızlarda kıvrılan yılan.. Çocukluğumu, ergenliğimi.. İlk kara sevdamı, ölümüyle arkasından kıvrıla kıvrıla götürdü yılan.. Öldü diye boşvereni de hiç anlamam.. Bu tatminsiz yeni nesli hangi kuru mama doyurmuş?.. Sori Mama mı?.. Eminem diye adam mı olur...

Ergenliğimin başında.. Evde ayna karşısında muonvolk yapabilmek için günler.. haftalarca çaba sarfettim. Babamdan az mı azar işittim.. Lanetlendim.. Zaten hiperaktif, havaleli bi bünyem olduğundan.. Maykıl'la bi paralize olmuştum bi kere.

17'sinde LeMan'da çizmeye başladığımda muonvolk etkisi devam ediyordu. Fötr şapkam ve hatta beyaz çoraplarım, siyah dar giysilerimle antipatik gibiydim.. Ulan filinta gibiydim be..

(Moonwalk: Emperyalizmin ay yürüyüşü diyeceksek.. marksizm ve mehter takımının da iki ileri-bir geri yürüyüş tekniği vardır nihayetinde.)

Lisedeyken içimdeki pısırık, Maykıl'la uçtu gitti.. Parmak uçlarına beyaz nasırlıklar bantlayarak okula gitme maymuşluğu..

Dergideyken, o yıllarda Cem Yılmaz'ın doğum gününde hediye ettiği, ayaktan tik tak oynayan Maykıl duvar saatim hala durur. Onun da o yıllarda başka bi firlama zenci Edi Mörfi takıntısı vardı..

JACKSON

Yine lise vaktilerim. İstanbul konserine gitmeye ailemin bi türlü izin vermeyişi.. Ve kahredişim. Maykıl'ın konser vaktı, tedbli-i kıyafet minibüsle gizlice İstanbul turu yaptığı esnada ettiği bir iki laf o gittikten sonra dillendirilmiş, ama nedense dikkat çekmemişti.: "Sokaktaki yüzler.. Ne kadar kasvetsiz.. Muhteşem bir boğazın kenarında yaşıyorlar. Ama mutsuz Türkler.."

20 yaşımda, üniversite yıllarımdaki ilk aşkımın peşinden Niyork'a gidişim.. Haberi bile yoktu gidişimden.. Bi sekmt hend mağazadan orası burası tokalı Maykıl stil bi kostüm alışım.. Metroyla Harlem gezintim esnasında, bi kaç iri zencinin "Ooo Maykıl.. Hele gel beri" tadında sözlü tacizine uğraşıyım. Memlekete dönüş.. Tekno müzik yılları başlamış.. Maslak'taki dev hangar klüp 2019'da sahneye yine ayyürüyüşüyle çıkışım..

Yine doksanların başı. Çukurova. Evde Maykıl röportajını izliyorum.. Ünlü TV'c zenci Oprah Vinfey'e konuşuyor.. "Niye rengini açtırdın?" diye soruyor.. "Vitilyus.. Beyazlaşma hastalığı var bende" diyo Maykıl. Oprah yemiyor.. "Allah Allah.. Millet plajda bronzlaşıyo.. Bişey demiyosunuz da.." diyince Maykıl.. Onun da hepimiz kadar köylü kurnazı olduğunu farkedip gülmüştüm...

İçindeki çocuğu tüm olarak mı yutmuştu peki?.. Bilmiyorum. Ama şu Munvolk'un son demi olan ayak parmakları üzerinde durmayı da eller serbest ustalıkla yapıyordum.. Lakin ayak bileği çatlattım. Doktor.. Ömrün boyunca oynıycak orası dedi. Hala en ufak ani harekette feci acı verir...

CRACK

Akşamsefası

MAYKIL ALLAH'A YÜRÜDÜ

İlk şarkıları arabeskin temelidir.. Yani Anadolu'ma en yakın. O kliplerde adeta mahallenin bıçkın piji gibi.. Kadına en şahane kur yapan delikanlıyı görürsünüz...

NEREYE BÖYLE GECE VAKTİ SAHAPSIZ?..

Bir insanın kendi derisinin rengini açtırmasından daha ilginç bi hikaye gördü mü bu insanlık?.. Bi de en ilginç Adolf Hitler'i duyduk.. Bildik.. Bilselerdi yapmazlardı.. Yapmasalardı bilmezdik. Tam da ölümsüzlük şerbetini içiyodu.. Biraz Çarlı Çaplin.. Çokça çocukluğum.. Ayyürüyüşüyle on derste komünizmi yerme teknikleri falan.. On bir ayın sultanı.. Hey gidi Ceksın. Bizi daha en başında, hem de kapkarayken aldın okudun.. Ama biz seni kırdık. Artık özel bir kıymetimiz de yoktur.. Fakat sen daha asil bi kıymete halız olduğun halde, bizde kalmanı rica ettik.. Muvaffak olamadık. Kozmosta dinlenmeyi tercih ettin.. Kört Kobeyn ve Cim Morisın gibi **BU DÜNYAYI BEĞENMEYENLERİN** yanına gittin.. Kapkara şoparlıktan beyazlığa, erkeklikten Smooth kadınsılığa, insanlıktan minimal uzaylılığa, hristiyanlıktan müslümanlığa geçerek evrimini tamamladı.

Hem de dünya barışı için!! Kimseye borcun yoktur.. Hakkımızı helal ediyoruz.. Aydın Doğan'lar, Sinan Çetin'ler.. Serdar Erener'ler.. Senin döneminden beri gelenler de tasfiye olsun.. Gitsinler artık..

Kandil gecesi öldü. Müslüman öldü. Beyaz ihramlar içinde hacca gidip muunvolkla tavaf edemeden öldü belki de.. ALLAH DANSINI KABUL ETSİN...

I'M BAD

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

sikhan@leman.com.tr

- Merhaba Sıkılhan. Dostum nasılsın, alov, ben Enes. Üstünde ne var?

- Banyodan yeni çıktım Enes, küçük muzip su damlaları var üstümde, vücudümün sertliklerinden, kavislerinden aşağı usul usul akıyorlar.

- Abovk! Eöö ben kapayayım sen tevbe istiğfar et, sonra tekrar arayayım Sıkılhan. her zamanki gibi ticaret etmek için aradım amma sen yanlış anladın galiba.

- Şimdi yerden sabun alıyorum...

- Yahu kapatayım diye, beni refüze etmek için latife ediyorsun biliyorum.

- Ööle ediyorum elbet ama o nebiçim soru abi; "üstünde ne var?" şeklinde.

- Yahu sen "tişört" diyecektin oradan mevzu açıp ben de sana "Bende Müteveffa zenci sanatkar... Yahut eger Müslüman olduysa Merhum Maykıl Ceksın'ın tişörtü var, tişörtün orjinalını ayrı satalım, benzerlerini fason üretip piyasaya verelim, ticared edelim rızıklanalım diyecektim. "Üzerinde ne var" sualiyle başlamamın sebebi, yazın herkesin tişört giymesine dikkat çekme arzusu. Yoksa hâşa seni arzuladığım falan yok.

- Ben de sana karşı ilgisiz değilim Enes... Hep ticared, hep ticared, nereye kadar...

- Etme Sıkılhan, gelme üstüme, âsabımınan oynama. Demem o ki; yani tişört içinde bulunduğumuz mevsimde en çok tüketilen, sürümü, kârı en fazla olan tekstil malzemesi, o bakımdan... Bak şimdi, İstanbul'a konsere geldiğinde Sayın Ceksın'ın soyunma odasında sahne kostümünden önce giydiği tişörtü benim Aşağıdombakdereli köylüm İdris saklamış.

- Saklanıcak bişey yok Enes. Sonuçta biz yetişkin iki insanız..

- E evet. Yedi yaşından sonra ticared helal demiş idi benim babam. Evet, ne diyodum, bu idris, akrabamız...Kendisi o esnada orada vazife yapmakta olan Goldeneagle Super Securtiy Koruma İtlik ve Müteahhidlik Şirketi'nin bir elemanı idi. Sayın Maykıl Ceksın'ın tişörtünü o vesileyle ele geçirmiş. O tişört şimdi çok para eder, ticared, rızık, anlatabiliyo muyum? İki tirilyon dolarlık bi sektör bu...

- İdris de mi gelicek, bana uyar...

- Reca ederim güzel Türkçemizin lastikleriynen oynama Sıkılhan. Ben sadece ticared etmek istiyorum. Çılgınca, fütursusuzca, ticared.

- O yea. Hiç töribil.

- Evet Maykıl Ceksın pek makbul bir ecnebi sayılmaz idi. Bir keresinde ünlü tüccar Ebu Hüveyye Dombilâbad şehrinde fena kadınların işret ettiği bir fuhşevinin izolasyon işlerini almış. Kendisine demişler ki; "Ya Ebu Hüveyye bilmez misin ki o evde fenâ kadınlar fuhuş ederler. Sen ise o evin damını aktarıyorsun, ticared yapıp kâr ediyorsun, bu nasıl iştir?"

- Evet güzel bir nokta... Tam orası...

- Ehem... Bunun üzerine Ebu Hüveyye, göz yaşları içerisinde dönmüş ve demiş ki; " Ticared yedi dallı bir ağaca benzer. Kim ki, en üst daldaki muhabbet meyvaasına ulaşmak ister, mecburen alttaki dallara basacaktır" Demem o ki, ticared ederken bazı birtakım fenalıklara, fesadlıklara bulaşabilirsin.

- Bulaşsın ziyanı yok...

- Amma neticede ettiğin ticaredtten hâsıl olan kârı hayırlı bir işe harcayacaksan bunun önemi yoktur. Ben bu tişört işinden edeceğimiz kârın bir kısmıyla belediye için şelale ve plastik palmiyye ağacı yabtıracağım. Serinliğe, gölgeye ihtiyacı olan zevat yabtırdığım şelalenin önündeki plasdik palmiyyelerin altında şerbet içip soluklanırken, o gölgeleri 35 yıllığına çay bahcesi olarak kiraya verip bir miktar kar daha edecek ve...

- Senin üstünde ne var Enes?

- Bir cemiyetin mesuliyyeti. Toblumun sorumluluğu.

- Çıkar onu.

- Oehh yav!. Edep yahu!... Tamam kapatıyorum Sıkılhan. Madem hazzetmiyorsun, bir daha da seni ticaret için aramaycağım.

- Ara yaa takılırız. Yalnız fitbolu biraakalı pirformans düşüş halinde... Nooldu kapadın mı... Alo? Ehihihin, tırstın di mi ticared manyağı senii. Alo? Kapamasaydın paragözüm, ne güzel konuşuyorduk bıy bıy bıy... Alo...

Akşamsefası

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Sayın hocam balkona çıkarkan sahip "Çık" diyiyor. Ben çıkıyor, o hâlâ "Çık" diyiyor. **Yattara Valli:** Yavrucuğum zorlamasın. Kapatacak kapıyı. Kuyruk var arada.

Değerli Valli, mama tabakmızı koyalım için nedeni kedilere sekiz ayaklı kedi masası yapılmıyor keza?.. **Yattara Valli:** Yavrucuğum, insanın iki katı olsun için değil, devrilmesin için masa dört ayaklı.

DEV ROMAN

Aynil, taraçadaki şezlonka silov bir şarkı gibi uzanmış, çukurkaptaki iki çeşit dondurmasını kaşıklarken, Veysel pompalı ağız harmonikasile Bir Avuç Dolar filminin müziğini çıkartmaya çalışıyordu. Aynil, arslan sezmiş ceylan gibi âni bir dönüşle. Aynil: "Veysel!" Veysel: "Canım." Aynil: "Ağzına toprak doldur." Veysel: "Hobaa!" Aynil: "Üstüne su iç." Veysel: "Çamur olsun." Aynil: "Tükür tükür, ikimize dubleks yuva kur." Veysel: "Nereden çıktı?" Aynil, yürek sobasını tutuştıran Linyit karası gözlerini süt mavisi göke kaldırdı. Üstlerinden, telaşlı cakcakalarla, sabırsız vıcıvıcılarla onbeş kırlangıç geçti, Kızılca hamam mevkiine doğru uzaklaştı..

Behiç Pek

behicpekmail@gmail.com

YETENEK KORKU VE

Sevgili kardeşim ve büyük yetenek Mithat Çınar'ın aziz hatırasına...

"Genç bir nüfusa sahip olmak, toplumumuz için büyük avantaj ama bunu değerlendiremiyoruz." Gazetecisi, politikacısı önüne gelen bu lafı ediyor. Sanki sömürgeye dönüşen bir toplumda, gençliği değerli kılmak mümkünmüş gibi... Bu baylar, böylesine genç bir nüfusun bin yılda bir kez yakalanacağını da vurgulamadan edemiyorlar. Ama toplumsal ve siyasi gelişmeleri göz önüne aldığımızda, genç nüfusumuz kaderiyle baş başa bırakıldığını söylemek zorundayız. Öyleyse başka yolu yok, kendi göbeğimizi kendimiz keseceğiz.

Gençlik toplumsal bir sınıf olmamakla birlikte, kendi içinde tüm toplumsal dinamizm çeşitlerini barındıran bir kategoridir. Çok farklı şekillerde ortaya çıkan yüksek bir hayat beklentisi, güç istenci, adalet tutkusu, hız, ataklık, cesaret, cinsel üretkenlik ve ölüm duygusuna uzaklık, gençlik kategorisini belirleyen başlıca nitelikler olarak öne çıkıyor. Bu nitelikler, tabiatta devinen ve yer değiştirebilen bir canlı varlık için, neredeyse sınırsız imkân demektir. Gençliği, hayatın, hakikaten hayat olduğu biyolojik bir yaş dönemi olarak anlamak da mümkündür. Tabiattaki tüm canlılar için, tabii bir hayat ortamında sınırsız imkânlar biçiminde ortaya çıkan gençlik nitelikleri, yarı-feodal, sömürge bir toplumda, alabildiğine kısıtlanmış bir cehennem duygusuna dönüşürler. 12 Eylül dönemleriyle çakışan kendi gençliğimden biliyorum. Sözde ve görünürde, o dönemin benzer şartları unutulmuş sayılsa bile, kafeste kaplan neyse, bu koşullarda genç odur.

Sömürge ekonomisinde gençlerin, kuşakları kapsayan bir meslek kültürü algısı edinmeleri söz konusu değildir. Yani meslek öğreniminin geleneğe dönüşmesini sağlayacak sistematik-ekonomik yapılanma güdük kaldığı için, hayatı bireysel yetenek doğrultusunda yenmek gerekiyor. Hayatın başka alanlarında; örneğin: spor, sanat gibi temel haz kaynaklarının sadece belli seçkinlerin tekelinde olması dolayısıyla, kitleler halinde spor yapan, şiir, müzik, tiyatro, ve benzerlerini kitlesel biçimde bizzat kendisi üreten bir gençliğe sahip değiliz. Pasif alıcı ve tüketici konumuna indirgenmiş milyonlarca gencin, küçük cep harçlıklarıyla, bir futbol yıldızını ya da bir medya soytarısını "subvanse" etmeleri bekleniyor. Formula 1'in milyar dolarlık patronu, Türkiye'deki yarışlara yeterince ilgi gösteremeyen, cebindeki son kuruşu da kendisine aktarmayan gençliğimizden şikâyet edebiliyor.

Öte yandan, seçilmiş, torpilli azınlığın gençleri, bütün memleket gençliğinin ve bütün hakiki yeteneklerin inadına, köşe başlarında boy gösteriyorlar. Sinemaya gidiyorsun, enerjisiz ve renksiz bir oyunculukla Pelin Batu, kitapçıya gidiyorsun son derece yetersiz bir metni kitap diye basılmış ve satışa sunulmuş Pelin Batu, TV' de siyaset tartışılıyor Pelin Batu, tarih programı yapılıyor, ortaokul düzeyinde bir tarih bilgisi ve hiç olmayan tarih bilinciyle Pelin Batu, magazin gazetesinde erotik pozda Pelin Batu, gazetede köşe yazarı Pelin Batu. Ne yalan söyleyeyim ben aynı yaşlarda bir genç olsam, bu ve benzeri şahısların verdiği umutsuzluk duygusuyla Namibya'ya kadar kaçmak isterdim.

Bütün bunlar hepinizin, hepimizin bildiği şeyler. Ancak ben burada gençliğe dayatılan "umutsuzluk projesi"nin altını çizmek istiyorum. Bu ülkede umutsuzluğun, amaca yönelik bir kasıtla, özel olarak planlandığı ve uzun soluklu bir proje biçiminde gençliğe dayatıldığı kanısındayım.

Çünkü insanın teslim alınması, umudun yitirilmesiyle başlar. Gençliğini teslim almadan, bir toplumu teslim alamazsınız. Gençliği teslim almak için ise, onun özgüveninin, zengin yeteneklerinin ve coşkulu yaşam enerjisinin, bir hiç olduğuna, onu inandırmanız gerekiyor. Yani sokaklarda işsiz, eğitimsiz ve amaçsızca gezinen milyonlarca gencin: asla ortaokulu ABD'de okuyamayacaklarına, dolayısıyla asla Pelin Batu gibi İngilizce konuşamayacaklarına, asla onun kadar artist olamayacaklarına, asla onun gibi şiir yazamayacaklarına, asla onun kadar tarih, politika, sanat, sinem vb. bilemeyeceklerine, bilseler dahi, bunu kamuoyu ile paylaşabilecek imkânlara ula şamayacaklarına, asla onun kadar yakışıklı olamayacaklarına inandırılmaları gereki yor. Memleket piyasalarında, batılıların "çoğul yetenek" (Multi-Talent) diye tanım ladığı böylesi yapay "ürünler" belli bir pro je kapsamında boy gösteriyorlar.

Hülya Avşar'ın çevirdiği arabesk filimler detone sesiyle söylediği şarkılar, geçkin ya şıyla oynadığı tenis, doğurduğu çocuk ve bu örnekler sayesinde oluşturulan "sınır sız" yetenek imajı, yurdum gençliğine bit meyen bir ıstırap gibi yıllarca dayatıldı. Şa hıs, elli yaşını geçmesine rağmen, fırsa buldukça aradan kafayı sokuşturmaya de vam ediyor. Daha bunun Ajda'sı var bil mem nesi var? Bu, sözde "çoğul-yetenek"l şahısların, dünyanın hiçbir eğlence paza rında, iş yapmaları mümkün değildir, olsa zaten oralarda boy gösterirlerdi. Dolayısıy la bu kişiliklerin, pazar ekonomisinde "iş yaptıkları" için gündeme geldiklerini kim se iddia edemez. Aynı şeyi birçok gazeteci ve sözde köşe yazarı için de söyleyebiliriz. Tüm yetersizliklerine rağmen bu tür şahıs ların gündemde tutulmasındaki amaç, yet miş milyonluk bir ülkede, gerçek yetenek lerin önünü keserek, onları umutsuzluğa sürüklemek ve böylece ülkeyi teslim al maktır. Fakat umudun kırılmak istendiği yerde, yazarın görevi umut büyütmek ve sabırla umut aşılamaktır. Biz bu görev için buradayız.

SÖMÜRGEDE YETENEĞİN KEŞFİ

Sokrates'ten beri bütün namuslu eği timciler bilirler ki: her insan bir şeye ve bir çok insan bir çok şeye yeteneklidir. Ve eği timcinin asıl görevi, genç insana bir şey öğ retmek değil, onun kendi yeteneğini, ken di kendisine keşfetmesinin önünü açmak, onu yüreklendirmektir. Ancak sömürge toplumlarda, gerek okul içi gerekse oku dışı pedagoji, insan yeteneklerini olabildi ğince baskı altına alarak, genç bireyin ken di yeteneğini keşfetmekten korkmasını rastlantı sonucu keşfedeceği herhangi bi yeteneğini ise geliştirmekten korkmasır sağlamaya yöneliktir. Sömürge pedagojisi genç insana, bir işin nasıl üstesinden geli neceğini değil, nasıl gelinemeyeceğini öğ retmeyi amaçlar. Bize tüm gençlik çağları mız boyunca, İngilizceyi nasıl öğrenemeye ceğimiz, nasıl şarkı söylemeyi beceremeye ceğimiz, nasıl yazar olamayacağımız, nası kâyak yapma imkânı bulamayacağımız nasıl tiyatro oyunculuğu yapamayacağı mız, kısacası nasıl adam olamayacağımız öğretile gelmiştir. Öğrendiğimiz tek şey nasıl yeteneksiz olduğumuzun son derece "rasyonalize" edilmiş gerekçelerle açıklanması ve yetenekslzliğimizin bu sayede ma kul gösterilmesidir. Bize, yeteneksizliğimi zin gerekçeleri öğretilmiş ve sorulduğunda bunları tekrar etmemiz istenmiştir. Elbette şans eseri, istisna ilişkilerde ortaya çıkan iş tisna durumlar vardır, ama sömürgede ge nel eğilim, yetenekten intikam almaktır. Burada yaygın uygulama şudur: bir yanda seçilmiş yeteneksizler topluma dayatılır ve bizim onlara hayran olmamız istenir. Öte yanda, kendi yeteneksizliğimizi gerekçe lendirmemiz ve kendimizi sürekli pasif tü ketici olarak algılamamız beklenir.

Şahsen ben liseyi bitirdiğim çağlarda: se sim çirkin olduğu için şarkı söyleyemediği mi, babamın koleje gönderecek parası ol madığı için yabancı dil öğrenemediğimi

GENÇLIK

OKTAY TAFTALI

tangaç olduğum için tiyatro sahesine çıkamadığımı, yayınlatacak ergi bulamadığım için şiir ve deeme yazamadığımı ve bunun gibi nlarca gerekçeyi, gayet makul ve ükemmel biçimde sıralamayı öğenmiştim. Başka da bir şey öğrenemiştim. Benden ve bizlerden, o oktada öylece donakalmamız ve u kadere razı gelerek, meydanı eçilmiş azınlığın gençlerine bırakmamız bekleniyordu. "Robert Colege of İstanbul"da okuyamadığım çin, hiçbir zaman İngilizce konuşamayacaktım. Param olmadığı için Uludağ'da kayak yapamayacaktım, esim çirkin olduğu için şarkı söyleyemeyecektim. Bu sinsi bilinçaltı propagandaya göre, sanki İngilizce adece kolejde öğrenilir, kayak ise adece Uludağ'da kayılırdı. Propaganda buydu ve ben, *"azimle s...n ..t mermeri deler"* şeklindeki atar sözünü henüz bilmiyor ve gelim sağlayacak bir şeye girişmekten sadece korkuyordum. Yeteneksizliğimden korktuğumu sanıordum, oysa "öğretilmiş" korku, ılası yeteneklerimi engelliyordu.

Çünkü korku, "yeni sömürgeci" modern yüzyıllarda insanın tabiat ilinmezleri karşısında duyduğu alağan bir duygu olmaktan çıkmış, ilinçli tasarımlar sayesinde bir ikidar tekniğine dönüşmüştü. Henüz yirmili yaşlardaydım ve yeteneksizliğimden kaynaklandığını andığım korkuyu yenmem gerektiğini seziyordum ama nereden başlayacağımı bilemiyordum. Kendi kendime şarkı söylerken utanıyor, yabancı dilde bir çizgi romanı anlamaya çalışırken yılgınlığa kapılıyordum. Kirli propaganda sonucu adece para denilen fetişle elde edilebileceğini sandığım şeylere, başka yollardan, nasıl ulaşılabileceğini bilmiyordum ve kimse basit bir öneride bulunmuyordu. Babamın arabası olmadığı için ehliyet alamıordum. 70'li yıllar Türkiye'sinde ehliyeti ve tenekeden Murat arabası olan gençler en güzel kızlarla geziyorlardı, ben şaşıyordum. Bu, böyle sürüp gidiyordu...

Derken bir gün, bir arkadaşın arkadaşının elinde Bohemya tarzı eski bir klarnet gördüm, bu sazın olağanüstü mekaniği beni çok şaşırttı, birkaç günlüğüne ödünç istedim, arkadaş profesyoneldi sazı bana kiraladı... Sonra bir zaman geçti, hâlâ şarkı söyleyemiyordum ama o günden sonra yurt içinde ve yurt dışında klarnet ve tenor saksofon alarak yaklaşık yirmi yıl bütçeme katkı yaptım. Babamın arabası olmadığı için otomobil ehliyeti alamıyordum ama, bir süre gündüzlerî bir garajda çalışmaya başlamışım ve o sayede aldığım ağır vasıta ehliyetiyle, sonraki yıllarda TIR'la bütün Avrupa'yı dolaşabiliyor, Batı dillerini hayatın içinde öğrenebiliordum ve dayatılan propagandanın tersine, yabancı dil öğrenmenin kolaylığına şaşıyordum. Hayat çok acayip ve çok zengindi. Kan görmeye dayanamadığım için tıp fakültesine gidemiyor, tıp doktoru olamıyordum, ama bir Heidegger metnini okuyup anlayabiliyor, sonraki yıllarda felsefe doktoru olordum. Üstelik 12 Eylül sonrası birçok üniversiteler bize kapalı olduğu için, bir Avrupa üniversitesinde ince biraz tökezliyor fakat sonra bunu başarıyor ve kendi kendime aşıyordum ve geziyordum.

Yazıyordum bir yandan da, ilk şiirimi Şait Maden 1980 yılında Sonut Dergisinde yayınlamıştı. Artık hem öğretilmiş korkuları terkediyor, hem de yeteneksizliğime mazeret aramaktan yorgun düşmüş zihnimi, başka şeylere yoğunlaştırıyordum. Üstelik birkaç farklı eylemi paralel şekilde, tek bir hayatın içine ve eş zamanlı olarak yerleştiriyor, böylece insan ömrünün nasıl uzadığını; göreceli zamanın, uzun ömür duygusuna nasıl çevrilebildiğini seziyordum. En az üç ayrı insan ömrünün uğraşılarını, bir insan ömrüne sığdırmak mümkündü. İbni Batuta, Evliya Çelebi, Nietzsche, Rimbaud, Caudwell, John Seymour, Cumhur Gökova ve nice maceraperest böyle yaşamışlar/ıyorlardı. Yukarda değindiğim etkinlikler ve sebat, yüksek ikbal kapıları açmıyordu, ama haz ve erdem dolu bağımsız bir hayatın imkânlarını içeriyordu. Ve gerçek değer buydu.

DEĞER VE YETENEK

Yaşama sevincimizin kaynağı değerlerimizdir ve bir kez daha yinelemek gerekirse: insan değer üreten bir varlıktır. Üretici yeteneklerine ket vurulmuş bir gençlik "değersiz yaşama" mahkum edilmiş demektir. "Değersizleşme", yaşama sevincinin yitirilmesi, içe kapanma vb. mutsuzluk hallerinin nedenidir. İnsanın herhangi bir yeteneği azim ve sabırla işlemesi, o yeteneğin gelişim kapasitesinden bağımsız, başlı başına bir değerdir. Öyleyse kardeşlerime sadece emek vermelerini, sebat etmelerini ve yeteneklerinin sınırları hakkında asla kaygıya kapılmamalarını öneriyorum. Yetenek, özünde sınırlı olsa bile, sebat erdemi ışığında verilen emek, her geçen gün büyüyen bir değer olarak geri dönecek ve yüksek bir özgüveni mümkün kılacaktır. Artan özgüven, daha önce farkına varmadığımız, yeteneklerimizin keşfini ve öğretilmiş korkuların bir çırpıda aşılmasını sağlayacaktır.

Bir tuval al ve hemen boyamaya başla, bir taşı yont, bir kaseti teybe koy ve şarkıyı birlikte söyle, sokakta veya tatilde rastladığın her turistle ve her dilde bir şeyler konuş ve asla hata yapmaktan korkma, hâttâ bütün bunları hata yapmak için yap, ortaya çıkan sonuç ne olursa olsun, seni kimsenin engelleyemediğini göreceksin. Yani denize atla ve yüz, emeğin seni suyun üstünde tutacaktır.

Ancak azmin hırsa, özgüvenin ise küstahlığa dönüştürüldüğü bir süreçteyiz. Keşfedilen bir yeteneğin, ikbal yerine, değer üretme kaygısıyla işlenmesi esasdır. Özgüvenin kaynağını değer, ikbal tutkusunun dayanağını ise hırs oluşturuyor. "Yeteneksiz seçilmişler" bu ince ayırımların derin anlamları üzerinde düşünecek yeteneğe sahip olmadıkları için, ikbal uğruna kapıldıkları hırsın gerilimine katlanmak zorundalar. Ve bir gün, tüketim kültürünün egemen olduğu piyasada işleri bitince, pek çoğunun dramatik sonuçlara maruz kaldığına tanık oluyoruz, üzülüyoruz. Michael Jackson'un bile iş yapamadığı bir dünyada "mega star" Tarkan'ı yarın kim hatırlayacak?

KAANERTEM@LEMAN.COM.TR

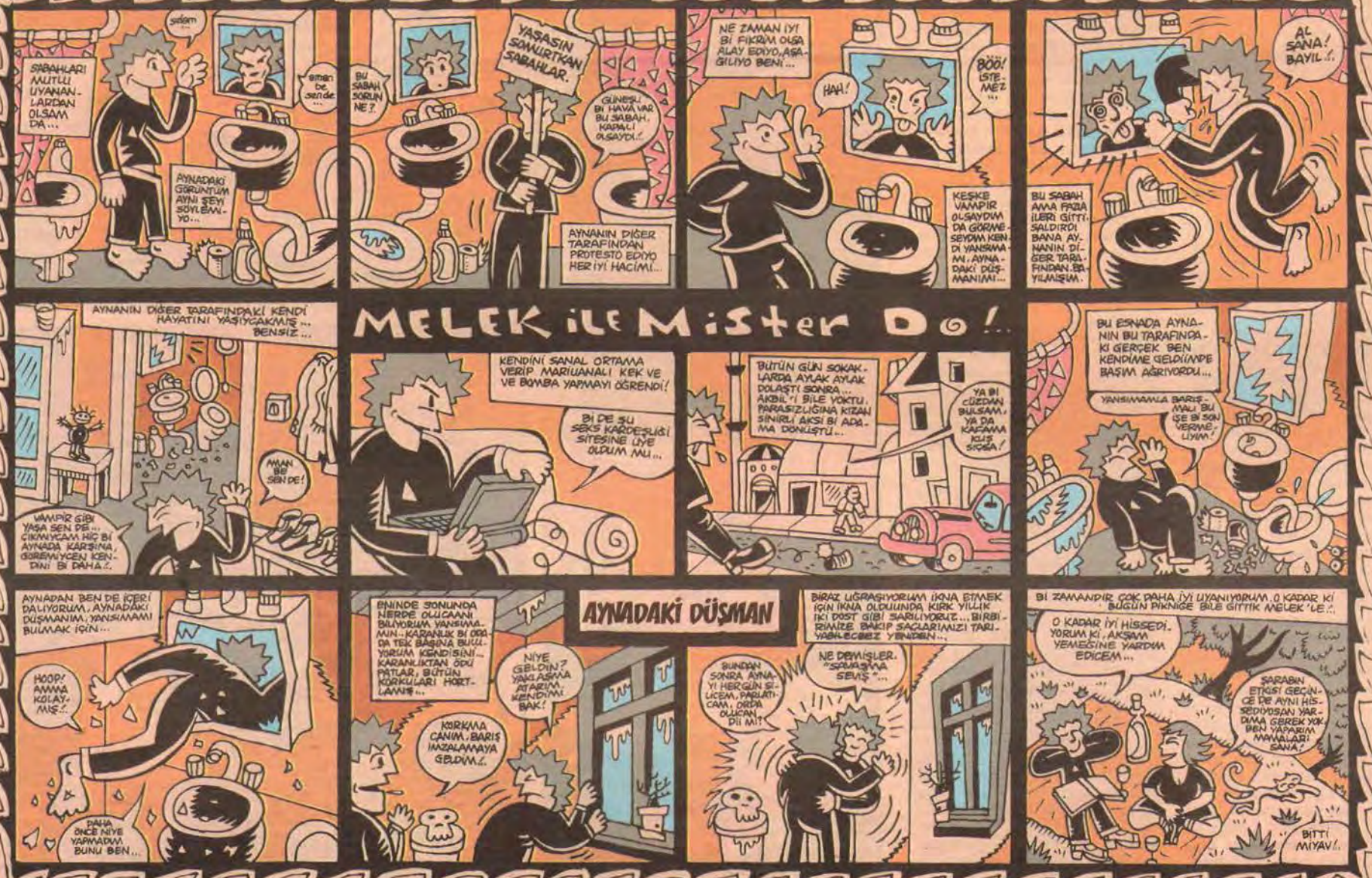
HERKESİN BİR MAYKIL'I VARDIR..

"Bir Rocksever olarak bugüne kadar bir albümünü almış değilim..Hastası değilim..Ama ne zaman müziğini duysam oturup keyifle dinlerdim.Müziğindeki hareket, klipterindeki görsel şölen..Kıyafetleri,davranışları.. O, Pop'un gerçek kraliydı..1993 yılında bir yaz günü dergideri bir arkadaşımla Gümüşsuyu yokuşundan inerken bir anda karşımıza bir sürü "Maykıl" çıkmıştı..Onun gibi giyinmiş, Bağcılar'dan Çaliktepe'den Zeytinburnu'ndan gelmiş çocuklar..Maykıl hastalanınca konser iptal edilmiş..Çok üzülmüşlerdi..Bazıları sigara filan yakmıştı..İstanbul'un ortasında hiç unutamadığım ve hafızama kazınan çok acayip bir görüntüydü..1980'li yıllarda beraber büyüdüğümüz, top oynadığımız, dans ettiğimiz, kızlara takıldığımız arkadaşlarımdan biri gibiydi Maykıl..Onunla birlikte o zamanlara ait anılarımdan bir parça da koptu gitti...."

Akşamsefası

YAŞASIN LeMaN

NİHAT GENÇ

Denizli Horozu'nun şöhreti düz ve pürüzsüz ötmesinden gelir, ancak Denizli Horozu'nun asıl meziyeti, yüksekçe bir yere koyduğunuzda, horozun kendisi, beni yüksek yere ötmem için koydular deyip ötmeye başlaması.

Yani, yüksekçe tüneyebileceği bir yere koyduğunuzda horoz kendisinden ne istenildiğini anlıyor ve hemen ötmeye başlıyor.

Uzun yazarlık hayatımızda neler gördük neler, yüzlerce yeteneksiz insanı medya holding köşelerine 'yazar' tayin ettiler ve hepsi kendisini o köşeye yerleştirenler ne istiyorsa şıppadak anlayıp ötüyor.

12 Eylül sonrası askere yağ çekip ötenleri gördük. 90'lı yılların sonunda banka skandallarında patronlarının çıkarlarına ötenleri gördük. Medya patronlarının emrinde alınıp satılan bankaları ihaleleri görmezden gelip ötenleri gördük. Susurluk'ta faili meçhul cinayetlerini alenen savunarak ötenleri gördük. Amerikan Ordusu'na destek yazılarıyla ötenleri gördük. Özelleştirmeyi Allah'a iman gibi destekleyerek ötenleri gördük. Amerikan Özgürlüğü'nün ideolojisi Küreselleşmeyi yani sömürgeciliği peşin peşin kabul edip ötenleri gördük. Kenan Evren'e ve Özal'a 'evliya' deyip her yıl düzenli anıp kutsayıp destekleyerek ötenleri gördük. Kaz Dağları'nda direnenlerle dalga geçip yabancı şirketleri destekleyerek ötenleri gördük. Madenlerimiz peşkeş çekilirken direnmeye çalışan yoksul köylüleri yaka paça götürenleri alkışlayarak ötenleri gördük. Polisin meydanlardaki joplarını destekleyerek ötenleri gördük. İşkenceleri görmezden gelip gündemi örterek iktidara hizmet ederek ötenleri gördük. Hrant cinayetinin üstüne giden gazetecilere 28 yıl ceza verilirken susarak zanlı şüpheli istihbarat birimlerini destekleyerek ötenleri gördük. Yazar çizer gazeteci aydın insanların sabahın dördünde evlerinden SS faşist subaylarınca götürülmelerini alkışlayanları gördük. Şunları da tutuklayın şunları da alın diye ihbar yazılarıyla cadı avı başlatan yazarları baş tacı yapıp her gün medyaya çıkartarak destekleyerek ötenleri gördük. Asılsız ihbar ve iftiralarla yirmi dört saat aralıksız korkunç korkunç dehşet dehşet diye yanlı komplo yayını yapan TV'leri övenleri onların TV'lerinde sabah akşam ötenleri gördük. Kemal Kılıçdaroğlu Almanya'da geneleve gitti işte belgeleri deyip yayın yapanları susarak destekleyenleri gördük. Hiçbir belge kanıt olmadan içeri atılan onlarca aydını ne güzel muhaliflerimiz alınıyor ortalık temizleniyor diye sevinerek destekleyenleri gördük. Deniz Fenerleri ve gemicikler ve devletin parasıyla makarna un yardımlarını susarak destekleyerek ötenleri gördük. Gazeteciliği casusluğa çevirip Amerikan Dinleme Servisleriyle ortak çalışanları alkışlayarak helal sana büyük gazeteci deyip överek ötenleri gördük. Hudut topraklarımızın elli yıllığına İsrail'e verilmesine susarak destekleyip övenleri gördük. Konya'da Mercedes otobüsün içinde 47 genç yanarak ölüp Mercedes firması suçlu bulunduğunda Mercedes firmasının üzerine gitmeyin Türkiye'ye yatırım yapmaz deyip 47 gencin ölümünü firmaya peşkeş çekerek yabancı şirketleri övenleri gördük. Meydanlara çıkan herkesi katil anarşist ilan edip peşin peşin yakalayıp sabahlara kadar işkence edenleri destekleyenleri gördük. Irak'ta bir buçuk milyon müslümanın ölümüne hala susanları gördük. Gördük, gördük, gördük.

Daha neler göreceğiz?

Bunlar demokrat bunlar liberal bunlar Müslüman, bunları gör de büyü Adiloş bebe.

Bunlar hiçbir yetenekleri olmadan medyaya tayinle torpille yerleştirilen yandaş medyanın yani Denizli Horozları'nın marifetleri.

Bir de artık nesli tükenmiş meşhur Bartın Tavuğu vardır, bir tür orman tavuğu, Bartın Tavuğu'nun özelliği asla kümeste yaşamaz, ormana kaçar.. Ve köylü Bartın Tavuğu'nun yumurtasını bulup almak için ormanın izbe yerlerini arayıp toplar.

Sonra köylüler bu yumurtaları kümes tavuklarının altına kuluçkaya yatırırlar.

Ve civcivler yumurtadan çıkar çıkmaz yine ormana kaçar.

Denizli Horozları hala çok miktarda yaşayıp neslini sürdürüyor, ancak, Bartın Tavukları'nın nesli tükendi, Leman gibi.

Ne çok yerde yazdım ne çok yerde konuştum ne çok yazar tanıdım, bir büyük ders gibi bir büyük hatıram kalsın size: Leman Dergisi bana Bağımsız Yazarlığı öğretti, velhasıl, başka hiçbir yerde bulamayacağınız birözgürlük değeri..

Çok sattığımız oldu az sattığım oldu, yıkıldığımız oldu, kovuşturulduğumuz oldu, mafya saldırılarına cemaat saldırılarına seri davalarla yıldırma kampanyalarına maruz kaldığımız, sokağa çıkamayacak kadar tehditler aldığımız, parasız kalıp çalışamaz hale geldiğimiz, dergiyi çıkartamayacak kadar borca gömüldüğümüz, TV'lerin büyümesiyle dergiciliğin büyük güç kaybedip ölme noktasına geldiğimiz günler oldu, dayak yedik dövüldük, bıçak çekildik, kurşunlandık, hiçbiri haber dahi olmadı..

İşte ülkeniz, seyredin, niçi'n 'bağımsız konuşan' yazarlarınız yok, niçin yazarlarınız cemaatlerin köpeği ideolojilerin militanı iktidarın yalakası, onun bunun şirketlerinin adamı.

Niçin Türkiye tarihinin en büyük siyasi karışıklıkları yaşarken 'sözüne güvenilecek' yazarları olmadı, olamıyor..

Özgürlük en zor meslektir, dayatmalara davalara parasızlığa ambargolara sansüre dayanmak dünyanın en zor zanaatı..

Bu modası geçmiş zanaatı, bu dergide 16 yılın üstünde yapıyor ve hala özgürce yazıyorum. Özgürce yazmanın 'tadını' bilemezsiniz, bu yüzden Anadolu halkı beni nasıl baş tacı edeceğini bilemiyor, gördüğünde nasıl öpüp iltifatlarlâ göklere nasıl çıkartacağını bilemiyor, nedir bu, özgürlüğün ödülüdür bu.

Ne zulümler gördük, Demirelleri gördük, Özalları gördük, Çillerler'i gördük, Yılmazlar'ı gördük, 12 Eylüller'i 28 Şubatları gördük, günler yıllar geçmedi. Odamıza kitaplar içine kapanıp o karanlıklar içinden yırtmaya sıyrılmaya kelime kelime çalıştık..Niçin?

Yetişmekte olan genç nesle yalan söylemeden lafı eğirmeden dosdoğru konuşabilmek.

Bugün yaşadığınız ülkede sadece bize, onun bunun adamı oldunuz, ondan bundan para aldınız, onun bunun borazanı oldunuz, diyemezsiniz.

Peki bu sözleri size söyleyecek ahlak ve vicdan sahibi bir gençlik kaldı mı, bu sözlerle bizi eleştirip sigaya çekebilmek için para yemeye inanmayan onun bunun adamı olmaya nefretle bakan bir 'nesil' kaldı mı ortada..

Ya da şu ideolojiden çekindiniz ya da şu moda pop tartışmaların etkisinde kalıp bozuldunuz, hayır, hiçbir modanın peşinden gitmedik.

En büyük değer insanlık değerleridir, sonra ülkemizdir, sonra bölüşüm ve kardeşliktir.

Az satarız çok satarız, karnımız doyar doymaz, bunlar 'insani' sosyal sıkıntılardır, acından ölürüz ne olur, Uğur Mumcular'ı vurdukları gibi bizi de vururlar, ne olur, bu güçlükler adına 'evrensel değerleri' harcayamaya kalkanlar 'yazar' olamaz..

Leman Dergisi'ne borcum büyük, çünkü beni bağımsız özgür bir yazar yaptı, kimseye muhtaç olmadan kimsenin adamı olmadan bu yazarlık serüvenini iyi kötü bir şekilde sürüklemenin yolunu açtı, YAŞASIN LEMAN.

Sokaklarda yürürken konferanslarda kalabalıklara konuşurken HAVAMDAN GEÇİLMİYOR, kimsenin bükemediği incecik bileklerim var, KİMSENİN GÖRMEZDEN GELEMEYECEĞİ sözlerim var. Hangi sokaktan geçsem gençler toplanıp heyecanlı tezahüratlar yapıyor, dayan ağbi, susma ağbi diye sloganvari bağırıyorlar.. Hangi Üniversiteye girsem etrafım binlerce gençle kalabalıklaşıyor ve konferansım iki-iki buçuk saat, fotoğraf çektirmem üçdört saat sürüyor. Hangi Kitap Fuarına katılsam rekor imzalar atıyorum ve toplanan kalabalığı dağıtmak mümkün olmuyor, tezgahı kapatıyoruz, kitapları kaçırıyoruz, anonslar yapıyoruz ama kalabalık terk etmiyor. Nedir bu, neyin ödülü? Nesli tükenmiş bağımsız bir yazarlığın ödülü..

Zayıf çelimsiz bir çocuktum, ama artık, BİR BÜYÜK BEDENİM VAR, bana YAZAR diyorlar. Kaç uzun yıllar topraklarımızın insanlarımızın tanımadığı bir tuhaf MAHLUK.

Özgür bağımsız yazarları olmayan bir ülkenin YAYLALARI OVALARI MADENLERİ özgürleşemez...

Yazarları satın alınabilen bir ülkenin YAYLALARI OVALARI MADENLERİ işte gözünüzle şahit olduğunuz gibi SATILIR...

Ülkelerin değeri coğrafyasının büyüklüğüyle ölçülmez, bütçe gücüyle hiç ölçülmez, ülkelerin büyüklüğü sanayisinin gücüyle ölçülmez, ülkelerin büyüklüğü bağımsız yazarlarının gücüyle ölçülür.

İlk işiniz gazete bayiindeki 'gazeteleri incelemek' olsun, şöyle etraflıca bir daha bakın, bu kadar satılmış bu kadar yalaka bu kadar onun bunun yazarı olan bir ülke, nasıl bir ülkedir?

Söyleyeyim, demokrasisi hiç olmayan bir üçüncü dünya ülkesidir, birkaç holdingin birkaç şeyh hocanın bir iktidar imkanlarıyla topyekün ele geçirilebilen satın alınabilen bu ülkelerden Afrikalar'da Asyalar'da Orta Amerikalar'da bolca var ve hepsiyle dışarıdan birileri oynuyor.

Mesela Amerika oynuyor. Geçtiğimiz elli yıla bakın kaç tane askeri darbe yapıldı, hepsi ya Amerika'yla işbirliği sonucu yapıldı ya da şimdiki sivil Ergenekon darbesi gibi bizatihi Amerika yaptı.

Yani, şimdiye kadar ne diyorduk, tereyağımızın zeytinyağımızın milli markaları olmadı, ürünlerimizi endüstrileştiremedik, bugün bir sömürge tarımı uygulanıyor, yani, toprağımızı ne ekeceğimize dahi dışarıdan birileri karar veriyor..

Hepsinden öte 'darbeleriniz milli değil'. Bir 'milli darbeniz' dahi olmadı..

Başkaları oynadı ve oynuyor sizinle..

Gazetecilerinizin eline Amerikan istihbaratı raporlar verip yayınlatabiliyor, casusluk yapabilecek denli gözü kararmış bu insanları kim yetiştiriyor, hangi şebeke, ya da hangi kindarlık?

Çağımızın en büyük sorusu şudur, bu kadar kolay satılacak bir ülke nasıl olur, bu kadar kolay satılacak 'insan evladı' bu kadar bol miktarda nasıl bulunur?

NİHATGENC@leman.com.tr

PANTOLON

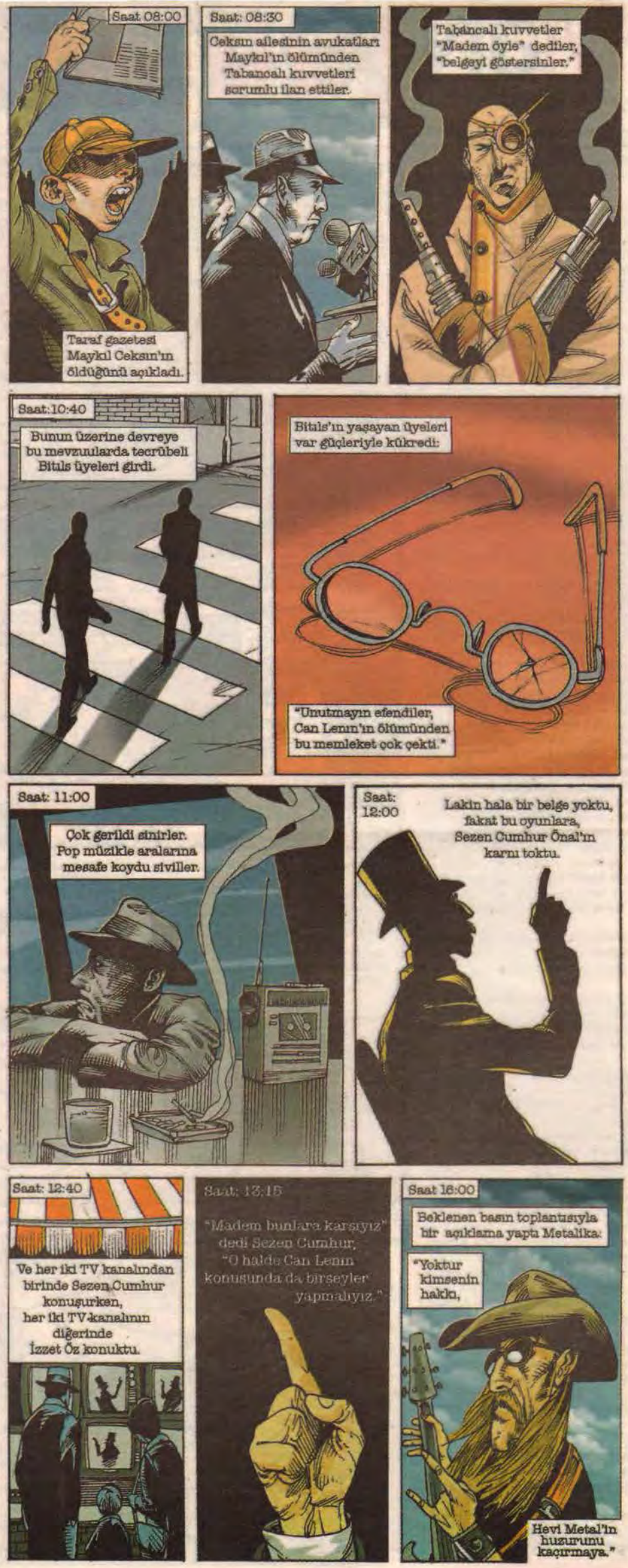
METİN FİDAN

metinfidan@leman.com.tr

Utangaç Balıklar Camdan Akvaryum.

M.K. PERKER

BİR İHTİMAL DAHA VAR

2008'in Şubat ayında hani hani yollardaydım. Yazmaya vakit bulamıyordum. 7 ay sonra Eylül ayında "Allah bulanı versin" diyerek ayrılacağım eski şirketim için sanki ölene dek çalışacakmışım gibi gece gündüz koşturuyor, yorgun düştüğüm zaman kendimi en yakın şehrin makul bir oteline atıyordum.

Son zamanlarda kendime yeni bir alışkanlık edinmiştim. Bulunduğum il sınırları içerisinde eğer varsa bir termal otel buluyor, mesai saatlerimin dışında kendimi şifalı sulara bırakıyordum. O zamanlar İstanbul'da değil, Ankara'daydım. Bolu'yu turluyordum. Akşam olunca bir termal otele attım kendimi. Odama yerleştikten sonra zil çalan midemin alarmını susturmak üzere doğruca otelin lokantasına indim. Ortalama bir kalabalık vardı. Çolukluu çocuklu ailelerin bir kısmı açık büfe kaynaklı yemeklerini yiyorlardı. Doğrusu, bildik satışçı otellerinden biri değildi. Benim gibi tek tabanca bir müşteri yoktu. Muhafazakar görünümlü ailelerin tercih ettiği bir otele benziyordu. Kendimi yemek salonuna attıktan ve tabağımı tepeleme doldurduktan sonra insanların fazla rağbet etmediği bir taraf a oturdum. Tam karşımda salonun en merkezi köşesinde kalabalık bir grup için hazırlanmış büyücek bir masa dikkatimi çekti. O masanın hemen kenarında iki kişilik küçük bir masaya kuruldum. Garson kardeş ne arzu ettiğimi sordu. Arzularımı tek tek dinledikten sonra kendisine son arzumu da iletim. Hiçbir emare yoktu ama yine de şansımı denemek istedim. Bir adet bira istedim. Garson "derhal" dedi. Şaşırmıştım. Bu denli muhafazakar insanların rağbet ettiği, tek bir alkollü masanın olmadığı otel restoranında demek ki bira içilebiliyordu.

Yemeğime başlamış, biramı yudumlarken yakınımdaki masaya doğru kalabalık bir grubun yaklaştığını fark ettim. Gözlerime inanamıyordum. Bir dolu ceketli, kravatlı, uzun boylu, bademsı bıyıklı adamın ortasında birisi kısa boylu iki kadın seçiliyordu. Bu kadınlar, Gülay Göktürk ve aynı anda 18 ortamda var olabilen Nazlı Ilıcak idi.

Doğrusu o günlerde yazarlığa küsmüştüm. Susmuştum. Suya yazdığımı hissediyordum. Son iki yıl boyunca yeniHarman'da acı tatlı nice yazılar yazmış olmama rağmen ve mütemadiyen yazmamı isteyen hatırı sayılır okur dostlar edindiğim halde yazmak kalemimden gelmiyordu. Klavye bile kullanmayan, sadece fare kullanan, dağa küsmüş bir fareydim. Çocukluğumdan beri yazı yazdığım halde tek bir gün olsun yazdığım bir yazı kanımı doyurmamıştı. Mevcut melanet mesleğime sarılıyor, bırakınız yazmayı, dünya ve ülke gündemini bile duymak istemiyordum. O günlerde medyadan tiksiniyordum. Değil Nazlı Ilıcak, oraya Aydın Doğan gelse "Lanet olsun sizi tanıdığım güne" modundaydım.

Gelen konuklardan sonra doğal olarak tüm iştahım kaçmıştı. Aynı bir söylemesi bedeli müesseseden olan pirzolanın lezzetli lokmaları bile boğazımda düğümleniyordu. Biram ılımıştı. Kendimi bir çeşit 1960'lar Amerikasında beyazların takıldığı bara giren siyahlardan rahatsız olan Anglosaksonlar gibi hissetmiştim. İçimden "burasın da tadı kaçtı" diye söyleniyordum. Elbette gerçek öyle değildi. Ne ben ırkçıydım. Ne de gelenler zenciydi. Gelenler, tam tersine iktidar odaklarıydı ve kim bilir belki de 60'ların zencisi benden başkası değildi. Derken koca grup rezerv masaya yerleşti. Ben de "her zaman bu fırsat ele geçmez" diyerek ikinci bir rakı ısmarladım. ?Bakalım ne konuşacaklar? diyerek medya ve gündem ile geçici olarak barıştım. Aslına bakarsanız Nazlı Ilıcak'ın canlısını ilk kez görüyor değildim. Önünle çocukluğumda da karşılaşmıştım. Ve çok muhtemeldir ki, Allah bana ömür verirse yaşlılığımda da karşılaşacakım.

Masaya yerleşen erkeklerin en az yarısı 1 km. uzaktan cemaat figürü olduklarını belli eden klasik AKP insanlarıydı. Yani onların konuşmasına, sosyal duruşlarını simgelemek üzere başörtüsü takmalarına bile hacet yoktu. Masanın başköşesine AKP'li belediye başkanı oturmuştu. İki yanında iki bayan konuk ve onların yanında biri AKP il başkanı, yardımcısı, birkaç işadamı, birkaç partiti veya cemaatten kimseler vardı. Ilıcak ve Göktürk siparişlerini veresiye kadar alkol katılmamış bir AKP masasıydı. O günlerin Bolu Valisi, birkaç ay sonra CHP'li Önder Sav ile konuşması Vakit Gazetesi'nde ilan edilecek olan Ali Serindağ idi. O vali o masada yoktu. Zaten Şubat ayıydı ve birkaç ay sonra Mayıs ayında Bolu valisi merkeze çekilecek, onun yerine geçenlerde yeri göğü inleten ünlü Abant konuşmasını yapan yeni Bolu Valisi Hafil İbrahim Akpınar gelecekti. O tarihte, bir yıl sonra Abantçı olacak müstakbel Bolu valisi, Ağrı'da vali olduğu için bu masada yoktu.

Gülay Göktürk ve Nazlı Ilıcak şarap içtiler. Diğer konuklar ise maden suyu veya meyve suyu içtiler. Tüm yemek boyunca CHP çekiştirildi, yargı eleştirildi, askerlere verip veriştirildi. CHP ile yakınlık duyan yerel veya ulusal devlet görevlileri hakkında gıybet yapıldı. Masanın erkekleri belli mevzularda masanın kadınlarından yardım istediler. Ne de olsa medyanın iki ster ismiydiler. Yerelde iktidar olduklarından halde her iki medya starından bol bol destek isteyip, onlara övgüler düzdüler. Zaman zaman gazetecilikleri hakkında sorular sordular. Gülay Göktürk, internetten medyayı takip ederek güne başladığını, ilk önceliğin ise kendi yazdıklarına karşılık gelen yansımalar aramak olduğunu ve buna göre bir sonraki yazısını yazdığını anlattı. Bunu duyduğumda GHK içimden fırlayacak gibi oldu. Bir Dostoyevski kahramanı gibi o masaya yaklaşıp hatta ayağımın takılması sonucu masanın çiçeklerini de devirdikten sonra ?Hanım, hanım! Böyle gazetecilik olur mu?" diye bağırmak geldi içimden. Ne var ki, işin ucunda önce restorandan, sonra da otelden postalanmak vardı. Hatta az ötede güvenlik elemanları bile vardı ki, çıkmacağım rezaletin sonunda bir haber nesnesi haline dönüşme riskli de taşıyordum. Onun yerine yemeğimi bitirip adetim olmadığı üzere tatlı alıp tatlı yiyerek tatlı tatlı masayı dinlemeyi tercih ettim. Ülkede, yorumculuğun ne hale düştüğünü birinci ağızdan duymaktan aslında yine de hoşnuttum. İnternet çıktı çıkalı bu insanların nasıl gazetecilik yaptıklarını bilmeye biliyordum ama her zaman olduğu gibi de şişemde durduğum gibi durmuyor, oturduğum yerde isyan etmeden duramıyordum. Bu yüzden sandalyem habire gıcırdıyor. Çatalım elimde olmadan zaman zaman tabağımda dişlerimi perişan eden sesler çıkanyor ve hatta bu sesler Nazlı Ilıcak'ın da dikkatini çekiyor, başını sola döndürüp omzundan bana bakış atmasına neden oluyordu. Aslında Ilıcak'ın dikkatini çekmiştim ve onda "bu tipinozu nereden tanıyorum" hissiyatı yaratmayı başarmıştım.

Vallaha iyiydi. Sabahlara kadar ajanslara düşen haberlere bak, demeçleri oku, köşe yazarlarını takip et. Öğlene dek uyu. Öğleden sonra uyan, "bakalım ülkeyi ne kadar değiştirmişim" diye gündemde kendini ara, tekrar internette ne olmuş, kim ne yazmış oku. Ondan sonra bir yazı yaz ve bas enter'a gönder. Sen bunu yap ve ondan sonra Abant Çalışanlar Derneği gibi "Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı"nın yan sanayi sivil toplum kuruluşları seninle beraber ne kadar TSK'dan nefret eden adam varsa hepiniize yılın demokrasi ödüllerini versin. Göktürk ve Ilıcak demokrasi ödüllerini almak için Bolu'daydılar.

2007 yılına ait demokrasi ödüllerine Şubat 2008'de Nazlı Ilıcak ve Gülay Göktürk'ten başka Müntazer Türköne, Mehmet Altan, Ali Bayramoğlu, Cengiz Çandar, Hasan Cemal ve Taha Akyol "layık" görüldü. Bu yıl yapılan 2008 yılına ait törende ise demokrasi ödülleri bu kez yine yenilden Mehmet Altan, Oral Çalışlar, Ferhat Kentel ve Hüseyin Gülerce'ye verilmiş meğer. Elbette bu sefer talihlilere ödüllerini bizzat Abant konuşmacısı yeni vali Hatil İbrahim Akpınar vermiş.

Abant Çalışanlar Derneği ödül sahiplerini yaptıkları ankel sonucunda belirlediklerini ifade eden bir dernek. Bütün sorunların demokrasi içerisinde çözülebileceğine inanan bir dernek. Bu demeğin hayran olduğu isimlerin ortak noktaları ise Fetullah Gülen veya cemaat tarafından kutsal suyla ıslatılmış olmak ve demokrasi talepleri kisvesi altında bol bol TSK aleyhinde yazıp konuşmak. Büyük bölümü de yeryüzünün en sığ ideolojisiyle malum "ikinci cumhuriyetçiler". Neredeyse tüm eleştirel tabanları orduevlerinden istifade edememe boyutunda kaldığı halde boylarından büyük "vesayet rejimi" tespitleriyle TSK'ya yönelik asimetrik tehdit yaratacak kadar gemi azıya almış, iktidar kılavuzluğunda medyanın büyük bölümü kendilerine teslim edilmiş, iktidar yaladıklarından kana kana içtikleri halde halen daha fazla cemaat iktidarı için daha fazla cemaat demokrasisi diyen bir avuç adam ve kadın.

Empatizan köşesi bundan böyle zaman zaman Ertuğrul Özkök'ün fiyaskoyla sonuçlanan projesini hayata geçirecek değerli dostlar. Hani şu ikinci cumhuriyetçilerin kokulu rüyası diye pazarlanan Özdemir İnce vakası vardır ya. Hepimiz biliyorduk. O tabansız projenin ne kadar başarılı olacağını tahmin etmek için Zaman'dan koşup Hürriyet tepesine yerleşen tasavvuf kraliçesi Elif Şafak'ın başarı abidesi eşi Eyüp Can olmaya gerek yoktu. Sınıfsal temeli olmayan bütün muhalefetlerin sadece kapitalizmin oyunları olduğunu GHK anlatacak size. Bu yolculukta İslam dinini de ipotekten kurtarırsak belki bir bonus olacak bize.

Sadece kendine Müslüman olanların isteyeceği demokrasiden emekçi sınıfına ve geniş halk kitlelerine üçün birinin bile düşmediğini o Şubat gecesi saallerce dinledim ben. Gece boyunca konuşulan tek demokrasi mevzusu "başörtüsü özgürlüğü" oldu. Gece boyunca özellikle AKP'lilerce başta Deniz Baykal hakkında yapılan gıybetin tamamı türban demokrasisi adınaydı. Masadan kalkan alkolsüz grubun ellerini sıkmadıkları o iki alkollü kadından Nazlı olanı, giderken şöyle bir baktı bana. Bilmem Ilıcak ne aradı bana bakarken ama olacaklar sezecek kader darbe yaşamış olmanın verdiği bir bilgelik aradım ben. Ne de olsa rahmetli Örsan Öymen'in kitabı gibi... Bir NATO müttefiki olan ve dünyanın en mühim "serbest" pazar ekonomilerinden birinde halkların ve emekçi sınıflarının hatırlanmayıp ezildiğini görmeden gazozuna ve baklavasına asker karıştığıyla demokrasi havarileliği oynanan böyle tuhaf bir ülkede, maalesef her zaman "Bir İhtimal Daha Var" olacaktır... Türkiye'de sadece "serbest pazar", özgürlüğün tadını çıkarırken kalkmış kendini aydın sanan nice baydın ?başörtüsüne özgürlük? diyor. Sanki bir Tarantino filmi gibi...

Ama bir ihtimal daha vardır. O da, güçsüz halkların kardeşliğidir.

Akşamsefası

Gülü Gürler

GÜNERİ İÇOĞLU

LAAAN!

ATLANTİK OKYANUSU'NDA HAZİRAN'IN İLK GÜNLERİ... HALEN FRANSA İSPANYA ARASINDA, BASK KÖRFEZİ'NDE DEV DALGALAR İÇİNDEYİZ...

121'İNCİ MİLDE GÜNEŞ BATARKEN DEV BİR BALİNA BİZİ UZUN BİR SÜRE TAKİP EDİYOR... BİR BU EKSİKTİ, MOBİDİK TADI DA TAMAM OLDU BÖYLECE...

AHA İŞTE ERTESİ AKŞAM BU KEZ ONLARCA YUNUSTAN OLUŞAN BÜYÜK BİR SÜRÜ BİZE MİLLERCE EŞLİK EDİYOR... GÜZEL TABİİ...

BEŞ DAKKA, ON DAKKA YUNUS SEYRETMEK TAMAM DA SAATLERCE ÖNÜNDEN BİR SÜRÜ YUNUS GEÇİNCE HİPNOTİZMA ETKİSİ YAPIYOR, UYUŞUYOR İNSAN...

İYİ, GÜZEL, HOŞ DA YUNUS MUNUS BİR YERE KADAR ABİ... BANA ŞEHİR LAZIM, İNSAN LAZIM, SITKIM SIYRILDI... ZATEN GÜNLERDİR DENİZDEYİZ, TAKATİM KALMADI...

KTOOONG

AAAH!... GÖRDÜN MÜ UYUŞTURDUNUZ BENİ, YİNE KAFAYI VURDUM!...

FLOŞ FOOOŞ FLOOOŞ

YETER ULAN YETER ZIP ZIP ZIPLAMAYIN BAŞIM DÖNDÜ YETER!...

KARA KARAAA!. KARA GÖRÜNDÜ!.

ŞÜKÜRLER OLSUN, ÜÇ BUÇUK GÜN SONRA LA CORUNA'YA DEMİRLİYORUZ NİHAYET... ÇOK GÜZEL BİR ŞEHİR, GERÇİ ATLANTİK KIYISINDA AMA AKDENİZ ESMEYE BAŞLADI, YALARIM SENİ BE AKDENİZ!...

OHH BURAM BURAM ŞEHİR KOKUYOR... TIPKI İSTANBUL GİBİ HER DAİM GÜRÜLTÜLÜ, SABAHIN SEKİZİNDE YAŞAM KIPIR KIPIR, NEYDİ O KUZEYİN DONUK ŞEHİRLERİ EL AMAN!...

TAŞ BİNALARA UYGULANMIŞ KÜÇÜK KÜÇÜK PENCERELERİ OLAN GENİİİŞ AHŞAP CUMBALARIYLA ÇOK İLGİNÇ DANTEL DANTEL BİR MİMARİSİ VAR...

ANCAK BUNLAR BİZDEKİ AHŞAP EVLER GİBİ YER YER ÇAĞDAŞ LAZ MİMARİSİNİN ARASINA SIKIŞIP KALMIŞ.. AB'YE ŞÜKRETSİNLER ŞİMDİ BUNLARA GÖZBEBEĞİ GİBİ BAKIYORLAR..

LA CORUNA MEZARLIĞINDAKİ SANAT ŞAHASERİ HEYKELLER, FİGÜRLER HELLENİSTİK DEVRİ ARATMIYOR... ZENGİN DENİZCİ TÜCCARLAR PARAYI OLUKLA AKITMIŞLAR ANLAŞILAN...

GÜZEL BİR BELDEYİ BERBERİYLE DE ÖLÇERSİN... BERBER ARADIM, BULAMADIM... NERDE TRAŞ OLUYOR BU ADAMLAR?... MEĞERSE KADINLAR BERBERMİŞ BEN DE KADIN KUAFÖRÜ SANIP GİRMEDİM, GİRSEYDİM ÇIKAMAZDIM HERHALDE...

ÖNLER KALSIN, YANLARDAN ALIN. ARKALAR SIFIR, YOK YOK YANLAR KALSIN ÖNLERİ ALIN... YA DA SAÇ, SAKAL, BIYIK NE VARSA KESİN ALIN, HEPSİNİ KESİN, RUHUM SİZİNDİR SİNYORİTA. Sİ. Sİ. Sİ...

BURDA BENİ HOŞNUT EDEN EN GÜZEL ŞEY, BALIK PAZARININ ÖNÜNDEKİ "PLAZA DEL HUMOR" YANİ MİZAH MEYDANI'YDI... BAZI MİZAHÇILARIN VE ÇİZGİ KARAKTERLERİN BRONZ VE TAŞ HEYKELLERİYLE DONANMIŞTI VE MEYDANIN MERMER ZEMİNİNE DE ÇİZGİ KARAKTERLER BÜYÜKÇE KAZINARAK ÇİZİLMİŞTİ... NE GÜZEL KÜÇÜK BİR ŞEHİRDE BUNUN DÜŞÜNÜLMESİ, ÇOK DUYGULANDIM...

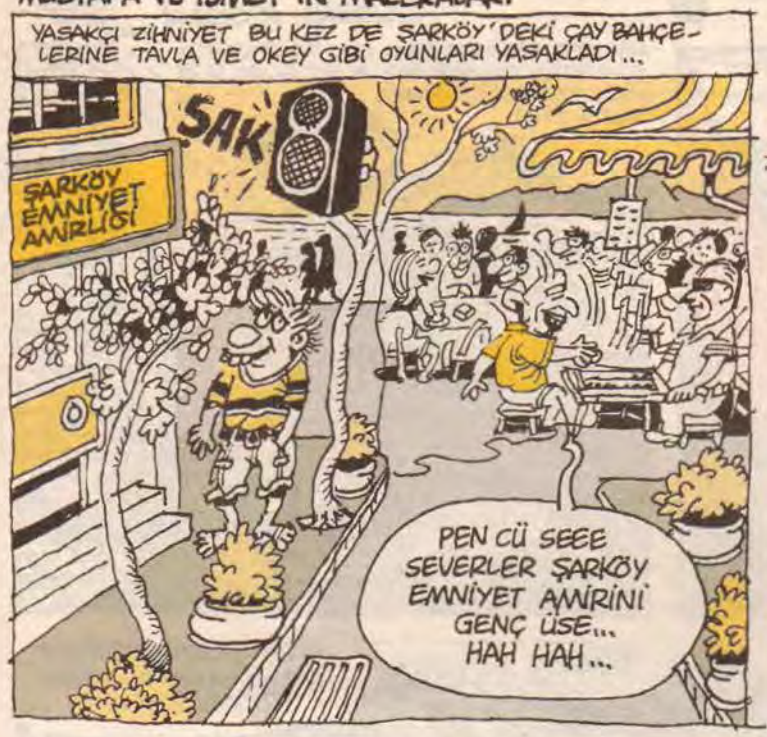
PLAZA DEL HUMOR

İNSANLARLA KAYNAŞMAK, KONUŞMAK, SESLER DUYMAK, BİR ŞEHİRE DOKUNMAK, KOKLAMAK, YORGUN DÜŞÜP AYAKLARIN PATLAYINCAYA KADAR YÜRÜMEK, YÜRÜMEK, KALDIRIM TAŞLARINI KANA KANA İÇMEK... BENİM DENİZİM ŞEHİRLER, BALIKLARIM İNSANLAR, YUNUSLARIM ESNAFTIR...

Akşamsefası

Veryasayın

MUSTAFA VE İSMET'İN MACERALARI

AYRINTILAR

Geceyarısı bir sıkıntı bastırdı üzerime. Ensemden böyle tuttu, sıkeledi biraz, kafamı eğdi aşşaaya. Elinden kurtulup, balkona kaçtım. Biraz etrafa (karşı binanın otoparkındaki sessiz arabalara, çöpkutusunun ordaki bi köpeğe, çok uzaktaki bi evin balkon lambasına) bakınıp, girdim tekrar içeriye.. Yapacak, önemli ve faydalı bişey bulmalıydım..

İşte o vakit geldi aklıma. Kitaplığı düzenlemek! Uzun zamandır dokunmamıştım rafıara, kitaplar dağınık duruyordu, türleri bile karışmıştı hepsinin. Ama, bu saatte mi şimdi yaa? dedim, üşendim. "Evet evet, bu saatte" dedim! Saatin nesi varmış; ne güzel bi saat işte. Başlamak, bitirmenin yarısıdır. Bi başladın mı şöyle bir raftan!. Sevinçle koşuşturdum arka odaya. Çocukluumda, çoğunluğunu çizgi romanlarını oluşturduğu küçük kitap dolabımı düzenlediğim günlerden beri, ilk kez böylesine heyecanlıydım. Aynca bu ufak görevin, bir faydası daha olacaktı: Kitaplıktaki kitaplarnn çoğunu, okumamıştım. Artık yine eski günlerdeki gibi sen bir şekilde kitap okumayı düşünüyordum; ve onların içinden, okumayı istediğim kitaplan seçecektim.

Ahmet'in askere giderken hediye ettiği yanyana duran, iki adet, şu sade görünümlü, san tahtalı kitaprafiarında; kendi kitaplarım vardı. Armağan'ın kitaplan vardı. Ve çoğunluğunu ise, Armağan'ın ailesinden yadigâr kalan kitaplar, ansiklopediler ve bilimsel yayınlar oluşturuyordu.. İlk önce, kahvemi hazırladım, ve orda bir rafa koydum. Sonra vantilatörü, banş doğru üfleyecek şekilde ayarladım. Fakat çalışma masasında da işlerim olacaktı. Örneğin, cildi yırtılmış bi kitabı, masama oturup onarmaya başladığımda (seloteyple yapıştırarak) o tatlı esintinin gelmediğini fark ettim. Tekrar oynadım vantilatörle. Sorun şu ki, hem rafların önünde işlerim olacak, hem de arasıra masaya oturup bişeyler yapacaktım. Vantilatör gerçi, dönerek, iki tarafa birden esinti yollayabilirdi ama, bunu istemiyordum. Esintinin, sabit ve kesintisiz bi şekilde yüzüme vurması taraftanydım! Yapacak bişey yoktu. Raflarda karar kıldım, ve oraya doğru çevirdim sadece.. İlk yapmam gerekenler, yerli ve yabancı romanları ayırmaktı. Ararken, kolaylık olurdu bu. Sonra belki, bilimkurgulan ayrı bi rafa koyabilirdim. Fakat, bir rafı dolduracak kadar bilim-kurgu eser yoktu sanırım. Öyleyse, fantastik romanlarla tanamlardım o kısmı. Bundan da vazgeçtim. Ve dört ana bölümde düzenleme yapmaya karar verdim: 1- Yabancı romanlar, 2 -yerli romanlar, 3- okumayı istediğim kitaplar, ve 4- okumayı istemediğim kitaplar.

Üst rafı haldur huldur boşaltıp temizleyerek, işe ordan başladım! O rafa, okumayı istediğim kitaplan dolduracaktım. Kucağıma aldıklarımı, koltuğun üstüne bıraktım şimdilik. Birazını, yere. Birazını da balkonun kenarına. Sonra bir de baktım, etrafım kitap dolmuş. Üzerlerinden atlaya sıçraya, kurnaca gibi çalışıyordum. Süper gaza gelmiştim. Ve demiştim zaten, "başlamak, bitirmenin taa yarısı be!. Kitaplar, bir bir yerlerine yerleşmeye başladıkça, ve "okuyacaklarım" rafına da tek tek kitaplar doldukça, Allaam, ne harika bişey! diye mırıldandım. Hepsinin şu eski kokusu, yeni kokusu, kapaklan, ciltleri, sırtları! Ve en mühimi, yüzlerce düşünen kişinin, aynı aynı onlarca sene içinde, kafalarını patlatarak yazıya geçirdikleri onbinlerce farklı düşünce, fikir, yorum, gözlem; hepsi önümde şu an! Müthiş bişeydi gerçekten. Dışardan bakınca, basit kartonlardan yapılmış, içlerinde daha ince kağıtlann ardarda dizildiği, ufak tefek soluk renkli süs eşyaları gibi görünüyorlardı yalnızca. Ama, ya o içleri! İçleri, insandı! Çeşit çeşit insanlar, çeşit çeşit bakış açıları. Aynca, zor kitaplar vardı, Cristopher Caudwell'in Yanılsama ve Gerçeklik'i gibi, iki üç defa, dikkatle okunması gereken; kolay ve tatlı kitaplar da vardı, Woody Allen'ın Tüysüz'ü, Zoşçenko'nun "Çanın Çizmeleri" gibi zekice, ve hoşça vakit geçirten; ağır ve hüzünlü kitaplar sonra, "Dokuz Öykü" Salinger, "Gazoz Ağacı ve Yaralı Hayvan" S. Kudret Akcal; şu bambaşka bir lezzet sunan günlükler, Kafka'nın, Virginia Woolf'un; mektupları "Dostoyevski'nin; eski yerli romanlar Aşkı Memnu, Çalıkuşu, ve müzik, şarkı sözleri Pinkfloyd; Oskar damgalı kitaplar "Kara Kitap", "İstanbul"; hikayeler vardı gerçek gibi. Aziz Nesin "Hayvan deyip Geçme", hikayeler vardı fantastik bilimkurgu, Ray Bradbury, Poe; komik isimli kitaplar vardı, H. Rahmi Gürpınar "Tokuşan Kafalar", "Dirilen Cesetler"; artistik isimli kitaplar vardı, "Kürk Mantolu Madonna" Sabahattin Ali, "Gecenin Sonuna Yolculuk" Louis Ferdinand Celine; ve biyografi "Charlie Chaplin; sonra arkadaşlarının, abilerinin imzalayıp hediye ettiği kitaplar vardı; ve bir tane daha bişii gördüm orada, utandım, bi yerlere sıkıştırdım onu..

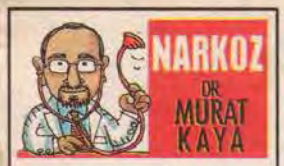
Neredeyse yarısı bitmişti düzenleme işinin! "Başlamak bitirmenin yarısı" ise, o-hoo, öyleyse yanlamak da sonunun dibiydi! Böyle bırakabilirdim artık? Hayır, mümkünü yok, sabahı edecektim kesin! Kaba düzenleme bitmiş, keyifli ayrıntılı işlemlere geçmiştim artık! Çok da dümdüz yapmayıp, karmaşık bi kitaplık havası versin diye, bazı kitaplan düz dizilenlerin üstüne yanlamasına koydum! Gerçi, biraz da mecburiyet, çünkü yer tükenmişti. "Okumayı istediklerim" rafına baktım: Helal be! Bu yıl mutlaka okumayı istediğim, bayaa bi kitap birikmişti orda. Artık kitapçılarda kitap aramaya, sahaflarda bakınmaya gerek yoktu. Zaten okuyacak yığınla şey bulmuştum işte. Tabii bu, biraz gerzek bi mantıktı! Böyle, dolaba lahana ve bezelye depolamak gibi düşünmemeliydim. Canım heyecanlıydım işte, kitaplarla uzun bi aradan sonra ilk kez, bu kadar yapayalnız ve sarmaş dolaş olmuştum!

Ve en son; kitaplann hepsi raflarındaki yerlerine güzelce dizildikten sonra, geriye bir tek, biblolan ve başka ıvır zıvırlan, onlann önüne yerleştirmek kaldı! Bi kitaplıkta, nlçin ille de bi kaç biblo ve abuk subuk eşyacık bulunması gerekirdi mutlaka? Galiba, cevabı açıktı: Bu ıvır zıvırlan koyacak başka yer yoktu odada! Üstelik kitaplardan sonra her rafın önünde, hâlâ biraz derinlik kaldığı için, rahatlıkla orada durabilirler ve kitaplann önünde değişik bişey olarak, uzaktan sıntabilirlerdi.. Iron Maiden biblosunu ve "Baz Laytyiir" oyuncağını, yerli romanlann önüne; üç boyutlu ViewMaster dürbünümü ve onun yuvarlak film kartonlannı, yabancı romanların önüne koydum. Çalışmayan horozlu saati, ve inekli not tutacağını, bilimsel yayınlann önüne bıraktım. İçinde misketler, ve "parmakla oynatınca üzerindeki resim hareket eden, sakız hediyesi oyuncaklar" bulunan kutuyu da, okumak istediğim kitaplann önüne yerleştirdim. Bi iki eski anahtar vardı, yüzyıldır orada duran! "Eh" dedim, çöpe atım artık. Allahım, inşallah önemli bişii değildir. Ne olduğunu hâlâ çözemediğim, kocaman, desenli ve yuvarlak bi taşı da, nereye koyacağımı düşünmek için, getirip Çotank! diye masama bıraktım. Ve uzaktan, kitaplığa baktım..

İnsanlar duruyor, karşımda!. Her kitapta, insan yok ama. Bazıları, sadece kitap.. Kalktım, vantilatörü düzeltttim, tekrar oturdum masaya.

M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N

Akşamsefası

HAYALCİ...

● Kimsenin hayalciye bir hayrı dokunmaz, hayalcinin de kimseye...

● **Hayalci kitapları ve filmleri olmadan yaşayamaz, gözlüğünü ve radyosunu her sabah panik halinde yatağın arkasında bulur, sızmış gecenin izinde...**

● Hayalci biner gider notaya; geçmişe, geleceğe, hiç gidilmedik imge eli değmemiş yerlere...

● **Yalnızlığı çok sever, ilk boş anında hayal kuracaktır çünkü...**

● Asla plan yapamaz, hiç bir planı,programı tamamlayamaz, sıkıntı ve strese girer...

● **Randevularına zamanında gitmediği için; sevgilisiyle, ailesiyle, arkadaşlarıyla en az bir kez kavga etmiştir...**

● Yorucu bir hayalden sonra, iyice bezginleşir, su almaya bile kalkamaz, bir muhabbet uydurup çevredeki birisinden ister suyunu...

● **Sabah kalkamaz, geceyatamaz; eğer memursa müdüründen, öğrenciyse hocasından azar işitir...**

● Her zaman sarhoştur hayalci Baudelaire?ın dediği gibi ister şiirle ister şarapla...

● **Hayyam gibi örtülere inat cennetler yaratır, çiçeklerin üzerinden kaldırır çarşafı...**

● Gelmeye yorgundur eli, kolu, bacağı...Hep gitmek ister; gitmeye özgüdür şarabı, özgürdür...

● **Bilinmezlikten yanadır hayalci, kaybolmak ister ormanın siyahında, bulunmak istemez ağacın yeşilinde...**

● İmkansız aşkları hayaller bazen, en pırıltılısıdır oraların, bazen de kir pas içinde buralarda...

● **Hayalci, her rolü oynar; başrol, yardımcı oyuncu, yoldan geçen figuran...**

● Bazı zamanlar yatağa sürünürek gider, yastığını arar gözleri kapalı, hayalci...

● **Tek savaşı yakamozladır, yoksa barışın dudağına, kirpiklerine aşıktır hayalci, ölü olduğunu bildiği halde, kendisiyle göz teması kurmayan barışın gözünün içine baka baka okşar yanaklarını...**

● Normal olmak zorunda değildir, yorgan altı titrerken...

Ersan Arslan/İstanbul

Yurdun Erdoğan/İstanbul

Deniz Pişkin/İstanbul

Şermin-Şadi/İstanbul

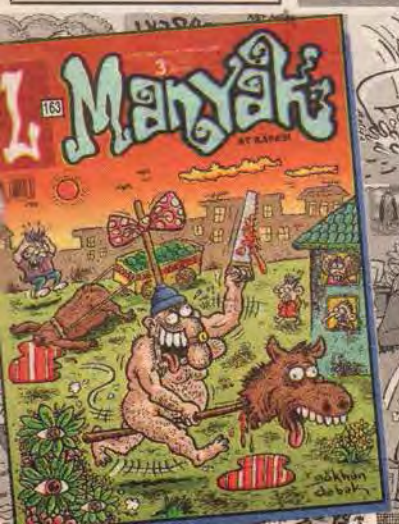
Ersan Arslan/İstanbul

Mustafa Sönmez/Aydın

Okan Akkaya/İzmir

ÖDÜLLÜ BULMACA

DETAY DOKU-154

Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere ait?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceği iz 20 okura imzalı Lullaby albümleri, ciltleri, tişörtleri ve süpriz hediyeler veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise kamera hediye paketi kazanıyor... Doğru yanıtlar postalanmazın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak...

7 .....
2 .....
3 .....
4 .....
5 .....
6 .....
7 .....
8 .....
9 .....
10 .....
11 .....
12 .....
13 .....
14 .....
15 .....
16 .....

152 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1 Galena/Tuncay Akgün-Kemal Aratan
2 Amatör- Anıl Yurdakul
3 Erhn Candan
4 İpeksi Dokunuşlar/İpek Özsüslü
5 Kaan Erlem
6 Zifiri Sütlaç/Gökhan Oabak
7 Utangaç Balıklar.../Kutlukhan Perker
8 GezGöz Mahmutçuk/Mahmut Tibet
9 Behiç Pek
10 Mister Do/Doğan Pehlevan
11 Hain Evlat Öldüş/Can Barslan
12 Kırık Lebleb/Suat Özkan
13 Kriz Hanım/Ramize Erer
14 Terelelli/Can Barslan
15 Köşe Vuruşu/Nuri Çetin
16 Behiç Pek

919. SAYIDAKİ 152 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Efe Yağız Öner/İzmir - Gönül İnanç/Balıkesir - Sena Perk/Elazığ - Demet Erdoğan/İst. - Gülsevim Evsel/Ank. - Metin Kar/Antalya - Faruk Baytok/Uşak - Erman Çevikman/İst. - Yasin M.Gazinepoğlu/Bursa - Ceylan Tan/Muğla - Güray Yılmaz/Sinop - Ümit Erdem Yılmaz/İzmir - Doğucan Aygün/Kocaeli - Seda Özmen/İst.- Mirin Zini/Ank. - Melahat Kaya/Aydın - Özgün Güngör/Kayseri - Fatma Doğu Bilgiç/İst. Kamera Hediye Paketi: Ayhan Mansurgüler/Hatay
Cilt+Tişört: Özlem Anadol/Edirne

İsim: .....
Adres: .....
.....
Tel: .....
E-Mail: .....

Bulmaca 154
İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14
Beyoğlu-İst. Fax: 0212 245 38 06
bulmaca@leman.com.tr

www.canbarsian.com.tr
canbarsian@leman.com.tr

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

SAYI: 921
1 TEMMUZ 2009 Çarşamba
Haftalık Süreli Yerel Yayındır

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Yönetmen: Tuncay AKGÜN ● Yazişleri Müdürü: Zafer AKNAR ● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Muhasebe Müdürü: Göksüm ÜNLÜ ● Satış Müdürü: Cüneyt Aydın ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/İstanbul. ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Faks: 0.212.245 38 06 ● Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 ● Baskı: LeMan Matbaası Adres: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). ● Genel Dağıtım: D.P.P.A.Ş

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Akşamsefası

8 Temmuz 2009 Çarşamba Sayı: 2009/28 1.50 TL. (KDV Dahil)

KRONİK HASTALIĞINIZ

LeMan

922

K.K.T.C 1.75 TL.

BİLAL BEDELLİ ASKER.. YEMİN TÖRENİNDE BİR DE TÜRBAN KRİZİMİZ OLMAZ İNŞALLAH?

ISSN 0-1300-48b7-4
9 770130 048678

BU YEMİN TÖRENİNİ KAÇIRAMAZ-DIM!..

LAZ KAPİTAL

Laz Marks Emice

Yılmaz Okumuş lazmarks@gmail.com

Kıçi açukta kalmiş bir teoricuk: Halk kapitalizumi

Bu 10 vatluk kirpuk bıyıklidan önceki kirpuk bıyıkliyi hatirlayun... He da Turgut olanini deyirum. (Bunlarun birbirlerinden pek farki yoktur. İkisi da emperyalizumun kar zarar hesaplarini tutan ve haracinun düzenli olarak ödenmesinden sorumli olan, bir tür muhasebe müdüridur. Allahtan maaşlari yuksektur, çekilecek iş değildur yoksa.)

İlk kirpuk bıyıklinun zamaninda, yalnuz ve cüzel ülkemuz dört bir koldan soyulurken, "Açiz ula!.." diye bağiran halka, ?Bağirup çağurup adamlarun şevkini kirmayun. Kapitalistlerumuz yabanci sermayeyle rekabet edecek sermaye birikimini sağlamaya çalişiyi. Haçan biraz daha dişinuzi sikup, bayat ekmek kemirun." deyup, soyguni mazur göstereyidiler.

Noldi? Hiç bi pok olmadi. Çalan çalduğiyla kaldi.

Şimdi fena halde façasi çizilen emperyalist kapitalizumun sarkuk liberalleri ve yeminli mali ideologlari, kapitalizumi eyi göstermek içun bir suri teoricuk ileri süreyi...

Akillari sira bizum Fadime'nun pislukleri halının altina süpurmesi gibi, kirizun etkilerini emekçi halkun altina süpurecekler.

Gevezeluk baş yarayi...

Bu fuşki suratlilar son zamanlarda "halk kapitalizumi" teoricuğinun altini yeniden isitmaya başladilar; kapitalizum tekrar tabana yayilacakmiş.

Halk kapitalizumi olur mi demayun, bir durup dinleyun daa!..

Efendum bu kıçi açukta kalmiş teoricuğe göre; kapitalist düzende, işçi ucretleri oyle hızli artacak ki, işçilerle kapitalistler arasindaki sinif farklari tamamen silinecek. İşçi, kendi ucretiyle bir araba, bir ev, hisse senedi satun alacak, para birikturecek, hem da birçok işletmenun kârina katilacak.

İdris, gülme uşağum, ayiptur daa!.. Adamlar sen inanasun diye teoricuk üreteyiler, sen işun girgirindasun.

Bizum Pilita İsmail ne yapsa beğenursunuz, her gün yüksek dozda bu yalanlara maruz kalduği içun uşağun kafasi karişmiş. Evinun balkoninda yakaladuği hirsuza, "Kolay gelsun müteşebbis abi. Rahatsuz olma, sen çaliş. Çaliş ki, sermaye birikturup rekabet gücuni artur ki bize iş sahasi açasun." deyup, bir da sigara ikram etmiş.

Efendum, bunlarun amaci; emekçi halkun kafasini karişturmak, gerçek halk iktidarini kurma yolinda emekçileri silahsuzlandirmak ve kapitalist sistemun kötüluklerinun durduk yerde yok olacağina inandurmaktur.

Bu yalanlari, 3. Dünya'nun yağmasindan payini alan, ABD ve AB'nun orta siniflari dinleyebilur ama bizum uşaklar açluktan kaval çalayi. Kemirecek bayat ekmek bile kalmadi.

Bazen uzun lafa gerek yoktur, bizum Annaymisun Nihat'un akli bu 'halk kapitalizumi' teoricuğine yatmamiş pek, "E peçi, herkes kapitalist olursa kim kimi soyacak Laz Marks Emice?" dedi.

Laz Marksist saptamalar

Kapitalizum ve savaş

Bu ruhlari borsaya endeksli eşek yahnileri, İrak'a ve Afganistan'a binlerce bomba yağarken petrol fiyatlarini ve dolarun geleceğini tartişurlar.

Yüzbinlerce masum insanun tepesine düşen bombalar, acaba borsayi düşürecek midur, korkulari budur. İnsanlarun ölmesi değildur.

Tikkat edun, bu çakallar "İrak pazari" derler, "ölüm pazari"değil.

Teget, egri, elips

10 vatluk kirpuk bıyıkli, kriz hakkinda arasira demeç vereyi.

Aslinda doğri soyleyi.

Kiriz burjuvalari **teğet** geçti...

Orta sinifa sürtundi geçti...

Emekçi halka kafadan bindurdi...

Tavuk kümesindeki tilki

Kapitalizum, mizraktan başka silah bilmeyen, doğanun verdukleriyle yetinen bir yerli kabilesinden çok rahatsuz olur. Farzumisal bizum Yattara'nun sülalesi. Adamlar 30 kişi huzur içinde yaşarken, gidup onlari bulurlar. Pastoral hayat falan tanimaz bu yayuk ağizlilar. Hemen onlara bir an önce ehlileşturup, tüketim nedur anlaturlar. Çünki bulara göre, medeniyet eşittur tüketum.

Yattara'nun sülalesi hizlandurulmiş tüketum kurslarindan geçmiştur artuk. Ondan sonra gelsun cep telefonlari, baz istasyonlari...

Uyan da baluğa gidelum

Geçenlerde Baluk Pazari'nun orada hamsi bakayidum, bizum Netceğuk Hasan yanuma geldi. Sordi; "Milliyetçi uşaklar da Laz Kapital kitabini okuyayi. Denuz Gezmiş içun, 'Ula aslinda eyi uşakmiş... Laz Marksistler hakliymiş, ekonomik bağimsuzluk olmayinca ulusal bağimsuzluk da olmayimiş.' deyiler. Sen bu işe ne deyisun Laz Marks Emice?"

Ne diyceğum, cünaydin deyirum uşağum!..

İşyerleri yan gelup yatma yeri değildur

Son tersane kazasindan sonra Deniz Ticaret Odasi Başkani ve tersane sahibi Metin Kalkavan, "Burasi tekstil atolyesi değildur, haçan işçi ölebileceğini bilmelidur? demişidi.

Ula uşaklar dikkat edun, bunlarun ortak bir dili vardur.

10 vatluk ampul da "askerluk yan gelup yatma yeri değildur" demişidi. Yani ölebileceğuni bilmelisun...

Şuni anladum, bunlarun alayi ölisevicidur.

Bunlar, insanun ölebilme ihtimalini seveyiler.

Akşamsefası

Çevik kuvvet kaskları numaralandırıldı!..

Michael Jackson için sadece Midyat'ta mı namaz kılındı?!.

Baykal: "Askerler sivillerin, siviller askerlerin işine karışmasın!.."

1997'de Diyarbakır yolunda öldürülen Sadık Ulumaskan'la oğlu Seyithan'a ait kemikler Lice'de bulundu..

Eski DİSK genel başkanı Kemal Türkler'in öldürülmesiyle ilişkin 29 yıldır devam eden davanın durşmasına sanık Ünal Karaosmanoğlu "ödenek" yokluğundan getirilemedi.. Dava zaman aşımına bırakıldı gibi!!!

Karamurat zor durumda...

Aksaray PAŞAOĞLU

ÖLDÜ DEDİLER, BEŞİKTAŞ'TA GÖRDÜM. KİMİ Mİ?

Şimdi size inanılmaz bir haber vereceğim. Geçen hafta Çırağan Kempinski'deydim. Ünlü ABD'li televizyon yıldızı Oprah Winfrey'in o muhteşem partisine katıldım. Bilmiyorsunuz, Oprah Wintrey, yanında çalışanlar ve onların ailelerinden oluşan 1600 kişilik bir grupla gemi turuna çıktı. Barselona, Roma, Sicilya ve Atilla'dan sonra İstanbul'a da uğradı. Kempinski'deki görkemli partiye davetli tek gazeteci de bendim. Partide, insanların yüzünden düşen bin parçaydı. Çünkü onlar daha yoldayken Maykl Ceksın'in öldüğünü haber almışlardı. İki şişe ben şarap içtikten sonra ben bir ara lavaboya kadar gittim. Çıkarken aynada inanılmaz olgun ve yakışıklı bir erkek gördüm. Kendimi inanılmaz müstehzi ve Cüneyt Arkın gibi salıyarak kendime çapkınca bir göz kırpıp aynaya sırtımı döndüm. İşte o anda olanlar oldu.

TEK AYNAYLA ENSE TRAŞIMA BAKTIM

Yüzüm, Çırağan'ın bahçesine dönük olduğu halde hâlâ ayndaki yüzüme bakabiliyordum. Şimdi sıkı durun. O anda bir kafamın önünde, öbürü kafamın arkasında iki yüzüm olduğunu farkettim. Bir yüzümle Ortaköy Camii ve Boğaz Köprüsü'nü seyrederken arka yüzümle aynadan aıkadan gelen araç var mı fallan ben derken iki şişe de şarap içmişim ve arka yüzümle Boğaz'ın Marmara tarafını da görüyorum. Yunan mitolojisindeki iki kafalı "Janus"a dönüşmüştüm. Tıpkı bir yüzü batıya, bir yüzü doğuya bakan Türkiye gibi Asya ile Avrupa'yı bağlayan ben filan demeye kalmadı bahçede büyük bir alkış koptu.

AYAKTAYIM AMA BURNUM YERE DEVİYOR

Arka yüzümle ben bakınca gözlerime inanamadım. Öldü denilen Maykl Ceksın, bir kapıdan fırlayarak bahçede çılgın gibi dans etmeye başlayınca, ön yüzümle bakıyorum, iki elimde iki şarap, dişlerimin arasında bir rakı, alnımda bir mojito kadehiyle biraz Emocu gibi; iki suratım var ve biraz da umacı gibi iyice kendimden ben geçince baktım o Maykıl Ceksın'in benim kendi içimde yaşattığım kendi Maykıl Ceksın yanım olduğunu anlayınca Oprah Winfrey'e doğru yan moon walk yan kolbastı gidip inanılmaz o öne doğru yerfere kadar eğilip de düşmeme figürünü de o gazla ben yapınca, sırımı da söyleyeyim. Karşımda bir Amerikalı olduğumda düşmeden yerfere kadar eğilebiliyorum. O gece, zihnimdeki küfeye binip eve dönerken şunu düşündüm: Bu Türk halkı gerçekten eğlenmeyi çok seviyor. Eylem planı umurunda değil, varsa yoksa eğlen planı.

NOT: Gecenin sonunda Oprah Winfrey bana "Neden siz de çalışanlarınızı böyle bir gemi turuna çıkarmıyorsunuz?" deyince Çevre Bakanlığından gelip Kempinski'ye 30 bin lira ceza kestiler. Çünkü gürültü sınırı 70 desibel, atıştırmalık 300 desibeldi..

Behiç Pek

Akşam Ofisi

CANKUS ABİYLE ÖĞRENİYORUM

YAZAN VE ÇİZEN: Melikşah

SIKIL

- Merhaba Sıkılhan, dostum nasılsın? Ben Enes Binsatar. Seni Maykıl Ceksın Pazarı için aradım.

- Şimdi Elvis Presley Pazarı'ndan geliyorum, kralın kostümlerini biblolarını felan aldım, sitesine tıkladım, çantaları doldurdum. Çöp alıcak yerim yok valla. Başka sefere artık...

- Kâfi derecede ticared ettim diyorsun yani. Senden üste para istemeyeceğim. Fikir lazım... Ben bir enternet haber sitesi açtım da... Yandaş basın felan değilim. Tamamen ticaretime bakıyorum, rızkımın peşindeyim. Bak ürettiğim haberlerimden bazıları.

● **Şok iddia: Ceksınlar beş değil altı kardeş idi. Altıncı kardeş Subhi'nin resimleri için tıklayın.**

● Kastamonu'nun Azdavay İlçesinde bir Nalbur "Maykıl'ın beyaz deri hastalığını havuç bitkisiyle tedavi edebilirdim, kendisiyle bu konuda yazışıyor idik" dedi. Tıklayınız.

● **Maykıl'ın ölmeden evvel giydiği çoraplar Bursa'da mı üretildi? Tıklasanıza.**

● Kütahya'da "I'm bad" diye ağlayan bebek!!! Türkiye saatiyle Maykıl'ın öldüğü anda dünyaya gelen Mikail Bebek ağlayışıyla duyanları hayrete düşürüyor. Tıklamanız menfaatiniz icabıdır.

● **Altıncı Kardeş Subhi balon çıktı. Ayrıntılar için tıklayınız.**

● Maykıl Ceksın'ın ailesi "Kral Burdur'a gömülebilir" dedi. Tıkla!

● **Maykıl'ın Malikesi'nde geceleri tüten vanilya kokulu mor duman hayranlarını şaşırtıyor. Tıklarsınız artık...**

● Şarkıcı Diana Ross Micael Jackson'dan beyazlık hastalığı kaptı mı? Tıklayacaksınız...

● **Altıncı Kardeş Subhi. "Balon olmadığımın kanıtı bu mektubtur" dedi. İşte o mektub.**

● O mektub sahte mi? İşte uzman görüşü.

● **Altıncı Ceksın Subhi "O mektub sahte ise, intihar ederim" dedi.**

● Mikail Bebek bebek ve Altıncı Ceksın Subhi ilk kez bir arada. Fotoğraf Galeryası...

● **Maykıl'ın Malikânesinden geceleri tüten vanilya kokulu dumanın parfümü "Vanilla Dark" piyasada. Mankenlerin katılımıyla gerçekleşen kokteyl görüntüleri için tıklayınız...**

● Maykıl'ın cenazesindeki kirli sakallı genç Münevver'in katil zanlısı CG mi? İşte O gencin fotoğrafları...

Bu buluşlarıma ne dersin? Sence bu millet yeterince oldu

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

HAN

mu? "Daha o kadar olmadılar" dersen İngilisceye çevirtiyim. Orda tıkır tıkır tıklarlar. Ne olsa ticaredin, beşiği. Oranın kerizi burdan bol. Burda daha henüz tam mahsül alınamadı.

- Yanılıyosun. Ben oldum mesela. Ceksin'ın kaybını duyar duymaz. Amerikalı fanlarıyla aynı anda intihar ettim. Şu an ölüyüm.

- Bu müthiş bi haber. Ölü resimlerin var mı sende. Yanlış anlama ücreti mukabili. Alo... Çılgınca ticared edebiliriz... Alo....

- Allo Sıkılhan, ban Bunalgül. Çisil, Büzge ve ben naaptık biliyo mısan? "Boyfriend Emanetçisi" açıcaz. Kızlar, çocuklara "Aşkım, ilşkimizin yontulması bakımından seni beş günlüğüne bizim kızlara emanet edicam" diycek, boyfriend "Peki aşkım" diycek soona biz çocuğu alıp çeşitli işlemlerden geçiricez.

- Nası çeşitli İşlemler? Sözcek misiniz çocuğu? Tabaklama, nikelaj, vernikleme, pastörize?

- Ya yok... Tek taş alma, çöpü dışarı çıkarma, önemli gün ve haftaları unutmayıp hediye alma. Ha bi de klozet kapaanı indirme eğitimi.

- Pek güzel... Şey var mı sizde, takı tasarımı ve ebrû...

- Naalakası var ya. Halk Eğitim Merkezi diiliz ki biz. Sadece boyfriend yetiştirimi yapıcaz.

- Damızlık lazım mı?

- Domuzluk yapma... Harneyse seni pazartesine yazdık. İki ortalı çizgisiz defter, hesapmakinası silgi ve yumuşak kurşunkalem getiricaksın.

- Ben askere gidicem Bunalgül, gelemem. Orda tırtıklı bıçak kullanma, yüzyüze dövüş teknikleri ve komando düğümüyle adam boğmayı öğrenicem... Kapıyorum, düşman dinliyo olabilir...

ATİLLA ATALAY
sikhan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN - KEMAL ARSLAN

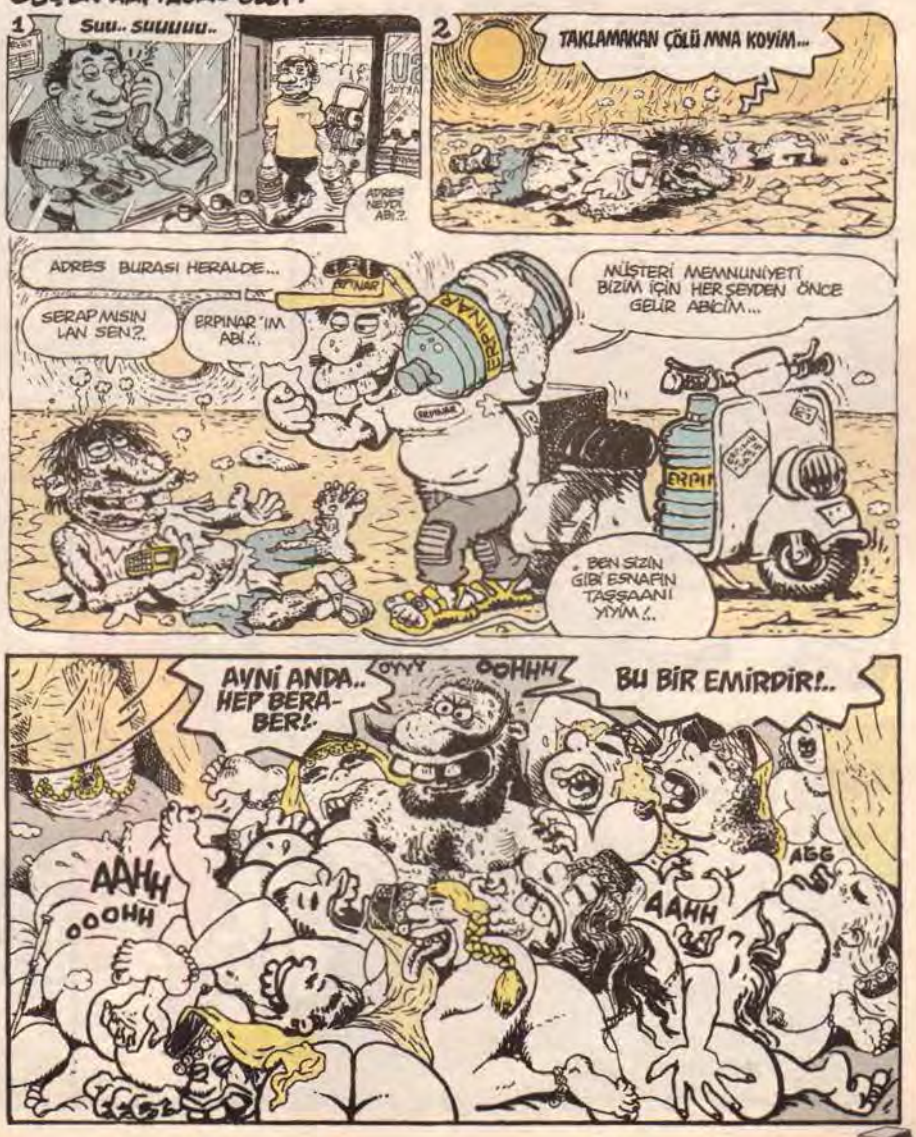

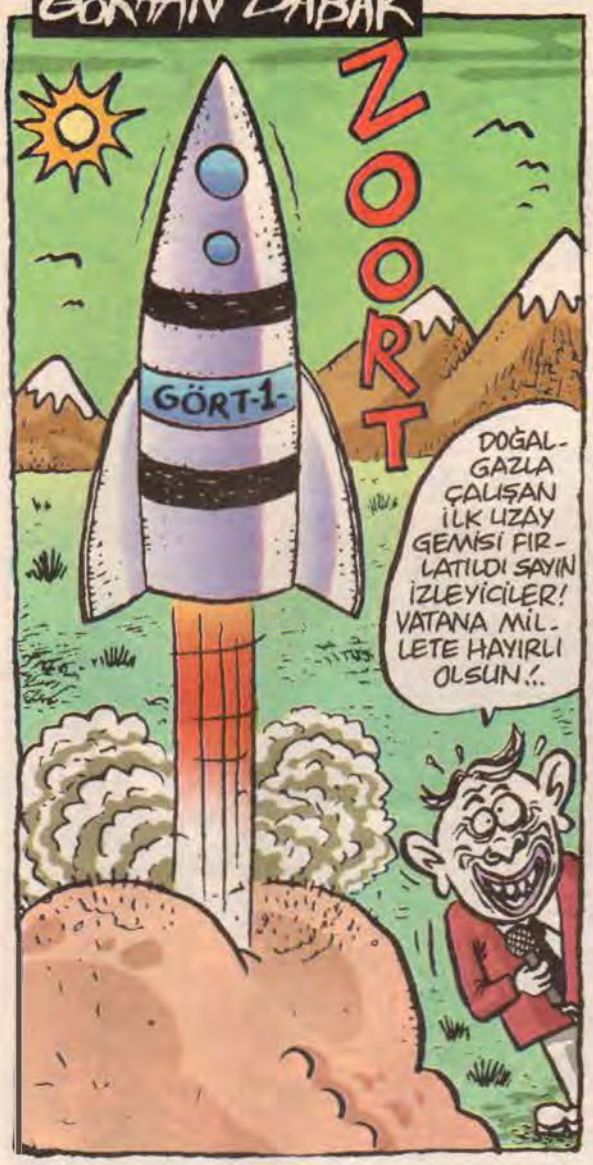

GEÇEN HAFTADAN ÖZET:

GÖKHAN DABAK

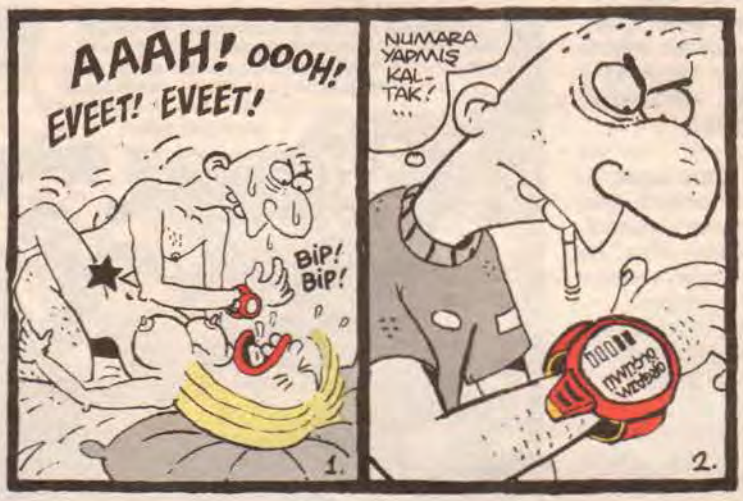

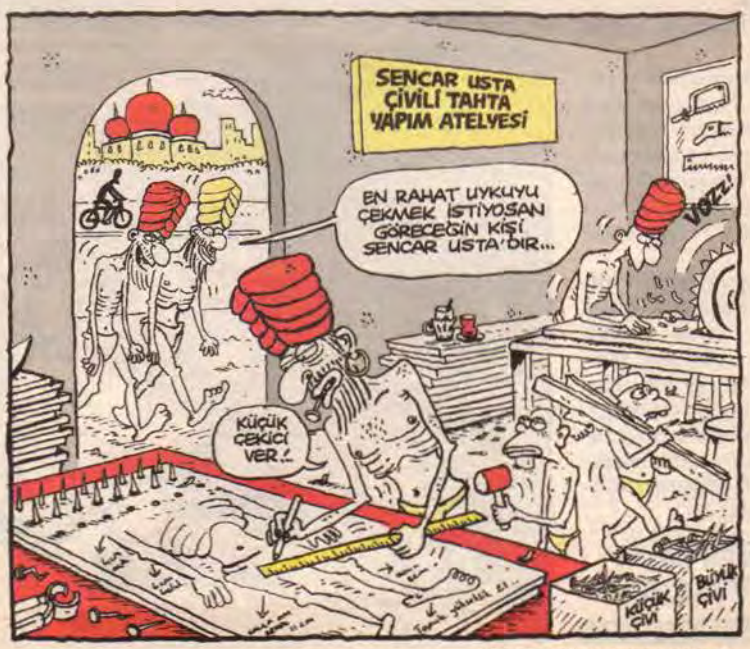
Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

Akşamsefası

dumur@leman.com.tr

Gülü Gözleri

GÜNERİ İÇOĞLU

BAİONA'DAYIZ... BAİONA İSPANYA'NIN PORTEKİZ SINIRINDA ATLANTİK OKYANUSU'NA BAKAN VE MODERN YAPILAŞMANIN ESKİ GÜZELİM TAŞ EVLERİ İKİ YANDAN KUŞATTIĞI ŞİRİN BİR BELDESİ... FAKAT GELİN GÖRÜN Kİ, İSPANYA MEMLEKETİNDE BU BELDEYİ BİLEN İSPANYOLA DAHA RASTLAMADIM. SONRADAN SARDUNYA'DA VALENCİALI BİR ÇİFTE BAİONA DEDİM; "NERESİ ORASI?" DEDİLER... BİR DE ÜSTELİK KOLOMB'UN GEMİSİ PİNTA'NIN AMERİKA KEŞFİNDEN DÖNEREN AKINTI NEDENİYLE BAİONA SAHİLİNE GELMESİYLE ÖNEMLİ BİR YER, GEMİNİN DANDİK BİR KOPYASI HALEN LİMANDA DURMAKTA... BUNA RAĞMEN BAİONA'YI DENİZCİLERDEN BAŞKA BİLEN YOK. BİZ DE ŞU AN KOLOMB'UN ROYATINDA AŞAĞI İNİYORUZ...

BU BAİONA'DAKİ BÜYÜK KİLİSEDE ÇATI KEMERLERİNİN TAŞLARINA OYULMUŞ TUHAF PAGANVARİ SEMBOLLER VARDI, BALTALAR, BIÇAKLAR FALAN, ANLAMLARINI ÇÖZEMEDİM...

BİR DE EN GÖRÜNMEYEN KEMER KÖŞELERİNDE İLGİNÇ HAYKIRAN ADAM FİGÜRLERİ VARDI... BUNLAR GİZLİ İŞARETLER OLSA GEREK...

VE LİZBON... SANA DÜN BİR TEPEDEN BAKTIM AZİZ LİZBON, GÖRMEDİM DEĞİŞMİŞ HİÇBİR KİREMİT... OLDUĞU GİBİ DURUYOR HERŞEY... 1950 YILLARIN İSTANBUL'UNU ÖZLEYENLERİN GİDECEĞİ BİR ŞEHİR LİZBON... SEVRİNE DOYULMAYAN KİREMİTLİ ÇATILAR, BİR İNİP BİR ÇIKILAN YOKUŞLAR BOYUNCA ASILI NEŞELİ ÇAMAŞIRLAR, BOĞAZ KÖPRÜSÜNÜN ALTINDAN AKAN GEMİLER, ATLANTİK KIYISINDA BİR GÜZEL İSTANBUL....

MİNİ MİNİ TAŞLARLA SABIR ÇATLATIRCASINA BEZENMİŞ KALDIRIMLARI... ANNE DANTELİ BALKON DEMİRLERİYLE ÖRÜLMÜŞ SERAMİK KAPLI BİNALARI, KADIN SÜRÜCÜLERİNİN YADIRGANMADIĞI GÜLDÜR GÜLDÜR İŞLEYEN EMEKTAR TRAMVAYLARI VE GÜZEL KADINLARI...

AYAK ÜSTÜ VİŞNE LİKÖRÜ GİNJA İÇİLEN MİNİK GİNJHİRİALARI, BU HOŞ MİMARİ DOKUDA DOKUNULMADAN YAŞAYAN ESKİ VİTRİNLİ DÜKKANLARI...

BAKIN BAKIN, SOKAKTA KAFASINDA YÜK TAŞIYAN AFRİKALI GÜZEL BİR KADIN... LİZBON BURASI, BU YOKUŞLAR, BU KALDIRIMLAR KALDIRIR ANCAK BU GÜZELLİKLERİ... GÜZELLİĞİ BİR YANA FAKİR BİR ŞEHİR LİZBON, BİRAZ DA BU YÜZDEN SEVİMLİ ZATEN...

BARRO ALTO'DA KÜÇÜCÜK BİR LOKANTADA 18 KİŞİLİK BİR GRUBUN YEMEK YEDİKTEN SONRA HEPSİNİN GEREK NAKİT GEREK KREDİ KARTIYLA TEK TEK ALMAN USÜLÜ KENDİ HESABINI ÖDEDİĞİNİ GÖRDÜM, İÇİM CIZ ETTİ. YARIM SAAT SÜRDÜ ÖDEMELER. NİYE MASADA TOPLAYIP VERMEDİLER A LAMADİM...

SOKAK MÜZİSYENLERİ BİR MÜZİK ALETİ ÇALIP PARA TOPLAR YA, BU ADAM İSE SADECE ISLIK ÇALIP PARA TOPLUYORDU... DURMADAN SADECE ISLIKLA EPEY AĞIR MÜZİK PARÇALARI ÇALIYORDU. ÖNÜNE DE TEDAVÜLDEN KALKMIŞ YÜRO ÖNCESİ ESKİ KAĞIT PARALAR KOYMUŞTU. NE ACAİP ŞU SOKAKLAR NE ARARSAN VAR...

YA ŞU BAYAN HOMELESS'E NE DEMELİ?. GECE GECE PEŞİNDE DOLAŞTIRDIĞI BÜYÜK BİR KÖPEK SÜRÜSÜYLE DİK YOKUŞTAKİ BU ÇEŞMEYE GELDİ VE TUM MUSLUKLARI AÇIP ÇEŞME YALAĞINDA SÜRÜSÜNÜ SULADI VE ARA SOKAKLARDA KIRSAL HAYATININ YOLUNA DEVAM ETTİ...

İŞTE O SESLER, BENİ BÜYÜLEYEN SESLER... UNUTAMADIĞIM BİR MÜZİKTİ BU... STEELDRUM DENİLEN METALDEN BİR DAVUL VE BELLİ YERLERİNE VURULMAK SURETİYLE ÇALINIYOR... TUHAF NAĞMELERİ BENİ BENDEN ALDI, KENDİMDEN GEÇTİM LİZBON GİZEMİNDE... BÖYLE SESLER ÇIKARAN GENCE HELAL OLSUN, İYİ ÇALAN SOKAK MÜZİSYENLERİ CANIM CİĞERİMDİR...

BİRAZ ÇALMAYI DENEDİM ONUNLA BİRLİKTE... LİZBON SOKAKLARIYLA KEMHAL OLDUM, YOKUŞLARINDA YUVARLANDIM VE KAYIP İSTANBUL'UN BİRAZINI BULDUM...

BENİM BU KENTOLOG DERECESİNDEKİ ŞEHİR TUTKUMUN TERSİNE TEKNEDEKİ DİĞER MÜRETTEBAT ŞEHİRLERDEN HİÇ HAZZETMİYOR. HELE KAPTAN PANAYOT LİMANDAN DIŞARI HİÇ ÇIKMIYOR. İŞİ GÜCÜ TEKNEDE LAKERDA YAPMAK, EĞER SONBAHARSA SİRKE YAPMAK... ONUN İÇİN ÖNEMLİ OLAN GİTMEK, SADECE DENİZDE GİTMEK...

DİĞER TAYFA RODOSLU DİMİTRİ İSE DENİZ VE YELKEN HASTASI. BUNDAN BAŞKA HER YERDE CANI SIKKIN... AMSTERDAM, LİZBON, CADİZ, NİCE ŞEHİRLERE NASIL DİYORUM; "TİPOTA TİPOTA!." YANİ "YOK BİRŞEY, HİÇ BİRŞEY" DİYOR...

* Yok birşey, yok birşey, gidelim gidelim...

* Hah şimdi tamam, herşey var...

Akşamsefası

behicpekmail@gmail.com

Behiç Pek

Sayın Valli, sahip karatüfeki açtı. Hanki yerden kapatarız biz onun varanasını?

Yattara Valli: Yavrucuğum, bırak iki dakka taşta yatayım. Yangınlardayım.

Hocam, mini insanın aneyi tasta yımışak hazırlamış. Tadı yeşil. Yalamaklı yidim bitti.

Yattara Valli: Bebek maması, sebzeli. Arkadan katlanmış gaste geliyor. Kaç.

DEV ROMAN

Görenlerin "Maraba Tunç" diyesini getirecek kadar bronzlaşmış benini iskeleye bulamaz Hint kumaşından bir şal gibi sermiş yatıyordu Aynil. Veysel suda dalmaya hazır. Veysel: "Otuz kulaçtan deniz yıldızı çıkarıcağım sana." Aynil: "Etkilıyorsun beni cesaretinle." Veysel dalar karabatak gibi. İner, iner, iner. Geçmek bilmez zaman. Alır yıldızı, çıkar. Bakar, Aynil yok. Üç saat sonra. Veysel: "Nerdeydin?" Aynil: "Makiyaj çantamı evde unutmuşum."

HALKIN HİÇ SEVMEDİĞİ

Türkiye halkının en nefret ettiği yazar sıralamasında en başta şüphesiz Nobel sahibi Orhan Pamuk geliyor, ancak, Türkiye halkının en nefret ettiği yazar sıralamasında Elif Şafak. Orhan Pamuk yöntemlerini hayattan hiç acı ders çıkarmamış gibi aynen sürdürüyor.

Amerika'daki Ermeni vakıflarıyla gönül ve iş ilişkilerini kendi ağzıyla anlatan ve bu siyasi dostluğu Baba ve Piç romanıyla gündemimize oturttuğu Elif Şafak hala neyi zorluyor?

Niçin Türkiye'nin büyük aliket şirketleri Türkiye'nin en nefret edilen yazarları diye bir araştırma yapmaz?

Belki de yapmışlardır ve bu nefreti gidermek için yeni 'sevgi' yeni 'halkla ilişkiler' stratejileri izliyorlardır, bilemeyiz.

Türkiye halkına romanında 'piç' diyen ve Ermeni tecavüzlerinin en ağır ve yoğun yaşandığı Erzurum doğumlu Fethullah Gülen'e her fırsatta 'dost dost' imgeleri arkasında açık mektuplar yazan Elif Şafak, sonunda 'aşk' romanıyla yeni bir halkla ilişkiler ateği düzenledi.

Habırtayacaksınız, aşk romanı çıktığı daha ilk hafta en çok okunan kitaplar listesinde birinci sıraya holdinglerimiz tarafından uygun görüldü ve aylarca ısrarla birinci sıradan indirilmedi.

Bu ülkede yazıp çizen herkes artık bu tür sıralama sınıflama oyunlarından usandı. Göz göre göre yalan söylüyor halkı kandırıyorlar. Aklınıza gelen her kalem erbabı bu holding ve pazarlama cinliklerini yazmaktan söylemekten usandı.

Hatta bu son romanı, en çok satan gazetelerde bir araba bir ev reklamı gibi tam sayfa ilanlarla reklamı yapıldı.

Bir büyük gazetenin tam sayfa reklam masrafını hangi kitap karşılayabilir? Ev satmıyorsun araba buzdolabı satmıyorsun, nihayetinde sattığın ürün beş-on milyon değerinde bir romandır. Hani deterjan diş macunu olsa muhatabı yetmiş milyon halk olduğu için anlamı olabilir, ama bir romanın 'kitlesi' belirlidir..

Ve ayrıca roman çıktığı günden beri başta Hürriyet ve Milliyet gazetesi olmak üzere manşet üstünden her iki günde bir haber ya da reklam yaptırıldı.

Şimdi, Elif Şafak hanımefendi Sefa Kaplan'a verdiği röportajda, bu kadar çok satması 'reklama bağlanamaz' diyor. Bizi hepimizi aptal yerine koyan bu kadar büyük yalan olur mu? Ve çok değerli bir şair de olan Sefa Kaplan bu numaraları gazetesi Hüriyet'te manşete çekiyor.. Kandının bizi kandırın, inandık inandık, tamam, biz şebeğiyiz ya, biz kerizsiz ya, yedik sizin yalanlarınızı...

Bu kadar reklam olur mu, bu kadar reklamın anlamı nedir? Bu zorlama nedir?

Fethullah hocanın sevgili dostu hanım kızımız bir kitap yazmış, ne diyelim, hadi iki röportaj yapın, hadi birkaç ilan reklam da yapın, bu kadar pompa bu kadar abartına bu kadar hormon neyin gayreti?

Bu hormonlu satışlarla yazarlarımızın ütopyaları ufukları yazarlık serüvenleri parçalanmış dağılmış ve dünyada eşine rastlanmaz canavarlar haline getirildi. İşte Orhan Pamuk'un meşhur bir milyon Ermeni bilmem ne kadar Kürt öldürüldü laflan.. Ne oldu? Ülkesine gelemez hale geldi. Zavallıdan ve insanlıktan çıktılar. Bir şehir efsanesi gibi halk arasında konuşuluyor. İstanbul'da bir taksiye binmiş ve taksici yazarımızı tanıyıp kibarca ben sizin gibi bir yazarı taşımam deyip indirmiş. Böyle bir hadise olmuştur olmamışbır ama her kahvede ve üniversite kantininde şoförün tavrının 'asıl' bir karşı çıkış olarak yorumlanarak hikayeden hikayeye söyleniyor. Halkın sokağa atbığı halkın küfrettiği ve halkın nefret ettiği bir yazar oldular. Bu hormonlu yazarları bu kadar büyük bir halk nefretine sürükleyen hangi pazarlama dümenleridir, hangi siyasi tezgahlardır, artık cemil cümle hepimiz biliyoruz.

Bu 'canavarları' yetiştiren pazarlama dehaları doymamış gibi şimdi aynı hormonlu pazarlama oyunlarını üstünde oynayacak yeni bir ağır vakayla oynamaktalar: Elif Şafak. Pazarlama canavarlarının Elif Şafak'ı 'kurban' seçmelerinin bir çok sebebi var, birincisi, arkasına sevgili kocası Eyüp Can vasıtasıyla hem Fethullah Gülen'e hem Hürriyet'e bağlamış, bir yandan Ermeni vakıflarına bağlanmış, bir yandan eski sol tayfaya bağlanmış, bir yandan, iriii ufaklı sağcı muhafazakar dergi ve gazetelere bağlanmış, bu kadar 'genişlik' her yazara nasip olabilir mi, bu kriz ortamında daha ne olsun..

Daha önce Orhan Pamuk'a çalışan pazarlama canavarları, aynen Orhan Pamuk gibi Elif Şafak'ı da yavaş yavaş Nobel'e hazırlıyorlar. Zaten Elif Şafak, Orhan Pamuk'un ödül haberi duyulduğunda bir arkadaşıma 'alması iyi oldu önümüz açıldı' telefonu açarak, sıranın kendisine geldiği müjdesini dostlarıyla bölüşmüştü.

Elif Şafak'ın ODTÜ'den hocası Ulus Baker'e de bir telefon edip 'Ulus hocam, ben İstanbul'da çok şöhret oldum, acilen benim kitaplar üzerine akademik bir eleştiri yazısı yaz..' demesi, bire bir şahit olduğum şeyler, daha neler var, sırası geldikçe söyleriz.

Hadi bir tanesini daha söyleyeyim, Elif Şafak hanımın yazarlığının daha ilk yıllarında yanımda, yani benim masamda aylarca Orhan Pamuk'un reklamcılığına küfürler savurduğunu, yorulmadığı, ertesi gün yeniden gelip yeniden Orhan Pamuk'a medya reklamları için akla hayale gelmez aşağılık laflar ettiğini, ben bilirim. Eğer bu hanımefendi bizim masamızda beş-on kez oturma şansı bulmuşsa, bu küfürleri sayesindeydi, sonra ne oldu, Orhan Pamuk'tan daha beter oldu. Gözümüzün önünde insanların birden nasıl değişip, küfrettikleri canavarın kılığına girdiklerini görmek, ne oluyor bu insanlığa diye bizleri çok acı düşündürmüştür, çok acı.. Bu büyük dönüşümün sebebi çok basittir, eserine güvenemeyen herkes 'pazarlamayı' seçer.

Peki ama bu pazarlama canavarları dünyanın değişmekte olduğunu ve bu hormon abartı numaralarını halkımızın artık yemeyip kusmuğunu bilmiyorlar mı?

1980'li yılların başında bir mahalle pazarına gittiğinizde büyük seralarda hormonla şişirilmiş domatesler biberler çok büyük talep görüyordu, biçimleri büyüklükleri parlaklıkları göz alıyordu. Ve yan tablada köyünden kendi bahçesinden ecük cücük biçimsiz hıyar domates getirmiş köylünün mallarına ise kimse bakmıyordu. Üstelik pahalı olan hormonlu sera ürünleriydi ve köylüye malını niye ucuz satıyorsun dediğimde, sıkılarak benim kendi bahçemden, diyordu.

Kendi bahçesinden olduğu için biçimsiz küçük ecük cücük eğri büğrü, bu yüzden ucuz. Yan tablalarda ise balon gibi şişirilmiş ve artık çocuk oyuncakları gibi komik biçimlerile büyütülmüş patlıcanlar biberler pahalı, çünkü 'modaydı' çünkü halkımız ve insanlık hormon konusunda henüz uyanmamıştı.

Aradan yirmi-otuz sene geçti kanser her üç insandan birini aramızdan başlayınca bugün bu anlayış tamamen değişti, şimdi, her pazarda organik tablalar bulunuyor ve akıl almaz pahalı fiyatlar, yan masadaki hormonlu ürünlerin fiyatları ise ucuz.. Artık 'organik' diye bir laf var, herkes 'organik' ürün arıyor..

Orhan Pamuk'un Türk Televizyonları ve basınını hergün kullanıp binlerce (hayır onbinlerce) röportaj ve reklamla piyasaya sürdüğü ürünler yüzbinlere ulaşıldı. Ancak tüm dünya tarihinde ve coğrafyasında hiç okunmadan alınan kitaplar oldu.

Tuğla gibi kitaplar çimento yuttuluur gibi halk kandırılarak satıldı ama gerçek olarak okunmadılar kapakları dahi açılmadı. Bana mısın demeyen en büyük edebiyat eleştirileri dahi yirmi-otuz sayfa hadi otuz madı yüz sayfa okumaya ancak da yanabildiklerini defalarca yazdılar.

Vay siz kıskanıyorsunuz, vay siz çekemiyorsunuz, vay siz dünya çapında yazarımızdan ne istiyorsunuz diye karşı saldırılar düzenledi.

Ve mesela siz kıskanıyorsunuz diye hücuma geçenler diyelim medyanın yüzlerce köşe yazarı, Orhan Pamuk'un ortaya çıktığı günden bugüne sütunlarında ya da eserlerinde bu büyük yazarımızdan tek bir cümle 'alıntı' yapmamıştır. Orhan Pamuk büyük bir yazarsa, bir cümlesi hoşunuza gitmiş sizi etkilemiş olmalı, bir tasviri, bir anlatısı bir veciz sözü, şaşırdığınız, masalsı bulduğunuz, aşım gerçekçi ya da ne bileyim bir cümlesi.. Orhan Pamuk'un eserleri milyonlarca satıldı ama ondan miras sadece iki cümle kaldı, biincisi, 'bir roman okudum hayatım değişti', diğeri de 'bir milyon Ermeni.. öldürüldü' cümlesi. Bir dev yazarın, otuz yıldır övmekten yorulmadığınız yazarın insanlık tarihine bıraktığı miras bu mu? Pek içinde bir şey olmadığı halde dışını niye bu kadar övdüler, çünkü, böyle bir 'fuiya' vardı, Orhan Pamuk'u övmelisin, böyle bir yaygara modaydı, Orhan Pamuk'u öne çıkartırsan, sen de bu işlerden anlıyorsun gibi bir şeydi.. Beğenisi gelişmemiş, edebiyat Türkçe, tarih hiçbir konuda bilgisi derinleşmemiş sığ yazarlara düşen tek 'tanıtım ve övme' biçimi tezahürat yapmaktır unutmayın medya tezahürat tribünüdür, analiz değil, beceriler değil kimin adamı olduğun önemli.

Üstüne Orhan Pamuk'un hırsızı olduğu ortaya çıktı ve bir İspanyol Köle'nin anılarından düpedüz alıntı' ladığı belgelendi. Artık hiçbir şekilde savunulamaz dediğimiz bu hırsızlığa, dahi holding yayıncıları, diyelim Doğan Hızlan bey, post-modern edebiyatta böyle şeyler olur deyip görmezden geldiler, diyelim Emre Kongar bey de post-modern hırsızlığın normal olduğuna katıldı, yani post-modern olunca hırsız olunmuyormuş..

Tabii yazmaya çizmeye aklı yetenler bu hırsızlıklarla eğlendiler dalgasını geçtiler ve bu büyük holding yayıncılarına artık bir daha inanmamak kaydı şartıyla sinirden sirke küpüne döndüler. İşte asıl 'iletişim başarısı' buydu, çünkü sizi ne çok çileden çıkartıyorlarsa, o kadar tartışılıyor ve o kadar 'gündemde' kalıyorlardı..

Ve onlarca samimi yazarın, iletişim pazarlamacılarının bu sinirlerini dip kızdırıp agresif karşı yazılar yazdıralım oyununu kavramalarına uzun sürdü. Ve sonra topluca, bu pazarlama numarasını yememesi için yapılacak tek şey, susmak ve hiç yazmamak olduğunu anlayıp sus pus olup piyasayı yaygaracılara teslim ettiler.

Bu efendice güzel doğru bir yöntemdi, ama bu yöntemin büyük sı-

nihatnihada@gmail.com

AZARLAR

NİHAT GENÇ

...ısı, bu sefer 'piyasayı ...ş bulanlar' kendilerince ...eniden kaldıkları yerden ...ürmeye başlıyorlar.

Ve böylelikle bu tartış...alardan habersiz büyüyen ...eni nesli ikna ediyorlar. Şu ...da olup biten odur, son ...eş-altı yıl içinde 17 yaşın...an 20'li yaşlara dayanmış ...eni bir kuşak, eski tartış...alardan habersiz, kendisi...e reklamı yapılan ürünleri ...erek edip okuyor, ya da ...öyle bir bakayım içinde ne ...r deyip, pazarlama cana...arlarının 'kör kuyusuna' tu...ğuna düşüyorlar. Unutma...n beyinleriyle düşenler bir ...aha ayaklarıyla temiz ha...aya çıkamaz..

Tabii çağımızı kasıp ka...ıran 'reklam'ın büyüsü de ...udur, bu kadar bahsedildi...ine göre bir şey vardır inan...ı, şeytan adını Allah'tan çok ...ütür, ne diyelim.

Bu kör kuyunun kirli tu...aklarına düşmemeleri için ...çimsiz ve boş eserlerle ...ınsice aldatılmalarının önü...ü almak için piyasayı boş ...rakmamak lazım. Ama pi...asa hergün devrede her ...ün onlarca kanal onlarca ...azete bas bas bağırıyor, bu ...adar büyük canavarla nasıl ...aş edeceksin, o kadar bü...ük bir canavar ki, herkesin ...aldı düştü, yoruldu, uğraş...aktan bıktı ve artık mide...iz kaldıramadığı için bir ...evi 'teslim olduk'..

Hala her gün manşetlerle ...ım sayfa reklamlarla tam ...ayfa binlerce röportajlarla ...aşımıza batıyoz gibi yalanla...pazarlama dümen tezgah...arını vuruyorlar ve sonunda ...u pislikle uğraşmak isteyen ...erkesin iradesi varlığı yok ...dilip piyasa teslim alındı.

Şimdi önümüzde bir ...ümlecik zımık karşı bir söz ...ir eleştiri dahi olmayacak ...adar temizlenmiş bir piya...ada Elif Şafak gibi şaibeli ...e kirli siyasi tezgahların ya...arlarına yeni bir 'kaftan' bi...iliyor, hafızalar yeniden ta...arlanıyor, eskiler unutturu...up yeni cici elbiseler diki'li...or.

Tarih şu gerçeği hepimi...e gösterdi, 'azgın' bir in...anla kimse baş edemez. ...izler gücümüz yettiği kadar ...ıkıştan şehvetten şöhretten ...ahtan mideden paradan ...odurmuş bu yazarlara kar...ı söyleyeceğimizi söyledik,

ama artık yorulduk.. İşgali kabullenmek böyle bir duygudan sonradır, yorulur ...iter ve bırakırsınız.

Artık 'azmış' bu insanla...a mesai ayıracak zamanı...ız yok, gücümüz yok, ye...imiz yok, yaptığımız Allah'a ...ığınmak. Allahu Teala ...ur'an'ında 'gazabından' ...kça bahseder. Hepimiz ...rsmış susmuş bir köşeye ...üzülmüş oturmuş Allah'ın ...azabının bu insanları helak ...ünesini bekliyoruz, başka ...a şansımız yok. Köleler gi...i 'duaya' kaldı işimiz.

Öyle akıl almaz cinlikler ...i kimse uğraşamaz, mese...a, Elif Şafak hanımefendi ...ını röportajında 'kitabımı ...okumadan eleştiri yapanları ...önemem' diyor, bu cümle...leri hatırlıyorum, bundan yirmi yıl önceleri Orhan Pamuk söylüyordu, sonra, Türkiye'nin seçkin yazarları kitaplarını ıncığına cıncığına ve gerçekten yoğun bir akademik dikkatle okudu ve eleştirdiler, ve Orhan Pamuk'un 'tuzağına' düştüler, çünkü seçkin yazarlar bu eleştiri işini ciddiye alalım diyerek Orhan Pamuk'un çok konuşulmasından başka bir işe yaramadılar, kendilerini Orhan Pamuk promosyonunun tam ortasında kurban olarak buldular.

Şaibeleri, kirliliği, tezgahı, pazarlaması, aşağılık edebiyatı ortada bu yazarların niçin okuyacakmışım, niçin tezgahta onun kitabının önünde duracağım, böyle yaptığım takdirde, bu kirli dümenin kör kuyusuna düşeceğim kesin. İnsan kaç kez yanılır. Orhan Pamuk hepimiz için ciddi bir ders olmadı mı? Dünya tarihinde yüz binlerce satılıp ve tek biri okunmayan tuğladan kiremitten çimentodan bu eserleri bir halka ne kadar yedirirsiniz? Hepimiz edebiyat tartışalım derken kendimizi kirli bir pazarlama iğrenç bir promosyonun oyuncusu haline getiriyoruz.

Peki bu edebi oyunları senden benden iyi bilen Sefa Kaplan gibi değerli insanlar bu tezgahları hiçbir ders çıkartmamışız gibi niye hala övgüyle takdim edeller..

Niçinini söyleyeyim, benim ve bizim gibi insanların midesinin kaldıp böyle karşı yazılar kaleme alacaklarını ve bir şekilde yazarın isminin tartışılacağını bildikleri için..

Başardınız tebrikler, ama ben de yeni yetişmekte olan genç nesilleri uyarmak zorundayım, ne yapayım, bu 'uyan' rolümü oynarken sizlerin röportaj tezgahlarınızı dillendirerek isminizi gündemde tutmuş oluyorum, ama genç nesillerin beğenileriyle oynanmaması için bu kirli tuzağınıza temkinle yaklaşıp kör kuyunuza dikkatlice girip pisliğinizden bir avuç alıp halka göstererek ifşa etmek zorundayım.

Yazarlık serüveninin ilk basamaklarındaki hocası Ulus Baker, Elif Şafak'ın dişki ve bağlantılarını kullanarak tırmandığı ilk merdiveni ve yanın yarnalak kulaktan dolma birkaç bilgi kırıntısını da, öğrendiği diyemeyeceğim, duyduğu hocasıydı. Ulus Baker, geçtiğimiz yıllarda yoksulluk ve sefalet içinde öldü, cenazesinde beş-on öğrenci ve akadaşı ancak vardı, şüphesiz Elif Şafak'ın Büyükada'daki beyaz köşküyle mezarlık arasındaki mesafeyi hayatın sosyal basamaklarından çok açmıştı, çok. Ulus Baker melek gibi soyut bir adamdı ve isteyen herkes onun zayıf peksimet kemiklerini kurabiye gibi kıtlayıp yiyebilirdi, öyle oldu.

Orhan Pamuk, Elif Şafak benzeri modeller, medya patronlarını destekler, cemaatin adamlarıdır. Amerikan Özgürlüğü'nden yanadırlar, özelleştirme ve küreselleşme ve AB'ye girme mevzuları onlar için vazgeçilmez günlük salladıklan üfürükülerdendir, dikkat edin, ahlak dışında her bok var.

Vicdanları hiç hasar görmeyecek kadar ihtirasları vardır, insan denen varlığı hiç lanırnayacak kadar kızgın iştahları vardır, kendilerine böyle zor bir yol seçebilirler, ama yetişen evlatları kızları, bunların bu kirli mirasların bu topraklarda nasıl taşıyacak, düşündükleri yoktur.

Yalan dolandan edebi maceralarının hedefi medyaya tam sadakatla kenetlenip orgazmla sonuçlandı. Pelin Batu diye bir hanım sanatçı, görüyorsunuz işte, Habertürk'te Tarih Sohbetleri'nde 'süs çiçeği' gibi oturtuyorlar, bunları da Hürriyet-Milliyet-Zaman süs çiçeği gibi manşet üstüne oturtuyor. Billyorsunuz medya proğramlarında modadır, kiremit rengi bir plastik saksıya ruj sürüp oturtuyorlar.

Hatırlıyorum, İslamcı TV'ler ilk yayına başladıklarında tartışma masalarının ortasına 'çiçek' yerine 'marul' koyuyorlardı, sordum öğrendim, marul değil, süs lahanasıymış. Belediyelerin bahçelerde asfalt kenarlarında kullandığı süs lahanası. Ekrana çıkmak için süs lahanalığını kabul edecek o kadar nevrotik hazımsız sabırsız genç hevesli var ki, süs lahanaları bedavaya geliyor. Arkadaşlar uğraşma boş ver zamanın son deliği diyorlar, zamanın son deliği ama bayağı geniş itibarlı bir delik.

Hatırlıyorum bir röportajında çok okünmamın 'güzelliğimle ilişkisi yok' demişti Elif Şafak, nesi güzel, Kedi suratlı, etrafında fazla abaza gezmiş olmalı kediyi cinsel fantazyalarında prensesleştiren. Ne zaman röportaj verseler cümleleri bir 'seks krizi'nde tutuşuyor gibi, cinsellik ve güzellik vurgulan gıla gidiyor, bu ifadeleri Iclal Aydın gibi yazarlar bolca kullanır, size ne, siz Nobel alacaksınız..Nobel bu Nobel, boru değil..

Ancak siz 'boru' olabilirsiniz, boru derken Nabuka'yı ya da Ceyhan Bakü Boru Hattı'nı kastediyorum, biliyorsunuz, Bush geldiğinde Ortaköy'de nedeli, 'sizin büyük yazarınız da dediği gibi Türkiye doğuyla batı arasında köprü', ne büyük laf.. Bugünlerde ne diyorlar, bu petrol boru projeleri, Türkiye'yi Avrupa'ya bağlıyor..

Evet bu 'borular'la Amerikan özgürlüğüne ve Avrupa Birliği'ne bağlanıyoruz, bu borularla Ermeni tezlerine ve Yunan Tezlerine bağlanıyoruz.

İktidar ve güç sahiplerine aşık olmayı bize bu Bonıdan yazarlar öğretti, oysa yazarlık çıplak güçtür, ve güzelliğimiz kelimelerin deşifrasyonunda saklıdır.

Tabii ki zor bir meslek manşet üstü yazarlık, sadece Hürriyet ve Milliyet'in değil, Taşnak'ın da desteğini alacaksın, Kuzey Irak'taki peşmergemelere de hoş görüneceksin, Cihangir entelinin ağzındaki Kürt gerilla laflarını da özel konuşmalarına serpeceksin, cemaatin zigon sehpa komitin suratlı onlarca adamına yalandan zerafetler göstereceksin, zor, zor..

DEVAMI 13. SAYFADA

PANTOLON

METİN FİDAN

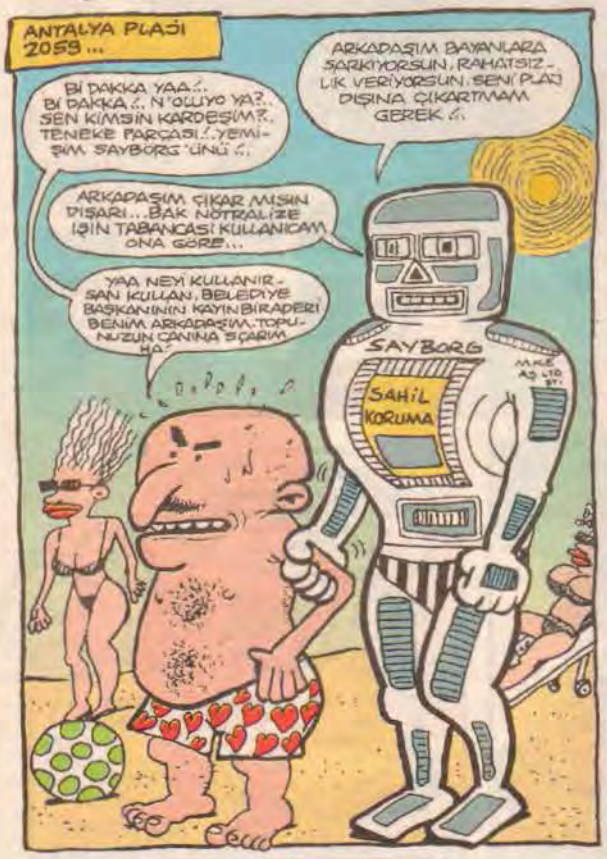
KAAN ERTEM

MUZO

matinfidan@ixirmen.com.tr

bahadirboysal@mynet.com

BENCiL BOYSAL

Hala denize ayağımı sokmuş değilim.. Ama gönülden iste.. Birşey denemesindeyşen.. Gönülten iste.. Detay vererek iste! Ne istersen iste.. Yakınına düşüyor eninde sonunda.. Yani inan buna.. Hazır olduğuna yakın bi zaman bile olmasa.. Düşüyor en sonunda.. Detaylı iste..

Bi on yıl oldu mu acep?. Yine şimdi şu anki yaz vaktiydi.. Ortamları geç.. Aynı dolunayı tekrar gör.. Londra'da bi sanayi mahallesindeki dört katlı şantiyede tekno parti.. Sabaha karşı bahçeye çıkıp Avrupalı genç kalabalığa sabah ezanını okumuştum da epey bi irkilmişlerdi.. Tabi El-Kaide'nin 11 Eylül olaylarından eweldi. Ne rahat okumuştum.. Şimdi olsa..

Neyse. Hala İstanbul işte.. Galata Kulesi.. Bazen buraya gelmekte fayda var. Hiç bitmeyen bi rüzgar sirkülasyonu var kule çevresinde. Daimi serinlik. Bi de Ebabil kuşları var.. Bu sezon ortaya çıkan..

Sadece bu kule çevresinde gözüküler.. Başka yerde yoklar. Belediye işi gücü bırakıp kuledeki kuş yuvalarını kapatmıştı bi ara. Yavruları içerde kalmış meğer.. O dönem.. Ebabillerin korkunç isyan çığlıklarını unutmamış hala esnaftan birileri..

Üç gün önce Kanada'dan gelmiş bi arkadaşla bira içiş..Kanada'da çıplaklar kampına gitmiş.. İlginç. En soğuk, sevimsiz beldede bile çıplaklar kampı. Çırılçıplak olmak tek zorunluluk. Ama bizimki'si donu indirememiş. Bi şekilde izin vermişler.. Donla takılmış.. Erkek olsam asla izin vermezlerdi diyor..

Gece bi kaç mekana dalış. Şehir hala dolu ve leş kalabalık. Ulan onca para akıtıp mekancılık yapıyosunuz.. Bi iyonlu vantilatör koyamıyo musunuz şuralara, ne iştir bu?.. Nicedir görmediğim avukat bi arkadaşıma rastladım. "Cezalar bi acaip ağırlaştı.. Tuhaflaştı.. Şeriat kanunları kokuyor" dedi.

Ve hala Maykıl Ceksın'ın ölümü. Maykıl'dan ziyade bir devrin sonu bu. Küresel ısınma ve krizler.. Ulan hakkaten yeni bi çağ başlıyo galiba. Marduk gelecek, deprem olacak, internet çökecek tasaları da zaten yiğidi bozuyor.. Işıklar ve imajlar söndü. Zannederek yaşamak bitti. Peki Maykıl ahirette siyah rengiyle mi kalkıcak acep? Onun müslüman olduğuna dair haberler çıktığında Usame Bin Ladin bile doyamayıp yobaz bi açıklama yapmıştı hatırlıyorum: "İslam dünyasının böyle tiplere ihtiyacı yoktur."

Gideyim ailemin yanına yazlığa. Çukurova'dan Akdeniz sahile. Öğleden sonra deniz hamam. Sabah gireyim. Zaten boyumu aşan yerde yüzemiyorum.. Yine eller arkada muhtar gibi kenarda süzüleyim. Gece kameliyada sigara içerken, babam yine sigaranın nefesle parlayan kırmızısını ta evden farketsin. Sitenin geceleri açık büfesinden bira alırken, bakkal elemanın yine her yıl anlattığı o eski gevrek aşkını dinle: "Bir dövmeciye aşık olduydum.. Vücudunda dövme yok.."

Utangaç Balıklar İçin Buzlu Camdan Akvaryum.

M.K. PERKER

Akşamsefası

EMPATİZAN

Gürkan Haydar Kılıçarslan

DARBE DEDE HAZRETLERİ

17 Ağustos 1999 depreminden önce yalnızca akademik çevrelerde tanınan ve Kandilli'de görev yaptığı dönemde asıl tarafından pek sevilmeyen Ahmet Mete Işıkara'ya ses tonu ve fiziksel görünümü nedeniyle 'Deprem Dede' lakabının verilmesi her ne kadar hem depremlere ve hem de dedelere bir haksızlık olsa da Işıkara'nın hemen her konuşmasında dile getirdiği söylemine de hayranlık duymamak elde değil. Bir dönem kendisini Türkiye'nin en seksi erkeği seçen densiz medyamızın sonraki yıllarda dede unvanı verdiği Işıkara, üç beş tümce hazinesine sahip pilli bir sevimli oyuncak gibi sayısız kez 'Türkiye bir deprem ülkesidir. İnsanı deprem öldürmez, yapılar öldürür. Depremlerle bir arada yaşamayı öğrenmeliyiz.' diyerek ilgili ilgisiz herkesi uyarmış bir dededir.

99 depremlerinin peşi sıra kadrolu birer medya ve emlak dünyası elemanlarına dönen kimi bilim adamı, jeolog, jeofizikçi bazen haklı, bazen haksız ve bazen gereksiz yere ülke gündeminde yer bulsalar ve bu durum devam da etmektedir. Hatta bir kısmının işlevi, İstanbul'dan tersine göç yaratmak ve yeni göçleri mümkün mertebe engellemek dahi olmuştur. Kimilerinin konut patronunda rant bölgeleri yaratmak maksadıyla bilerek veya bilmeyerek kullanıldığı da hem söylenir hem de kanıtlanır olmuştur. Elbette bazıları, bir kundakçının yarattığı yangını izlerken aldığı hedonist bir felaket tellalığının sapkın keyfini ilklerine dek hissederek, devasa Arabistan'ın ve Afrika plakasının Avrasya kıtasına çivilemeye çalıştığı Anadolu yanmadamızda yaşamanın rahatlığında bilim adına davranmayı da ihmal etmemişlerdir. 100 yıl önce yaşamış ve çoktan ölmüş olsa evde kalmışların, sınav kazanamayacak tembellerin, bir baltaya sap olamayacakların yeşil türbesine çaput bağlayacağı Deprem Dede Hazretleri, "Bir gariplik var. İçimde kötü bir his var. Neden yıkıcı büyük bir deprem olmuyor?" diyerek onbinliklarda yaşa yakala dolaşıp ulusal ve küresel ölçekte sosyal depremlerden beli bükülmüş halkı ve aslında lümpen nihilist iktidarın olduklarından haberleri olmayan iktidar odaklarını uyarmaya çalışıyor ama duyan yok.

Tekrara hacet yok. Eninde sonunda yıkıcı ve büyük depremler olacaktır. Bu durum, bir Türkiye gerçeği olduğu kadar dünya gerçeğidir de. Gezegenimiz kendini böyle ifade etmektedir. Jeolojik devirler mertebesinde coğrafya dediğimiz ve ikil boyutlu bir harita sandığımız yeryüzü, bu şekilde kendi entropisini artırmakta, milyar yıllar sonrasına hazırlanmaktadır. Bir lav denizi üzerinde yüzdüğümüzü anımsamak için depremlerle bir arada yaşamayı öğrenmek zorundayız. Kutsal kitapların telef olmuş günahkar deprem halkları antolojisi olduğunu da unuturuz çoğu zaman. Oysa depremlere kurban verilen tüm günahkarların ve günahsız bebeklerin de ortak yanı hep aynıdır. Değişen haritaların üzerinde tedbirsiz yaşama külfetidir bu. Deprem ölümlerinin asıl nedeni, kendi elimizle yapboğumuz kağıttan kayıklara binip açıklara kürek sallamamızdır. Depremler, etkileri itibarıyle Adana depremi gibi yerel, Marmara depremi gibi bölgesel, Pakistan depremi gibi ulusal, dev tsunamiler yaratan 2004 Endonezya depremi neredeyse küresel ölçeklerde de olabilir. Ateşten bir küre üzerinde yaşayan dünyalıların, içinden var oluş sahnesine çıkıtıklan magma hazırelleine ödediği haraçtır depremler.

Yeminli CHP düşmanlarının bildikleri ama bilmezden geldikleri bir gerçek vardır. Türkiye'nin denge oyunları ustası CHP'dir. CHP'nin DNA'sında vardır bu dengecilik geni. Bu sayede dünyanın yıkıldığı ikinci büyük emperyalist savaşta Türkiye yer almamış ve yine bu sayede pek çoğumuz var oluş sahnesinde yerlerimizi alabildik. Bu savaşın hemen arkasından patlayan Soğuk Savaş'ın henüz başlangıcında görünüşte Sovyet tehdidine karşı kurulan NATO?dan davet beklediği halde kimsenin ilgilenmediği Türkiye'den ilk başvuruyu da Mayıs 1950'de aynı ay içinde koltuğu DP'ye kaptıracak olan CHP iktidarı yapmıştır. Ancak NATO sevdası, yarımiliter devlet partisi CHP'ye yar olmamış, uluslararası kapitalizmin bölge bayiliğine soyunan DP'ye nasip olmuştur. NATO, bu talebi başlangıçta ıptememiştir. Ancak Truman Doktrini'nin uygulandığı ve uzaktan azıcık solcuların bile komünist olarak fişlendiği cadı avı yıllarında söz konusu talep dikkat çekmeye başlamıştır. Ülkemizin NATO üyeliği, Menderes'in ilk iktidar yıllarında gerçekleşmiştir. Ne var ki, sınıfın en çalışkan öğrencisi olduğunu ispat etmesi için Türkiye, Kore Savaşı fırsatını beklemek zorunda kalmıştır. 1950'de patlayan Soğuk Savaş'ın ilk kanlı deneyinde gönüllü kobay olmayı seçen Türkiye, NATO'ya iki yıl sonra kabul edilmiştir. Ata binip avcılığını göstermeden erkekliğini ispat edemeyen Orta Asya Türklerinin Anadolu halklarına karışmış torunları, böylece erkekliğini ispat ederek aslında tek bir varlık olmayan ve çoğu bir ifade olan uluslararası kapitalizmi (UK) korumak ve kollamak maksadıyla kurulan açık ve gizli işleriyle meşhur NATO ailesinin sevilen bir ferdi olmuştur. Menderes yıllarında UK ülkemize hicret etmiş, bugün bile kullanmakta olduğumuz yollar, ünlü Marshall yardımı ile hizmetimize sunulmuştur. NATO öncesi Türkiye ve TSK'nın durumu bir zavallılık abidesidir. Yakın tarihçiler ve yakın tarihten başka elinde avucunda bir bok olmayan pişirilmiş medya yorumcularının pek çoğu anlamaz veya anlatmazlar ama T.C.'nin tarihi aslında ikiye ayrılır. NATO öncesi ve NATO sonrası ikil Türkiye arasındaki en önemli farklardan biri, mutlu mutsuz kendine her Türk diyenin ortak kaygısı olan demokrasidir. Ama bir soralım bakalım. Bu demokrasi nasıl bir demokrasidir?

İşin gerçeği, Türkiye'nin NATO üyeliği hiç ucuz olmamıştır. NATO öncesi elinde iman gücünden ve ulusal kurtuluş mücadelesi'nin gururundan başka ele gelir silahı olmayan TSK, NATO sonrası gelişen süreçte bu örgütün ikinci büyük etkin gücü haline gelmiştir. Yine NATO öncesi asfalt yolları dahi olmayan koca ülke bugün dünyada eşi benzeri görülmemiş bir kamyon ve minibüs cennetidir. Türkiye, Soğuk Savaş yıllarında bir kalkan olarak Batı dünyasını, dolayısıyla UK'i korumuş ve kollamıştır. Memleket sadece kamyon ve minibüs cenneti olmamış, bu uğurda tıpkı Latin Amerika ülkeleri gibi bir darbe cennetine de dönmüştür. 1960 ve 71 darbeleri ABD'de Cumhuriyetçilerin başta olduğu sırada, 1980 ve 97 darbeleri ise Demokratların başta olduğu sırada cereyan etmiştir. Sanıların aksine Demokratlar daha darbeseverdir.

Tarat Gazetesi başta olmak üzere, medyada türeyen bütün kendinden menkul demokrat ve liberallerin, kendilerini İslamcı diye yuttırmaya çalışan tüm kapitalist uşaklarının konumu hepimizi tir tir titreten depremci aydınlardan farklı değildir. İsteyerek veya istemeyerek büyük bölümü deprem gerçeğinden doğan emlakçı rant ekonomikerinin ajanlarına dönüşmüş nice bilim adamları gibi TSK'ne asimetrik bir psikolojik harekat uygulayan işbu profesyonel demokratlar da uluslararası kapitalizme taşeron olduklarının ya farkındadırlar ya da farkında değildirler. Düşünün ki, Mehmet Altan geçenlerde DİSK'i ve hükümete karşı yaramazlık yapan Türk-İş'i alt üstü görevle sonuçlanacak toplu sözleşme kaygılarından dolayı eleştirmiş, onları da kendi açıklarından sahte anti-militarist cephede demokrasi savaşı vermeye davet edebilmiştir. NATO'ya ve UK'e tek bir gün sınıfsal muhalefetin yapılmadığı, salt seçilmiş sivil hükümet gibi bu ikil küresel güç odağının bölgesel süper temsilcisi olan TSK'nin münazara çocukları gibi eleştirildiği bir ülkede kazanılacak demokrasinin inşası sırasında malzemesi çalınmış bir apartmandan farkı yoktur. İşte bu yüzden beleş kahramanlığın alemi yoktur. Tepişen birkaç farklı kapitalizmlerin davasına hizmet maksatlı bir servis gazetesi olarak planlanmış Taraf'ın başındaki Ahmet Altan'ın, cemaat demokrasisisinin ucuz havarisi Star'ın başyazarı Mehmet Altan'ın ve caz aikadaşlarının işlevleri, sola dönen tüm yolları trafiğe kapatmak için yenileştirilmiş içi su dolu fıçılıktan, plastik bir duba olmaktan öteye gitmiyorsa gerçekte bunun günahı bile deprem şoku yüzünden nihilizme batmış amatör demokratlar ve solcuların boynunadır.

Gerçekleşmeyen teşebbüs darbeleri, hissetmediğimiz 3-4 şiddetli depremlerdir. Yıkıcı olmayan depremler yeraltında kendi kendilerini yıkmış daibelerdir. Gerçekleşen daibeler ise Richter ölçeğine göre hepimizin ebesini bellemiş depremlerdir. En yıkıcı deprem, 9 şiddetinde yaşanılan 12 Eylül olmuştur. Artçı sarsıntıları halen sürmektedir. 27 Nisan e-muhtırası ise aslında uygulamalı bir deprem tatbikatıdır. Sadece heyecan yaratmış ve deprem sanılmıştır. Ortalık yıkılmadı diye depreme dik duran iktidartanyla övünen ?egoist demokratlar? gerçek ile tatbikat arasındaki farktan bile bihaberdirler.

Değerli dostlarım, Türkiye bir darbe ülkesidir. Darbelerle bir arada yaşamaya alıştırılmış. Demokrasiyi darbeler değil, çürük yapılar öldürür. On yıllarca ülkeyi idare eden sağ iktidarların malzemeden çalarak inşa ettikleri demokrasimiz her şiddetli darbede yıkılmaya mahkumdur. Demokrasi oyunumuzda TSK'ne 'darbeci' diye saldıran sağcı filler, liberal atlar, İslamcı vezirler, "buranın asıl sahibi kim?" diye İstanbul çevresinde nice mekanı emlak cennetine dönüştüren o emlak danışmanı bilim adamlarından farksızdırlar. Bu ülkenin güya karşısında düşmüş hükümeti de, ordusu da, diğer çılgınca kadrolaştırılan tüm kurumları gibi UK'in ortakları, müttefikleri ve temsilcileridir. "TSK'nin yıprattığı" yakınmaları gibi "bir daha darbe olmaz bu ülkede? temennileri de içi boş klişelerdir. Tankların üzerine cemaat demokratlarının attığı iki üç çürük yumurta yumurtadan veya iki çin üç cemsenin taşlanmasıyla TSK yıpranmaz bu ülkede. Dünyanın her yerinde her zaman en az mühimmat sarfiyatıyla ihtiyaç halinde sivil yahut askeri darbeler olur ki, faylan oynak coğrafyalarda bu işler daha sık olur.

Elimizde ne var? Zemini üstünde yaşadığımız bela kaynağımız TSK var. Böyle bir zemin mekaniğinde çok katlı demokrasi kompleksleri inşaatları sırasında çaldıkları malzemelerle hepimizi tehdit altında yaşatan her biri köşe dönmüş, dönen ve dönecek olan geleneksel sağcı taşeron müteahhit hükümetlerimiz var. Yerkabuğumuzun altında uluslararası kapitalizm bir magma gibi akıyor, kaynıyor, fışkırıyor ve kadının biri çıkmış "askeri yargıya ne gerek var" diyor, bir dolu kelli felli göbekli demokrat emlakçılar, iktidar odaklarını alıp satıp kiralıyor, UK'in satranca benzeyen iktidar oyunlarında piyon kılınmış güçsüz halklarımıza "pulp fiction" kahramanlıklarıyla atıp duruyorlar.

yeniHarman dostları bilirler, GHK'da umutsuzluğa yer yoktur. Sivil ve askeri darbesever uluslararası kapitalizmin şu yaşadığımız en sadomazoşist yıllarında güçsüz halkların kardeşliği çaresiz değildir. Bugün, etkin bir momentum kaynağı olmaması, bundan sonra olmayacağı anlamına gelmez. Şunun şurasında kapitalizmin küreselleşmesi bile daha pek tazedir. Enternasyonal muhalefetlerin de hiç kimse bayrak açmasa dahi kendiliğinden küreselleşeceği günler gelecektir. Aslında üzerinde cümleten yüzdüğümüz bilicik sosyal magma tabakamız olan uluslararası kapitalizmin küresel kriz depremleriyle sarsıldığı yeryüzü halkları için küreselleşme başlamıştır bile. Bu kriz, güçsüz halkları küreselleştirecektir.

"Darbelere de depremler gibi alışmalıyız" dedim diye kimse kızmasın bana. Allah ömür verir de 70-80 yıl yaşarsam, böyle bir çağda bile bir devrim beceremeyiş solcu, demokrat, halkçı kardeşlerim öldükten sonra türbeme kırmızı-siyah çaputlar bağlamasınlar diye yazıyorum ben...

popbasyazi.com

HALKIN HİÇ SEVMEDİĞİ YAZARLAR

Ne Orhan Pamuk ne Elif Şafak, bu ülkenin bankaları elli milyar dolar soyuluken o manşetlerde oturuyorlardı ama tek laf edip eleştiremediler, olur mu, kendilerini manşete çekenlere laf etmek kendi kedi bacaklarına kurşun sıkmaya benzer. Avrupa'nın ve ABD'nin ciddi yazarları tarafından alaya alınırlar, hatta, sıradan okuyucular bile dalgalarını geçer, Amerika'da Ermeni Vakfının sponsorluğunda bir konuşmasında 'ben Türkiye'de yazarım' deyince, dinleyici 'canım, yavrum, yazarmış, yesinler' diye eğlenerek laf atıyor, bir nevi Banu Alkan eğlencesi.

Kitap daha vitrine çıkmadan listelerin birinci sırasına emirle koyuldu ve aylarca orada kalıp beyin yıkattırıldı.. Mesela benim son çıkan dört kitabımda da aynısı oldu, Ankara Büyük Dost'a gidip bu ay kaç sattı, bilgisayara basıp söyledi, 1100, 1050, peki öbürleri kaç sattı, 150, 75.. Peki niye çok satılan listesine koymuyorsunuz, 'ağbi bizimle alakası yok..".. Bunları artık Sanayi Bakanlığı'ndaki 'serbest rekabeti düzenleme' masasına şikayet edeceğim, ben de çok satıyorum ama listelere girmiyor, birileri aylarca ordan inmiyor, bu bir de haksız rekabettir.

Bugünlerde çok tartışılıyor askeri yargı sivil yargı, biraz da okur profiliyle ilgilenmeliyiz, bunları okuyan kim, habersiz yeni yetişen nesil olabilir, ama asıl cemaat okuyor. Cemaate bir telefon, kitapçılarda kuyruklar oluşturur. Cemaatin 200 baskı yapmış ne çok yazarı var, yıllar önce bir kitap fuarında hatırlıyorum cemaatin yurtları Nazlı Ilıcak'ın önünde kuyruk oluşturmuş..

Cemaat dediğin kim, zavallı köylü çocukları, üniversitede okuyabilmek için bir tarikatın yurduna sığınmış ve birilerinin emir eri, kölesi, müridi, elemanı oluvermiş, yukardan bir telefon, yurtlar boşalsın kitapçılara koşsun, Elif Hanım'ın kitaplarını satın alsın..

Yine de çok çok çok satan Elif Şafak'a buradan sesleniyorum, istediği şehirde, istediği fuarda, istediği kadar reklam yapması serbest, istediği kadar cemaatin kalabalıklarını taşıması serbest, gelsin, benim imza attığım yerin karşısına otursun, bakalım, kim daha çok okunuyor, satılıyor, kuyruk oluşturuyor.. Şu pazarlama canavarlarının çok satıyor çok okunuyor yalanını da sınamış test etmiş oluruz.. (Tarihimizde 'düello' yoktur deyip eğlenir yarım akıllı aydınlar, vardır, bizim düeollomuz 'güreştir', tarih boyu bütün köy ve kasabalarımız ya delikanlılarıyla ya atlarıyla sıkı 'düelloya' girişirdi.. Bizim düellomuz Er Meydanı'dır, varsa istediği yere gelsin bakalım kim çok okunuyor kim çok ilgi görüyor.. Bu saatten sonra pazarlama yallanlarınıza kanacak değiliz, yallandan kebap güneşte taşak kebabıdır..)

Bir de şöyle bir laf vardı, 90'lı yıllarda bunları eleştirdiğimizde 'kıskanıyorsunuz' derlerdi, biz de bu laf la baş edemez sesimizi çıkartamazdık, ama bugün 'kıskanan' onlar, reklamsız ideolojisiz güçsüz cemaatsiz sadece kelimelerle kurduğumuz yalın bağımsız yazarlığımızı rüyalarında göremezler, dedeleri de görmedi torunları da göremeyecek.

Kıskançlık suçlaması çok güçlü bir susturucuydu, çok zamandır bu kelimeyi kullanamıyorlar, çünkü artık sorun kıskançlık değil 'iğrenme'..

Bir kişi ya da birkaç kişi de size Yazar Olduğunuz İçin Değer Versin. İşte bu birkaç kişiyi bulamadığınız için sizlerden iğreniyorum.

Yenik Düşmekten Korktuğunuz İçin sizlerden iğreniyorum.

Hayatta Kalmak İçin Manşetlere Yerleşmek Zorunda Olduğunuza Kendinizi İnandırdığınız için sizlerden iğreniyorum.

Kelimelerden Değil Şöhretten Zevk Aldığınız İçin sizlerden iğreniyorum.

İnsanlık ve Ülkeniz İçin Değil, Her şeyi Kendiniz İçin Yapmaya Kalkıştığınız için sizlerden iğreniyorum.

Kişiliğinizi Edebiyat Değil, Pazarlama ve Promosyon Stratejileri Biçimlendirdiği için sizlerden iğreniyorum.

Bir yazar, psikolojik saplantılarından Şöhrete Kurtulabilir, ama varoluşunun sonsuz sorularından REKLAMLA kurtulamaz.

Oysa Edebiyatın ilk amacı, insanın kendine güvenini daha derinlerden pekiştirmektir.

Karadeniz'in rüzgarları dengesiz ve kararsızdır, denizin ortasında kaldığınızda topaç gibi dönersiniz, siyasetin rüzgarları da öyledir, sizi topaç gibi döndürmekle kalmaz, seyrine doyum olmayan yalakalıklar soytanlıklar ve zavallılıklarını insanlar her gün izleyip dalgasını geçer.

Manolya ağaçları kırk yılda büyür Osuruk Ağaçları üç günde, ancak Manolya'nın güneş tabağı gibi açmış çiçeğini bir kez olsun kokladığınızda kırk yıl unutmazsınız, bu osuruk ağaçları ise ertesi gün unutulur, kitap fuarlarında soruyorum, Orhan Pamuk ne kadar sabıyor diye, yok, birkaç bine, o da yok, hani yüz binler satıyordu, bilmem ağbi, satmıyor.. Yani promosyonun dönen çarkıfelek'i durunca satış duruyor..

Büyük Edebiyat'ın kutsal anıtlarından birkaçını olsun okumuş olsaydınız, edebiyatın işte bu soytanlıklara niçin öfkeyle saldırdığını anlardınız, neyi anlardınız, 'onur'la 'reklam'ın bu dünyada da öbür dünyada da yani iki cihanda da hiçbir ilişkisi olamaz.

Akşamsefası

BEYAZ ŞAMPANYA

MUSTAFA VE İSMET'İN MACERALARI

AYRINTILAR

-Birol Ağbi! Hemen, 25 lira ver bana! Çabuk, gözünü seveyim.

-Bi dakka lan.. Yok galiba, o kadar yanımda..

-Birol Ağbi, nolur çabuk ya. 15 ver bari, lütfen!

-Olum, n'oluyo lan, manyak mısın? Bu ne acele!

-Adam bekliyo yaa! Ver hemen sen bana. Ödeşiriz sonra.

-Hangi adam? Haa, taksiyle mi geldin mahalleye? Yuh! Minibüse binseydin ya eşşoleşşek.

-Yav bırak şindi minibüsün otobüsün hesabını. Adam bekliyo, diyom sana.

-Ulan ne adamı, nerede? Taksi filan görmüyorum ben etrafta.

-Arka sokağın dibinde hemen. Yıkık duvarın az aşağısında!

-Oraya niye park etti taksi? Dutluk lan orası. Ertan dayının bahçesi! Bahçeye mi girdiniz taksiyle, hayvanat!?

-Yaa, taksi diil. Adam bekliyo sadece. Öüf!

-Bana bak! Gerizekâlı seni. O ufak beyninle, para mı koparmaya çalışıyon benden yine? Oğlum, dürüst davran! Açık konuş, samiimi oll "Birol Ağbi, paraya sıkıştım fecii" de, o zaman yaparız bişeyler. Fekat, böyle şaklabanlık etme! Hayır, beceremiyon da yalan atmayı.

-Allam yarabbim. Yalan diil yaa! Adam bekliyo diyom orda. Ağaç oldu! Yarım saatir bekliyo adam.

-Iyi, peki ulan. Çağır şu adamı bakiyim buraya!! Borcunu vericem ben ona. Sana da vericem hem, aynı miktarda harçlık! Çağır, bi zahmet gelsin şu adam buraya!

-Hüüf. Adamı da zor durumda bırakıcan şindi yaa. Off! Bi ricâ da bulunduk, kırk bayırdan kırk dere götürtüyon yaa.. Ne diyim?

-Nasıl?!

-Adama ne diyim, çağırırken yani?

-Ebeninkini del Ne diyeen, "Gel, Birol ağbi paranı vericek" del

-"İstemiyom, sağol" derse? Ya, adam yoksa orda. Gitmişse çoktan!?

-Yürü lan!! Adam, horoz, kedil O sokağın köşesinden, birini tutup getireceksin banal Yoksa değil para istemek, yanıma yaklaşamazsın bi daha. Silerim seni defterden!

-Allaa Allaa. orada adam yaa. Utandıı için gelemiyo herhal. Ne var ki, gider getiririm! Ama bak; adama, kötü bişey söylemek, kırıcı olmak yok sonra?

-Neyi kırıcaamı, neyi söyliyceemi, ben iyi bilirim. Sen yürü, getir adamı çabuk.

***

-Bu mu şindi, adam?

-Valla bu.. Bu arkadaşım adama, borcum vardı. Hemen istiyodu! Ben de sana güvendim işte.

-Bu, adam felan diil. Senin gibi, itin teki!. Ne arıyosun lan buralarda!? Niye geziyosun bununla! Aytaç ustanın yanında, marangozhanede çalışman gerekmiyo mu senin şu an?!

-Birol Ağbi, valla bu zorladı beni. "Sen, duvarın arkasında bekle, ben gidip ondan para alıcam" dedi.

-Aa, ööle demedim yalancı aadi! "Sen bakkalın önünde bekle. İstersen sıkılırsan, duvarın oraya kadar gel, orda bekle, ama taksici gibi davran, öyle bekle," dedim!

-Kesin lan!. Maymunlar sizil. Söyleyin bakalım: Kimin, kime ne kadar borcu var da, böyle bi deli oyunu düzdünüz?

-Onun, bana borcu var Birol Ağbi!

-Evet, var! Yalana yalan demem. Doğruya, düzgünl Varl. Ama işte, senden alıcaam para ile, bu borcu kapatacaktım! Tabii bu salak, güzelce oynasaydı oyunu!

-Ulan bak hâlâ!. Ne oyunu? Dürüst olucaksın demedim mi ben sana!. Hem, nası bi oyunmuş ki bu, şapşal! Ona, "orda bekle" demişsin sadece. "Git, çağır" dedim, armut gibi kucağıma düştünüz. Daha ne başka ne yapabilirdi çocuk?

-Ne biliyim canım.. Hemen gelmesiydi meselâ! Ben ona, "Birol ağbi çağırıyo" dediğim zaman, "Gelemem, taksiciyin ben, Birol mirol da tanımıyom!" diyi bağırsaydı örneğin! Ona, taksici gibi davran derken, bunu kast etmiştim.

-Oğlum, tam delisiniz siz. Şu sıcakta şindi yani Gülsem mi, ağlasam mı!

-Bence, gülün Birol ağbi. Gülmek size yakışıyol Bıyıklarınız titriyo, tingir mingir. Ustam mesela, ben kereste taşırken, bana şey der "Düzgün taşı ölenl Gafanın üstüne dayama öyle, sirseri !" der Ben kıh kıh gülerim yine. Çünkü "serseri" diyemiyo, "sirseri" diyol Çok hoşuma gidiyo öyle. Ama, gülmek bana çok yakışmıyo galiba. Kıh kıh"lı gülmeyi seviyom daha çok.

-Nası bulmuşsunuz birbirinizi yaa! Biri deli, öbürü zır deli. Aranızda yaptığınız muhabbetleri öyle merak ediyom ki! Neyse, söyle bakalım, bunun sana ne kadar borcu var!?

-60 milyon Etl.

-ETL ne ulan?

-Eski Türk lirası.. 60 milyon etl borcu var bunun bana. Daa, ne zamanı almıştı!

-Off ya! Bayıltırsınız adamı. Oğlum, şaka gibisini siz yaa.. Sen söylelen, doğru mu diyo?

-Doğruya, düzgünl Evet, o kadar borcum var.. Ayrıca, ırkçılık yapıyosun Birol Ağbi! Senden artık bişey istemiyoml Paran, senin olsun. Biz aramızda hallederiz.

-Irk.. ney?. Ne ırkçılır len!?

-Deminden beri, bizi küçümsüyon. Yok biz, ne acayipmişiz! Yok biz, gerzek gibiymişiz! Yok, o zır manyak, ben deli şakaymışım! Ne yani, sen bizden akıllısın diye, biz sana bişey diyo muyuz!? Yaşlı başlı, olgun, nefis bi adamsın. Lise 2 ye bile gitmişsin. Güzel bi işin, dükkânın var çarşıda. Evlisin, iki çocuğun var, ekmek arası bişeyi dökmeden yiyebiliyon. Olabilir! Bizi de böyle kâbul edicen. Biz de yaşam gayesinde tutunmaya, emek sarfiyatında

çaba düzenlemeye dikkat ediyoz!

-İyi başladın. Sonunda zıçtın yine.. Tamam, kes!. Alın şu 20 lirayı, bi hafta gözüme görünmeyin.

-Eski YeTeLe mi bu? Yoksa yeni para lira mı? İkisini hâlâ karıştırıyom da Birol Ağbi.

-Neyini karıştırıyorsun yavrucum! Aha, üzerinde yazıyo: 20 liral Daha başka bi açıklaması mı var bunun.

-Haa; yirmi milyon yani. Tamam. O zaman ben Haldun"a 10 eski tiş"ini.. aaa?. Orda bekliyo Birol ağbi! Bi adam. Duvarın ordal

-Git, çağır ulan. Gelsin o da!

-Aa, nası çağırayım tanımadım adamı yaa? Bu salağı çağırdım hemen, çünkü tanıyom onu. Arkadaşım!

-Hani! Yok kimse orda?

-İyi bak yaa.. Kafasını çekti şindi geri! Sen de görmedin mi Haldun?

-Ben gelirken de gördüm ki! Ordaydı zati.

-Nası yaa? Orada, adamla beraber mi bekliyodiniz olum?

-Eveet; ne var ki?. İyi bi adam! Bana, "metal kereste" işine girmeyi teklif etti: Alüminyumculukta da iyi para varmış; o salak ustamın yanında boşa zaman harcıyomuşum!.

-Peki, o ne bekliyomuş öyle, dutluğun kenarında?

-Söylemedi.. Ama elinde çıtır bi simit vardı, onu duvara sürtüyodu. "Niye ki?" dedim. "Uçuşsun susamlar, buluşsun gönüller," dedi.

-Haa, iyi. Taksici değil yani. Ben zaten, minibüsle gelmiştim.

-Hôaaytt, kesin ulan! Beynim döndü! Alın 20 liranızı, adamınızı da alın geçerken; defolun gidin..

-Gelmez ki o adam, bizimle.

-Niye oğlum. "Çok güzel bi yere gidiyoz" deyip, yalan atarız! Sadece sinemaya; bi de lunaparka, bi de lokantaya gideriz; gelir!

-Çok abartmaylım; anlar bence.

-Tamam. "Lunaparka gidiceemiz kesin diil" derizl

Şermin-Şadi/İstanbul

Okan Akkaya/İzmir

Abdo Çolak/İstanbul

Ersan Arslan/İstanbul

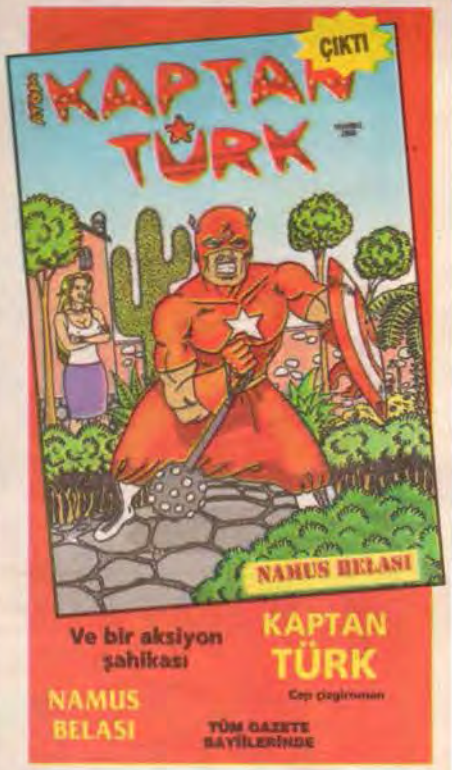
Gökhan Akçaba/İstanbul

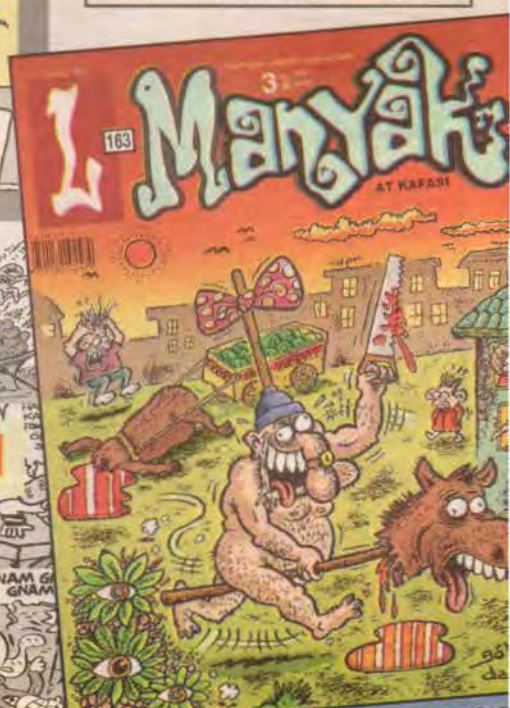
Deniz Pişkin/İstanbul

www.canbarsian.com.tr
canbarsian@leman.com.tr

TERELELLİ

PICTURES

Sayı: 922
8 Temmuz 2009 Çarşamba
Haftalık Süreli Yerel Yayındır

● **Yayıncı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN ● **Yazişleri Müdürü:** Zafer AKNAR ● **Mümessa Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ ● **Teknik Sekreter:** Aydın Şahin ● **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No.14 Beyoğlu/İstanbul. ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Faks:** 0.212.245 38.06 ● **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 ● **Basım:** LeMan Matbaası **Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). ● **Genel Dağıtım:** D.P.P. A.Ş

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

15 Temmuz 2009 Çarşamba Sayı: 2009/29 1.50 TL. (KDV Dahil)

KRONİK HASTALIĞINIZ

www.leman.com.tr

923

LEMAN

K.K.T.C 1.75 TL.

SÜRELİ HİKAYE

haftanın sanat etkinliği

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

ÇONNAN ÇOTOON ÇONNN

PLATOMAR

Daral:)Timsah;)

tripanazomigambiyetsizler daral@leman.com.tr ÇARŞAR

Daral'ın ağır bir hastalığa yakalanan kuzeni Gülşah ile tanışan Timsah,yıldırım aşka tutulur ve Gülşah ile evlenip balayına çıkarlar... Gülşah'ın 3 ay ömrü 3 trilyon serveti vardır...

DEVAMI 4. SAYFADA

İpek Özsüslü DOKUNUŞLAR

İPEK'Sİ — BEN GENZİNİ NE SANIYON! — HER BAŞARILI KADININ ARKASINDA BİR DENYO VARDIR

LM magazin İpek

Yaz gelince Bodrum'a mıt'li atan Süreyya Yalçın'ın yanlarının et bağladığı gözlerden kaçmadı.. Muhabirimize ağırlık çalıştığını söyleyen Yalçın kipelerinin 10 kilo çektiğini, yaz başından bu yana kulak memesinden 500 gram verdiğini sözlerine ekledi.. Biraz pazu ve kanat çalışırsa, tozu dumana katacağını söyleyen Süreyya'nın canı sıkkın olduğu gözlendi...

Kahkahalarıyla kulaklarda tahrik kuran geyik uzmanı Taba Sümer, Bodrum kalesinin duvarlarını çınlattı.. Taba'nın apartman topuklarını gören esnaf Zeküm ren ölmemiş sahilde güreşleniyor diye söylenti çıkarınca ünlü gülücü zor anlar yaşadı.. Zeküm ren değilim diye kameralara çemkiren Taba, efsane başkan Alişen'e sipariş ettiği zengin kocayı beklemeye koyuldu..

Önceki akşam sepetçi kasrında verilen davet cemiyet hayatının ünlü simalarını buluşturdu... Bu simaların başını çeken Rahmi Koç'un yakasındaki karanfilin davete yalnız gelmesi, konukları endişelendirdi... Kısa süreli panik yaşayan davetliler (üst resim) karanfilin az sonra çevrilecek kuzunun g.tünden düştüğünü anlayınca rahat bir nefes aldılar...

Muhabirimiz "ipek,kızgın kumlardan serin sulara atlarken görülüyor...

KAPAK KONUSU

ALPERENLER KONSERDE!?.

Münevver Karabulut cinayetinin ardından adli tıpta meydana gelen sperm skandalından sonra konuşan Mersin Üniversitesi adli tıp uzmanı Yrd Doç. Hakan Kar: "Bakanlık kadro açmıyor, mezunlar işsiz. Otopsiye temizlik ve aşçı giriyor.." dedi..

Süzül sezer ile TANE TANE

yazı: JİM MORRİSON

Askerlerin sivil mahkemelerde yargılanmasının önünü açan yasayı Cumhurbaşkanı Gül onayladı..

Bir Tuzla Tersanesi klasiği...

16 yaşındaki Emrah, babası uzman çavuş olduğu için askeri kampa alınmadı. Gizlice girmek isterken elektriğe kapılıp öldü...

Diyarbakır'da 21 Haziran günü bir kadın, misafirliğe gittiği evi basan polisler tarafından tacize uğradığı gerekçesiyle suç duyurusunda bulundu..

Çin: "Doğu Türkistan'da olanlar Çin'in iç işleri..!"

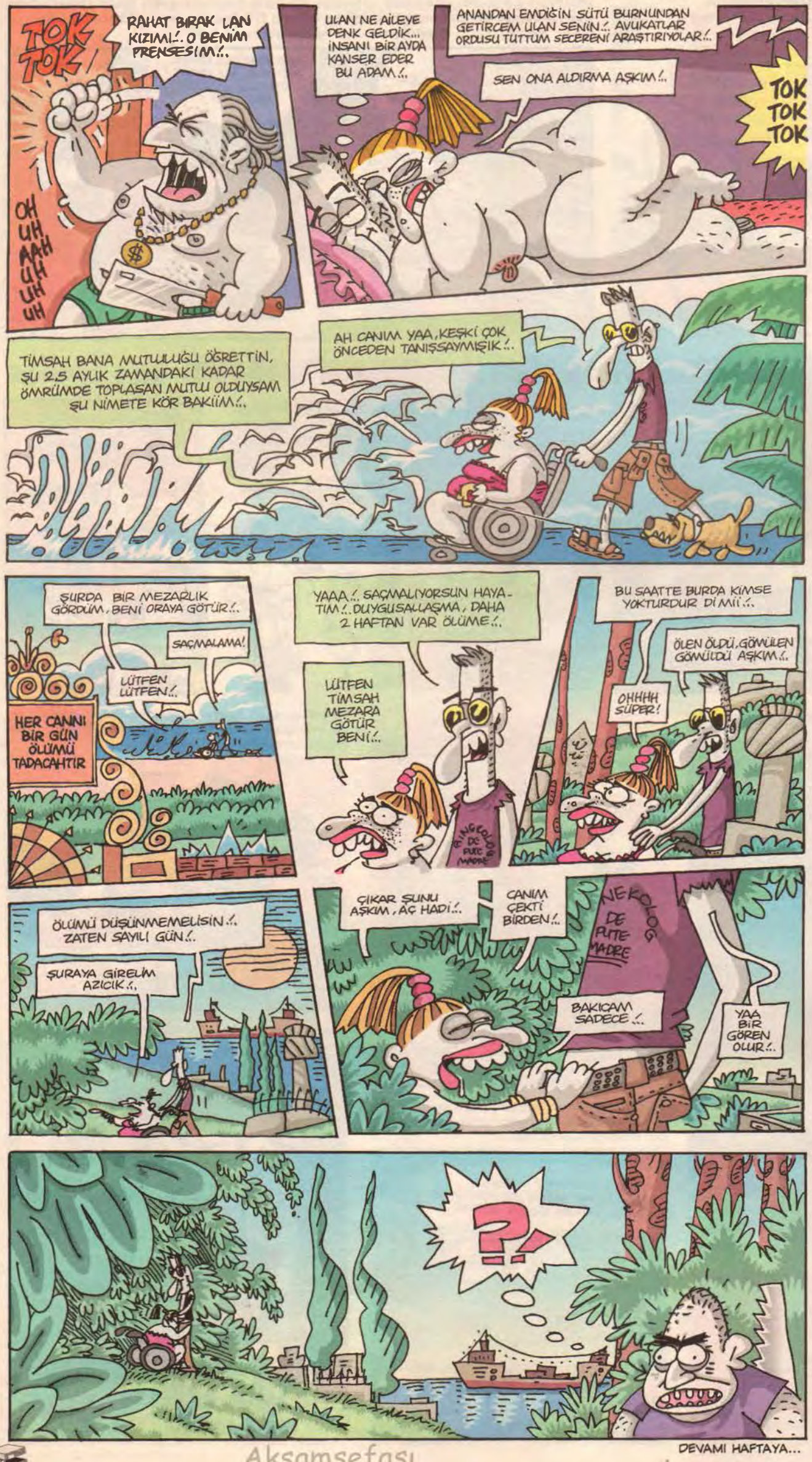

27 yıl sonra DEV-YOL davası bozuldu.

Akşamsefası

BAŞ TARAFI 2. SAYFADA

Aksaray
PAŞAOĞLU

İKONCANA ÇARPAN ZİHİN TEKNEMDEKİ SEKİZ KİŞİ DENİZE DÖKÜLDÜ

Bir kaç gün önce **Bodrum Türkbükü**'nde içimdeki sekiz kişiliğimle birlikte inanılmaz yüzerken, kişiliklerimden biri ayağa kalkıp dengesiz hareketler yapınca ana gövde alabora oldu ve ben içimde bulunan diğer yolcularla ben hep birlikte denize döküldük. Ben yüzeye çıkmaya çalışırken ayaklarıma birşeyler dolanınca baktım ve benim deniz gözlüğüm de var ve o anda bakınca paniğe kapılmamak elde değil. Binlerce denizanası gibi ikoncanlar denizin dibini **"inanılmaz yosunu"** gibi sarmış ve diplerdeki doğal hayatı onlar tehdit edince, ben help diye kıyıdaki İngiliz tatil köyünden yardım istedim ama ikoncanlar biçimli bacaklarıma sarılarak anafor gibi beni derinlere çekiyorlar. Neyseki son anda iskeleden birileri denize bir ikoncan atınca ona tutunarak canımı kurtardım. Fakat içimdeki kişiliklerden bazılarının ikoncanlara dolanarak dibi boylamaları beni en az otuz saniye üzdü.

EDİRNE VE ESKİŞEHİR'DE HARİKA OLAYLAR OLUYOR

Ben orada ikoncanlar arasında debelenirken bakınız Türkiye'de çok güzel neler oluyordu. Önce **Edirne Büyükdöllük** köyünden gelen umut verici haberi söyleyeyim. bakınız orada 70 yaşındaki çiftçi **Enver Bozdoğan**, sabah erkenden biçmek için gittiği 80 dönümlük tarlasında sadece üç beş başak bulabildi. 20 bin lira değerindeki 40 ton buğday, **hırsızlar tarafından bir gecede biçilerek çalınmıştı.** Ama asıl güzel olanı, tarlanın yerinde duruyor olmasıydı. Sadece ürün götürülmüştü. Dünya ajansları, fırsatlar ve ilklerin ülkesi Türkiye'de yaşanan bu müthiş olayı duyururlarken basınız **Eskişehir**'in **Memik** köyünde ne yaşanıyordu. Kimliği belirsiz iki kişi, çoban **Şenol K.**'yı bıçaklayarak hayvanlarını çalmaya çalışıyorlar ama bunu başaramıyorlardı. Bunları niçin anlatıyorum? **Türkiye'de şehirlerde yaşanan hırsızlık vak'aları inanılmaz azalıyor.** İşçi memur evlerinden ümidi kesen hırsızlar yavaş yavaş dağlara bayırlara yayılıyor. **Şehirli Türk insanı inanılmaz rahatlıyor.**

Behiç Pek

TARİHİN İLK GÜNÜNDEN BERİ

Nihat Genç

Önce şunu bilelim, Filistin İsrail toprağı değil işgaldir ve elli yıl havadan karadan bombalarla akıl almaz gaddarlıkla sivil halkı yok ediyorlar.

Çeçenistan Rusya toprağı değil işgaldir ve son on yılda iki ayrı savaşta dört yüz bin üstünde sivil Rus uçaklarıyla katledildi.

Doğu Türkistan Çin toprağı değil işgaldir ve dünyanın gözleri önünde vahşi bir soykırım uygulamakta. Sizlerse öz toprağınızda diyelim asfalta mayın yerleştiren teröristlere 'uyum yasaları' gereğince kimlik soramıyorsun. sorarsan Avrupa ayağa kalkıp bas bas bağırıyor, seni aşağılıyor, faşist, barbar yakıştırmalar yapıp, bir an önce insan haklarına riayet etmemiz direktiflerini sıralıyor.

Ve hem Rusya hem Çin hem İsrail katliam bölgelerine asla 'gazeteci' sokmaz ve asla Birleşmiş Milletler vb. kurumları, kararları dinlemez..

Barzani, son yedi yıl içinde maksatlı bir şekilde 'Kerkük'ü alacağım, Kerkük Kürt yurdudur' gibi durmaksızın savaş kışkırtıcılığı niyetli açıklamalarıyla tarihteki en yeni 'düşmanımız' sıfatına soyundu.

Kuzey Irak ve Irak ve hepsi aslında binlerce yıllık dostumuz, kardeşimiz, ancak, Amerika'nın bölgeye girmesiyle bir efelik bir dayılık, niçin, eğer bir toprak parçasını devletleştirme niyetiniz varsa önce 'düşman' belirleyeceksiniz. Barzani Efendinin 'milli coşkusunu' ayaklandırmak için bizi hedef göstermesinin ötesinde bizi 'ensesine tokat atılacak' ağzının tadına layık görmesi, bizler için 'utanç verici'dir..

Çin'le tarihin ilk gününden beri 'savaş halindeyiz', Çin Seddi ortada, bizler 'Çin'i' çoktan unuttuk çünkü dünyaya açıldık, Avrupa kapılarına dayandık. En taze on günlük düşmanımız Barzani'nin bilmediği, birkaç siyasi fırsatı 'nimet' bildi..

Amerikan güçlerini görür görmez Türkiye'ye naralar savurmasıyla devlet kurulmaz, ne oldu, Amerika çekiliyor ve Araplar saldıracak, artık yeni müttefik lazım.

Ama en önemlisi, Kuzey Irak'ta büyüyen inşa edilen yeni şehirler var ve onlarca petrol şirketi yüz binlerce işçi çalıştırıyor, paralar akmaya başladı, şimdi 'huzur' lazım, birkaç saatlik bir top atışı bile petrol şirketlerini bu huzursuz ortamdan kaçırabilir ve inşa edilen yapılar yıkılabilir.

Evet, 'şehirleşme' böyle bir şeydir, şehir, barışı huzur için ister. Barzani'nin gelişen ülkesi var artık, Arap ya da Türkiye fark etmez, birkaç günlük çatışma bile Kuzey Irak'ı doğmadan öldürebilir ve petrol şirketleri kaçırabilir. Dağlarda vur kaç taktikleriyle efelik taslayabilir üç-beş dağlı aşiretle namınızı yürütebilirsiniz, ama şehre, yani düze inip şehir fabrika okul kurmaya başladığınızda, tarihin gerçekleri değişir ve siz de 'bölgesel istikrar' aramaya başlarsınız.

Türkiye Barzani'ye yardımcı olsun, orada güzel ve şenlikli şehirler kurmasına ve petrol şirketlerinin huzurunun kaçmaması için asla 'ortamı' alevlendirmesin, ancak, Araplar'ın Barzani'yle yakın bir gelecekteki büyük savaşına 'ortak' olmasın, hatta Arap Kürt hepsinin 'kardeşliği' için bir dış politika yürütsün, bölgenin istikrarı gibi 'stratejik amaçlı' değil, Türk, Kürt, Arap hepimizin 'kardeşliği' için, hepimizin kardeşliği Batı'yı durduracak tek güçtür.

Ancak Türkiye, bölgedeki bu acemi üç günlük aşiret liderlerine de bir şekilde attığı bu savaş naraları bu efelikleri, yanına Amerika'yı alır almaz yaptığı dayılıkları, ince bir diplomasi dilinin zerafet siyasetiyle 'haddini bildirsin'..Telafer'de yüzbinler öldürülürken Amerika'yla kolkola gülenler tarihten ders çıkartmak zorundadır.

Topraklarımızla 'uğraşmak' niyetindeki dost düşman önce şu tarihi iyi bilsin, Çinliler'le en çok bizler evlendik. Hintlilerle en çok biz evlendik. Farslarla en çok biz evlendik. Slavlarla (Ruslar, Sırplar ve hatta Polonyalılar) en çok biz evlendik. Araplarla en çok evlendik. Ermenilerle en çok biz evlendik. Rum'larla (Romalılarla) en çok biz evlendik. Hatta Hazar Devleti tarihini incelersek tüm Yahudi tarihinde, Yahudilerle en çok ve belki de sadece bizler evlendik. Yunanlılarla en çok biz evlendik. Bugün Cezayir'in denize bakan tepelerinde Çorumlu Tokatlı Yozgatlı yeniçeri dayılarının mezarları hala ziyaret edilebilir ve Moğolistan topraklarındaki 'anıtlarımız' hala ayakta.

Bizim İngiliz ve Fransız ve Amerikan işgalcilerinden farkımız şuydu, diyelim İngilizler Babür İmpa-

DEVAMI 12. SAYFADA

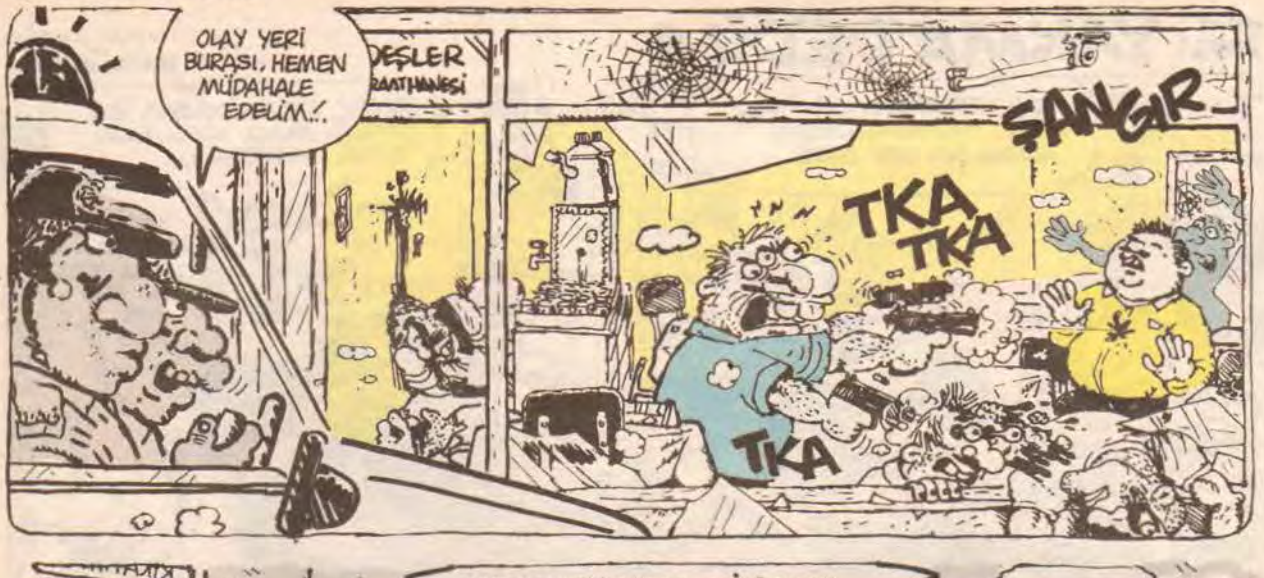
MİNİ ÖYKÜ: YAKMA DEDİM

TUNCAY AKGÜN
KEMAL ARASTAN

DEVAMI ARKA SAYFADA

5. SAYFADAN DEVAM

Akşamsefası

SIKIL

- Merhaba Sıkılhan Enes ben seni dördünc köprüyle alakalı arsa ticareti yapmak içün ara dım... Sohbed evlerinden ağabeyim Marifed Faysal Beşbin, o köprünün güzergahıyanan ilgi li bana bazı mühim bilgiler verdi... Dördünc Boğaz Köprüsü Küçcükcekmece ile Yeşilköy arasında yapılacakmış, "Oradaki arsalar kıy metlenecek yaa Enes, yatırım et, ticared yap dedi.

- Marifed Faysal Beşbin Ağabeyin fena yemi seni. Dediğin iki semt de Avrupa Yakası'nda köprü nereye?

- Üçüncü demiyorum yalnız, oraları kapar kaptı. Dördüncü köprü yoluyla ticared edice biz.. Tamam, şimdilik Küççükcekmece ile Yeşil köv aynı yakada amma sonrası belli miolur Belki bundan yirmi sene sonra Anadolu Yaka sı'nda TOKİ Yeşilköv Blogları deye yeni bi semt olacak. Netekim Marifed Faysal Beşbi Ağabey, rüyasında durumu aynen böyle gör müş. Kendisi vaktiyle Kabataş- Taksim Finikü

ler Sisteminin de yerini rüyasında görmüş, soh bet evlerinden arkadaşım Kâmuran'a olay yeri ne yakın bir büfe ruhsatı almasını tavsiyye et miş idi.

- Bu ne ulu bir kişidir ki, rüyasında finiküler köprü ayağı ve ticared görür...

- Gel seninle de sohbet etsin. Her sohbetinde büfe ruhsatı alınacak yerler, kıymetlenecek araziler felan söyler kendileri. Misal; yeşil ser mayenin Güler Sabancı'sı Behiye Büşra Uhrel Hanım bu sayede bir çok kıymetli yatırımlar et miş, marked zincirleri kurmuştur. Haftasonu bu marketlerde beş kiloluk rivyera zeytinyağ 23.95 tir.

- Rüyamda 22.90'a gördüm ben.

- O vakıt o yağlardan yedi teneke al benim içün. Bak gördün mü sohbet neticesinde 23.9 eksi 22.90 eşittir 1.05 bunu da yedi misli ile çar parsak yekün, yani totalde 7.35 kâr etmiş ol dum. Sohbet böyle de kısmetli bir hadise.

- Peki bişey sorucam: Sen bizzat bir rüya ola bilir misin Enes?

- Bu alem rüya alemi değil mi zaten Sıkılhan Bir kerresinde ünlü tacirlerden Ebu Hüveyy ettiği ticaredtten cem'an yedi deve yüküyl para kazanmış. Bunun üzerine çevre esnaftz Haset Bin Dürzü Bin Veled "Oha çarşıyı toptan götürseydin" demiş. Ebu Hüveyye ise hafifc gülümseyerek kendisine dönmüş ve demiş k "Ben yedi deve varlık hayal etdim, varlık ka zandım. Sen ise yedi deve hasetlik eder, yed deve yüküyle fenalık kazanırsın. Ürün çeşitlili

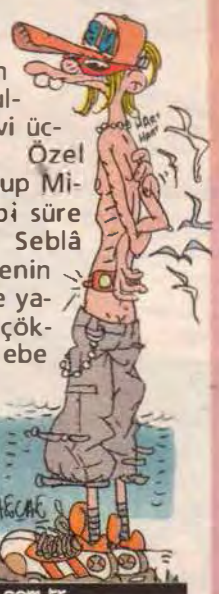
HAN

ATİLLA ATALAY

gi, arge ve pazarlama stratejilerine önem ver ondan sonra kâr maksimi-asyonunu düşün" demiş. Ticared, oh ticared... Alo... Alo, kapadın mı ene Sıkılhan. Anca kapa sen zaten, ersem iki koyun güdemez bir deve süremez, bir dörtçeker kara cip alıp üksek duvarlı bir sayfiye villa edine-nez, yavrularını ticaredin beşiği Amarika'ya tahsile gönderemezsin... Kapa, anca kapa sen... Alov, ticared, lov...

- Alo Sıkılhan, evet... annen ben. Seni güneyin incisi Oceanhill Spa Resort Hotel'in skelesinden arıyorum yavrum. Deniz mutedil dalgalı, rüzgar güneyden üç ila beş şiddetinde orta kuvvette esiyor. Şu an iskelede iki ikonkan bir üstsüz rus turist var, şemsiye 5 Euro, şenzong 5 euro.su 2, minealwasser 5 euro Akşam bize kılıçbağı diye soktukları yemek net olarak köpek balığıydı, odamızın kliması okuş tırmanan 83 model kamyon gibi bağırıyo. Dün Rus turistin biri koridorda sigara içerken yangın alarmını çalıştırdı, bizim kat sabaha kadar öttü. Baban masaj salonunda sırasını kapan Sabih Acur adlı bir damla kavga etti. Sabih Acur burda arsa ofisi işletiyomuş baban daha sonra onunla arkadaş oldu beraberce deniz kıyısında iki dönüm arsa bakmaya gittiler. Ben de Sabih Acur'un hanımı Seblâ Acur'la arkadaş oldum. Seblâ bana otelin manyetik kartını bozmayı öğretti. Çantasından çıkardığı dev bir atnalı mıknatısı karta yapıştırıp manyetiğini bozduk. Şimdi yiyip içtiklerimiz otelin bize verdiği karta işlemiyomuş. Yalnız kapı da kartla açıldığı ve kartı bozduğumuz için balkondan Seblâların odaya çıkıp onların odasındaki kirli çamaşır kanalından üst kata bizim odaya tırmanıyoruz. Dün gece Seblâ kart bozmakta kullandığı dev atnalı mıknatısı yanlışlıkla odanın mini bar buzdolabına yapıştırdı, mıknatısı dolaptan ayırmaya çalışırken dolap kapağı koptu ben dengemi kaybetip düşünce kafamı şifonyere vurdum. Daha sonra balkondan atlayıp acile gittik ve benim kaşıma dikiş attırdık. Mıknatısla çok oynayınca benim kredi kartımın manyetiği de bozulmuş. O yüzden tedavi ücretini ödeyemeyip Özel North Hospital Guorup Minoza Hastanesi'de bi süre rehin kaldık. Ama Seblâ mıknatısını hastanenin bilgi işlem merkezine yapıştırınca sistemleri çöktü, ben kayıtlarında ebe personel olarak gözükmeye başladım, durumdan kararlanıp hastaneden ayrıldık... Eee, sen naaptın evde?

skihan@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

UNİTED KOLPA
KESİNLİKLE ÇIKTI! KİTAPÇILARDA!
GÖNÜL İSTİYORKİ KİTAPÇILARDAN : HEPSİNİ BEN ALAYIM, KAPINIZA BIRAKAYIM, ZİL-LERE ÇALIP KAÇAYIM!.
AHMET YILMAZ

GÖREVİMİZ TEHLİKE

MİNİ ÖYKÜ: ALETLİ BEYİN JİMNASTİĞİ

DELİ $ERVET

behicpekmail@gmail.com

Behiç Pek

Sahin hocem, bahçada kovaladım. Hızlıpati yapıp tuttum. Hem kaldı hem gitti. Kendi yakalandı, ayakları evine kaçtı.
Yattara Valli: Yavrucuğum, sürüngel tutmuşun gen. Kenterkele. Kendi gider ardı kalır.

Deyerli Valli, devamlı uçak geleyor, kaçayorum geleyor. Hep geleyor gene kaçayorum.
Yattara Valli: Yavrucuğum aptalişkom. Kaçma. Vantiroter sepserin. Yayıl..

ANLAŞAMIYORLAR! CÜREK İLE DUMRUL

DEV ROMAN

Aynil, yürek delici ok kirpiklerini kırpıştırarak-tan sordu: Aynil: "Üç beş yıl evlisiniz birbirini kimin ileydin?" Veysel: "Nerde?" Aynil: "Bakıyorum beylmiz anlamazdan geliyor." Veysel: "Soru, anlardan gelinecek gibi deyil." Aynil: "Bir sarışınla görüldüğün Yenikapı'da." Veysel: "Var mı ispatı?" Aynil: "Çekindiyin'iz foto elimde!." Veysel: "Bu sensin. O zaman saçın sarıydı." Aynil: "An sizerkeler! Her durumda verilecek bir cevabınız vardır."

LAZ KAPİTAL

Binmişik bir kapitalist salıncağa. Bir Friedman sallayi, bir Keynes.

Netceğuk Hasan sevinç içinde Yali Kiraathanesi'ne girdi. "Laz Marks Emichau Keynes ve Friedman kimdur? Yoksa Tirabizonsipor 2 tane yabanci futbolci mi tiransifer etti?" dedi.

Hee dedum, Friedman ve Keynes yabanci futbolcidur ama Fener'de oynayiler. Yaklaşuk 80 yildur da kalemuze golleri atayiler.

Anlamadi tabi... Otur eviadum dedum, anlatayim...

Bunlarun adi Milton Friedman ve John Maynard Keynes'tur. Hau bet muncu kapitalizum, cöti sıkıştukça bu iki adamdan birinun deduğuni yapar.

Bu adamlardan Keynes olani, aşiri - üretum bunalumi karşusinda devletun ekonomiye mudahale etmesini, eksuk tuketimi arturici onlemler almasini ister. Tüketicilerin alum gücini arturmak, bu ürunlerun satilabilmesi içun tek yoldur, der.

Aşiri üretum nedu diyeceksun sen şimdi? Anlatayim?

Bizum Patapat Süleyman'i düşun. Bu eşek yahnisi çok para kazanmak içun r yapayi, her gün tonlarca hamsi yakalayi.

Tamam, hamsi severuk, sabah kahvaltisinde bile hamsi yiyebiluruk ama, bir yre kadar daa!..

Peçi gözini para hırsi bürumiş olan Patapat Süleyman ne yapar, giderek daha çok hamsi tutmağa ve satmağa çalişur.

E bizum uşaklarda para kalmayinca ne olayi? Hamsi satilamayi ve elde kalayi.

Burayi eyi dinleyun uşaklar; tüm kapitalist ekonomik bunalumlar, kapitalizmun ırsi hastaluği olan aşiri – üretumden doğar. Hamsi üretiminun, hamsi satilarindan daha fazla olduği, (arzun talebi aştuği) uretilmiş mallarun satilamadubir durumda Patapat Süleyman ve kapitalizum bunaluma girer.

İşte şimdi anladun mi niçun futbol takumlarinun sahaya ellerinde "Kriz varşçare de var" pankartiyla çiktuklarini?

"Eve kapanma pazara çik, alişveriş yap. Al sağa 500 liraluk çek..."

Bütun bunlar bizum kırpıkbıyikli 10 vatluk ampulun değil, Keynes'un fikridur.

Keynes'un deduklerini yaptuk... Ne oldi? Elinun köri oldi.

Devletun ekonomiye mudahalesi, piyasalardaki fiyat / para dengesini bozdu. Metalarun toplam değerinun çok üstünde bir para dolaşuma çıkti. Bu karşuluksuz paralar, fiyatlarun yukselmesine, enflasyonun artmasina neden oldi.

Devletun ekonomiye müdahale etme politikalari zortlayinca, emperyalist – kapitalizum dünya halklarina sunduği '40 satir mi 40 katir mi' menüsünden bu sefer 40 katiri seçer.

Hooop, gelsun Friedmanci sıkı para politikasi.

Şimdi kapitalist salincağı Friedman sallayacak. Sora tekrar Keynes...

Bi Fenerun, bi Cimbomun şampiyon olmasi üzerine kuruli Süpper Lige benzer.

Emperyalistler bu menüyü Türk halkina yedurmak içun önce uşaklarina (paknuz: bizum çocuklar becerdi) darbe yapturdi, sonra da aşçi Turgut'i yolladilar.

Diş borçlari öde da nasil ödersan öde. Artuk 80 yilluk varluklaruni mi satarsun minare gölgesi mi ihraç edersun, yoksa vatandaşun altun dişini mi sökersun... Orasi karişmayiruk, dediler.

Ziftli Şütlaç

Akşamsefası

lazmarks@gmail.com

Laz Marks Emice

Yılmaz Okumuş

Turgut – Tansu – Tayyip, (3 T Dönemi deyiruk) Keynes'lan, Frieman salincağı arasinda sallanup durduğumuz berbat bir dönemdur. Bunlar kendilerini başbakan zannederler ama, aslinda görevleri, ya Keynes'i ya da Friedman'i ayata geçurmektur.

Efendum, hau küçucuk uşaklarun, bebelerun oyincaklari vardur. Hani pilastikten kare, yildiz, elips, yuvarlak şekiller vardur ve bunlarkaidenun üzerinde bulinan kare, yildiz, elips ve yuvarlaklarun içine sokmağa çalişurlar.

Küçucuk bebe işte, ne etsun, bazen bir kareyi yuvarlağun içine sokmağa çalişur. Girmedukçe da sinirlenur. Bebemuz deneye yanila oğriyi bulacak... Ama insanevladi hala ebesinun yuvarlağina kare sokmağa çalişan bu şerefsuz kapitalizumde niçun direteyi?

Ula girmeyi işte da...

Kriz üstine kriz.

Binmişik bir kapitalist salincağa, bir Friedman sallayi, bir Keynes...

Ula midemuz bulandi daaa!..

Ilımli emperyalizum

Bizum Anti - Dursing burjuvaziye ve emperyalist kapitalizume kirmizi kurdela takmakta çok bonkördur. Hiçbir firsati kaçurmaz.

Akli sira Barak Obama güzellemesi yapacak.

Ne etsun uşak, yikama ve yalama medyasindaki yayuk ağizlilardan etkileneyi tabi...

"Laz Marks Emice, aha bak Corç Buş'tan sonra Amarika'nun politikalari değişti. Obama geldukten sonra daha bi güleryüzli oldi." dedi.

Ula evladum, oligarşi maçi bağladiysa cötuni yirtsan fayda etmez daaa!..

Ha Sadik Leda, ha Ahmet Yakar, ha Bulent Yavuk, ha Cem Papiya.

Ha Cimi Kartir, ha Ronald Regan, ha Corç Puş, ha Barak Obama...

Hepsi ayni pokun soyidur.

Aha Honduras. Aha Çüba'ya uygulanan ambargo. Bir şey değişti mi?

Aha iran.. Buş'tan farki nedur? Mahallenun illallah deduği ayyaşlar gibi nara atup kapiya dayanmayi, gündüz bir kenarda tehdit edeyi.

Amarika Ordusi (USA) da ekonomisi gibidur. Bir Friedmanci takiur, bir Keynesçi.

Bir ebesinun Vietnam'ini görür, bir geri çekilup taşeron tutar.

İdris uşağum, Amarika'unn yaptuği, bizum koloti kafali işadamlarumuzun, sendikayi yok etmak içun işleri taşerona vermesi gibi bir şeydur.

Silahi verup, kendi halkina tetiği çekturmekte, bir Sicilya mafyasi kadar deneyimlidurler.

Merak etma, haoyle 2-3 sene geçsun, Barak Obama'nun rengi da rahmetli Maykil Ceksun gibi açilur.

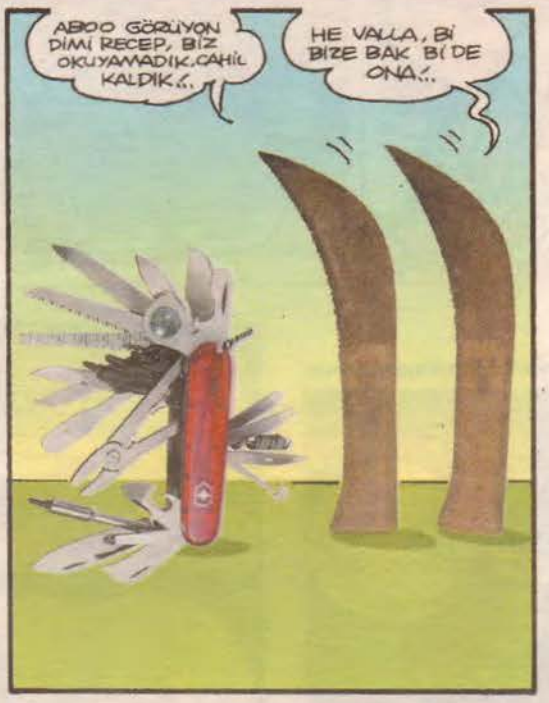
Insanun ruhi beyaz sömurgeci gibi olmaya görsun.

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

GÖKHAN DABAK

Akşamsefası

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

ERDENER ABİ

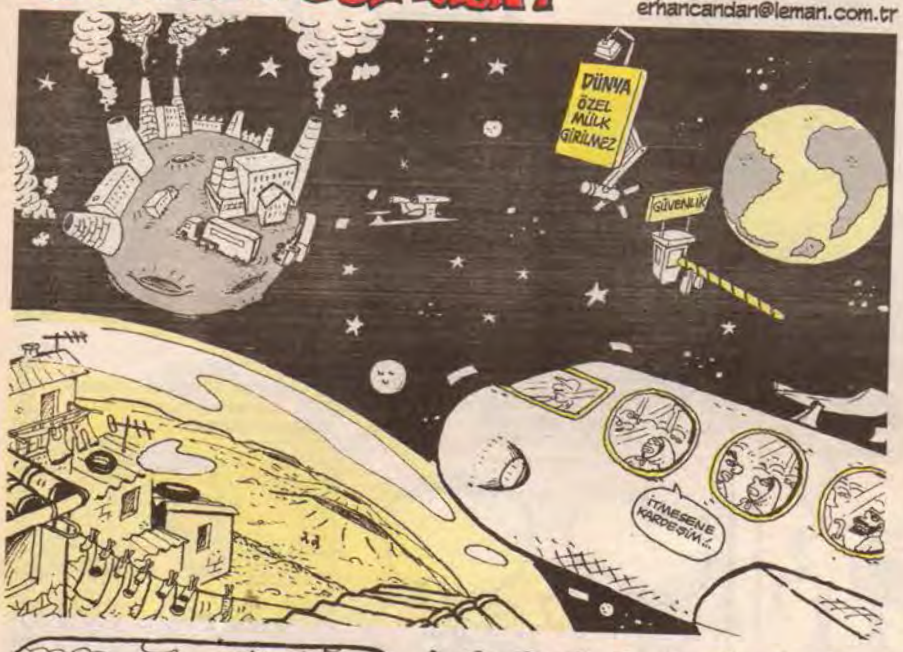

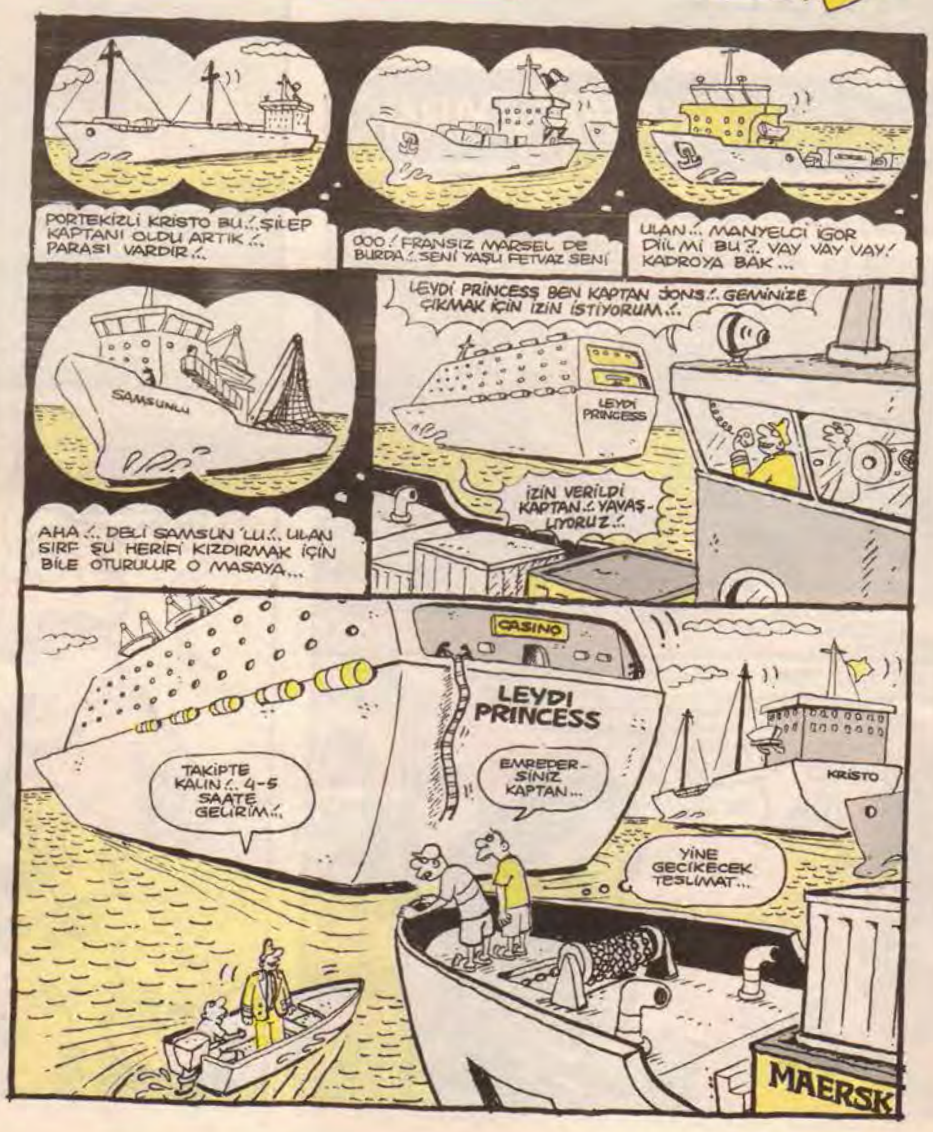
Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

Akşamsefası

dumur@leman.com.tr

Gülü Gözleri

GÜNERİ İÇOĞLU

PORTEKİZ'İN EN GÜNEY UCUNU CABO DE SAO VİCENTE BURNUNU DÖNDÜK... PORTİMAO KIYILARINDAN GELEN HOŞ BİR KOKU YAYILIYOR DENİZE, KIYIYA ÇIKINCA ANLIYORUM Kİ, KURUMUŞ OTLARIN KOKUSU İTRİYAT OLMUŞ BURAM BURAM KOKUYOR... ROTA ARTIK CEBELİTARIK BOĞAZI'NA DÖNDÜ, GELİYORUZ AKDENİZ!... GÜZELLER GÜZELİ ENDÜLÜS'ÜN CADİZ ŞEHRİNE YAKLAŞIYORUZ...

SİESTA HARİÇ HER AN CIVIL CIVIL BİR BELDE OLAN CADİZ'İN KARŞISINDAKİ SANTA MARİA'YA DEMİRLİYORUZ... BU ARADA KAPTAN GECE GÜNDÜZ ÖYLE HIZLI GİDİYOR Kİ, ÜLKENİN BİRİ BİTİYOR BİRİ BAŞLIYOR. DİLLER BİRBİRİNE GİRİYOR...

SABAH UYANDIĞINDA VIY'MI DİYECEN, Sİ'Mİ?, DAKOR'MU DAKSİ'Mİ DİYECEN BİRBİRİNE KARIŞIYOR BİR ÖNCEKİ LİSAN...

VIY VIY, Sİ YANİ SİNYORİTA, DAKSİ, DAKOR VIY HALİME VIY... OBRİGADO, GRACİAS...

NİHAYET BU ŞİRİN SANTA MARİA'DA BERBERDE TRAŞ OLDUM, PİKENİO, GRANDE DERKEN DERKEN KUŞA DÖNDÜM... BİLMEDİĞİN DİLDE TRAŞ OLURSAN BÖYLE OLUR İŞTE...

ÖNLER GRANDE ARKALAR PİKENİO, ESTA BUENO... ANAM KUŞA DÖNDÜM, GİLİPOCAS!... HODE!...

TAPAS TRAŞOS

KE PASA AMİGO?...

ENDÜLÜS'TE DALGALARLA RAKS, CADİZ... ENDÜLÜS'ÜN ILIK RÜZGARLI GÜZEL ŞEHRİ...DOĞU'DAN GELEN LEVANTE RÜZGARLARI NE DE SICAK OKŞUYOR YÜZÜMÜ...

AŞKIN İKAMETGAHINDAN BİRİ DE CADİZ OLSA GEREK... MUAZZAM MİMARİSİ İLGİNÇ ÖZELLİKLERLE BEZENMİŞ... UZUN DAR SOKAKLARIN GİRİŞLERİNDEKİ EVLERİN TABAN KÖŞELERİNİ KAPLAYAN ŞU SÜSLÜ DÖKÜM DEMİRLER NE HOŞ DİR Mİ?... HERHALDE ARABALAR KÖŞE TAŞLARINI YIPRATMASIN DİYE BULUNMUŞTUR BU MÜCEVHERAT...

Ultramarinos EL CARMEN

EN ÇOK HOŞUMA GİDENLERDEN BİRİ DE; BÖYLE BİNANIN İKİ KÖŞESİNİ DE KAPSAYAN DÜKKAN TABELALARI... ÇOK ŞİRİN HEM DE DAHA ÇOK DİKKAT ÇEKİYOR...

PEK TABİİ Kİ, BENCE HİÇBİR MİMARİ ÖZELLİK ADİZ'İN EN BARİZ, BİRİN İL ÖZELLİĞİNİ BASTIRMAYA YETMEZ... KADIN DEMEKTİR ADİZ... DAR VE SERİN SOKAKLAR SALINA SALINA YÜRÜYEN BİRBİRİNDEN GÜZEL KADINLARLA DOLU DOPDOLU... SAYFADA BERBER VE KENDİM HARİÇ HİÇ ERKEK ÇİZMEDİM YANLIŞ ANLAMAYIN BENİ AMA CADİZ BÖYLE BİR YER İNANIN... DOĞAL OLARAK DA AYRILASI GELMİYOR İNSANIN BU ŞEHİRDEN...

EEE VAKİT GELDİ, MAALESEF GİTMEK ZORUNDAYIZ, ROTAMIZ ÇOK UZUN, ÖNÜMÜZDE MİLLER VAR... İŞTE EN ZORU DA BU... TAM YEKVÜCUT OLURKEN ŞEHİRDEN AYRILMAK... ACELECİ KAPTAN DEMİR ALMAK İÇİN BENİ BEKLİYOR LİMANDA...

BU İSPANYA ŞEHİRLERİNİN HEPSİNİN, ENVAİ ÇEŞİT DENİZ ÜRÜNÜNÜN SATILDIĞI BİR TANE BÜYÜK BALIK PAZARI VAR, BANA SORARSANIZ BÜTÜN ENERJİ, BÜTÜN BÜYÜ BURDA DÖNÜYOR, ŞEHİRLERİN AFRODİZYAK BATARYASI BURASI...

AKSİ KAPTAN PANAYOT'A GÖRE HER ŞEHİR VE HER İNSAN AYNI, SEVMİYOR DURMAYI... BİR SONRAKİ LİMANDA, CEBELİTARIK BOĞAZI'NDA YİNE BAŞKA BİR DİL KONUŞULACAK, ÇÜNKÜ AKDENİZ'İN GİRİŞİ CEBELİTARIK BİR İNGİLİZ KOLONİSİ VE UNİTED KİNGDOM'A AİT... LİSANLARIN EN HOŞU DA İSPANYOLCA GİBİ GELİYOR BANA...

Akşamsefası

5. SAYFADAN DEVAM

TARİHİN İLK GÜNÜNDEN

ratorluğu'nu yıkıp Hindistan'ı ele geçirdiler ve yüz yıl sonra Gandhi'nin direnişiyle ülkeyi terk ettiler, terk ettiklerinde subaylarını ve birliklerini alıp döndüler. Bizler yaşadığımız toprakların sadece 'işgalci askerleri' olmadık, o ülkelerde evlendik, diyelim bugün Hindistan'da Pakistan ve Bengaldeş'in ayrılmasına rağmen ikiyüz milyon Müslüman yaşamakta, diyelim Balkanlar'ı terk ettiğimizde orada evlendiğimiz, aileler kurduğumuz milyonlarca insan kaldı, işte Bosna örneği. Bugün Kırım'dan Yemen Dağları'na kadar Kuzey Afrika kıyılarına kadar canlı canlı yaşıyoruz, yani savaş kaybedip askerlerimizi çekmekle İngiliz ve Fransız askerleri gibi yuvamıza dönmüş olamıyoruz, yuvamız oralarda hala tütüyor. (Bu durum bugünkü siyaset biliminin fetih ve işgal kavramlarının anlamının sorgulanmasını da aydınlatır..)

Afrika'da dört yüz koloni kuran sömürgeciler tek bir Afrikalı'yla evlenmeden geri döndüler, çünkü üstün ırk, çünkü efendiydiler. Yani, İngiltere, Fransa, Amerika girdiği her ülkeden geri çekildiğinde geri çekilmiş oluyor, biz ise o ülkenin kültürü gelenekleri ve aileleriyle bütünleştiğimiz için bir parçamız orada kalıyor.(Batı için bunun tek istisnası Latin Amerika'dır, Latin Amerika'yı işgal edenler yanlarında kadın götürmemişti ve mecburen yerlilerle evlendiler, bu durum Latin Amerika'da 'siyah ırk düşmanlığının yaşanmamasıyla çok güzel ve batı için istisnai bir örnek oldu..)

Tarihin ilk gününden beri dünyanın en büyük meydan savaşlarında varız, Atilla Avrupa'ya indiğinde Avrupa'da İspanyol, Fransız, Almanya, İngiliz diye ne bir devlet ne bir millet vardı. Ukrayna'da Altınordu Devleti kurulduğunda Ruslar ne millet ne devlet olarak ortalıklarda hiç yoktu.. Küçük Rus prensllikleri Kazakları yanlarına alması ve Tatarlar'ı asimile etmesi ve asıl, önce Korkunç İvan, sonra Büyük Petro ve en sonra Katerina'yla değil Karadeniz kıyılarını Orta Asya'yı ele geçirmesi 16. asırdan sonradır.

Karadeniz'in tümünü tarihte ilk kez bizler 'gölümüz' haline getirdik. Tuna, Dinyeper, Dinyester, Don, Volga, Kızılırmak bize aktı, Kızıldeniz, Arap yarımadasında Yemen, Aden'le tümünü yüzyıllarca yönettik. Alaaddin Keykubat Antalya'yı aldığında ilk işi Sinop'la Antalya arası ticari yolları açmaktı, Kanuni Özdemir Paşa'yla Aden'i aldığında en büyük derdi Kırım'dan Kızıldeniz'e 'dünya ticaret yollarına' hükmetmekti. Osmanlı Basra'yı almadan orada yoksul bedeviler yaşıyordu, sıcak çöl rüzgarları geldiğinde vücutlarını deniz suyuna gömüp korunan, Osmanlı Basra'yı tarihin en şenlikli en hareketli şehri haline getirdi, Fırat üzerinde gidip gelen kayıkların sayısı 'milyonlarla' ölçülüyordu.

Kahire Afrika'nın özeti ve toplamıydı, bin çeşit renk yaşıyordu, Türk ve Çerkes yönetimindeki Memluklu Devleti ve sonra Yavuz'un almasıyla Mısırlılar kölelerini bilindiği üzere Afrika'dan değil Karadeniz'den taşıyordu ve tarihin ilk 'beyaz köle' ticaretini yapıyorlardı. Ve beyaz kölelik Batılılar'a bu toprakların ırk, renk, cins ayrımını hiç bilmediği yüzlerce yıl sonra öğretti.

İspanya ve Fransa sahilleri hariç ama Malta'yı alarak ve Adriyatik'i kontrol eden bir Akdeniz imparatorluğu'nun ikiyüzyıl yönettik. Osmanlı yönetiminde Karadeniz hiç 'korsanlık' vakasıyla karşılaşmadı ve Akdeniz'de Osmanlı'yla baş edemeyenler 'onlar denizci değil korsan' yalanıyla utanmadan bugün düzeltmeye çalıştıkları uydurma tarih yazdılar. Önce inebahtı sonra Viyana yenilgimiz Avrupa'ya güven verdi ve bugünkü Avrupa Birliği'nin başlangıç noktası tarihin dönüşüm anı oldular.

Ve 1461'de Trabzon'un alınmasıyla ikibin yıl yaşayan tarihin gelmiş geçmiş en büyük imparatorluğu Roma, Trabzon Ayasofya Camii'nde son buldu.

Bütün bu uçsuz bucaksız coğrafyalarla siyasi kültürel ilişkilerimiz binlerce yıl bizleri tüm dünyayla karıştırdı. DÜNYA TARİHİNDE BİZDEN ÇOK KARIŞAN BAŞKALARIYLA BİZDEN ÇOK EVLENEN olmadı. Bu yüzden Afganistan'da patlayan her silah canımızı yakar, çünkü biz Hindistan Pakistan İran, Afganistan hepsinde İngiliz Fransızlar gibi 'işgalci' değil o topraklarla 'aile' olduk. Osmanlı'nın parçalanmasıyla ortalıkta siyasi ve iktisadi olarak çaresiz bir çok ülke Batı'nın ağzının sularını hala akıtıyor, Irak, Afganistan, Bosna, Çeçenistan, hepsi Batı'nın 'lokmaları' oldular, çünkü, bu ülkeleri koruyacak 'büyük aile' dağılmıştı. Ve sonra dediler ki, 'uluslar arası hukuk inşa ettik, insan hakları kurumları inşa ettik', bunlar sizi korur, bugün anladık ki, bu 'evrensel kurumlar' eski zamanların düşman gözetleyen savunma kaleleri gibi bugünkü Batı'nın sömürge şatoları..

Oysa bizler 'yabancı' kelimesini bilmeyiz, 'misafir' biliriz. Düşünün, sadece tarihimizin en yoksul en çaresiz son otuz yılımızda ülkemize gelenleri... Sadece Bosna'dan kaç yüz bin kişi geldi ve bize yeniden karıştı. İran devrimiyle ülkemize milyonlarca insan geldi ve bize karıştı. Saddam rejiminden kaçıp gelenler şimdi bizimle aile oldu okullarımızda hoca oldu. Bulgaristan kaçıp gelenlerin haddi hesabı yok, Çeçenistan ve Kafkasya'daki çatışmalardan yüz binlerce insan geldi. Hafız Esad'ın Suriye'de Müslümanlara yaptığı mesela Hama'yı yakıp yıkmasıyla ülkemize on binlerce insan kaçıp geldi. Ve 70'li yıllarda Beyrut iç savaşından kaçıp gelenler bugün hepimizden daha çok bu toprağın evlatları anneleri olarak içimizde yaşıyorlar.. Ve kaçıp gelenlere 'mülteci' demedik, Avrupalılar gibi 'istatistik' tutmadık. Kültürleri gelenekleri aileleri bizlere o kadar çok benziyordu ki bizimle tek bir aileymiş gibi bizi büyüten bizi gururlandıran öz kardeşlerimiz oldular. bir çoğu gitti bir çoğu döndü ama büyük çoğunluk çaktırmadan bize karıştı, şimdi, her okulda her sokakta onlarla oturuyor konuşuyor selamlaşıyor kız alıyor ya da siyasi tartışmalar yapıyorsunuz..

Kim gelirse gelsin hepsi bizim, hepsi bu toprakların çocukları, bu toprağın doğusu batısı yoktur, bu toprağın lazı Çerkes'i gibi 'etnik' ayrımı yoktur. Toprağımızın güzel mi güzel bir kaderidir bu, etrafından topluyor, tarihten topluyor, Asya'dan topluyor, Orta-Doğu'dan topluyor. Biz 'başkası' bilmeyiz, biz 'öteki' bilmeyiz, işte iki bin yıl önce çıktığımız topraklarda insanlarımız öldürülüyor bizler burada sabah akşam kederden deliye dönüp hüngür ağlıyoruz, tahminim çoğu kaçıp buraya gelecek.. Başka nereye gidecek? Bu topraklarda 'toplanıyoruz', Anadolu çınarlarının altında bizi bir araya getiren yeni bir 'tarihi toplanma' sürecine girdik..

Güçsüz olduğumuz için kardeşlerimizi Çeçenistan'da Bosna'da Doğu Türkistan'da Irak'ta Gazze'de sabah akşam uçaktan bombalarla tanklarla gazlarla öldürüyorlar ve kaçıp Anadolu'da toplanıyoruz.

Toplamasak rahat edemeyiz, toplamasak çoğalamayız, toplamasak ya da gelmezlerse biz burada tek başımıza yapamayız.. Anadolu tarihin en büyük çınar ağacı, altında binlerce yıldır toplanıyoruz. Yaylalarında şehirlerinde köylerinde toplanıyoruz.

Asla unutmayın, toprağımızın 'cazibe merkezi' olmasının en büyük sebebi hür ve bağımsız bir ülke olmasıdır. Bu topraklar 'esaret' bilmez, binlerce yıldır tek bir gün 'esir' olmadık, biz Cumhuriyet'i inşa ettiğimiz günden beri 'yurtta sulh dünyada sulh' diyen bir siyasete inandık ama işte 'dünyadaki sulh'u da görüyorsunuz..

Bu topraklarda bir bayrak dalgalandırıyorsak, bu bayrak sadece toprağı-

PANTOLON METİNFİDAN

BERİ mizin bağımsızlık bayrağı değil, işte bu büyük toplanmayı bu büyük çağrının bayrağıdır. Moğolistan'dan Cezayir'e ne çok ayyıldızlı bayrak var, düşünün, bunları asla 'milliyetçi' bir duyguyla söylemiyoruz, bu bizim 'kaderimizdir', coğrafyaların tarihin alnımıza çizdiği acılı zehir dolu bir kader, bu 'kaderi' hiçe sayıp kaçamayız, aile sevgisi kültür gelenek bağları, 'milliyetçi' değil 'doğuştan' 'kudretten' alnımıza yazılmış 'sevgi'nin öz mü öz halidir, milliyetçi ırkçılığı ise insanlığın başına bela eden Batı'nın Avrupa'nın ta kendisidir.

Topraklarımızda beylik kavgası, siyasi kavga, aşiret kavgası, yayla kavgası, yurtluk kavgası oldu, bunları anlarım, ama bu topraklar 'etnik kavga' bilmez.

Son yirmi yıldır Avrupa çıkışlı fikirler ve onların Türkiye'deki adamları bizlere 'kimlik' siyaseti adı altında 'etnik kavga' öğretmeye çalışıyorlar. Anası Kürt babası Arap gelini Türk bir ailede 'etnik kavga' nasıl olur, siyasetin dilini Avrupa'dan öğrenenlerin hastalığı etnik siyaset.

Güneydoğu'da gördünüz işte, 'bilmediğimiz bir duygudur', bizi 'etnik çatışmaya' sürüklemek istiyorsunuz, ama tarihimizin kodlarında insanımızın genlerinde böyle bir 'dürtü' yok, olmadı. Çünkü bizler başkalarıyla en çok evlenen, evini, yurdunu, bahçesini, köyünü, toprağını, başkalarına en çok açan, başkalarıyla millet, başkalarıyla devlet, başkalarıyla 'aile' olmuş, gelmiş geçmiş tarihlerin en çok karışmış aileleri ve toplulukları ve insanlarıyız.

Ve dünya tersine döndü, son iki yüzyılda dünyada en çok acıyı Afrikalılar, Kızılderililer ve II. Dünya Savaşı'nda Yahudiler'in çektiği yazıldı çizildi.

Şimdi durum değişti.

Bakın, geçtiğimiz on yıl içinde Kocatepe Camii Avlusu'nda, öldürülen Çeçen liderleri ve Çeçenler için kaç kez gıyabında cenaze namazı kıldık. Gazze'de Filistin'de öldürülenler için kaç kez gıyabında cenaze namazı kıldık. Bosna'da öldürülenler için kaç kez gıyabında cenaze namazı kıldık.

Ve bugün de Doğu Türkistan'da ölenler için gıyabında Kocatepe Camii avlusunda cenaze namazı kıldık. Bizimle aynı anda Bosna'da da gıyabında cenaze namazı kılındı. Bizimle aynı anda Kırım Bahçesaray'da da gıyabında cenaze namazı kılındı, Filistin'den Cezayir'e binlerce camide de gıyabında cenaze namazları kılındı.

Afganistan'ın tümü, Kafkasya, Irak'ın tümü, Balkan haritası.. Son yirmi yılda buralarda öldürülenleri katledilenleri tek tek sayın, 'milyonları' çoktan geçti. Tarihimizin hiçbir döneminde bu kadar insanımız katledilmedi. Ve dünyanın 'soykırım' siyaseti sürüyor, önümüzdeki elli yıl içinde şimdiki rakamların çok daha büyüyeceği aşikar..

'Kimlik etnik' siyaseti yapanlar onlarca yıldır dillerine insanlık düşmanı bir 'dili' doladılar, etnik bölünmeyle birbirlerini yiyen kanser devletcikler, daha da ötesi, öyle ki Mimar Sinan Türk mü değil mi Mevlana Türk mü değil mi gibi cahilane tartışmaları halkımıza öğretmeye çalışıyorlar, oysa halkımız bu tartışmayı binlerce yıldır hiç sevmedi, umursamıyor bile. Tarihimizin hiçbir döneminde ocu, bucu, şucu, bizim için değer kazanmadı.

Bizler, etnik ve kimlik olarak, o, biz, şucu, bucu, ondan bundan olmadık, bizlerin tek bir adı var: Biz.. Biz'in de tek karşılığı var: Bağımsızlık. Bağımsızlığımızı inşa eden kahramanlar hepimize 'yurttaş' deyip hukuk siyaset ve tüm fırsatlarda hepimizi eşitleyen yasalar çıkarttı.

Biz, kimdir, Mevlana'nın kubbesi altında kim toplanmışsa, Hacı Bektaş'ın tekkesine kim girip çıkmışsa, Yunus kime seslenmişse, yani, insan denen varlığı ayrım gayrım yapmadan, hepsini bir Allah'ın yarattığı, zengin, fakir, sınıf demeden, her birinin kardeş olduğu 'biz..', biz kimdir, ülkesi toprağı tehdit altındayken düşmana karşı kim kenetlenip aynı cephede yer almışsa.. Ud'un Kanun'un sesi Itri'nin tekbiri, kandillerimiz bayramlarımıza kadar, giysilerimiz gelin alma törenlerimiz, lezzetlerimize kadar..

Mühim bir özelliği var Biz'in, bağımsızlık. Tarihin hiçbir döneminde bu 'bizi' dağıtamadılar, bu bizi yok edemediler, bu 'biz'i birbirine düşman kılamadılar, biz'in en son örneği Kocatepe, Çanakkale'dir ve en taze örneği Doğu'da on binlerce insanımız vahşice mayınlarla öldürülürken şehirlerimizin hiç birine bu çatışmalar 'kimlik, etnik' sloganlarla asla taşınmadı.

İlahi bir aşkla kaynaşmış 'biz..'..

Avrupa Birliği de bir 'biz' inşasıdır, ama olmuyor, çünkü Avrupa'nın 'biz'i yok. Avrupa sınıf savaşları sınıf siyasetinden geliyor, yukardakileri aşağıdakileri var, kategorileri var, aristokratları serfleri var, öteki'leri var, varoşları var, aşağıladıkları var, sevmedikleri var, ikinci sınıfları var, Afrika'dan gelenleri ayrı, Kuzey Avrupa'dan gelenleri ayrı, Asya'dan gelenleri ayrı ayrı kategorileri var, efendileri var, üstün olanları var..

İnsanları sınıflamak kategorileştirmek için her tür sosyoloji her tür antropoloji her türlü gen kafatası ayrımcı kültürleri var..Avrupalılar için başkalarıyla evlenmek hep sorun oldu, 'yabancı' Yunan şehirlerinden beri hep en büyük siyasi sorun oldu..

Büyük servetleri, büyük fabrikaları, güçlü devletleri, tarihin en büyük markaları ve bin kapılı komisyonları meclisleri oldu, aya çıktılar, uydular inşa ettiler, uçaklar, zırhlı gemiler, balistik füzeler, nükleer silahlar geliştirdiler, ama 'bizi' inşa edemiyorlar..

Aklı 'inşa ettiler' ama 'ruhu' ve 'aşkı' akıldan koparttıp.. Aklı pragmatik bir faydaya yani çıkara dönüştürdüler. Kim çok kazanıyorsa en akıllı o oldu, kim çok meşhursa en akıllı o oldu, aklı, bölüşmenin ve kardeşliğin konusu haline getiremediler..

Teknik gelişmeyle maddi zenginlikle 'biz' inşa edilmez.. Bizi, 'insan'la 'ruhuyla' 'kalbiyle' 'aşkıyla' 'ailesiyle' 'kardeşliğiyle' ve ayrım gayrım demeden 'bölüşmesiyle' inşa edebilirsin.

'Biz'i ancak tarih inşa eder, milyonlarca karşılaşma milyonlar tanışma milyonlarca bir arada yaşamanın tecrübeleri gelenekleri inşa eder. Düşünün on binlerce yıl önüne çıkan her insan evladıyla evlenmişsin, karışmışsın, bölüşmüş yardımlaşmışsın, Allah'ın yarattığı her varlığa 'kutsal' bir saygı göstermişsin..

Avrupa kendi 'biz'ini inşa edemez, çünkü talan ve yağma kültüründen geliyor, emperyalist soygunlardan geliyor, İngiliz İşçi Partisi'nin Irak'a emperyalist savaşı daha üçüncü yılını bitirmedi, din savaşları, mezhep savaşları, milliyetçi savaşlar, sınıf savaşları, beceremedi.

Ve bu savaşlar sonucunda bir hukuk düzeni inşa etti, bu düzen: 'azınlık hakları' diyor, 'federasyon' diyor, türlü türlü etnik kimlikler siyasi formüller teorilerle konuşuyor.

Ve Avrupa kendi çözemediği bu hastalıkları aynen bize 'bulaştırıyor', 'azınlık' deyin, 'göçmen' deyin, 'mülteci' deyin, renk ayrımı, sınıf ayrımı, din ayrımı, deyin.

Deyin deyin de ne olacak, işte Yugoslavya örneği, her renk her din her etnik kimlik ayrı bir kafes içinde oturacak, yani, Kafkasya'ya bakın Balkan coğrafyasına bakın 'hayvanat bahçesine' dönüştürüldü. Azınlık ve etnik haklarla girdiğin her siyasi tartışmanın geleceği son nokta herkesin aynı şehirler içinde dahi ayrı demir kafesler içinde oturmaya başlaması.

Ve işte dünyanın ortadan bölünmüş şehirleri gittikçe çoğalıyor, Lefkoşa, Beyrut, Bosna, Kerkük ve şimdi Bağdat ve yarın niceleri..

Ve sonra (güya) herkes 'hukuk' karşısında eşit olsun, diyor, işte benim evrensel hukukum bu'dur, diyor.. Hukuk karşısında sadece Hristiyan Avrupalılar eşit, Gazzeliler eşit mi, Doğu Türkistanlılar eşit mi, Çeçenler eşit mi, Boşnaklar eşit mi, Iraklılar eşit mi? Hayır, hukuk karşısında sadece Avrupa doğumlu beyaz adamlar eşit..

Bu evrensel hukuk, Avrupa'nın Amerika'nın şatolarında rahat oturmasını sağlayan huzuru, dünyanın geri kalanlarının ise yağma ve talanı ve bölünmesi ve en mikro etnik bölünmelerle savaştırılması..

Ve Rusya ve Çin ve İsrail'e bugün bir saatlik olsun ambargo koyacak gücü yok, ne Avrupa'nın ne de ABD'nin. Ayaküstü bir küçük esef ederimli kınama sözcüğü, bu kadar, bu birkaç cümleyle büyük insanlık'ı büyük evrensel hukuku yerine getirdiklerini düşünürler.

Kardeşlerim, bu katliamlara bizler çok daha ağlarız, çok daha başkalarından Amerika'dan Avrupa'dan medet umarız..Yalan bunlar.

Doğru ve değişmez bir tek hakikat vardır, o da toprağındır, bağımsızlığındır. Ve bağımsızlığını toprağında yaşayan her insanınla siyasi ve iktisadi olarak tam olarak bölüşerek yaşamaya çalışmandır.

Yani, şeyh, diktatör, aşiret liderlerini 'batılılar' çok sever, çünkü bu diktatörleri gösterip bizim 'modern dünyalı' olmadığımızı ispata çalışıp bizimle eğlenerek bizi birbirimize kırdırırlar.

Yani kardeşlerim, şeyhlerle diktatörlerle aşiret liderlerinle kurulmuş bir 'bağımsız ülke' olamadı, aksine zulüm ve gaddarlık oldu.. Bağımsızlık, üstünde yaşayan herkesin bölüştüğü siyasetin adıdır. Tam tersi Saddam gibi diktatörler, mezhep liderleri, aşiret liderleri, ağalar, beylerle kurulan ülkeler Batı'nın işini kolaylaştırdı ve Batılılar'ı dünya hukuku önünde 'haklı çıkartan' vahşiliklere örnek oldu..

Yani, bağımsız toprak düşüncesiyle, siyaseten eşit ve iktisaden bölüşümcü bir siyaset anlayışı esas olmalı, tıpkı Cumhuriyet'imizi inşa eden kahramanlarımız gibi vazgeçilmez eşit ölçüde değerlerimiz olmalı..

Zenginliğini, ağaların şeyhlerin aşiret liderlerinin mezhep liderlerinin değil tüm halkının bölüştüğü bir cumhuriyet.

Bu yüzden bayrağımızı tarihte hiçbir zaman bir şeyhe bir mezhep liderine bir aşiret liderine teslim etmedik, etmeyeceğiz. Bayrağımız, toprağımızı, üstünde yaşayan herkese eşit kılan en kutsal sembolümüzdür..

Namaz kılmak dinimizin baş emridir, ancak, namazı kılmak için bir seccade sermelisin.

Bir seccade serecek kadar toprağın yoksa din de yalan iman da yalandır. İşte gördünüz, bu Cuma namazını binlerce insanı öldürülmüş Türkistanlılar kılamadı, kendi cenazelerinin namazlarını kılmaya Çin müsaade etmedi.

Bizlerse 'gıyabında' kıldık.. Kocatepe Camii avlusunda Türk ve Türkistan bayrakları rüzgarla dalgalanıyordu, minik Türkistanlı çocukların elinde mavi Türkistan bayrakları...

Hayattan, katliamlardan, zulümlerden, gaddarlıklardan bu toprakların her bir çocuğu artık bir büyük ders çıkarsın, o ders şudur:

YAŞASIN BAĞIMSIZ TÜRKİYE CUMHURİYETİ....

YAŞASIN ALTINDA TOPLANDIĞIMIZ ANADOLU'NUN BÜYÜK ÇINARLARI..

metinfidan@ileman.com.tr

DEMASAYIN

MUSTAFA VE İSMET'İN MACERALARI

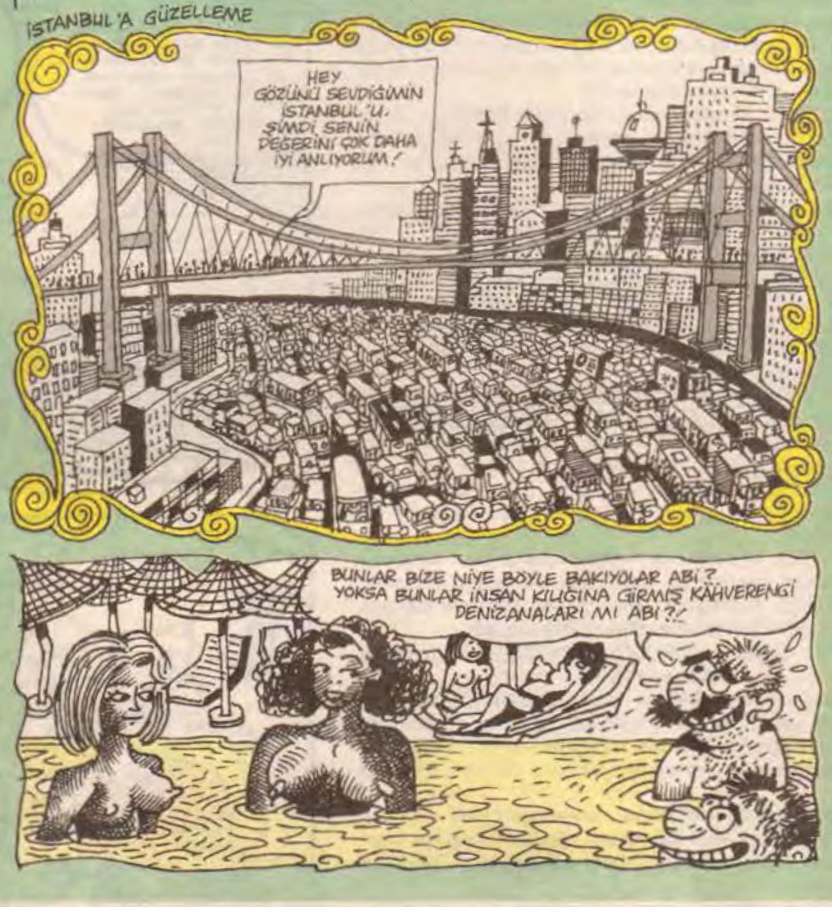
GAZETECİ AYŞE ARMAN BU KEZ DE TÜRBANA GİRDİ.

SAYI: 923
15 TEMMUZ 2009
ÇARŞAMBA
Haftalık Süreli Yerel Yayındır

● **Yayıncı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN ● **Yazışlar Müdürü:** Zafer AKNAR ● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Muhasebe Müdürü:** Gülşüm ÜNLÜ ● **Teknik Sekreter:** Aydın Şahin ● **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/İstanbul. ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 ● **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 ● **Baskı:** LeMan Matbaası **Adres:** Aliminyumcular Sanayii Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). ● **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

AYRINTILAR

Öfke, gurur, korku falan, iç içe geçen, ne acayip kavramlar yav! Hangisi baskın çıkıyor, anlamıyo insan bazen.. Harem istikametinden, Kadıköy yönüne doğru ilerliyodum. Küçük bir kavşakta durakladım. İlerden, ticari bi araç geliyodu. Baktım, o yavaşlıyor. Soktum burnumu yola. Sonra bu gaz vennesin mı aniden. Ben de abandım. Tam tokuşacakken, sıyırdım geçtim. Kısacası, klasik bi trafik anlaşmazlığı. Suç, onda dedim kendime! Ve az ötede durup, pencereden kafamı uzattım, bas bas bağırdım herife. Heh heh! İşte, klasik öfke. Daha planlı ve disiplinli, daha düzeyli bi öfkede; insan söyliyeceği kelimeleri güzelce seçer, duruma uygun tavırlarını refleks bir biçimde gerçekleştirir. Tüh, hiçbir zaman, böyle pratik bir zekâm olmadı ki fekat. Ne biçim para üstlen biraktım bakkallarda falan; bi anda avcumdaki kannaşayı hesaplayamadığım için.. Neyse, artık ne sigimi hesaplıyosam; bekliyorum orda. Sanırım, adamın da bana bi cevap vermesini, sonra benim de bi cevap vermemi, böylelikle iki medeni insan gibi tartışmayı. İnyan, güneşten yanmış bir yiğit midir mimbüsten. Ve, daha bundan fark edilen pis bi öfke ve tahrikkar bir ifadeyle (kollan hafif açarak yürüyüş) arabaya doğru yaklaşmaya başladı. Ardından, bi tane de kankasıl Yanıma vannak üzereler. O anda basıp gitsem (ki kendisi de böyle ifade edecekti daha sonra) gerginlik oracıkta, başlamadan sona erecekti. Arabayla arkamdan takip edecek halleri yok ya, ne yani sapık katil mi bunlar. Fekat, durdum işte. İnsanlığa, sonsuz güvenim var! Onlann bir insan olduğunu hatırlatıyonım kendime iki saniyede bir; ve bu ufak olayı insanca konuşabileceğimizi.. Yanmz, ben de az önce nasıl bağırdıysam deli gibi; adam cidden öfkeli. Geldi. Geldi. Kafasını eğip, yüzüme eğildi. "Noluyo laan!." Oldu, iyi gunner. Yani, giriş cumlesi harikaydı herifin; yapacak bişiy yok pek. Olabilecek en mantıklı yanıtı verdim gene de. Mantık, o anda ihtiyaç duyduğum tek şey! "Neden sen yola çıktın da ben seni gelirken görünce yani ben ama öyle yapmadın mı sen o durunca ben," gibisinden teknik bir açıklamayla, durumu izah ettim. "Artistik yapma laan!" dedi. Oldu, peki. Şimdi, karşımda bi kişi olsa, "Sen artistik yapma yaa" gibi, süper bir yanıt verme olasılığım var. Fekat, kankası olacak çakal, destek kuvvet olarak tetikte bekliyo. Yüzünde de fecii sahte, bi korkutma ifadesi. Gerçi, sadece, azman yiğit delikanlıyla da başa çıkabilme şansım biraz az gibi. Fekat işte o vakit, pek dötü yemezdi "noluyo lan" filan demeye. İt gibi, peşpeşe geldiler. Artık mantığın, medeniyetin, düzgün cümlelerin filan tamamen devreden çıktığı, hayvani bir kapışma anı söz konusu. Hayvanlığa da benim dötüm yemediği için, hâlâ orda durmuş, inatla kem küm insanlık ediyorum. Ama kafa başka bi yerde, dinlemiyor yiğido (Lan iyi ki artistik yapıp arabadan çıkmamışım bi de. Topartamak daha zor olurdu!) Neyse, gereken bitinci vuruşu nihayet yaptı zaten: "Bas git hadi, yiycen şindi dayağı." Hmm? Gayet açık, güzel bi cümleydi. Dayağı kimin yiyeceği, çok belli olmaz gerçi. (Güvence olarak sürekli yanıma koyduğum, çelik direksiyon kilidi sopası var, vitesin orda.) Fekat kolay mı tabii; onu bi insanın kafasına indirmek! Ya, bi tabancası varsa herifin? Neyse, bu saçmalıklann hiçbiri o an aklımdan geçmedi bile zaten. "Bas git, yoksa yiyceksin dayağı", öyle çok da aşın hakâret içeren, saçma bi söz değildi. Üstelik, bi seçenek sunuyordu yav. Basıp, yoluma devam edebilme imkânı.. "Basmıyorum ulan, ne yaparsın!" deyip, el frenini çektim, araçtan indim!. Akşamkii hayâllerimde tabii. İlk başta olay biraz zihnimi acıtb, iki üç hafta sonra unuttum tamamen. Trafik, ne acayip bişey! Aile babası olmak, ne acayip bişey.

Bu kez, sahil yolundan, Bağdat caddesine doğru dönüyorum. Aniden bi çukuru farkettim ve sert bir tren yaptım. Bizim ufaklık arkada, çukurdan sarsılmasın diye.. Peşimden gelen bi araç, abandı komaya "Napıyon lan!" gibisinden. Ben de bastım komaya, uzun uzun, -ne var ulan- dercesine (Üüff, gene mi ama yaa! Öfke, ne saçlak bişey. Yanı, kontrollü öfke her zaman işime yaramıştır ama; böyle de salıp bırakmamak lazım.. Ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu yine de çekip durdum kenarda. Yaklaştı arkadaki. Yanaştı yanıma. Çıkardı kafasını pencereden. (E ama, yine aynı! İnyan bi genç azmanı, bi de kankası yanında.) Trafiksel şeylerle hiç vakit kaybetmeyelim, olayın, öbür tarlışmadan tek farkı, bu sefer kendimi büküntüyle kaybetmiştim! Zaten yine bağırmaya başladıktan sonra fark ettim, adamın iri ve gıcık bi tip olduğunu. Fekat bağırışlarım ve haykırışlarımın, sonu gelmek bilmedi, adama söz imkânı tanımadım. Beni utandıran, çirkin bi öfkeye kapılmıştım! Adam alttan almaya başladığında bile yumuşamayıp, bas git dedim. "Buyur, geç" dedi. "Sen geç, yuru!" dedim. Beş metre ilerledi, bir binaya kıvrılıp girdi. Evi orasıymış!. Biz de basıp, ilerledik caddeye. Armağan'a döndüm acıyla: "Yüzüm nasıldı yaa? Yüzüm nasıldı öfke anında?! Ağzımdan tükürükler filan çıkıyo muydu?" diye sordum.. Verdiği doğru cevaplar, hoşuma gitmedi. Pis bi öfkeye kapılmıştım işte. Öfkeye teslim olmak değil, onu kontrol edip kullanmak isterdim. Bir iki gün kadar, vay be nasıl dayandım ama, gibisinden hayvani bir haz duysam da, sonra bunu gereksiz bi tepki olduğunu anlamakta hiç gecikmedim! Eğer bi insan benden çekinip, haklarını iade edecekse; sakin ve düzgün tavrım yüzünden olmalıydı bu, öküz gibi bağırışlarım için değil.. Çok saçma bişiy olucak şu ama; yine de söyleyeyim; eğer o günkü arkadaş bu yazıyı okursa filan; o akşamki davranışım için kusurıma bakmasın nolur. Olayda, ben haklıydım tamamen. Kendisi de gerçi hiçbir hakaret içeren söz kullanmadı. Öyle deve gibi anırmamalıydım yani! Böyle bi insan dili'm aslında. Konuşmayı tercih ederim hep. Hayvan yalım, beni bir an ele geçirdi, ve kabalık ettim. Öbur olaydaki, "bas gitl" diyen kankalı yiğidо da, eğer bu yazıyı okuyorsa, okuttunuyorsa; dergideki öbür yazıları ve karikatürleri de okusun sonra. Ardından bassın gitsin, başka bi dergi daha alsın. Mizah dergilen çok güzel bişiidir!

Alternatif Medya Doğrunun adresi! Güncelliğin ve insan ruhunun, ardına kadar açık kapılan.. Adları müzah dergesi- kalmış ama. Yoksa içlerinde herşey var. Çizgiroman, şiir, deneme, inceleme; böyle abuksubuk günlük gibi de tam dıul, sohbet tarzı geyiksel deneme misali abuk subuk yazılar bile! Neyse, basıp gideylim ben.. Şu an, kafamı yazıdan çıkanp, baksam size, ne acayip olurdu! Köşeyi okumayı bitirdiğiniz hâlde, öyle manyak gibi baksam yüzünüze! "Son, güzel bişiy daha söyle bana" deseniz. Düşünmek için, içeri kaçsam yine!. "Ben gidiyom. Yok galiba başka bişii!?" deseniz.. Sussam. Son bi espri yaptığımda çok geç olsa, çoktan öbür sayfaya geçmiş olsanız.. Ama bi gün, dergiye tekrar göz atarken, eski pantolondan çıkan sürpriz para gibi, yeni bi espri fark etseniz son satırlarda!. "Çolenk Abi" gelip, sopayla kafama vursa, "Şu son cümle yazma telaşından bi türlü kurtulamadın!" diye.. Siz de gülseniz bu klasik espriye; benim kafam o an fecii acıdığı hâlde..

M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N

GEZİ YAZILARI

Asistanlıkta en sevilmeyen şey, arkadaşınızın kongreye gitmesidir. Shakespeare'in The Merchant of Venice'indaki yahudi Shylock karakteri gibi olur herkes, o günlere denk gelen nöbetinizi tutmak için ciğerinizi bile istemeyi önerebilirler. Abartmıyorum Olello, abartmıyorum Romeo, yemin olsun abartmıyorum.Avrupa Pediatri Kongresi için Moskova'ya gideceğimi duyan Pelin'in çığlıklarını bir duysaydın sağır olurdun valla sevgili Macbeth. Özgül'ün ilkokul öğrencisi gibi zıplayarak "banane banane yaa ühühü" diye ağlaması hala gözlerimin önünde, önce Başhekim yardımcısı Asım hocanın kolanna asılarak "o niye gidiyoo yaa" diyip kendini yerlere atb. sonrada yoğun bakıma kaldırıldı zavallıcık titreyerek, ama ben hep güldüm hep pozitif davrandım onlara karşı. Asım hocaya ağlayan çocuk resmindeki çocuk gibi bakıp "böyle problem olacaksa gitmeyim isterseniz hocam" bile dedim, neyse ki hoca bir şey demedi, yoksa ağız burun dalacaktım Özgül'e...

Kongreye asistan arkadaşım Olgar'la gidiyorduk.Olgar, üç kıza aynı anda asılıp gözleriyle dördüncü kızı arayan, kendini mitolojideki yan at yan insan Sentor'a, kızları da kelebeğe benzeten değerli bir arkadaşım.Kızlar kendini beğenmediğinde çıldıran; 'karolar, adiler siz ne anlarsınız lan adamdan' diye bağırıp çağırması da olmazsa pulanta gibi bir çocuk. Bu hümanist, sıcak kanlı arkadaşımın bana Rusya'da avantaj sağlayacağını düşündüm ve içimi bir sevinç kapladı.

Moskova'ya gideceğimi kime söylesem 'mhhm laaan vaaay' tepkisiyle karşılaştım, ama istisnasız bu böyle; arkadaşı,prolesörü, ordinaryüsü, taksicisi,simitçisi,akrabası, arkadaşı, genci,yaşlısı...Bir nesil olarak mahfolmuş bir bilinç altına sahibiz Rusya hakkında. Rusya diyince aklımıza sadece kızlar ve seks geliyor, herkes delirmiş gibi, köngre diyorum vaaay diyorlar, pediatri diyorum poop göttüm diyorlar, Avrupa'nın en iyi hocaları gelicek, yeni gelişmeler anlatılacak diyorum sloını bize mesaja atarsın adi herif eheheh diyip omzuma vuruyorlar.New York, Paris, Londra desem belki de konuyu değiştirecekler, Rusya diyince herkes bir anısını anlatmaya başlıyor manyak gibi. Koıkanım öldüğümüzde öbür dünyada Lenin,Dostoyevski,Gogol,Çehov,Stanislavski götümüze vura vura kovalıyacaklar bizi, 'lan siz bizi godoş mu zannettiniz kaç yıldır sizi bekliyoruz' diye. Belki de Puskin içip içip elini masaya vuruyor şimdi,sarhoş ağzıyla 'o Türkler nasıl olsa gelecekler buraya hacı, ben burdayım, bakalım kim kime ne yapıyor' diyor...

Evdeki durum ise tamamen farklı, babama göre; Moskova tamamen mafyanın elinde ve kızların hepsi hasta. Havalimanına giderken bana sürekli öğütler verdi, en sonunda 'lan oğlum dikkatli ol keçiler satarlar valla seni' bile dedi. O sırada kardeşimi yurt dışına yollarken ona verdiği ders geldi aklıma. Yine yol boyunca öğütler diz seviyesine gelmişken, birden dönüp kız kardeşime 'pasaportunu unutmadın di mi' dedi, kız da o panikle çantasına baktı, pasaport yok. Yarım saaat çantaların hepsi arandı, arabanın her yeri arandı, bağrışmalar çağrışmalar derken, kız kardeşim "ben ne yapıcam ya şimdi" diye hüngürdeyerek deli dolu ağlamaya başlayınca babam çok sakin bir şekilde pasaportu cebinden çıkarıtıp 'sana bir ders vermek istedim yurt dışına çıkarken sakın pasaportunu unutma" dedi. O günden beri bir yere gideceğim zaman babamdan korkarım.

Havalimanında Olgar'la buluştuk, bir baktım ki Olgar bambaşka bir boyuta geçmiş, doktorluğu bırak insanlıktan bile çıkmış.Gözünü kızlar ve Ruslar bürümüş, sanki kongreye değil sefere çıkıyoruz, tutturmuşuz devirecez yere.Sıradaki Rusları görünce 'babuş ben şimdiden tahrik oldum, kadınlar dehşet güzelmiş ya' diyince alta dedim başımıza iş aldık. N'apsam ne etsem temalı fikirler üretiyorum, bu herif başımızı belaya sokucak diyorum, ben aynı takılırım diye düşünüyorum ama bir yandan da dönüş yolunda; Olgar'ın 'yaa şuraya gittik buraya gittik, kızlarla tekıldık filan' diye konuşmaları gözümün önüne geliyor. Ya ben mal gibi geçirirsem Moskova günlerini de dönüş yolunda Olgar'ı dinlerken Özgül gibi titreyek yoğun bakıma kaldırılırsam? Tam o sırada pat diye bir anons geliyor İgishi Ogashi danışmadan bekleniyorsunuz diye. Olgar çat diye bir japona gidip 'abi sizi çağırıyorlar' diyor kült diye japon 'benim ismim İgishi değil' diyor, güm diye Olgar da 'ne biliyim abi hepiniz birbirinize benziyorsunuz hahaha' diyor. Çat pat güm, kesin kararımı veriyorum Moskova'da yalnız takılıcam.

Uçakta şu business class saçmalığını görüyorum, önde adamlar filan oturmuş, ilk suyu meyveyi onlara veriyorlar, başka bir numarası da yok.Biz de halk halk bekliyoruz sıranın bize gelmesini.O sırada sanki: Türkan Şoray, filmlerdeki gibi çıkacak 'şşşt hostes kaldeş biz de susadık hadi naşlada bize iki yudum bir şey getir' diyecek gibi bir psikoza girdim. Balıkçı, simitçi, manav,uşak, hizmetçi aklıdaşları da devreye girip olay çıkarıcaklar, hostesslerle kavga edip, zenginlere laf atacaklar, o karışıklıkta da Olgar hostesslere pandik atacak diye düşündüm.

Bir de bizim gibiler için uçakta puşt sınıfı olsa ya, rahat rahat içkimizi sigaramızı içsek, kakara kikiri yapsak. En ilginci de hostesslerin açıklamaları, yok efendim neymiş uçak irtifa kaybederken kravabmızı gevşetecelermişiz,kesici aletleri uzaklaştıracakmışız. Bilmem kaç km hızla düşerken yanımdaki kıza 'hayırdır kesici aletleri kalemi falan kendinizden uzaklaştırmadınız' desem; o da bana 'yok daha yere çok' falan der heralde, lafı deli uçak bu! O hızla düşse, sadece ödüm değil her tarafım bokuma karışır.Bir de maskeleri önce kendimize sonra çocuklara takıyoruz bölümü yok mu? O uçak düşse, annemle birimiz de Lost adasına çıkıcak, bak bakalım bir daha onunla konuşuyor muyum?

Moskova' ya yaklaştıkça Olgar iyice bir kıvama geldi.Sanırsın biraz sonra hostes 'Moskova'ya inişe geçmiş bulunuyoruz lütfen herkes soyunsun çıplak kalsın, masaları dik konuma getirsin, kemerini bağlasın'd'iye anons yapıcak. Sanırsın tüm Moskova kızları iner inmez üstümüze atlıyacak.

Haftaya Moskova gürleri...

dmuratkaya@hotmail.com

Ersan Arslan/İstanbul

Okan Akkaya/İzmir

Anıl Yurdakul/İstanbul

Abdo Colak/İstanbul

Yurdun Erdoğan/İstanbul

Ali Rıza Pektaş/İstanbul

Selim Demiray/İstanbul

yeni Harman

'ÖDP'de Dev Yol'cu damar' tartışması

Alper Taş

Türkiye sosyalist hareketi ideolojik manada bütünüyle tasfiye edilmek isteniyor

Ufuk Uras

Dev-Yol'u Dev Yol yapan ana damar bizimle birlikte

Temmuz sayısı bayilerde

yeni Harman

Sıkar mı? Sıkmaz mı?

DEV-YOL ikinci kalkışı? Ayrılıklar ve Kalanlar

1. Maniak

KAPTAN TÜRK ÇIKTI

Ve bir aksiyon şahikası

KAPTAN TÜRK

NAMUS BELASI

TÜM GAZETE BAYİİLERİNDE

Cep çizgiroman

LeMan ÖDÜLLÜ BULMACA

DETAY DOKU-155

Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere ait?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 20 okura imzalı LeMan albümleri, çiftleri, tişörtleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise kompile hediye paketi kazanıyor... Doğru yanıtlar postalanınızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak..

1 .....
8 .....
9 .....
4 .....
6 .....
6 .....
7 .....
8 .....
9 .....
10 .....
11 .....
13 .....
13 .....
14 .....
15 .....
16 .....

153 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1 Beagin Bekir/Tuncay Akgün
2 Derya Sayın
3 Zifiti Sütlaç/Gökhan Dabak
4 Yüzbaşı Hamdi/Mahmut Tibet
5 Daral&Tamsalı/Mehmet Çağçağ
6 Erhan Candan
7 Behiç Pek
8 Kaan Ertem
9 Gatana/Tuncay Akgün-Kemal Aratan
10 Kriz Hanım/Ramize Erer
11 Pantolon/Metin Fidan
12 Derya Sayın
13 Terelelli/Can Barslan
14 Utangaç Balıklar.../Kutlukhan Perker
15 Kınk Leblebi/Sual Özkan
16 Hain Evlat Ödeşi/Can Barslan

920. SAYIDAKİ 153 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Şükran Erün/Muğla - Deniz Sönmez/İst - Şilan Tank/Niğde - Alper Bozkurt/Karabük - Mustafa Kaya/Balıkesir - Ulaş B.Barışık/Mersin - Oğuz Ok/Aydın - Funda Yıldırım/Samsun - Tolga Kırı/İst. - Necla Nurlu/Edirne - Yasemin Atalay/Isparta - Melih Aslan/Karaman - Canan Durak/Ankara - Suzan Gün/Tunceli - Oktay Erdoğan/İst. - Devrim Özgül/İzmir - Zehra Işık Canbeki/Kocaeli - Hanife Topkaya/Ordu Kompile Hediye Paketi: Aslıhan Aytaç/Sakarya Cilt+Tişört: İlyas Doğan/Gaziantep

İsim: .....
Adres: .....
.....
Tel: .....
E-Mail: .....

LeMan Bulmaca 155
İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14
Beyoğlu-İst. Fax: 0212 245 38 06

bulmaca@leman.com.tr

15 Temmuz 2009 Çarşamba Sayı: 2009/29 1.50 TL. (KDV Dahil)

923

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
www.leman.com.tr

K.K.T.C 1.75 TL.

SİGARA YASAĞI BENİ ETKİLEMEZ ABİ...GÖRÜNTÜYÜ MOZAİKLEYEREK YA DA BULANIKLAŞTIRARAK GENE İÇİRİRİM..!.

NASI YAPIYON LAN BUNU?!

CAN BARSLAN